

ئابدۇلقەدىم زەللۇم

خەلىفلىك دۆلىتىدىكى ماللار

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مۇندەرىجە

3 مۇقەددىمە

بەيتۇلمال ۋە ئۇنىڭ دىۋانلىرى

9 بەيتۇلمال

14 بەيتۇلمال دىۋانلىرى

14 دىۋانلارنىڭ تەشكىل تەپشىشى

19 بەيتۇلمال دىۋانلىرىنىڭ قىسىملىرى

19 كىرىمىلەر قىسمى

19 ئولجا ۋە خىراج دىۋانى

21 ئاممىۋى مۈلۈك دىۋانى

21 سەدىقات دىۋانى

22 نەپەقاتلار قىسمى

22 دارۋلخىلافە دىۋانى

23 دۆلەت مەنپەئەتلىرى دىۋانى

23 ئەتا - بېرىلىدىغان ھەقلەر دىۋانى

24 جىھاد دىۋانى

24 سەدىقاتلارنى سەرپ قىلىش ئورۇنلىرى دىۋانى

25 ئۈمۈمىي مۈلۈكنىڭ سەرپ قىلىنىدىغان ئورۇنلىرى دىۋانى

25 پەۋقۇلئاددە ھالەتلەر دىۋانى

25 ئاممىۋى مۇۋازىنەت، ئۈمۈمىي ھىسابات ۋە نازارەت دىۋانلىرى

خەلىپىلىك دۆلىتىنىڭ ماللىرى

31 ماللار

37 ئەنفال ۋە غەنمەتلەر، فەيشى ۋە خومىسى

273 ياسالغان ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامى
 275 ئالتۇن ۋە كۈمۈش يامبۇلىرى نىزامى
 277 ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىلەن ئالماشتۇرۇش نىزامى
 282 ئىككى مەدەن نىزامى
 282 قەغەزگە ئائىت نىزام
 285 بۇللارنى چىقىرىش
 290 ئالتۇن ۋە كۈمۈش ئۆلچىمى
 295 ئالتۇننىڭ كۈمۈشكە نىسبىتى
 295 ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامىنىڭ پايدىلىرى
 295 ئالەمدە مەۋجۇت بولغان ئالتۇننىڭ كۆپايە قىلىشى
 295 ئالتۇن قائىدىسىگە قايتىش قانداق تولۇق ئەمەلگە ئاشىدۇ؟

200 نەرسىلەر
 202 قويلاردىكى شىرىكلەرنىڭ ھۆكىمى
 206 مېۋە ۋە زىرائەتلەرنىڭ زاكىتى
 206 زاكات ۋاجىپ بولىدىغان مېۋە ۋە زىرائەتلەرنىڭ تۈرلىرى
 209 زىرائەت ۋە مېۋىلەرنىڭ نىسبى
 210 مېۋىنى تەخمىنلەش
 212 زىرائەت ۋە مېۋىلەردىن ئېلىنىدىغان زاكات مىقدارى
 213 زىرائەت ۋە مېۋىلەردىن سەدىقە ئېلىش تەرىزى
 216 ئالتۇن ۋە كۈمۈش زاكىتى
 217 كۈمۈش نىسبىتىنىڭ مىقدارى
 218 كۈمۈش مىقدارىدا ۋاجىپ بولغان زاكات مىقدارى
 219 ئالتۇن نىسبىتى مىقدارى ۋە ئالتۇن ۋاجىپ بولغان زاكات
 221 قەغەز پۇللاردىكى زاكات
 225 تىجارەت ماللىرىنىڭ زاكىتى
 229 قەرزنىڭ زاكىتى
 233 زىيۇ-زىننەتلەر زاكىتى
 237 زاكاتنى خەلىفگە بېرىش
 240 زاكات بەرمەيدىغان كىشىنىڭ ھۆكىمى
 242 زاكاتنىڭ سەرق قىلىنىش ئورۇنلىرى

پۇللار

253 ئىسلامدا پۇللار
 256 دەرھەم ۋە دىنار ۋەزنى
 269 پۇلغا ئائىت نىزاملار
 مەدەن نىزامى
 بىرلا مەدەن نىزامى

بسم الله الرحمن الرحيم

مۇقەددىمە

الله تائالا ئۆز ئەلچىسى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى بىلەن ئەۋەتكەن ئىسلامدىكى ھاياتىي نىزام، ئالەم ئۈچۈن رسالەت بولغاچقا، مۇسۇلمانلارغا ئۇنى تەدبىق قىلىپ پۈتۈن دۇنياغا ئېلىپ چىقىدىغان دۆلەت لازىم بولىدۇ. ئىسلام بۇ دۆلەتنى - خەلىپىلىك دۆلىتى دەپ بىلىدۇردى ۋە ئۇنى پۈتۈن ئالەمدىكى دۆلەتلەرنىڭ بارلىق ھەممىسىنىڭ شەكلى، رۇكنىلىرى ۋە ھەتتا ئاپراتلىرىدىن ۋە ئىنسانلار تۈزگەن قانۇندىن ئەمەس، اللەنىڭ شەرىئىتىدىن بولغانلىقى ئۈچۈن خەلىفە ۋە ئۆمىمەتكە ئۇنى لازىم تۇتۇش، ئۇنىڭ قانۇنلىرىنى تەدبىق قىلىش، ئەھكاملىرىغا باغلىنىشنى ۋاجىب قىلدى، ئۇ اللەنىڭ كىتابى ۋە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىدىن ئېلىنغان، ئۇنىڭ دەستۇر ۋە قانۇنلىرىدا پەرقلىق بولغان مۇمتاز يەنى ئالاھىدە شەكىل ۋە يىگانە (يەنى بىرلا) ئۇسۇلدا قىلدى. ئىسلام، ئۆمىمەت (خەلق) ئىشلىرىنى باشقۇرۇش ۋە دەۋەتنى يېيىشتا كۈچكە ئىگە بولۇشى ئۈچۈن دۆلەت خەزىنىسىگە كېلىدىغان ماللارنى ئىدارە قىلىش ۋە خىراجەت قىلىشنى خەلىپىلىك دۆلىتىگە تاپشۇردى. ھەقىقەتەن، شەرىئى دەلىللەر ماللارغا ھەقىقەت كىشىلەر ۋە خىراجەت قىلىش ئورۇنلىرىنى بايان قىلىپ بەرگەندەك، دۆلەتنىڭ مالىيە كىرىملىرىنى، ماللارنىڭ تۈرلىرىنى ۋە ھاسىل قىلىش

نەرسىلەر ئۈچۈن ئىچى تارلىق قىلمايدۇ، ئۇلار مۇھتاج تۇرۇقلۇق (مۇھاجىرلارنىڭ مەنپەئىتىنى) ئۆزلىرىنىڭ (مەنپەئىتى)دىن ئەلا بىلىدۇ، ئۆز نەپسىنىڭ بېخىللىقىدىن ساقلانغانلار مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەردۇر. ئۇلاردىن كېيىن كەلگەنلەر: «پەرۋەردىگارىمىز! بىزگە ۋە بىزدىن ئىلگىرى ئىمان ئېيتقان قېرىنداشلىرىمىزغا مەغپىرەت قىلغىن، دىللىرىمىزدا مۆتىدىلەرگە قارشى دۈشمەنلىك پەيدا قىلمىغىن، پەرۋەردىگارىمىز! سەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىسەن، مېھرىبانسەن» دەيدۇ. (10-7:59)

ئۇسۇللىرىنىمۇ بايان قىلىپ بەردى.

بىز بۇ كىتابدا خەلىفلىك دۆلىتىدىكى ماللار ۋە ئۇنىڭ ئەھكاملىرىنى ئورتىغا قويۇپ ئۆتتۇق ۋە ئۇنىڭ كىرىملىرىنى، تۈرلىرىنى، قانداق ئېلىنىشى، كىمدىن ئېلىنىشى ۋە ئېلىش لازىم بولغان ۋاقىتلىرىنى ھەمدە ئۇنى ھاسىل قىلىش ئۇسۇللىرىنى، مال ئالغاندىن كېيىن، ئۇ ساقلىنىدىغان مۇئەسسەلەرنى، شۇنىڭدەك، مالغا ھەقىق بولغانلارنى ۋە ئۇنى سەرپ قىلىش ئورۇنلىرىنى بايان قىلدۇق.

ماللارغا ئىگە بولۇش، ئۇزۇنلۇق، مەيدان ئۆلچەملىرى ۋە ۋەزىنلىرىنى بىلىشنى تەلەپ قىلىدىغان بولغاچقا بۇلارنىڭ ۋاقىسىنى بايان قىلىدىغان ۋە ئېنىق ئەمەسلىرىنى تەرىپلەپ بېرىدىغان ماۋزۇلارغا ئېنىق-روشن تەپسىلاتىنى بەردۇك. بۇ ئاتالغۇلارنىڭ ئۇزۇنلۇق، مەيدان ئۆلچەملىرى ۋە ۋەزىنلىرى (ئېغىرلىق، سۇيۇقلۇق) چۈشۈنىشكە ئاسان بولۇشى، چىگۈك بولۇپ قېلىشىدىن يىراق بولۇشى ئۈچۈن بۈگۈنكى كۈندە ئىشلىتىلىۋاتقان تەرىپلەر بىلەن بەلگىلىدۇك.

پۇل جەھەتتىكى شەرىئى ئەھكاملارغا باغلىقلىقى، خەلىفلىك دۆلىتىدىكى ماللاردا ئۆزىگە خاس ئەھمىيىتى بولغانلىقى سەۋەبىدىن، بىز ئۇنىڭ تەپسىلاتىغا كىرىشىپ، ۋاقىسىنى، ئۇ ئاساسلانغان بىرلىك، ئۇنىڭغا نىسبەت بېرىلىدىغان بىرلىكلەر، پۇلنىڭ ۋەزىنلىرى ۋە ئۇنىڭغا ئالاقىدار مۇئامىلەر ھەمدە بۇ مۇئامىلەرنى مۇئالىجە قىلىش ئۇسۇلىنى بايان قىلىپ بەردۇك. خەلىفلىك دۆلىتىدىكى ماللارنىڭ شەرىئى ھۆكۈملىرى ساھابىلار، تابىئىلار ۋە ئۇلارغا ئەگەشكۈچىلەرنىڭ، شۇنىڭدەك، مۇجتەھىدلارنىڭ شۇ ھەققىدىكى سۆزلىرىنى چوڭقۇر ئۈگۈنۈپ

چىققاندىن كېيىن، كىتاپ ۋە سۈننەتتىن ئېلىندى. شەرىئى ھۆكۈملىرى غەلبەتۈزەن (گۇماننىڭ غالىب كېلىشى) بىلەن ئېلىنىدۇ. ئەقىدىدە شەرت قىلىنغاندەك قەتئىلىك شەرت قىلىنمايدۇ، دېگەن ئېتىبار بىلەن بىز كۈچلۈك، دەپ ھىساپلىغان دەلىللەرگە ئاساسەن ئىستىنبات قىلىندى.

بىز اللەتن بۇ ئەھكاملارنى خەلىفلىك دۆلىتىدە تەدبىق ۋە ئېجرا قىلىشقا مۇيەسسەر قىلىشنى ۋە ئارزۇلىرىمىزنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىنى سورايمىز اللە بىزنىڭ خۇجىمىزدۇر، ئۇزات نەقەدەر بۈيۈك زاتتۇر ۋە نەقەدەر ياخشى ياردەمچى ھە.

ھىجرىيە 1402 - يىلى 16-رەبىيەسەننى
مىلادىيەنىڭ 1982 - يىلى 10- ئېۋرېل

بەيتۇل مال ۋە ئۇنىڭ دەۋانلىرى

سادىر بولدى:

يسالونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول فاتقوا الله
واصلحوا ذات بينكم واطيعوا الله ورسوله ان كنتم مؤمنين *
- «ئى مۇھەممەد! ئۇلار غەنىمەتلەر توغرىلىق سەندىن سورىشىدۇ،
(ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «غەنىمەتلەر (توغرىسىدا ھۆكۈم چىقىرىش) اللەغا ۋە
ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە خاستۇر، اللەدىن قورقۇڭلار، ئاراڭلارنى تۈزەڭلار،
ئەگەر سىلەر مۇئمىن بولساڭلار، اللەغا ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت
قىلىڭلار». (8:1)

سەئىدىنى جۈبەيرى رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن
ئىبن ئابباستىن ئەنپال سۈرىسى قاچان نازىل بولغان؟ دەپ
سورسام، ئۇ: «بەدر ئۇرىشىدا»، - دەپ جاۋاب بەردى. بەدر
ئولجىلىرى ئابدۇللاھ ئىبن جەھشنىڭ سەرىيەسى ئەڭ ئاۋۋال
قولغا كىرگۈزگەن مال بولۇپ، اللە ئۇنى تەقسىم قىلىش
ھوقۇقىنى بايان قىلىپ، بۇ مالنى مۇسۇلمانلارنىڭ ھەققى قىلدى
ۋە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامغا مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتى يولىدا
تەسەررۇپ (خىراجەت) قىلىش ھوقۇقىنى بەردى. دەپمەك بۇ
ئولجىلار (مۇسۇلمانلارنىڭ ئىش باشقۇرغۇچىلىرى
مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش مەقسىتىدە
تەسەررۇپ قىلىدۇ) بەيتۇل مالغا ئائىت بولدى.

قولغا كەلگەن ماللار ساقلىنىدىغان ۋە سەرپ-خىراجەتلەر
ئېلىنىدىغان ئورۇن (يەنى دۆلەت خەزىنىسى) مەناسىدىكى بەيتۇل
مالغا كەلسەك، رەسۇلۇللاھ زامانىدا ئۇنىڭ ئۈچۈن مۇئەييەن جاي
ئاجرىتىلمىغان. چۈنكى كېلىۋاتقان ماللار تېخى كۆپ ئەمەس
ئىدى. مۇسۇلمانلارغا تارقىتىلىدىغان ئۇلۇشلەر ۋە
مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇشقا سەرپ قىلىنىدىغان
خىراجەتلەردىن بىرەر نەرسە ئېشىپ قالمايتتى، رەسۇلۇللاھ

ئەلەيھىسسالام ئولجا ۋە خۇمىسلىرىنى (يەنى تەقسىم قىلىنىۋاتقان
ئولجىنىڭ بەشەن بىر قىسمى) جەڭ ئاخىرلاشقاندىن كېيىن
تەقسىم قىلىنىشى، ماللارنى تەقسىم قىلىشى، ماللارنى ئۆز
ئورنىغا سەرپ قىلىشى كېچىكتۈرمەيتتى. ھەنزەلە ئىبن سەبئە
رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام (ئۇ كىشى رەسۇلۇللاھ
ئەلەيھىسسالامنىڭ كاتىۋى بولغان): «ھەر بىر نەرسەنى ئۈچۈنچى
كۈنى مەندىن ئايرىلمىغانلىقىنى ئىسمىمگە سالغىن»، -
دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان ۋە يەنە: «قاچانكى مال ياكى تائام
ئۈچ كۈن تۇرۇپ قالسا، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمىگە
سالاتتىم. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بۇ ماللاردىن بىرەر نەرسە
يېنىدا قالغان ھالدا كېچىنى ئۆتكۈزمەيتتى»، - دەپ رىۋايەت
قىلىدۇ. كۆپۈنچە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ماللارنى كەلگەن
كۈنلا تەقسىم قىلىۋېتەتتى. ھەسەن ئىبن مۇھەممەددىن رىۋايەت
قىلىنغان ھەدىسدا: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھۇزۇرىدا مال
بولغان ھالدا كۈندۈزى ۋە كېچىنى ئۆتكۈزمەيتتى»، - دېگەن
ئىدى. يەنى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئەتىگەندە مال كەلسە،
كۈن يېرىم بولغىچە تەقسىم قىلىپ بولاتتى، ئەگەر مال
كەچ-قۇرۇن كەلسە، تاڭغىچە قالدۇرمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاشۇ
پەيتتە ساقلاش جايى (ئورنى) ياكى قەيىت قىلىدىغان (يەنى
يېزىپ قويىدىغان) دەپتەرنى تەلەپ قىلىدىغان دەرىجىدە يىغىلىپ
قالدىغان مال بولمايتتى.

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام دەۋرىلىرى شۇ ھالدا ئۆتتى.
ئەبۇبەكرى سىددىق خەلىفە بولۇپ، بىرىنچى يىلىمۇ شۇ ھالدا
داۋام قىلدى. ئۇنىڭغا بەزەن مىنتىقەلەردىن (يەنى رايۇنلاردىن)
مال كەلسە، ئۇنى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدلىرىگە

ئەلەيھىسسالامغا، ئەبۇبەكرىگە بەرمەي، ماڭا بەرگىنىدە اللە ياخشىلىقىنى ئىرادە قىلدىمۇ ياكى يامالىقنىمۇ؟ اللە بىلدۈ»، دېدى. ئابدۇرراھمان ئىبن ئەۋپىدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىسدە مۇنداق دەيدۇ: «ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر كۈنى چۈشتە ماڭا ئادەم ئەۋتتۈ. بارسام، ئۆمەر ئىبن خەتتاب قولۇمدىن تۇتتى ۋە بىر ئۆيگە ئېلىپ كەلدى. شۇ ھامان مەن يېيىلىپ ياتقان تاغلارنى كۆردۈم. ئۆمەر ئىبن خەتتاب: مانا شۇ يەردە خەتتابنىڭ ئائىلىسى اللەقا خار بولدى. ئەگەر بىز اللەنىڭ ئالدىدا ئېزىز بولغان بولساق ئىدۇق، بۇ تاغلار مەندىن ئالدىنقى ئىككى ساھىبىمغا نېسىپ بولغان بولاتتى. ئىككى ساھىبىم مەن ئۈچۈن بۇ نەرسىدە ئۇنىڭغا ئەگىشىدىغان ئىشنى بېجىرەتتى، دېدى. ئابدۇرراھمان مۇنداق دېدى: مەن ئۆمەرگە كەلگەن نەرسىلەرنى كۆرگىنىمدە، ئەسەرۈل مۇئىمىنىنى، بىز بىلەن ئولتۇرۇڭ پىكىرلىشىپ باقايلى، دېدىم. كېيىن بىز ئولتۇردۇق ۋە مەدىنە ئاھالىسىنى، كەمبەغەللىكى سەۋەبىدىن اللەنىڭ يولىدا جىھادقا چىقالىغانلارنى، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىنى ۋە بۇلاردىن باشقالارنى تىزىملاپ چىقتۇق»، دېدى.

مال جەملىنىدىغان، دىۋانلار ساقلىنىدىغان، سوغالار چىقىرىلىدىغان ۋە ماللار ئۆز ھەق ئىگىلىرىگە بېرىلىدىغان مۇستەھكەم بەيتۈل مال مانا شۇنداق بەرپا بولدى.

ئېكىلىپ ھەقىقەت كىشىلەرگە تەقسىم قىلاتتى. ئەبۇبەكرى تەقسىم قىلىشتا ئەبۇ ئۆبەيدە ئىبن جەرراھنى ئۆزىگە ئۇرۇن-باسار تىلىپ بەلگىلىگەن ئىدى. ئەبۇ ئۆبەيدە بۇ مۇلازىمەتنى قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئۆبەكرى: «مەن مالنى تەقسىم قىلىشقا كېپىل مەن» ، دېگەن ئىدى. ئەبۇبەكرى خەلىپىلىكنىڭ ئىككىنچى يىلى بەيتۈل مالغا ئاساس سالىدى. ئۇ ئۆز ھويلىسىدىن مەدىنىگە كەلگەن ماللار قوبىلىدىغان ئورۇن ئاجرىتىپ، بۇ يەردىكى بارلىق نەرسىلەرنى مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتلىرى يولىدا سەرپ قىلاتتى. ئۆبەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋاپات بولۇپ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپە بولغاندا ئىشەنچلىك كىشىلەرنى بىغىپ، ئەبۇبەكرىنىڭ ھويلىسىغا كىرىپ، بەيتۈل مالنى ئاچتى ئۇ يەردە تاغاردىن چۈشۈپ قالغان بىرتال دىناردىن باشقا مېنەرسىنى كۆرمىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ زامانىدا تەھىلەر كۆپىيىپ، مۇسۇلمانلار كىسرا ۋە قەيسەر يەرلىرىنى تەھى قىلغاچقا، ماللار كۆپىيىپ، مەدىنىگە زور مىقداردا مال كېلىشكە باشلىدى. ئۆمەر بۇ ماللار ئۈچۈن بىر ئۆيىنى اجرىتىپ، ئۇلارنىڭ تىزىملىكىنى يازدى ۋە دىۋان كاتىپلىرىنى بەلگىلىدى. بۇ دىۋاندىن بېرىلىدىغان ماللارنى بەلگىلىدى ھەمدە ئۇنىڭدىكى مەبلەغ ھېسابغا قوشۇن تولۇقلىدى. ئۆمەر بەزىدە بەلگەن ئولجىلارنىڭ ھېساپلىرىنى مەسچىدگە قوياتتى ۋە ئۇنى نېچكىتۈرمەستىن تەقسىم قىلاتتى. ئىبن ئابباستىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىسدە ئىبن ئابباس مۇنداق دەيدۇ: «ئۆمەر ئىبن خەتتاب مېنى چاقىردى، بېرىپ ئۇنىڭ ئالدىدا تىللار ساماندىك چېچىلىپ تۇرغانلىقىنى كۆردۈم. ئۆمەر ئىبن خەتتاب: «بۇ ياققا كەل، بۇنى قەۋمىڭگە تەقسىم قىلىپ بەرگىن. بۇنى پەيغەمبەر

بەيتۇل مال دىۋانلىرى

«دىۋان» سۆزى ئۇمۇمى مەنادا بولۇپ، ئۇنىڭدىن كاتىپلار ئىشخانىسى، قەيىت (تىزىملىك) دەپتەرلەر ساقلانغۇسى ئۈچۈن ئورۇن بولغان جاي چۈشۈنۈلىدۇ. شۇنىڭدەك، تىزىملىك دەپتەرلىرىنىڭ ئۆزىگىمۇ ئىشلىتىلىدۇ ۋە بۇ ئىككى مەنا ئارىسىدا ئۆز-ئارا ئالاقىدارلىق بار.

دىۋانلارنىڭ تەشكىل تېپىشى

دىۋانلارنىڭ ۋە ئۇنىڭغا مۇئەييەن ئورۇن ئاجرىتىلىشى، ئۇمۇمى ئىبن خەتتابنىڭ زامانىدا، ھىجرەتنىڭ 20-يىلى مەيدانغا كەلگەن رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام زامانىدا، گەرچە ئۇ كىشى ئالىيە كاتىپلىرىنى بەلگىلىگەن بولسىمۇ، بەيتۇل مال ئۈچۈن مەخسۇس دىۋان بولمىغان ئىدى. ھەقىقەتتە، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مۇئەييەن ئىبن ئەبۇ پاتىمە ئەدەۋەۋسنى ئولچىلارغا، زۇبەير ئىبن ئەۋۋامنى سەدىقاتلارغا، ھۈزەيفە ئىبن مەماننى ھىجاز ماللىرىنى ئۆلچەشكە، ئابدۇللاھ ئىبن رەۋائەنى ولسا خەيبەر ماللىرىنى ئۆلچەشكە، مۇغىرە ئىب شۆئبىنى قەرىز بېلىم-بېرىم ۋە مۇئامىلات ئىشلىرىغا، ئابدۇللاھ ئىبن ئەرقەمنى ئادەملەرنىڭ يەر ۋە سۈلۈرىغا مەسئۇل قىلغان ئىدى. لېكىن ئۇنىڭ بىلەن بىرگە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە دىۋانلار يەنى تىزىملاش دەپتىرى (تۈزۈلمىگەن، يېزىش ۋە ساقلاش ئۈچۈن ئۇلارغا بىرەر ئورۇن ئاجرىتىلمىغان ئىدى. ھەزرىتى ئەبۇ

بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ خەلىپىلىك مۇددىتىدە مانا شۇنداق داۋام قىلغان ئىدى. ئۇمۇمى ئىبن خەتتاب خەلىپە بولغاندىن كېيىن ئەھۋال ئۆزگەردى. ناھايىتى كۆپ ماللارنىڭ ئارقا-ئارقىدىن مەدەنىگە كېلىشىگە سەۋەب بولغان فەتھىلەر كۆپەيدى. بۇ نەرسىلەر دىۋانلار تۈزۈش ۋە تىزىملاپ يېزىپ خاتىرىلەشنى ۋە بۇ ئىشلار ئۈچۈن ئورۇن ئاجرىتىشنى تەقەززا قىلدى.

دىۋانلار ھەققىدە پىكىر قىلىشقا بىۋاسىتە سەۋەب بولغان ۋەقە ھەققىدە تۆۋەندىكىچە رىۋايەت كەلگەن: ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بەھرەيندىن ئۇمۇمى ئىبن خەتتابقا ناھايىتى كۆپ مال ئېلىپ كەلدى. كېيىن ئۇمۇمى: «نېمە ئېلىپ كەلدىڭ؟» - دەپ سورىدى. ئەبۇ ھۈرەيرە: «500000 دېرھەم ئېلىپ كەلدىم»، - دەپ جاۋاب بەردى. ئۇمۇمى ئىبن خەتتاب ئۇنىڭغا: «نېمە دېگەنلىكىنى بىلىمۇ، سەن چارچاپسەن، بار، ئەتىگىچە دەم ئالغىن»، - دېدى.

ئەبۇ ھۈرەيرە ئەتىگەنلىكى كەلگەندە، ئۇمۇمى ئىبن خەتتاب: «ئۇ قانچە؟» - دېدى. ئەبۇ ھۈرەيرە: «500000 دېرھەم»، - دەپ جاۋاب بەردى. ئۇمۇمى: «ئۇ ھالالمۇ؟»، - دېدى. ئەبۇ ھۈرەيرە: «ئەلۋەتتە ھالال دەپ بىلىمەن»، - دېدى. كېيىن ئۇمۇمى ئىبن خەتتاب مۇنبەرگە چىقىپ، اللەقا ھەمدە سانا ئېيتىپ، كېيىن ئىنسانلار، بىزگە ناھايىتى كۆپ مال كەلدى. ئەگەر سىلەر خالىساڭلار، تارازۇدا تارتىپ بېرىمىز، خالىساڭلار ساناپ بېرىمىز، - دېدى. شۇ ۋاقىتتا قەۋمىدىن بىر كىشى: «ئى ئەمىرۇل مۆمىنىن، ئىنسانلار ئۇنىڭغا قاراپ ھەق ئالىدىغان دىۋاننى تۈزۈڭ»، - دېدى. ۋاقتى مۇنداق دەيدۇ، ئۇمۇمى ئىبن خەتتاب

باشقىچىرەك ئىدى. چۈنكى ئىراق دىۋانى پارس دۆلىتىگە قاراشلىق بولغانلىقى ئۈچۈن پارس تىلىدا يېزىلاتتى. شۇنىڭدەك، پارسىلار ھۆكۈمگە بويسۇنغان باشقا ئۆلكىلەردىمۇ دىۋان پارس تىلىدا يۈرگۈزىلاتتى. بۇ شەھەرلەرنىڭ جىزىيەسىنى ۋە خىراجىنى ئېلىش ۋە ماللارنى يىغىش پارس تىلىدا يېزىلغان ئىدى. شام ۋە رۇملارغا بويسۇنغان رايۇنلاردا دىۋان رۇملىقلارنىڭ ھۆكۈمرانلىق كۈنلىرىدە بولغاندەك رۇم تىلىدا ئىش يۈرگۈزەتتى. شەھەرلەرنىڭ جىزىيەسى ۋە خىراجىنى ئېلىش، ماللىرىنى يىغىش رۇم تىلىدا يېزىلاتتى. ئىراق ۋە شام ئۆمەر ئىبن خەتتابنىڭ زامانىدىن تا ئابدۇل مەلىك ئىبن مەرۋان ئەل ئۆمەۋىي زامانىغىچە ئەھۋال شۇ ھالدا بولدى. ئابدۇل مەلىك ئىبن مەرۋان شام دىۋانىنى ھىجرىيەنىڭ 81-يىلى ئەرەپ تىلىغا تەرجىمە قىلدى.

زىكرى قىلىنىشىچە، دىۋاننى رۇم تىلىدىن ئەرەپ تىلىغا تەرجىمە قىلىشقا ئابدۇل مەلىك ئىبن مەرۋاننى ئۇنىڭدىن نەرسە شۇكى، رۇملۇق دىۋان كاتىۋى سىياھىدىنى (سىياھ قۇتۇسى) ئۈچۈن سۇغا مۆھتاج بولىدىكەن، سۇ تاپالمىسا، سۇنىڭ ئورنىغا ئۆزىنىڭ پىشىپىدىن پايدىلىنىدىكەن، بۇ خەۋەر ئابدۇل مەلىكقا يېتىپ باردى ۋە ئۇ كاتىپنى جازالىدى ھەمدە سۇلايمان ئىبن سەئىدىنى دىۋاننى ئەرەپ تىلىغا تەرجىمە قىلىشقا بۇيرۇدى. سەئىدى ئۇنىڭدىن ئۆزىنىڭ ئوردۇنغا خىراجىغا ۋالى قىلىپ بىرىپ بەلگىلىنىشىنى تەلەپ قىلدى. شۇ ۋاقىتتا ئوردۇننىڭ خىراجى 180 مىڭ دىنار بولغان ئىدى. بىرىلغا يەتمەسلىدىن سۇلايمان دىۋاننى تەرجىمە قىلدى ۋە دىۋاننى ئابدۇل مەلىك ئىبن مەرۋان قېشىغا ئېلىپ كەلدى. ئابدۇل مەلىك ئىبن مەرۋان ئۆزىنىڭ

دىۋانلارنى تۈزۈش ھەققىدە مۇسۇلمانلاردىن مەسئەت سورىدى، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: «ساخا كەلگەن ماللاردىن بىرەر سىنىمۇ تۇتۇپ قالماي، تەقسىملىسەڭ»، - دېدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا: «ئادەملەرگە كېلىۋاتقان كۆپ ماللارنى كۆرۈۋاتىمەن، ئەگەر ئالغان ئادەم، ئالمىغان ئادەمدىن ئاجرىتىلىشى ئۈچۈن ھېساپ كىتاپ قىلىنمىسا، ئىش قىيىنلىشىپ كېتىشىدىن قورقىمەن»، - دېدى. ۋارىد ئىبن ھىشام ئەلمۇغىرە بولسا: «مەن شامدا بولدۇم، ئۇلارنىڭ پادىشاھلىرى دىۋانلارنى تۈزگەنلىكىنى ۋە ئۇنىڭدىكى مەبلەغ بىلەن قوشۇن توپلىغانلىقىنى كۆردۈم. سىزمۇ دىۋانلار تۈزۈڭ ۋە قوشۇن توپلاڭ»، - دېدى. ئۆمەر ئۇ كىشىنىڭ سۆزىنى قوبۇل قىلدى ۋە ئەقىل ئىبن ئەبۇ تالىبنى، مەھرەمە ئىبن نەۋپەلىنى، جۇبەيرى ئىبن مۇتئىمنى، چاقىردى. ئۇلار قۇرەيش ئۇرۇغىدىن ئىدى. ئۇلارغا، «ئىنسانلارنى دەرىجىلەرگە قاراپ يېزىپ تىزىملاڭلار»، - دېدى. ئۇلار بەنى ھاشىمدىن باشلىدى. كېيىن ئەبۇبەكرى ۋە ئۇنىڭ قەۋمىنى، كېيىن ئۆمەر، ئۇنىڭ قەۋمىنى ۋە باشقا قەبىلىلەرنى يازدى ۋە ئۆمەرگە تىزىملىكىنى بەردى. ئۆمەر تىزىملىككە قارىغاندىن كېيىن: «ياق بۇنداق بولمىشىنى ياقىتۇرمايمەن. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قەرىنداشلىرىدىن باشلاڭلار، كېيىن ئۇلارنىڭ يېقىنلىرىنى، كېيىن ئۇلارغا يېقىنراقلىرىنى، يېزىڭلار، ئۆمەرنى اللە قويغان ئورۇنغا قويۇڭلار»، - دېدى.

بۇ ھەق بېرىش ۋە قوشۇن توپلاش دىۋانغا نىسبەتەن قىلىنغان ئىشلاردۇر. بۇ دىۋان ئەرەپ تىلىدا يېزىلدى. ئەمما ھەق ئېلىش ۋە ماللارنى يىغىش دىۋاندا بولسا، ھالەت بۇنىڭدىن

سەرچۇن ئىسىملىك كاتىۋىنى چاقىرىپ، ئەھۋالنى بايان قىلدى. سەرچۇن ئابدۇل مەلىك ئالدىدىن خاپا ھالدا چىقىپ كەتتى. كېيىن رۇملۇق كاتىپلارنى ئۇچرىتىپ قالدى، شۇ ۋاقتىدا ئۇ: «سىزىلەر تىرىكچىلىك ئۈچۈن بۇ ھۈنەردىن باشقىسىنى ئىزدەڭلار، اللە سىزلەردىن بۇ ھۈنەرنى توسۇپ قويدى»، - دېدى. ئىراقدا يولسا ئابدۇل مەلىكنىڭ ئىراقتىكى ۋالىسى ھەججىنىڭ كاتىۋى سالىھ ئىبىن ئابدۇرراھمانغا دىۋاننى پارسچىدىن ئەرەبچىگە تەرجىمە قىلىشنى بۇيرىدى. سالىھ ئىككى تىلنى ياخشى بىلەتتى. ئۇ رازى بولدى ۋە ۋالى ئۇنىڭغا مۇددەت بەردى. سالىھ دىۋاننى ئەرەپ تىلىغا تەرجىمە قىلدى. بۇنى ھەججىنىڭ پارس كاتىۋى مارادۇنشاھ ئىبىن زادان پەررۇخ بىلىپ، سالىھقا ئۆزىنىڭ دىۋاننى ئەرەپ تىلىغا تەرجىمە قىلىشتىن ئاجىزلىقىنى ھەججىغا بىلدۈرۈش باراۋېرىگە 100000 دىرھەم پارا بېرىشنى تەكلىپ قىلدى. سالىھ بولسا، ئۇنىمىدى: «اللە بۈگۈنلىرىڭنى خۇددى پارسىلارنىڭ ئەسلىنى كەسكىندەك كەسۈن»، - دېدى.

بەيتۇل مال دىۋانلىرىنىڭ قىسىملىرى

بەيتۇل مال دىۋانلىرى ئاساسەن ئىككى قىسىمدىن تەشكىل تاپىدۇ، بىرىنچى قىسىمى: بەيتۇل مالغا كىرگۈچى ۋە بەيتۇل مال لايىق بولغان ماللارغا تەئەللۇق. ئىككىنچى قىسىم: سەرپ قىلىنىدىغان ۋە بەيتۇل مالنىڭ ئۈستىدىكى ماللارغا تەئەللۇق.

كىرىمەلەر قىسىمى

بىرىنچى قىسىم، (خەزىنىگە كىرىدىغان) مەبلەغىنىڭ تۈرىگە مۇۋاپىق تۆۋەندىكى دىۋانلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

ئولجا ۋە خىراج دىۋانى

بۇ بارلىق مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ئولجا دەپ ئېتىبار قىلىنىدىغان، دۆلەت كىرىملىرى تىزىملىنىدىغان دەپتەرلەرگە يېزىش ۋە ساقلاش دىۋانى ۋە يەنە شۇنىڭغا ئوخشاش دۆلەت خىزمەتچىلىرى يەنى ۋالى، ھاكىم، ئوقۇتقۇچىلارغا ئوخشاش مائاشى باراۋېرىگە ھۆكۈمەت زىمىنىدە بولغان ساھە ۋە كىلىللىرىگە ياكى ئېۋەز سۈپىتىدە ئەمەس، مۇسۇلمانلارغا قۇلايلىق يارىتىش، ئۇلارنىڭ مەنپەئەتى يولىدا (يول، مەسجىد، مەدرىسە، شىپاخانىلارغا ئوخشاش) قۇرۇلۇشلار ئۈچۈن، پۇل ئاجرىتىشقا

- (A) دارۇلخىلافە؛
 (B) مەسلەھەتچىلەر ئىدارىسى؛
 (C) تەپۋىز (خەلىفە ئۆز ھوقۇقىنى ئۇنىڭغا تاپشۇرىدىغان مۇئاۋىن ئىدارىسى)؛
 (D) تەنپىز (ئىجرا قىلغۇچى) مۇئاۋىن ئىدارىسى.

دۆلەت مەنپەئەتلىرى دىۋانى

- بۇ دىۋان تۆۋەندىكىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ:
 (A) جىھاد ئەمىرى بۆلىمى؛
 (B) ۋالىلار بۆلىمى؛
 (C) قازىلار بۆلىمى؛
 (D) دۆلەت مەنپەئەتلىرى بۆلىمى ۋە ئۇنىڭغا تەۋە بولغان باش بۆلۈملەر، ئىدارىلار ۋە ئاممىۋى پارۋانلىقلار بۆلىمى.

ئەتا - بېرىلىدىغان ھەقلەر دىۋانى

بۇ خەلىفە ھەق بېرىشنى لازىم كۆرگەن كەمبەغىل مىسكىنلەر، مۇھتاجلار، قەرزدارلار ۋە يۇلۇچى مۇساپىرلار دېھقانلار ھەمدە كارخانا ئىگىلىرى خۇللەس، خەلىفە ئۇلارغا ھەبىرىشتە مۇسۇلمانلارغا مەنپەئەت بار دەپ بىلگەن كىشىلەرنى تىزىملىكى ئۇرۇنلىشىدىغان دىۋاندۇر. بۇ بۇقىرىدىكى ئۈچ دىۋانغا پەيئى ۋە خىراج دىۋانىنىڭ كىرىملىرىدىن سەرب قىلىنىدۇ.

تۆۋەندىكىچە بولىدۇ:

- (A) پۇللارنىڭ ۋە تىجارەت ماللىرىنىڭ زاكىتى بۆلىمى؛
 (B) زىرائەت ۋە مېۋىلەرنىڭ زاكىتى بۆلىمى؛
 (C) تۈگە، كالا ۋە قولار زاكىتى بۆلىمى؛
 زاكات ماللىرى ئۈچۈنمۇ بەيتۇل مالدىن ئالاھىدە باشقا بىرەر ماللارغا ئارىلىشىپ كەتمەيدىغان ئورۇن ئاجرىتىلىدۇ. چۈنكى اللە تائالا زاكاتقا لايىق كىشىلەرنى سەككىز سىنىپقا ئاجراتقان. *انما الصدقات للفقراء والمساكين والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي الرقاب والغارمين وفي سبيل الله وابن السبيل* * - «زاكات پەقەت پېقىرلارغا، مىسكىنلەرگە، زاكات خادىملىرىغا، دىللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارغا، قۇللارغا، قەرزدارلارغا، اللەنىڭ يولىغا، ئىبن سەبىللەرگە بېرىلىدۇ، بۇ اللەنىڭ بەلگىلىمىسىدۇر، اللە ئوبدان بىلكۈچىدۇر، ھىكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر». (9:60) بۇلاردىن باشقىلارغا بۇ سەدىقاتتىن بېرىش جائىز ئەمەس.

نەپەقاتلار قىسمى

بۇ بەيتۇل مال دىۋانىنىڭ بىرىنچى قىسمىغا نىسبەتەندۇر. ئەمما نەپەقە قىلىش جەھەتتە ۋە بەيتۇل مال زىممىسىگە تىگىشلىك بولغان مالغا تەۋە بولىدىغان ئىككىنچى قىسىم دىۋانلار، بۆلۈملەر، ئىدارىلار ۋە تۆۋەندىكى تىگىشلىك بولغان مۇئەسسەلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

دارۇلخىلافە دىۋانى

بۇ دىۋان تۆۋەندىكىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ:

جىھاد دىۋانى

بۇ دىۋان تۆۋەندىكىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ:

(A) ئاساس سېلىش، تۇرۇش، تەييارلاش، مەشىق قىلدۇرۇدىغان قوشۇن دىۋانى؛

(B) قوراللىنىش بۆلىمى؛

(C) قورال سانائىتى بۆلىمى؛

بۇ دىۋانغا بارلىق بىرىنچى قىسىم دىۋانلىرىنىڭ كىرىملىرىدىن سەرپ قىلىنىدۇ. ۋە يەنە بۇ دىۋانغا پەيئى ۋە خىراج كىرىملىرىدىن سەرپ قىلىنىدۇ. چۈنكى بۇ دىۋان بەدەل بىلەن ۋە بەدەلسىز بەيتۇل مالدىن ھەق بېرىشكە تىكىشلىك بولغان دىۋاندۇر. شۇنىڭدەك، بۇ دىۋانغا ھىمايە قىلىنغان ئامما ئىگىدارچىلىقىدىكى ۋە يەنە سەدىقات دىۋانى كىرىملىرىدىنمۇ سەرپ قىلىنىدۇ. چۈنكى بۇ دىۋان ئايەتتە كەلگەن سەككىز سىنىپنىڭ بىرىدۇر:

انما الصدقات للفقراء والمساكين والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي الرقاب والغارمين وفي سبيل الله وابن السبيل *
 - «بەقەت سەدىقاتلار (زاكاتلار) كىمبەغىللار، مەسكىنلەر، زاكات خادىملىرى، دىللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلار، قۇللار، قەرزدارلار، اللەنىڭ يولىدا ۋە يۈلۈچى مۇساپىرلار ئۈچۈندۇر». (9:60)

سەدىقاتلارنى سەرپ قىلىش ئورۇنلىرى دىۋانى

بۇ دىۋانغا سەدىقاتلار بولغاندا سەدىقاتلار دىۋانى كىرىملىرىدىن سەرپ قىلىنىدۇ.

ئاممىۋى مۈلۈكنىڭ سەرپ قىلىنىدىغان ئورۇنلىرى دىۋانى

بۇ دىۋانغا خەلىفە شەرىئى ئەھكاملارغا مۇۋاپىق ئۇنى ئىجتىھادلىرى بىلەن، ئاممىۋى مۈلۈك دىۋانى كىرىملىرىدىن سەرپ قىلىنىدۇ.

پەۋقۇلئاددا ھالەتلەر دىۋانى

بۇ دىۋان يەر تەۋرەش، تۇپان، ئاچارچىلىق ۋە شۇلار ئوخشاش مۇسۇلمانلارغا كەلگەن پەۋقۇلئاددا ئەھۋاللارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ جىددى ئەھۋاللارغا پەيئى، خىراج ۋە ئاممىۋى مۈلۈك دىۋانلىرى كىرىملىرىدىن سەرپ قىلىنىدۇ. ئەگەر بىر ئىككى دىۋاندا مال مەۋجۇت بولمىسا، مۇسۇلمانلارنىڭ ماللىرىدىن ئىشلىتىلىدۇ.

ئومۇمىي مۇۋازەنەت، ئومۇمىي ھىساۋات ۋە نەزارەت دىۋانلىرى

ئومۇمىي مۇۋازەنەت دىۋانى دۆلەت كىرىملىرى ۋە دۆلەت ماللىرىنى سەرپ قىلىش ئورنىنى بەلگىلەش بارسىدا خەلىفە ئىجتىھادىغا مۇۋاپىق دۆلەتنىڭ كېلەچەكتىكى مۇۋازەنەتتىكى تەييارلايدىغان، شۇ مۇۋازەنەت بىلەن كىرىملار ۋە ئەمەلىي

ماللارنى كاپىرلاردىن مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ئېلىنىدىغان مۇستەھىق مال ئىكەنلىكى ھەققىدە ۋە زاكاتنىڭ ۋاجىبلىقىنى ھەمدە زاكات بېرىلىدىغان كىشىگە ۋە ئۇمۇمىي مۈلۈككە دالالەت قىلىدىغان ئايەت ۋە ھەدىسلەر «دالالتۇل ئىلتىزام» بىلەن. (يەنى لەپىزى مەنانى لازىم تۇتۇدىغان مەنىنى مەنا بىلەن) ئىدارىي ئۇسۇلۇپلارنى تۈزۈش مۇباھ ئىكەنلىكىگە دالالەت قىلىدۇ. چۈنكى بۇ ئۇسۇلۇپلار ئەسلىنىڭ بىر بۆلىكىدۇر ۋە ئەسلىگە كىرىدۇ. خەلىقنىڭ بۇ ئۇسۇلۇپلاردىن ئېلىشى ۋە بۇ ماللارنى يىغىش، ساقلاش، تەقسىم قىلىش، خىراجەت قىلىش ئۈچۈن لازىم دەپ بىلگەن ئۇسۇلۇپنى تەبەننى قىلىشى توغرا دۇر. ھەقىقەتتە دىۋانلارنى بەرپا قىلىش ۋە تەبەننى قىلىش خۇلفائى راشىدىنلار زامانىدا، ساھابىلارنىڭ كۆز ئالدىدا، ئۇلار ئىنكار قىلمىغان ھالدا سادىر بولغان.

ئۇمۇمىي نەپىقەلەرنى سېلىشتۇرىدىغان، دۆلەت كىرىملىرىنى، دۆلەتنىڭ ئەمەلىي نەپىقەلىرى نەتىجىسىنى تەكشۈرىدىغان دىۋاندۇر. بۇ دىۋان دارۇلخىلافە دىۋانىغا بويسۇنىدۇ. ئۇمۇمىي ھىساۋات دىۋانى بولسا، دۆلەت نازارەت قىلىدىغان، يەنى دۆلەتنىڭ مەۋجۇد ئەشپالىرىنى، ئىھتىياجلىرىنى، كىرىملىرىنى، سەرپ-خىراجەت چىقىملىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ بەرپا بولغان ۋە بەرپا بولۇشقا تەئەللۇقلىرىنى ھېساپ قىلىدىغان دىۋاندۇر. نازارەت دىۋانى - دۆلەت ماللىرىنى ۋە مەنپەئەتلىرىنى ھېساپ-كىتاپ قىلغۇچى باياناتلارنى ھەمدە مەۋجۇد نەرسىلەرنى بۇلارنىڭ توغرىلىقىنى، تەلەپلىرىنى، كىرىم ۋە چىقىم خىراجەتلىرىنى ئېنىق تەكشۈرۈپ تۇرغۇچى، شۇنىڭدەك، ئىدارىي ئىشلاردا دۆلەتنىڭ بارلىق دىۋانلىرىنى، ئىدارە بۆلۈملىرىنى، ئىشچى خىزمەتچىلەرنى مۇھاسىبە ۋە نازارەت قىلىدىغان دىۋاندۇر.

بۇلار خەلىقنىڭ دۆلەتنىڭ ئۇمۇمىي شەكىلىدىكى مالىيە دىۋانلىرىدۇر. بۇ دىۋانلارنى بەرپا قىلىشنىڭ دەلىللىرىگە كەلسەك، بۇ دىۋانلار ئىدارىي ئۇسۇلۇپلاردىن بىر ئۇسۇلۇپ ۋە ئىشنى بېجىرىش ۋاسىتىلىرىدىن بىر ۋاسىتەدۇر. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئۆزلىرى بىۋاسىتە ئىدارىنى باشقۇرغان ۋە بۇ ئىدارىگە مالىيە تەرەپ ۋە ئۇنىڭدىن باشقىسىغا بولغان كاتىپلارنى بەلگىلىگەندۇر.

ھەقىقەتەن، بىز دىۋانلارنىڭ تەشكىل تېپىشى ماۋزۇسىدا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ مالىيە تەرەپكە كاتىپ قىلىپ بەلگىلىگەن كىشىلەرنى زىكرى قىلىپ ئۆتكەن ئىدۇق. لېكىن ئەنقال، غەنىمەت، پەيىتى، جىزىيە، خىراجىنى مۇباھ قىلىش،

خەلىپىلىك دۆلىتىنىڭ ماللىرى

ماللار

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ، مەسجىدىنى قۇرۇپ، ئىسلامىي دۆلەت بىناسىنى ئاستا-ئاستا تىكلەشكە باشلىغانلىرىدا اللە مۇسۇلمانلارغا جەڭ قىلىشقا رۇخسەت بەرگەندىن كېيىن، مۇسۇلمانلار ئاۋۋال قولغا كىرگۈزگەن مال ئابدۇللاھ ئىبنى جەھش سەرىيەسىنىڭ ئولجىسى بولدى. قۇرەيشلەرنىڭ بەزى تۈگىلىرىگە تىرە ۋە تىجارەت ماللىرى يۈكلەنگەن ئىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەھشنىڭ سەرىيەسى بۇ كارۋاننى ھىجرەتنىڭ ئىككىنچى يىلى جامادىيەل ئاخىر ئېيىدا قولغا كىرگۈزدى. شۇ يىلنىڭ رامىزان ئېيىدا بەدر جېڭى بولدى. بۇ جەڭدە مۇسۇلمانلار مال ۋە قورال-ئەسلىھەلەرنى غەنىمەت قىلىپ ئالدى ۋە بۇ ئولجىلارنى تەقسىم قىلىشدا ئىختىلاپ قىلىشتى. شۇ ۋاقتىدا اللە تائالا ئەنقال سۈرىسىنى نازىل قىلىپ ئۇنىڭدا مۇنداق دېدى:

يسالونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول *
-«ئى مۇھەممەد! ساھابىلىرىڭ غەنىمەتلەر (نى قانداق تەقسىم قىلىش) توغرىلىق سەندىن سورىشىدۇ، (ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، غەنىمەتلەر (توغرىسىدا ھۆكۈم چىقىرىش) اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە خاستۇر دەپ ئېيتىڭ». (8:1)

اللە بۇ ئولجىلارنىڭ تەقسىماتىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىغا تاپشۇردى. رەسۇلۇللاھ بەش دەن بىرنى

ئالماستىن ئۇنى تەقسىم قىلدى. كېيىن بەنۇ قەينۇقا بەھۇدىلىرى توختامنى بۇزغانلىقى سەۋەبىدىن مۇسۇلمانلار ئۇلارنىڭ ماللىرىنى ئولجا قىلىپ ئالدى ۋە رەسۇلۇللاھ ئۇلارنى (بەھۇدىلارنى) شامدىكى ئەزىزۇئات دېگەن جايغا سۈرگۈن قىلدى. بۇ ئىشلار بەدر جېڭى ئۆتۈپ بىر ئايدىن كېيىن مەدىنە بولدى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئولجىلارنى بەدرىدىن كېيىن نازىل بولغان «ئولجىلار» ئايتىگە مۇۋاپىق تەقسىم قىلىپ، بەشەن بىرنى ئالدى.

واعلموا انما غنمتم فان لك حصسه وللرسول ولذي القربى واليتامى والمساكين وابن السبيل * (سۇرە ئەنئام، ۶۴:۱)

«بىلىڭلاركى سىلەر ئولجا قىلىپ ئالغان نەرسىلەرنىڭ بەشەن بىر قىسمى، اللە ۋە رەسۇلى ۋە قېرىنداشلىرى ۋە يېتىملار ۋە مەسكۇنلەر ھەمدە مۇساپىرلار ئۈچۈندۇر». (8:41)

رەسۇلۇللاھ فەتىھى قىلغان بىرىنچى يەر - بەنى نەزىر قەبىلىسىنىڭ يېرىدۇر. بەنى نەزىر قەبىلىسى ئوھۇد جېڭىدىن كېيىنكى ئەھدىنى بۇزغان ئىدى. رەسۇلۇللاھ ئۇلارنى ئون بەش كېچە قورشاپ تۇردى، كېيىن ئۇلارنىڭ قورال-ياراق ھەمدە ساۋۇتسىز، بىر تۈگىگە يۈكلىنىدىغان نەرسىلەرنى ئۆزلىرى بىلەن ئېلىپ، مەدىنىدىن چىقىپ كېتىش شەرتى بىلەن بۆلۈپ تۇردى. رەسۇلۇللاھ ئۇلارنىڭ يەرلىرىدىن باشقا ماللىرىنى ئەنسىزلىرى ئارىلاشتۇرماستىن مۇھاجىرلارغا تەقسىم قىلدى. پەقەتلا، سەھلى ئىبن ھەنىپ ۋە ئەبۇ دۇجانە سىماكە ئىبن خەشەم ئىككىسى پەقەت ئىككىنچى ئىككىنچى ئىككىنچى ئۈچۈن رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئۇلارغىمۇ غەنىمەتتىن بەردى ۋە بەرنى تەقسىم قىلىمىدى. ئاشۇ يەردىن ئۆز ئەھلىلىرىگە بىر يىللىق نەپىقنى بېرىپ تۇراتتى ۋە نەپىقنىڭ قالغانلىرىنى اللەنىڭ يولىدا جىھاد

قىلىش ئۈچۈن ئات، خېچىر، ئېشەك ۋە قارال-ئەسلىمەلەرنى سېتىۋېلىشقا ئىشلىتەتتى. مانا شۇ غازات ھەققىدە ھەشرى سۇرىسى نازىل بولدى:

وما افا! اللہ علی رسوله منہم فما اوحى بہ علیہ من خبیل ولا ركب ولکن اللہ یسلط رسله علی من یشاء واللہ علی کل شیء قدير*

-«اللە پەيغەمبەرگە ئۇلاردىن (بەنى نەزىرنىڭ ماللىرىدىن) قايتۇرغان غەنىمەتلەرنى سىلەر ئات - تۈگىلەرنى چاپتۇرۇپ، قولغا كەلتۈرگەن ئەمەس، لېكىن اللە پەيغەمبەرلىرىنى خالىغان ئادەمگە مۇسەللەت قىلدۇ، اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر». (59:6)

اللە (ئولجىنى) رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامغا خاس قىلىپ قويدى. بەنى قۇرەيزە قەبىلىسى ئەھدىنى بۇزۇپ مۇسۇلمانلارغا خىيانەت قىلىپ، خەندەك غازىتىدا دۈشمەنلەرگە قوشۇلغاندىن كېيىن، بەنى قۇرەيزە قەبىلىسى بىلەن جەڭ بولدى. رەسۇلۇللاھ ئۇلارنىڭ ماللىرىنى مۇسۇلمانلارغا تەقسىم قىلدى. ئاتلىققا ئۈچ ئۈلۈش، پىيادىغا بىر ئۈلۈش بەردى. كېيىن رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھۈدەيبىيەدە قۇرەيش بىلەن تېنىچلىق سۆلھىسىنى تۈزگەندىن كېيىن، خەيبەر غازىتى بولدى. اللە خەيبەرنى رەسۇلۇللاھ ۋە مۇئمىنلەرگە كۈچ بىلەن فەتىھى قىلىپ بەردى ۋە ئۇلارنىڭ دىيارلىرى ۋە ماللىرىغا رەسۇلۇللاھنى ئىگە قىلدى. رەسۇلۇللاھ ئولجىلار ۋە يەرلەرنىڭ بەشەن بىرىنى ئالغاندىن كېيىن ئۇلارنى تەقسىم قىلدى. يەرلەرنى بىرىنىڭ سەككىز يۈز ئۈلۈش قىلدى، شۇنىڭدا ئۇ ئون سەككىز قىسىمغا بۆلۈندى، ھەربىر قىسىم يۈز ئۈلۈشنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. كېيىن خەيبەر ئەھلى بىلەن يەرلىرىدىن چىقىدىغان مېۋە ۋە دانلىقلىرىنىڭ يېرىمىنى ئېلىشقا كېلىشتى. خەيبەر فەتىھى بولغاندىن كېيىن

ئۆكەيدىرىنى ئەسىرگە ئېلىپ، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئەپۇ قىلغاندىن كېيىن بولدى. كېيىن نەجران ۋە يەمەن ئەلچىلىرى كەلدى، ئۇلار ئىسلامنى قوبۇل قىلغانلىقى ئۈچۈن زاكات پەرز قىلىندى. ۋە ئۆز نەسرانىلىقىدا قالغانلارغا ياكى يەھۇدىلىقىدا قالغانلارغا جىزىيە بەلگىلەندى. بۇ ۋاقىتقا كېلىپ، جىزىيە ئايىتى نازىل بولۇپ، زاكات پەرز قىلىنغان ئىدى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مەئدەن، سۇ، ئوت ياش ھەمدە ئوت ھەممە مۇسۇلمانلارغا ئۈمۈمىي مۈلۈك قىلغانغا ئوخشاش، مانا شۇ غازاتلار داۋامىدا، سەدىقە تۈگىلىرى ھەمدە اللەنىڭ يولىدىكى تۈگە ۋە ئاتلار ئۈچۈن نەقە دېگەن جايىنى قۇتان قىلدى.

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن بولسا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىفە بولدى. فەتھىلەر باشلاندى ۋە ئۇلاردا ئولجا، جىزىيە ۋە خىراجىلاردىن ئىبارەت ھېساپسىز ماللار مەدىنىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇل مالغا ئېقىپ كىرىشكە باشلىدى.

مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇل ماللىرىغا كىرىدىغان ۋە اللە مۇسۇلمانلارغا ھالال قىلىپ قويغان ھەمدە ئۇنى بەيتۇل مالغا ھەقىقەت قىلىپ قويغان ۋە شۇ ماللارنى خەلىفە مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتى ۋە ئىشلىرىنى باشقۇرۇش ئۈچۈن ئىجتىھادىغا قاراپ شەرىئى ھۆكۈم بەرپا بولىدىغان جەھەتلەرگە ئىشلىتىدىغان ماللارنى مانا شۇ قىسقىغىنە مەلۇمات بىلەن تەسەررۇپ قىلسا بولىدۇ.

بېرىلگەن مەلۇماتلارغا قارىغاندا خەلىفەلىك دۆلىتىدىكى ماللار تۆۋەندىكى سىنىپلاردىن تەشكىل تاپقاندۇر:

1- ئىنزالار: غەنىمەتلەر؛ فەيئى ۋە خۇمىسى.

فەدەك ئەھلى كەلدى. ئۇلار رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بىلەن، يەر ۋە خورمىزارلىرىنىڭ يېرىمى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامغا، قالغان يېرىمى پەدەك ئەھلىگە قېلىشى ھەققىدە سۈلھى تۈزۈشتى. پەدەك ئۆلۈشىنىڭ يېرىمى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزى ئۈچۈنلا خاس بولدى. چۈنكى ئۇنىڭغا ئات - تۈگىلەرنى چاپتۇرۇپ، ئۇرۇش قىلىپ بېرىلغان ئەمەس. رەسۇل ئەلەيھىسسالام پەدەكتىن كەلگەن نەرسىلەرنى سەدىقە ھالەتتە سەرىپ قىلدى. شۇنىڭدەك، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋادىيۇل قۇرانى كۈچ بىلەن فەتھى قىلغاندىن كېيىن، خۇددى خەيبەر ئەھلى بىلەن تۈزگەن سۈلھىگە ئوخشاش ۋادىيۇل قۇرا ئەھلى بىلەن يەرنى ئۇلارنىڭ قولىدا قالدۇرۇش ھەققىدە سۈلھى تۈزدى. تەيمىيە ئەھلى شەھەرلىرى ۋە يەرلىرى ئۆزلىرىگە قالغان ھالدا جىزىيە تۈلەشكە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەھدى قىلىشتى.

مەككە فەتھىدىن كېيىن ھۈنەين غازىتى بولدى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھۈنەين ئەھلىنىڭ ماللىرىنى تەقسىم قىلدى. ھەۋزىن ئەلچىلىرى ئاياللار ۋە كىچىك بالىلاردىن ئىبارەت بولغان ئەسىرلەرنى ئەپۇ قىلىشنى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن سوراپ كەلدى، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئەپۇ قىلدى. تەبۇك غازىتى بولسا، ئەقەبە ساھىب ئۆزى نەسرانىي بولغان يەنە ئىبىن رەئۇبە بىلەن جىزىيە بېرىشكە سۈلھى تۈزدى. شۇنىڭدەك، ئەزەرە ۋە جەربا مۇقەننا ئەھلىلىرى بىلەنمۇ جىزىيە بېرىشكە سۈلھى تۈزدى. ئاشۇ قەبىلە ئەھلى يەھۇدىلار ئىدى. يەنە شۇنىڭغا ئوخشاش رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام نەسرانىي ئۆكەيدىر دۈمە دېگەن ئادەم بىلەنمۇ ئۇنىڭ جىزىيە تۈلىشىگە سۈلھى تۈزدى. بۇ سۈلھى خالىد

ئەنفال ۋە غەنمەتلەر، فەيىئى ۋە خۇمس

ئەنفال ۋە غەنمەتلەر

ئەنفال دېگەندە غەنمەتلەر ئىرادە قىلىنىدۇ. اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ:

يسا لونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول
- «ئى مۇھەممەد! سەندىن ئولجىلار ھەققىدە سورىشىدۇ، ئولجىلار
اللە ۋە رەسۇلىنىڭكى دەپ ئېيتىڭ». (8:1)

ئىبن ئابباس ۋە مۇجاھىددىن، اللە تائالانىڭ:

يسا لونك عن الانفال *

- «ئى مۇھەممەد! سەندىن ئەنفال (ئولجا) ھەققىدە سورىشىدۇ»
(8:1).

دېگەن سۆزدىكى ئەنفال ھەققىدە سورالغاندا ئۇلار «ئەنفال -
غەنمەتلەر يەنى ئولجىلار» دەپ جاۋاب بەرگەن. شۇنىڭدەك،
جەننىڭ ئالدىدا ياكى كېيىن ئەمىر تەقسىم قىلىدىغان
كاپىرلارنىڭ ماللىرىغىمۇ «ئەنفال» سۆزى ئىشلىتىلىدۇ.
دېمەك، ئەنفال ۋە غەنمەتلەر بىرلا نەرسە بولۇپ، مۇسۇلمانلار
جەڭ قىلىش بىلەن بىرگە قولغا كەلتۈرگەن پۇللار،
قورال-ئەسلىھەلەر، ماتالار، ئۇزۇق-تۈلۈك يىمەك-ئىچمەك ۋە
شۇنىڭغا ئوخشاشلاردىن ئىبارەت كاپىرلارنىڭ ماللىرىدۇر. بۇ
بولسا، اللە تائالانىڭ بۇ سۆزدىن چۈشۈنىلىدۇ.

واعلموا انما غنمتم من شيء فان لله خمس وللرسول *

2- خىراج.

3- جىزىيە.

4- بارلىق تۈرلىرى بىلەن ئاممىۋى مۈلۈكلەر.

5- يەر، بىنا، شەرت-شارائىتلار ۋە ئۇلارنىڭ كىرىملىرىدىن

ئىبارەت دۆلەت مۈلكى.

6- ئۆشۈرلەر.

7- ھاكىملار ۋە دۆلەت ئەمەلدارلىرى تەرىپىدىن زوراۋانلىق

يولى بىلەن تېپىلغان مال، قانۇنسىز كەسىپ ۋە تۆلەم مېلى.

8- خەزىنە، كانلارنىڭ بەشەن بىرى.

9- مىراسخورى يوق كىشىلەرنىڭ مېلى.

10- مۇرتەدلەرنىڭ مېلى.

11- سېلىقلار.

12- سەدىقە - زاكات ماللىرى.

بۇ سىنىپلارنىڭ ماھىيىتىنى بىلىش ئۈچۈن بۇنىڭدا ئىش
يۈرگۈزۈش ھوقۇقى تاپشۇرۇلغان كىشىنى، بۇلارنى ئىشلىتىش
كەيپىيىتىنى سەرپ قىلىنىدىغان تەرەپلىرىنى ۋە ھەق
ئىگىلىرىنى تەكشۈرۈپ چىقىمىز.

تەقسىم قىلغان ياكى تەقسىم قىلىش ۋەكىلى ئارقىلىق باشقۇرغان. دېمەك، مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىفىسى ئولجىلارنى تەقسىم قىلىش ۋە تەسەررۇپ قىلىش سالاھىيىتىگە ئىگەدۇر. ئولجا بىلەن ئىش يۈرگۈزۈش يول-يۈرۈقلىرى شەرىئى ھۆكۈم بويىچە مۇسۇلمانلار مەنپەئەتىنى كۆزدە تۇتقان ھالدا بولىدۇ. مۇسۇلمانلار ئىشلىرىنى باشقۇرۇش، مەنپەئەتلىرى، ئىھتىياجلىرىدىن چىقىش شەرىئى ھۆكۈمگە مۇۋاپىق رەۋىشتە خەلىفە رەئىسى ۋە ئىجتىھادغا قاراپ، ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتلىرىنى مەيدانغا چىقارغان ھالدا ئەمەلگە ئاشۇرۇلىدۇ. خەلىفە مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتى بار، دەپ بىلگەن نەرسىگە مۇۋاپىق ھالدا تەسەررۇپ قىلىدۇ. چۈنكى شارئ مۇسۇلمانلارنىڭ ھاجىتىنى ئادا قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئىدارە قىلىشنى شەرىئى ھۆكۈملەرگە بىنائەن ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار مەنپەئەتىنى كۆزلەپ، ئۆز ئىجتىھادىغا يارىشا ئىش تۇتۇشنى خەلىفىگە تاپشۇردى.

غەنىمەتلەرنىڭ تەقسىم قىلىنىشى ۋە سەرپ قىلىنىش ئورۇنلىرى ھەمدە ئۇنىڭغا ھەقىلىق بولغان شەخسلەر

غەنىمەتلەر تەقسىماتى، ئۇنى سەرپ قىلىش يوللىرى ھەمدە ئۇنىڭغا ھەقىلىق شەخسلەر مەسلىسىگە كەلسەك، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بەدر غەنىمەتلىرىنىڭ بەشەن بىرىنى ئالماستىن جەڭچىلەر ئوتتۇرىسىدا تەقسىم قىلىپ بەردى. ئاتلىقلارغا ئۈچ ئۇلۇش، پىيادىلارغا بىر ئۇلۇش بەردى. لېكىن باشقا غازات ۋە

«بىلىڭلاركى، سىلەر غەنىمەت (ئولجا) قىلىپ ئالغان نەرسەلىرىڭلارنىڭ بەشەن بىرى اللە ۋە رەسۇلى ئۈچۈندۇر». (8:41) ھەقىقەتتە، ئولجىلار ئىلگىرىكى ئۈمىمەتلەرگە ھارام قىلىنغاندىن كېيىن رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامغا ھالال قىلىندى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «مەندىن ئىلگىرى ئۆتكەن بىرەر كىشىگە بېرىلمىگەن بەش نەرسە ماڭا بېرىلدى. ئۇ بەشنىڭ بىرىسى - ئولجالار ماڭغا ھالال قىلىندى»، دەپ زىكرى قىلىدۇ. يەنە ئەبۇ ھۈرەيرىدىن رىۋايەت قىلىنىدۇ: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئېيتىدۇ: «سىلەردىن باشقا ھېچقايسى قەۋمگە ئولجىلار ھالال قىلىنمىغان، ئاسماندىن ئوت چۈشۈپ ئولجىلارنى كۆيدۈرۈۋېتەتتى».

مانا بۇ ئەنئەنە ۋە غەنىمەتلەر ۋەقەسى. ھەقىقەتەن، اللە سۇبھانەھۇ ۋە ئەللا شۇ ئەنئەنە - غەنىمەتلەرنى تەقسىم قىلىش ۋە ئۇنى سەرپ خىراجەت قىلىش سالاھىيىتىنى مۇسۇلمانلار ئەمىرىگە تاپشۇردى. بۇ اللە تائالانىڭ ئۇشبۇ سۆزىدە ئوچۇق-ئايىدىك ئېيتىلغاندۇر:

يسا لونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول *
-«ئى مۇھەممەد! سەندىن ئولجىلار ھەققىدە سورىشىدۇ، ئولجىلار اللە ۋە رەسۇلىڭكى دەپ ئېيتىڭ». (8:1)

وما افاء الله علي رسوله *
-«اللە رەسۇلىغا ئولجا قىلىپ بەرگەن نەرسە...». (59:6)

بۇ ھالەت ئولجىلارنى تەقسىم قىلىشتىكى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەمدە ئۇ كىشىدىن كېيىنكى خەلىفىلەرنىڭ ئىشىدىن ئوچۇق-روشن كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. ھەقىقەتەن، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئولجىلارنى ئۆزى تەقسىم قىلغان ۋە ئۆزى تەسەررۇپ قىلغان. شۇنىڭدەك، خەلىفىلەر ئۆزلىرى

جەڭلەردىكى غەنمەتلەرنىڭ بەشەن بىرىنى ئالدى. بۇلار غەنمەتلەردە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىش يۈرگۈزۈشلىرى ھەرخىل بولۇپ، بىر شەكىلدە بولمىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. بەزىدە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئولجا ۋە غەنمەتلەرنى تەقسىم قىلىشتىن ئالدىدا ۋە تەقسىم قىلىشتىن كېيىن بېرەتتى، بەزىدە بەشەن پىرى ئالماستىن ئالدىن، غەنمەتنىڭ ئەسلىدىن ئولجا بېرەتتى. بەزىدە كۈتىلىۋاتقان غەنمەت ۋە قەتلەردىن بولىدىغان ئولجالارنى ۋەدە قىلاتتى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بۇ ئىشلارنى ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن مەنپەئەتنى دېگەن پىكىر بىلەن يۈرگۈزەتتى. ئەنقەل ۋە غەنمەتلەر ھەققىدە نازىل بولغان بىرىنچى ئايەت ئۇلارنىڭ ئىشىنى ھەمدە ئۇلار بىلەن ئىش يۈرگۈزۈشنى اللەغا ۋە رەسۇلغا تاپشۇردى. دېمەك، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن مۇسۇلمانلار ئەمىرگە تاپشۇردى. اللە تا ئالا ئېيتىدۇ:

يساءلونك عن الانفال لله والرسول *

«ئى مۇھەممەد! سەندىن ئولجالار ھەققىدە سورىشىدۇ، ئولجالار اللە ۋە رەسۇلنىڭ دەپ ئېيتىڭ». (8:1)

مانا بۇ ئايەت ئولجا ۋە غەنمەتلەرنى تەقسىملەش ۋە ئۇلار بىلەن قانداق ئىش ئېلىپ بېرىشنى رەسۇلغا، يەنى مۇسۇلمانلار ئەمىرگە تاپشۇردى. ئەبۇ ئۇمامەدىن قىلىنغان رىۋايەتتە مۇنداق دەيدۇكى: - ئۇبادە ئىبىن سامىتتىن ئولجالار توغرىسىدىكى ئايەت ھەققىدە سورىسام ئۇمۇنداق دېدى: «بىز، يەنى بەدەر ئەسھابلىرى، ئولجالارنى تەقسىم قىلىشتا كېلىشەلمەي، بىئەدەپلىك قىلىپ تۇرغان ۋاقتىمىزدا بۇ ئايەت نازىل بولدى، اللە تا ئالا ئۇلارنى تەقسىملەشنى بىزنىڭ قولىمىزدىن ئېلىپ،

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامغا تاپشۇردى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام لام ئۇنى باپ-باراۋەر تەقسىم قىلدى. بۇ ئايەت ھەممە ئولجالارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ پەقەت بەدەر جېڭىغا خاس ئەمەستۇر».

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشلىرىدىن كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، ئولجالار ئىمام، يەنى باشلىقنىڭ رەئىسگە ھاۋالە قىلىنغان بولۇپ، ئۇ ئولجالارنى ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئىشلىتىدۇ.

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئولجالارنىڭ بەشەن بىرى ئېلىنغاندىن كېيىن، تۆتەن بىرىنى بەرگىنىگە ئوخشاش ئۆچدەن بىرىنىمۇ بەردى. ئەبۇ ئۇمامە ئۇبادە ئىبىن سامىت رىۋايەت قىلىدۇ: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە غازات قىلدۇق، غازات باشلىنىشىدا ئولجىنىڭ تۆتەن بىرىنى، قايتقىنىمىزدا بولسا، ئۆچدەن بىرىنى ئالدىق. خۇددى شۇنىڭدەك، جەڭدە ئۆلتۈرۈلگەن كاپىرنىڭ نەرسىسىنى ئۆلتۈرگۈچىگە بەردى».

ئەبۇ قەتادە رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ھۈنەيىن كۈنى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «كىمكى بىر كىشىنىڭ (يەنى اللە ۋە رەسۇلنىڭ دۈشمىنى) ئۆلتۈرسە، شۇنىڭغا ھۆججەتنى بولسا، ئۆلتۈرۈلگۈچى كىشىنىڭ نەرسىلىرى ئۆلتۈرگۈچىنىڭكىدۇر».

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بەنى نەزىر قەبىلىسىنىڭ ئولجىلىرىنى ئەنسارىلارنى ئارىلاشتۇرماستىن مۇھاجىرلارنىڭ ئۆزلىرىگە بەردى. پەقەتلا سەھلى ئىبىن ھەنىق ۋە ئەبۇ دۇجانىگە پەقىرلىكى سەۋەبىدىن، بۇ ئولجالاردىن بەردى. اللە تا ئالا ھەشىر سۈرىسىدىكى بۇ كالاى بىلەن بېرىش سەۋەبىنى بايان قىلىدۇ:

كى لا يكون دولة بين الاغنيا منكم *
- «ئىچكىلاردىكى بايلار ئارىسىدا قولدىن قولغا ئۆتۈپ يۈرمەسلىكى ئۈچۈن». (59:7)

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھۈنەين جېڭىدە ئىسلامغا يېڭى كىرگەنلەرنىڭ قەلبلىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش ئۈچۈن كۆپ ئولجا بەردى. ئەنەس ئىبن مالىكتىن قىلىنغان رىۋايەتتە مۇنداق دەيدۇ: رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھۈنەين ئولجىلىرىنى تەقسىم قىلىپ ئەقرە ئىبن ھابىسقا 100 تۈگە، ئۇيەينى ئىبن ھىسنىگە 100 تۈگە، ئەبۇ سۇفيان ئىبن ھەربىگە 100 تۈگە بەردى. شۇنىڭدەك ھەككىم ئىبن ھىزام، ھەپسە ئىبن كەلادە، ھەپسە ئىبن ھىشام، سۇھەيلى ئىبن ئەمرى، ھۈۋەيتە ئىبن ئابدۇل ئۇززا، ئەلا ئىبن جارىيە ئەسەقەپىلارغا 100 دىن تۈگە بەردى ۋە بۇلاردىن باشقا ئىسلامغا يېڭى كىرگەنلەرگە بۇنىڭدىن ئازراق بەردى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئەنسارلاردىن بىرەرسىگىمۇ ئولجا بەرمىگەنلىكى سەۋەبىدىن، ئەنسارلارنىڭ ئاچچىقى كەلدى. شۇ ۋاقتىدا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى توپلاپ خۇتبە ئۇقۇدى. ئۇلارنى يىغلىتىۋېتتى ۋە بۇ تەقسىماتقا رازى قىلدى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن كېيىنكى خۇلەفائىنى راشىدىنلارنىڭ ھالىتى ئەنە شۇنداق بولدى. خەلىفىلەر ئولجىلارنىڭ بەزىسىنى جەڭدىن ياكى تەقسىماتتىن بۇرۇن بېرەتتى. ئۆمەر ئىبن خەتتاپ جەربىر ئىبن ئابدۇللاھىل بەجەلى ئىراققا بېرىشنى تەكلىپ قىلغاندا شۇ تەكلىپكە «لەببەي»، دەپ جاۋاب بەرگەن ئىدى. ئۆمەر جەربىرگە ۋە ئۇنىڭ قەبىلىسى بەجەلىگە ئىراق يەرلىرىدىن (يەنى پۇرات ۋە دېجەل ئەتراپلىرىدىكى يەرلەر) بەشەن بىرىنى ئالغاندىن كېيىن ئۈچدەن بىرىنى بەردى.

جەربىر ۋە ئۇنىڭ قەبىلىسى ئىككى ياكى ئۈچ يىل مۇددەت ئىچىدە بۇ يەرلەرنىڭ ھوسۇلىدىن ئۈچدەن بىرىنى يەپ تۇردى. كېيىن ئۆمەر ئۇنىڭدىن يەرلەرنى قايتۇرۇۋالدى ۋە ئۇنىڭغا ئېيتتى: - ئى جەربىر، مەن مەسئۇل تەقسىماتچى بولمىغان بولسام سىلەرگە بېرىلگەن نەرسە قوللىڭىزدا قالغان بولاتتى. ئادەملەر كۆپەيدى، مەن يەرلەرنى ئۇلارغا قايتۇرۇشنى ئويلاۋاتىمەن. جەربىر يەرلەرنى قايتۇرۇپ بەردى ۋە ئۆمەر جەربىرنى 80 دىنار بىلەن مۇكاپاتلىدى.

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە ئۆكشىدىن كېيىنكىلەرنىڭ ئىشلىرى ۋە مانا بۇ ئايەتلەردىن بىلىنىدۇكى، ئولجىلارنىڭ ئىشى ئىمام، يەنى باشلىققا تاپشۇرۇلغان بولۇپ، بۇنىڭدا ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ياخشى دەپ بىلگەن پىكىر بىلەن ئىش ئېلىپ بارىدىكەن، باشلىق ئولجىلارنىڭ ھەممىسىنى ياكى بەزىسىنى جەڭگە قاتناشقان جەڭچىلەرگە تەقسىم قىلىشنى لازىم تاپسا، شۇنداق قىلىدۇ. مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتلىرىگە ئىشلىتىش ئۈچۈن بەيتۇل مالغا فەيى، جىزىيە، خىراجىلارنىڭ قاتارىغا قوشۇپ، قويۇشنى ئەۋزەل كۆرسە، قوشۇپ قويدۇ. خۇسۇسەن، شۇ كۈنلەردە دۆلەت ئەمەلىي ۋە ئىھتىياتتىكى ئارمىيەلەرنى تەمىنلەپ، ھەربىلەر ئائىلىسىگە مائاشنى بېرىپ، قۇرال-ئەسلىھەلەرنى تەييارلايدۇ. ئېغىر قوراللار- ئەسلىھە ئۈسكۈنىلىرى ئۆتمۈشتىكىدەك جەڭچىلەر ئىگىلىك قىلىدىغان شەخسى نەرسە ئەمەسدۇر. ھەربىي سانائەت راۋاجلىنىپ، يېڭى-يېڭى قوراللار ئىشلەپ چىقىرىلىۋاتقان بىر پەيتتە دۆلەت مۈلكى بولغان قوراللارنى شەخسلەرگە مۈلكى قىلىپ بېرىش مۇمكىن بولمايدۇ.

شۇنىڭغا قارىغاندا، ئولجىلارنىڭ ھۆكۈمى فەيى، خىراج، جىزىيە، ئۆشۈرلەرنىڭ ھۆكۈمىگە ئوخشاش بولۇپ، مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇلمالىغا قويۇلدى ۋە مەدە مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇشقا ۋە ئۇلارنىڭ ھاجەتلىرىنى ئادا قىلىشقا سەرپ قىلىندۇ. خەلىفە جەڭگە قاتناشقانلار ئۈچۈن ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار مەنپئەتىنى كۆزلىگەن ھالدا بۇ ئولجىلارنى تەقسىم قىلىشى جائىزدۇر.

فەيى

فەيى دەپ ئات، تۈگىلەرنى چاپتۇرۇپ بارماستىن، بەنى قوشۇننى ھەرىكەتكە سالماستىن، سەپەر مەشەققىتى چەكمەستىن ھەمدە جەڭ قىلماستىن ئاسان قولغا كىرگۈزگەن كاپىرلارنىڭ ماللىرىنى ئېيتىدۇ. بەنى تەزىردا يۈز بەرگەن ۋەقە ئۇنىڭ مىسالىدۇر. شۇنىڭدەك، بۇ ھال يەھۇدىلاردىن بولغان فەدەك ئەھلىدە سادىر بولغاندەك، كاپىرلار مۇسۇلمانلارنىڭ جەڭ قىلىشىدىن قورقۇپ، ئۇلارغا يەرلىرى ۋە ماللىرىنىڭ بىر قىسمىنى بېرىش توغرىسىدا سۈلھى تۈزۈش ئۈچۈن مۇسۇلمانلار ئالدىغا كەلگەنلىكىدىمۇ كۆرۈلىدۇ.

فەيىگە بېرىلگەن بۇ مەنالىك تەئەلانىڭ سۈرە (ھەشر) سۈرىسىنىڭ بۇ ئايىتىدىمۇ مۇرات قىلىنغان:

وما افاء الله علي رسوله منهم فما اوجفتم عليه من خيل ولاركاب *

«اللە پەيغەمبەرگە ئۇلاردىن قايتۇرغان غەنمەتلەرنى سىلەر ئات-تۈگىلەرنى چاپتۇرۇپ، قولغا كەلتۈرگەن ئەمەس، لېكىن اللە

پەيغەمبەرنى خالىغان ئادەمگە مۇسەللەت قىلىدۇ، اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر». (59:6)

بەنى نەزىر ھەمدە فەدەك ماللىرىنىڭ ئۈستىگە مۇسۇلمانلار ئات-تۈگىلەرنى چاپتۇرۇپ، بارمىغان، بۇ فەيى دەپ ھېساپلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئاشۇ ماللار پەقەت رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزى ئۈچۈن بولىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام شۇ ماللاردىن ئەھلى ئىيالىرىغا بىر يىللىق نەپىقىسىنى بېرىپ، ئۇنىڭدىن قالغانلىرىنى اللەنىڭ يولىدا جىھاد تەييارلىقى ئۈچۈن ئات، خېجىر، ئېشەك ۋە قورال-ئەسلىھەگە ئىشلىتەتتى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىن بۇ ئىشلارنى ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ داۋالاشتۇردى.

بۇخارىي خۇمىسى بابدا رىۋايەت قىلىدۇكى، ئوسمان ۋە ئابدۇررەھمان ئىبن ئەۋپ، زۇبەير ھەمدە سەئىدى ئىبن ئەبۇ ۋەققاس ئۆمەرنىڭ ئالدىغا كىرىشكە ئىزنى سوردى. ئۆمەر رۇخسەت بەردى. ئۇلار ئازلا ئولتۇرىشى بىلەن ئەلى ۋە ئابباسمۇ ئۆمەرنىڭ ئالدىغا كىرىشكە رۇخسەت سوراپ كەلدى. ئۆمەر ئۇ ئىككىلىسىگىمۇ رۇخسەت بەردى. ئۇلار كېلىپ سالام بېرىپ ئولتۇردى. شۇ ۋاقتىدا ئابباس: «ئى ئەمىرۇل مۆئمىنن، مەن بىلەن ئەلنىڭ ئوتتۇرىسىدا ھۆكۈم چىقىرىڭ»، - دېدى. ئۇلار اللە ئۆز رەسۇلىغا ئولجا قىلىپ بەرگەن بەنى نەزىر ماللىرى ھەققىدە تالاش-تارتىش قىلىۋاتقان ئىكەن. ئوسمان ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلەر «ئى ئەمىرۇل مۆئمىنن بۇ ئىككىلىسى ئۈستىدىن ھۆكۈم چىقىرىڭ ۋە ئۇلارنى تېنىچلاندۇرۇڭ»، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ «ئالدىرىماڭلار، ئۇنىڭ ئىزنى

بىلەن ئاسمان ۋە زېمىن مەۋجۇت بولىدىغان اللەنى ياد قىلىپ ئېيتىمەنكى، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «بىز مىراس قالدۇرمايمىز، نەرسىلىرىمىز سەدىقەدۇر». دەپ ئۆزلىرىنى ئىرادە قىلغانلىقىنى بىلەمسىلەر؟»، -دېگەندە، يېغىلغانلار: «ھەئە شۇنداق دېگەن»، -دېدى. شۇ ئان ئۇمەر ئەلى بىلەن ئابباسقا قاراپ: «سىلەرگە اللەنى ياد قىلىپ ئېيتىمەنكى، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مانا شۇنداق دېگەنلىكىنى بىلەمسىلەر؟»، -دېگەندە ئىككىلىسى: «ھەئە، شۇنداق دېگەن»، -دېگەن دېدى. ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەلى ۋە ئابباسقا ئۆرۈلۈپ مۇنداق دېدى: «مەن سىلەرگە مانا شۇ ئىش ھەققىدە سۆزلەپ بېرىمەن. ھەقىقەتەن، اللە تائالا شۇ ئولجىدا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنى ئۇ كىشىدىن باشقا بىرەرەسىگە بەرمىگەن نەرسە بىلەن خاس قىلىپ قويدى. كېيىن بۇ ئايەتنى

وما افاء الله علي رسوله منهم

«اللە تائالا پەيغەمبەرگە ئۇلاردىن غەنىمەت قىلىپ بەرگەن نەرسىلەر». (59:6)

تا «قىدىر» دېگەن يەرگىچە ئوقۇپ بۇ ماللار رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ خالىس ئۆزى ئۈچۈن بولغاندۇر. اللە بىلەن قەسەمكى، سىلەرنى قويۇپ ئۇ ماللارغا ئىگە بولىمىدى. سىلەردىن ئۇنى تارتىۋالمايدى ۋە ئۇنى سىلەرگە بەردى ۋە ئاراڭلاردا ئۇنى تارقاتتى، ھەتتا ئۇ ماللاردىن - مانا شۇ ماللار قالدى، - رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەلى ئىياللىرىغا مانا شۇ مالدىن بىر يىللىق نەپىقىلىرىنى بېرەتتى. كېيىن قالغانلىرىنى ئېلىپ اللەنىڭ مېلى قويولىدىغان ئورۇنغا قوياتتى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھاياتلىق داۋامىدا مانا شۇنداق قىلدى. سىلەرگە

اللەنى ياد قىلىپ شۇنداق ئېيتىمەنكى، مانا شۇنى بىلەمسىلەر؟ « ئۇلار، «ھەئە»، دېدى. ئۇمەر مۇنداق دېدى: «اللە پەيغەمبىرىنى ۋاپات قىلدى. شۇ ۋاقتىدا ئەبۇ بەكرى: «مەن رەسۇلۇللاھنىڭ ئورۇن باسارى دۈرمەن دەپ، ماللىرىنى ئۆز قولىغا ئېلىپ، رەسۇلۇللاھنىڭ ئىشلىرىنى داۋاملاشتۇردى. اللە بىلىدۇكى، ئەبۇ بەكرى ئۇ ماللاردا سادىق، ھەقىقىي، توغرا يولنى تۇتتى. ھەقىقە ئەگەشكۈچى بولدى. كېيىن اللە ئەبۇ بەكرىنى ۋاپات قىلدى. مەن ئەبۇ بەكرىنىڭ ئورۇن باسارى بولدۇم. مەن ئۇ ماللارنى ئېلىپ ئىككى يىل ئەمىرلىكىم داۋامىدا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە ئەبۇ بەكرىدەك داۋام قىلدىم. اللە بىلىدۇكى، مەن ئۇ ماللارغا سادىق مەن، ھەقىقىي توغرا يولنى تۇتقۇچى ۋە ھەقىقە ئەگەشكۈچىدۇرمەن»، -دېدى. بۇ ھەدىس تولۇق بۇخارىدا بار.

شۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلار قۇشۇنى ھەرىكەتكە سالماستىن، جەڭ قىلماستىن، كاپىرلاردىن ئېلىنغان ھەربىر مالنىڭ ھۆكىمى خىراج، جىزىيەگە ئوخشاش اللە مالىنىڭ ھۆكىمىگە ئوخشاش بولۇپ، مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇل مالىغا قويۇلىدۇ ھەمدە خەلىفىنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتىنى مەيدانغا چىقارغۇچى رەئىسگە مۇۋاپىق رەۋىشتە مۇسۇلمانلار مەنپەئەتلىرى ۋە ئۇلارنى باشقۇرۇش يولىدا سەرىپ قىلىنىدۇ. يەنە فەيئى دەپ كۈچ بىلەن ياكى سۈلھى قىلىپ پەتھى قىلىنغان يەرنى ھەمدە مانا شۇ ئولجىدىن ئېلىنىدىغان يەر خىراجى، جىزىيە ۋە سودا-تىجارەت ئۆشۈرىگىمۇ ئېيتىلىدۇ. بۇنى اللە تەئالانىڭ بۇ سۆزى كۆرسىتىپ تۇرۇدۇ:

وما افاء الله علي رسوله من اهل القرى فلله وللسول ولذوي

القريبى واليتامى والمساكين وابن السبيل كي لا يكون دولة بين الاغنيا منكم *

— «الله پەيغەمبىرىگە غەنىمەت قىلىپ بەرگەن ئەھلى قۇرئاننىڭ ماللىرىنى، ئىچكىلاردىكى بايلار ئارىسىدا قولدىن قولغا ئۆتۈپ يۈرمەسلىكى ئۈچۈن». (59:7)

بۇ بولسا، بىلال ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى، اللە ئۇلارغا ئولجا قىلىپ بەرگەن ئىراق ۋە شام يەرلىرىنى تەقسىم قىلىشنى ئۇمىردىن سورايدىغاندا، ئۆمەر بۇ ئايەتتىن كېلىپ چىقىپ ئىراقدىكى سەۋاد (دىجلە ۋە پۇرات ئەتراپىدىكى يەر) دېگەن يەردە، شام ۋە مىسىر يەرلىرىدە ئۇنى قوللىغان. ئۆمەر ۋە ساھابىلار ئىراق، شام، مىسىر يەرلىرىنىڭ فەيى ئىكەنلىكىنى چۈشۈنۈپ يەتكەن. چۈنكى ئۇلار بۇ يەرلەرنى كۈچ بىلەن، يەنى قىلچ بىلەن پەتھى قىلغان. بۇ بولسا، ئۆمەر بىلەن بەھسلىشكۈچىلەرنىڭ سۆزلىرىدە ئوچۇق-ئايىڭ كەلگەندۇر. ئۇلار ئۆمەرگە شۇنداق دېدى: «اللە تائالا بىزگە قىلمىچلىرىمىز بىلەن ئولجا قىلىپ بەرگەن ئولجىنى جەڭگە قاتناشمىغان قەۋمگە ۋە مانا شۇ قەۋمنىڭ پەرزەنتلىرىگە، پەرزەنتلىرىنىڭ پەرزەنتلىرىگە بېرىمەن، ۋە ھالەنكى ئۇلار جەڭدە ھازىر بولمىغان».

يەنە مانا شۇنداق چۈشەنچە ئۆمەرنىڭ ئەسارىلاردىن ئون كىشى بىلەن بولغان سۆھبىتىدە مەۋجۇت. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خىراج ۋە جىزىيەنى فەيىنىنىڭ قاتارىدا ھېساپلاشقا مەسئەلە تەلەش ئۈچۈن ئەسارىلارغا ئادەم ئەۋەتتى. ئۆمەر مۇنداق دېدى: «مەن يەرلەرنى كاپىرلارنىڭ قولىدا قالدۇرۇپ، ئۇلارغا خىراجنى بەلگىلىدىم ۋە بويىغا جىزىيەنى تۆلەشنى ئارتىپ قويدۇم. ئەنە شۇ يەرلەر مۇسۇلمانلارنىڭ جەڭچىلىرىگىمۇ،

باللىرىغىمۇ ۋە ئۇلاردىن كېيىن كېلىدىغان پەرزەنتلىرىگىمۇ پەيى بولۇپ قالىدۇ».

مانا شۇ ئەھلى ماللارنىڭ ھەممىسى ۋە ئۇنىڭغا ئارىلىشىپ كېلىدىغان جىزىيە، خىراج ئۆشەر ۋە ئۇنىڭدىن باشقا سېلىقلاردىن چۈشكەن كىرىم مۇسۇلمانلارنىڭ باي-كەمبەغەللىرىگە ئۆمۈمىي بولۇدۇ ھەمدە بەيتۇل مالدا ساقلاندى ۋە بۇ مالدىن مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇشدا ۋە ئىھتىياجلىرى يولىدا سەرپ قىلىندۇ. ئۇ مالدا ھەممە مۇسۇلمانلارنىڭ ھەققى بولىدۇ. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىراق، شام ۋە مىسىر يەرلىرىگە خىراجنى بەلگىلىگەندىن كېيىن، ئېيتىپ ئۆتۈلگەن ماللار ھەققىدە شۇنداق دېدى: «ھەربىر مۇسۇلماننىڭ مانا شۇ مالدا ھەققى باردۇر». ۋە شۇ ئايەتنى:

ما افا! الله علي رسوله من اهل القري *

— «اللە ئۆز پەيغەمبىرىگە ئۇلاردىن غەنىمەت قىلىپ بەرگەن نەرسىلەر». (59:7) مانا بۇ ئايەتكىچە ئوقۇدى:

والذين جاءوا من بعدهم *

— «ئۇلاردىن كېيىن كەلگەن زاتلار». (59:10)

كېيىن ئېيتتىكى: «بۇ (يەنى ئىراق ۋە شام يەرلىرى) ھەممە مۇسۇلمانلارغا تىگىشلىك. مەن تىرىكلا بولسام، سەرۋى ھەممىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ بۇ يەردىكى نەسۋىسى پىشانە تەرىسىز ئۆزى كېلىدۇ».

خۇمس

خۇمس تەقسىملىنىدىغان ئولجىنىڭ بەشەن بىرىدۇر. اللە

تائالانىڭ بۇ ئايىتى بۇنىڭغا دەلدۇر:

واعلموا انما غنمتم من شيء فان لله خمسه وللسول ولذي القربي واليتامى والمساكين وابن السبيل *
-«بىلىڭلاركى، سىلەر ئالغان غەنمەتنىڭ بەشتىن بىرى اللەغا، پەيغەمبەرگە، پەيغەمبەرنىڭ خىش - ئەقربالرىغا، يېتىملەرگە، مەسكىنلەرگە ئىككىنچى سەبىللەرگە خاستۇر». (8:41)

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىلىرىدە خۇمس بەش قىسىمغا تەقسىملەنەتتى. بىر قىسىم - اللە ۋە رەسۇلى ئۈچۈن، يەنە بىر قىسىم - رەسۇلۇللاھنىڭ قېرىنداشلىرى ئۈچۈن، قالغان ئۈچ قىسىم - يېتىملەر، مەسكىنلەر ھەمدە يولۇچى مۇساپىرلار ئۈچۈن. رەسۇلۇللاھ خۇمسىدىن بولغان ئۆزىنىڭ نەسۋەسىنى مۇسۇلمانلارغا ئىنپاق قىلاتتى ھەمدە اللە يولىدا ئىشلىتىپ ئات، خېچىر، تۈگە ھەمدە قورال-ياراق سېتىۋالاتتى، جەڭچىلەرنى تەييارلايتتى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، ھۈنەين غازىتىدا ئادەملەر رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن ئولجىلارنى تەقسىم قىلىشنى تەلەپ قىلغان ۋاقتىدا ئۇلارغا خىتاپ قىلىپ، شۇنداق دېدى: «سىلەرنىڭ ئولجاڭلاردىن مانا بۇ قىلچىلىك نەرسىمۇ ماڭا يوقتۇر. بولسىمۇ - بەشتىن بىرى بار. ئۇمۇ سىلەرگە قايتۇرۇلغاندۇر».

قېرىنداشلارنىڭ ئۈلشىگە كەلسەك، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدە، رەسۇلۇللاھ قېرىنداشلىرىدىن بەنى ھاشىم، بەنى مۇتەلىپلاردىن باشقىلارغا ھەق بەرمەيتتى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام قېرىنداشلىرىنىڭ ئۈلشى بەنى ھاشىم، بەنى مۇتەلىپلارنىڭ رەسۇلۇللاھ ۋە ئىسلامغا بولغان ياردەملىرى سەۋەبىدىن رەسۇلۇللاھقا ھەدىيە ئورنىدا بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئولجىدىن پەقەت تۇققانلىرى ئىچىدىن شۇلارغىلا

بېرەتتى. جۈبەيرى ئىبنى مۇتەئىمىدىن بولغان رىۋايەتتە ئېيتىدۇكى: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام قېرىنداشلىرىنىڭ ئۈلۈشىنى بەنى ھاشىم، بەنى مۇتەلىپ ئوتتۇرىسىدا تەقسىم قىلغاندا، مەن ۋە ئوسمان كېلىپ: ئى رەسۇلۇللاھ، بەنى ھاشىمنىڭ ئۇلۇغلىقىنى اللە تەئالا سىزگە بەرگەن دەرىجىنىڭ سەۋەبىدىن ئىنكار قىلمايمىز، دەپ ئېيتىۋاتتى. نېمىگە بەنى مۇتەلىپقا بېرىپ، سىزگە بەرمەيسىز، ۋەھالەنكى، بىزمۇ، ئۇلارمۇ سىزنىڭ ئالدىڭىزدا بىر دەرىجىدىمىز، دەيدىم. شۇ ۋاقتىدا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام: «ئۇلار جاھىلىيەتتىمۇ، ئىسلامدىمۇ بىزدىن ئايرىلىپ كەتتى. بەنى ھاشىم ۋە بەنى مۇتەلىپ - بىرلا نەرسەدۇر، دەپ بارماقلىرىنىڭ ئارىسىنى كىرىشتۈردى».

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىن ھەمدە ئەبۇ بەكرى خەلىفە بولغاندىن كېيىن، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋە قېرىنداشلىرىنىڭ خۇمسىدىن بولغان ئۈلۈشى بەيتۇھل مالغا قوشۇلۇپ، مۇسۇلمانلار مەنپەئەتگە ۋە اللە يولىدا ئىشلىتىلدى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىن قېرىنداشلىرىنىڭ نەسۋەسى ھەققىدە ئابباسىدىن سورىغاندا، ئۇ زات شۇنداق دەپ جاۋاب بەرگەن: «بىز ئۇ ئۈلۈشنى ئۆزىمىز ئۈچۈن، دەپ ئويلىغان ئىدۇق، قەۋمىمىز بۇنى خالىمىدى». نەجدە تۇل ھەرىر ئىبنى ئابباستىن قېرىنداشلار ئۈلۈشى ھەققىدە سورىغاندا، شۇنداق دەپ جاۋاب بەردى: «ئۇ ئۈلۈش بىز ئۈچۈن ئىدى، ئۇمۇ شۇ ئۈلۈشتىن ئائىلىمىزگە خىزمەتچى ئېلىپ بېرىشكە چىقارغان ئىدى. بىز ئۇ ئۈلۈشنىڭ ھەممىسىنى بىزگە تاپشۇرۇشنى ئىرادە قىلغان ئىدۇق. ئۇمۇ

بىز يۇقىرىدا ئولجىلار ماۋزۇسىدا، دەمىل بىلەن شۇنى بايان قىلدۇقكى، بۈگۈنكى كۈندىكى ئولجىلار بەيتۈل مالغا قويۇلىدۇ ۋە ئۇ ئولجىلارنى سەرىپلەش خەلىفىگە تاپشۇرۇلۇپ، ئۇ ئۆز رەئىيى ۋە ئىجتىھادىغا مۇۋاپىق مۇسۇلمانلار مەنپەئەتى يولىدا ئىش يۈرگۈزىدۇ. خۇمىس ئولجىلارنىڭ بىر پارچىسى بولغانلىقى ئۈچۈن، جىزىيە، خىراج، ئۆشربگە ئوخشاش ئولجا ھۆكۈمىدە ماڭىدۇ.

خىراج

خىراج جەڭ قىلىپ ئالغان يەرگە قويۇلىدىغان مۇسۇلمانلارنىڭ ھەققىدۇر. خىراج ئىككى تۈرلۈك بولىدۇ. ئۇنۋە خىراجى ۋە سۈلھى خىراجى

ئۇنۋە خىراجى

مۇسۇلمانلار كاپىرلاردىن كۈچ بىلەن قولغا كىرگۈزگەن ئىراق، شام، مىسىر يەرلىرىگە ئوخشاش ھەربىي يەرگە بەلگىلەپ قويۇلىدىغان خىراج - ئۇنۋە خىراجىدۇر. ئۇنۋە خىراجىغا ھەقىقى دەلىل - اللە تەئەلانىڭ ئۇشبۇ سۆزىدۇر:

ما افاء الله على رسوله من اهل القرى فلله وللرسول ولذى القربى واليتامى والمساكين وابن السبيل كي لا يكون دولة بين الاغنيا منكم وما اتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا واتقوا الله ان الله شديد العقاب * للفقرا المهاجرين الذين اخرجوا من ديارهم واموالهم يبتغون فضلا من الله ورضوانا وينصرون الله ورسوله اولئك هم الصادقون * والذين تبوءوا الدار والايمان من قبلهم يحبون من هاجر اليهم ولا يجدون في صدورهم حاجة مما اوتوا ويؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة ومن يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون * والذين جاءوا من بعدهم يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان *

- اللە پەيغەمبەرگە غەنىمەت قىلىپ بەرگەن ئەھلى قۇرئاننىڭ ماللىرىنى، ئىچكىلاردىكى بايلارنىڭ ئارىسىدا قولدىن-قولغا ئۆتۈپ يۈزمەسلىكى ئۈچۈن، اللەغا، پەيغەمبەرگە، پەيغەمبەرنىڭ خىشى -

كەيىنكىلەرگىمۇ فەيئى بولۇپ قالىدۇ. بۇ چېگرالارنى كۆزۈتۈپ، تەكشۈرۈپ تۇرىدىغان كىشىلەر كېرەكلىك ھەققىدە، شام ۋە جەزىرىدە كۈفە، بەسرە، مىسىرغا ئوخشاش كاتتا شەھەرلەرنى قوشۇنلار بىلەن تولدۇرۇپ، ئۇلارغا كۆپ مەبلەغ بېرىپ تۇرۇش توغرىسىدا پىكىر يۈرگۈزدۈڭلارمۇ؟ ئەگەر يەرلەر ۋە كاپىرلار تەقسىم قىلىنسا، ئۇلارغا ھەق قايرىدىن بېرىلىدۇ؟ - كەيىن پىكىرلىرىگە فەيئى ئايىتىنى دەلىل قىلدى. اللە تائالانىڭ بۇ ئايىتى:

والذين جاؤا من بعدهم *

-«ۋە ئۇلاردىن كېيىن (دۇنياغا) كەلگەنلەر». (59:10)

دېگەن سۆزىگە يەتكەندە مۇنداق دېدى: «بۇ يەرلەر تا قىيامەتكىچە بارلىق ئىنسانلارغا ئۇمۇمىيىدۇر ۋە ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ بۇ فەيئىدە ھەققى ۋە نەسۋىسى باردۇر». ساھابىلار ئۆمەرنىڭ بۇ پىكىرىگە قوشۇلۇپ شۇنداق دېدى: «سۆزىمىز ئېيتقاندا بولسۇن. سىز ئەجەپ ياخشى گەپنى ۋە ياخشى پىكىرنى ئېيتتىڭىز. ئەگەر بۇ چېگرالار ۋە مانا شۇ شەھەرلەرنى قوشۇن بىلەن تولدۇرمىسىڭىز ھەمدە ئۇلار كۈچلىنىدىغان خىراجىنى ئۇلارغا جارى قىلىمىسىڭىز، كۇفىرى ئەھلى شەھەرلىرىگە قايتىدۇ». ئۆمەر مۇنداق دېدى: «مانا بىر پىكىر كەلدى. ھەممە ئىشنى ئۆز ئورنىغا قويۇپ، كاپىرلار بېرىشكە قادىر بولغان خىراجىنى قويدىغان، ئاقىل كىشىلەردىن كىم بار؟» شۇ ۋاقىتتا ساھابىلار ئوسمان ئىبن ھەنىپنى كۆرسىتىپ: «بۇنىڭدىنمۇ مۇھىمراق ئىشقا ئۇنى ئەۋەتسىڭىز بولىدۇ، چۈنكى ئۇ بىلىملىك، ئەقىللىق، تەجرىبىلىككۇر»، - دېدى. ئۆمەر ئۇنى سەۋاد (ئىراقتىكى دىجە ۋە پۇرات دەريالىرىنىڭ ئەتراپىدىكى يەرلەر)

ئەقىربالارغا، يېتىملەرگە، مىسكىنلەرگە، ئىبن سەبىللەرگە خاس قىلدى، پەيغەمبەر سىلەرگە بەرگەننى ئېلىڭلار، پەيغەمبەر چەكلىگەن نەرسىدىن چەكلىنىڭلار، اللەدىن قورقۇڭلار، ھەقىقەتەن اللەنىڭ ئازابى قاتتىقتۇر. دىيارىدىن ھەيدەپ چىقىرىلغان، مال-مۈلكىدىن ئايرىلغان پېقىر مۇھاجىرلارغا خاستۇر، ئۇلار اللەنىڭ بەزىلىنى ۋە رازىلىقىنى تەلەيدۇ، اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ياردەم بېرىدۇ، ئەنە شۇلار سادىق ئادەملەردۇر. ئۇلاردىن مەدىنىدە يەرلىك بولغان، ئىمانى كۈچلۈك بولغانلار يېنىغا ھىجرەت قىلىپ كەلگەنلەرنى دوست تۇتىدۇ، ئۇلارغا بېرىلگەن نەرسە ئۈچۈن ئىچى تارلىق قىلمايدۇ، ئۇلار مۆھتاج تۇرۇقلۇق ئۆزلىرىدىن ئەلا بىلىدۇ، ئۆز نەپسىنىڭ بەخىللىقىدىن ساقلانغانلار مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەردۇر. ئۇلاردىن كېيىن كەلگەنلەر: «پەرۋەردىگارىمىز! بىزگە ۋە بىزدىن ئىلگىرى ئىمان ئېيتقان قېرىنداشلىرىمىزغا مەغپىرەت قىلغىن، پەرۋەردىگارىمىز! سەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىسىن، مېھرىبانسىن» دېيىدۇ. (10-7-59)

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام خەييەرنى پەتھى قىلىپ ئۇنىڭ يەرلىرىنى جەڭچىلەرگە تەقسىم قىلغانلىقىغا ئوخشاش، اللە مۇسۇلمانلارغا قىلغى بىلەن ئولجا قىلىپ بەرگەن ئىراق، شام ۋە مىسىر يەرلىرىنى جەڭچىلەرگە تەقسىم قىلىشنى بىلال، ئابدۇراھمان، زۇبەير سورىغاندا، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ يەرلەرنى جەڭچىلەرگە تەقسىم قىلماسلىق ھەققىدىكى پىكىرىگە ئاشۇ ئايەتنى ھۆججەت قىلدى. مەسلەھەتلىشىشكە چاقىرىغان ئەنسارلارغا دەلىل قىلىپ شۇنداق دېيىدۇ: - مەن يەرلەرنى كاپىرلارنىڭ قولىدا قالدۇرۇپ، ئۇلارغا خىراجىنى بەلگىلەشنى ۋە بويۇنلىرىغا جىزيە قويۇشنى ئەۋزەل كۆردۈم. ئەنە شۇ ۋاقىتتا ئاشۇ يەرلەر مۇسۇلمانلارنىڭ جەڭچىلىرىگىمۇ، باللىرىغىمۇ،

يەر مەيدانىنى ئۆلچەشكە باشلىق قىلىپ بەلگىلىدى.

ئوسمان بېرىپ سەۋاد يەر مەيدانلىرىنى ئۆلچەپ ئۇنىڭغا مەلۇم خىراجىنى بەلگىلىدى ۋە بۇ ھەقتە خەلىقكە خەۋەر ئەۋەتتى. ئۆمەر ئۇنى تەستىقلىدى. ئۆمەر ۋاپات بولۇشنىڭ ئالدىدا كۆپ يەرلىرىنىڭ بىر قېتىملىق كىرىمى 100 مىللىيۇن دىنەرگە يەتتى. دىنەر ۋاشۇ پەيتتە مىسقال (68.64g) ۋەزىندە ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۆمەر يەرنى ئىگىلىرى قولىدا قالدۇرۇپ، يەردىن بەيتۇل مالغا كىرىدىغان خىراجىنى بەلگىلەپ بەردى ھەمدە تا قىيامەت كۈنىگىچە ئاشۇ خىراجىنى مۇسۇلمانلارغا ئولجا قىلىپ قالدۇردى. خىراج يەرلىرىنىڭ ئىگىلىرى ئىسلامغا كىرگەن تەقدىردىمۇ ياكى مۇسۇلمانغا ساتسىمۇ خىراج ئۆشىرى يەرگە ئايلانمايدۇ. چۈنكى يەرگە بېرىلگەن سۈپەت، يەنى كۈچ بىلەن يەتتى قىلىنغانلىقى ۋە يەرگە خىراج بەلگىلەنگەنلىكى ئۆزگەرمەس باقىدۇر. تارىق ئىبن شىھابدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئېيتىدۇكى: ئۆمەر ئىبن خەتتاب نەھرۇل مۇلۇكىنىڭ ئىسلامغا كىرگەن ئايال باشلىقى ھەققىدە ماڭا خەت يېزىپ ئەۋەتتى. «ئۇنىڭغا يېرىنى بېرىڭلار، خىراجىنى تۆلەۋەرسۇن». بۇ ئۆمەر ئىبن خەتتاب كۈچ بىلەن يەتتى قىلىنغان يەرنىڭ ئىگىسى ئىسلامغا كىرگەن بولسىمۇ، خىراجى دائىم ئېلىپ تۇرۇشنى لازىم كۆرگەنلىكىنى ئوچۇق-ئايىدىك كۆرسىتىپ تۇرۇدۇ.

سۈلھى خىراجى

سۈلھى خىراجى - ئاھالىسى بىلەن سۈلھى تۈزۈشكەن ھەر بىر يەرگە سېلىنىدۇ. سۈلھى خىراجى - مۇسۇلمانلار ۋە ئۇلار

بىلەن سۈلھى تۈزگەن كىشىلەر ئارىسىدا كېلىشىلگەن توختامغا مۇۋاپىق بولىدۇ. ئەگەر يەر ئەھلى ئۆز يەرلىرى ئۈستىگە بېرىلمىدىغان خىراج باراۋېرىگە يەر مۇسۇلمانلارنىڭكى بولۇشىغا سۈلھى تۈزسە، ئۇ ھالدا، گەرچە بۇ يەر مۇسۇلمانلارغا ئىسلامغا كىرىش، سېتىۋېلىش ياكى باشقا يوللار بىلەن ئۆتسىمۇ، يەر قىيامەتكىچە خىراجى (يەر) بولۇپ قالىدۇ.

ئەمما ئاھالى ئۇلارغا بەلگىلەنگەن مەلۇم خىراج باراۋېرىگە يەر ئۇلارنىڭ قوللىرىدا قېلىشقا سۈلھى تۈزسە، مانا بۇ خىراج جىزىيە ئورنىدا بولىدۇ. يەر ئەھلىنىڭ ئىسلامغا كىرىشى ياكى يەرنى مۇسۇلمانلارغا سېتىشى بىلەن خىراج ساقىت بولىدۇ. ئىبن ماجە ئەللائىل ھەزرەتىدىن رىۋايەت قىلىدۇكى: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مېنى بەھرەينى ۋە ھەجەرگە ئەۋەتتى. مەن ئۇلاردىن بىرى ئىسلامغا كىرگەن ئاكا. ئۇكا ئارىسىدىكى باغدا بولىدۇم. مەن مۇسۇلماندىن ئۆشۈرە ۋە كاپىردىن خىراج ئالاتتىم» . بۇنىڭ سەۋەبى، بەھرەينى ۋە ھەجەر يەرلىرى سۈلھى ئارقىلىق يەتتى قىلىنغان يەرلەر ئىدى. ئەمما يەرنى كاپىرغا ساتسا، ئەلۋەتتە يەرنىڭ خىراجى باقى قالىدۇ ۋە ساقىت بولمايدۇ. چۈنكى كاپىر خىراج ۋە جىزىيە ئەھلىدىندۇر.

خىراج - ئۆشۈرىدىن پەرق قىلىدۇ. ئۆشۈرە يەرنىڭ مەھسۇلاتىدىن ئېلىنىدۇ. ئۆشۈرە يەرلىرى تۆۋەندىكىلەر:

(A) ئەرەپ يېرىم ئارىلى، چۈنكى ئۇلار بۇت پەرەس بولغان، ئۇلارغا پەقەت ئىسلام بۇيرۇلغان. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بۇ يەردە ئۇرۇش قىلىپ ۋە بىر نەچچە يەرلەرنى يەتتى قىلىنغان بولسىمۇ يەرگە خىراج بەلگىلىمىگەندۇر.

(B) ئىسلامغا ئۆز ئىختىيارى بىلەن كىرگەن ئاھالىنىڭ

يېرى. مەسلەن، جەنۇبىي ۋە شەرقىي ئاسىيا. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئېيتقانكى: «ئىنسانلار تاكى: «لالە الا اللە»، دەپكىچە ئۇلارغا قارشى ئۇرۇشقا بۇيرۇلدۇم. كىمكى، «لالە الا اللە» دېسە، ھەقىقەتتە مەندىن جاننى ۋە مالنى شەرئەن ھەقىقەت بولمىغان ئەھۋال ئاستىدا ساقلاپ قالدى، دەپ ئېتىبار قىلىندۇ. ئۇنىڭ ھېساپ كىتابى بولسا اللەغا ھاۋالە قىلىندۇ»

(C) كۈچ بىلەن بېسىۋېلىنغان ۋە خەلىفە ئۇنى جەڭچىلەرگە بۆلۈپ بەرگەن يەرلەر. مەسلەن، خەيبەر يېرى، خەلىفە جەڭچىلەرگە بىر بۆلىكىگە ئىگە بولۇشقا رۇخسەت بەرگەن يەر. مەسلەن، ئۆمەر شام جەڭچىلىرىگە خىمىسىدىكى ئىرىسىدە دەرياسى قىرغاقلىرىنى ۋە دېھشەقتىكى بېرادە ئوتلاقلىرىنى ئىگەللەشكە رۇخسەت بەرگەن.

(D) ئاھالىسى بېرىدىغان خىراج باراۋېرىگە، يەرگە ئىگىلىك قىلىش يەر ئىگىلىرىنىڭ ئۆز قولىدا قېلىشقا سۈلھى تۈزگەن جايلار. چۈنكى ئىسلامنى قوبۇل قىلسا ياكى يەرنى مۇسۇلمانلارغا ساتسا، ئۇ يەر ئۆشۈرى يەرگە ئايلىنىدۇ.

(E) مۇسۇلمان ئاچقان ئىگىسىز يەر. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «كىمكى ھېچكىمنىڭ بولمىغان يەرنى تىرىلدۈرسە، ئۇ شۇ يەرگە ھەقىقەتدۇر» دېگەن. بۇخارى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى ھېچكىمنىڭ بولمىغان يەرنى ئاۋاتلاشتۇرسا، ئۇ شۇ يەرگە ھەقىقەتدۇر».

مانا بۇ ئېيتىپ ئۆتكەن ئۆشۈرى ئۆشۈرلىكىچە قالىدۇ. لېكىن كاپىر كۈچ بىلەن بېسىۋالغان يەرلەردىكى مۇسۇلمانلاردىن ئۆشۈرى يەرنى سېتىۋالسا، ئۇ بۇ يەردىن خىراج بېرىدۇ. چۈنكى

كاپىر ئۈچۈن خىراج بېرىش ۋاجىپتۇر. كاپىردىن ئۆشۈرە ئېلىنمايدۇ. چۈنكى ئۆشۈرى زاكاتتۇر. كاپىر بولسا زاكات ئەھلىدىن ئەمەس. ئۆشۈرە سەدىقە ۋە مۇسۇلمان ئۈچۈن پاكلىنىشتۇر. ئەمما كاپىر مۇسۇلمانلاردىن كۈچ بىلەن بېسىۋالغان باشقا ئۆشۈرى يەرنى سېتىۋالسا، ئۇ مانا شۇ يەرگە خىراجمۇ، ئۆشۈرمۇ بەرمەيدۇ. چۈنكى ئۆشۈرى يەردىن خىراج بېرىلمەيدۇ. كاپىرغا زاكات ۋاجىپ ئەمەس. خۇددى، كاپىر مۇسۇلماندىن چارۋا ھايۋانلارنى سېتىۋالغاندا ئۇنىڭغا زاكات ۋاجىپ بولمىغاندەك.

خىراج ۋە ئۆشۈرنىڭ جەملىنىشى

پەتىھى قىلىنغاندا كاپىرلار ئىگە بولغان، كۈچ بىلەن بېسىۋېلىنغان يەرگە ئۇرۇش تۈگۈشى بىلەنلا خىراج قوبۇلىدۇ. ئەگەر يەر كاپىرلارنىڭ قولىدا قالسا، زىرائەت تېرىلمايدۇ ياكى زىرائەت تېرىلمايدۇ، خىراج ئېلىنىدۇ. ئۇ يەردىن ئۆشۈرە ئېلىنمايدۇ، چۈنكى ئۆشۈرە، زاكات ھېساپلىنىدۇ. كاپىرلار بولسا زاكات ئەھلىدىن ئەمەس. ئەگەر ئۇلار ئىسلامغا كىرسە ياكى يەرنى مۇسۇلمانلارغا ساتسا، ئۇ يەردىن خىراج ساقىت بولمايدۇ. چۈنكى كۈچ بىلەن بېسىۋېلىنغان دېگەن سۈپەت يەردىن دائىم خىراج ئېلىنىشىنى تەقەززا قىلىدۇ. شۇنداق ھالەت ئۆزگەرسە، ئۇ يەردىن خىراج بىلەن يەرگە ئۆشۈرمۇ ئېلىنىدۇ. چۈنكى خىراج - يەرگە ۋاجىپ بولغان ھەقدۇر. ئۆشۈرە بولسا، مۇسۇلمان يېرىدىن چىققان ھۇسۇلغا ۋاجىپ. ئايەتلەر ۋە ھەدىسلەرمۇ شۇنى تەقەززا قىلىدۇ ۋە ئىككىلى ھەق ئارىسىدا زىددىيەت يوقتۇر.

چۈنكى ئۇ ئىككىلىسى خىلمۇ-خىل ئىككى سەۋەپ بىلەن ۋاجىپ. بۇنىڭ مىسالى شۇنىڭغا ئوخشايدۇ: ئەگەردە، ئىھرام باغلىغان كىشى بىرسىگە مۈلۈك بولغان ئوۋنى ھەرمەدە ئۆلتۈرۈپ قويسا، ئۇنىڭ قىممىتىنى ئۇنىڭ ئىگىسىگە بېرىشى ۋاجىپ. جازا بولسا، اللەنىڭ ھەققىدۇر. ئەمما ھەنىپلار ئۆشرە ۋە خىراج ئارىسىنى جەملىمەسلىككە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن «مۇسۇلمان بېرىدە خىراج ۋە ئۆشرى جەملىنەيدۇ» دېگەن سۆزنى دەلىل قىلىپ كەلتۈرگەن ھەدىسلەردە توختالماق. ئەلۋەتتە ئۇ ھەدىس ئەمەستۇر ۋە ھەدىس ھاپىزلىرىمۇ بۇ رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرىدىن ئىكەنلىكىنى ئىسپات قىلمىغان. ئاۋۋال، خىراج ئادا قىلىنىدۇ. ئەگەر خىراج تۆلەنگەندىن كېيىن، ئۆشرە بېرىلىدىغان مېۋە ۋە زىرائەتتىن چىققان پايدا نىسابغا يەتكەن بولسا، ئۇنىڭدىن زاكات ئېلىنىدۇ. ئەگەر نىسابقا يەتمىگەن بولسا ئۇنىڭدىن زاكات ئېلىنمايدۇ.

بۈگۈنكى كۈندە قىلىنىشى ۋاجىپ بولغان ئەمەلىي ۋە قەدىلىك

بىزدىن پەتھىلەر زامانى يىراقلىشىپ؛ سۈلھى ئارقىلىق ياكى كۈچ بىلەن پەتھى قىلىنغان يەرلەرنىڭ بارلىق ھەممىسىدە ئىنسانلار ئىسلامغا كىرگەندىن كېيىن؛ سۈلھى يەرلىرى، كۈچ بىلەن بېسىپ ئېلىنغان يەرلەر، ئاچقان ياكى ئاچرىتىپ بېرىلگەن يەرلەرنى بىلەلەيدىغان دەپتەر ۋە دىۋانلارنىڭ كۆپلىرى يوق بولۇپ كەتكەن بۈگۈنكى كۈندە جايلارنىڭ ئەھلى ئۆز ئىختىيارى بىلەن ئىسلامغا بوي سۇنغىنى ياكى كۈچ بىلەن بېسىپ ئېلىنغانلىقى

ياكى مۇئەييەن ھالەتتە تۇتۇپ تۇرۇلغانلىقى توغرىسىدىكى ئۈمۈمىي مەلۇماتنى ئېتىبارغا ئالغان ھالدا تۆۋەندىكى يول بىلەن چارە قوللىنىشقا مۇمكىن بولىدۇ.

ئىراق يەرلىرىنىڭ ھەممىسى، كۇۋەيت، ئىران، ھىندىستان، پاكىستان، پىغانىستان، تۈركىستان، بۇخارا، سەمەرقەند، شام ئۆلكىسى، تۈركىيە، مىسىر، سۇدان، شىمالى ئافرىقا ھەممىسى خىراجىي يەرلەر دەپ ھېساپلىنىدۇ. چۈنكى ئۇلار كۈچ بىلەن پەتھى قىلىنغان. ئۇ يەردىكى مۇسۇلمان ۋە كاپىرلار خىراج بېرىشى ۋاجىپ. ئۇ يەرنىڭ مۇسۇلمانلىرى خىراج تۆلىگەندىن كېيىن زاكات بېرىدىغان زىرائەت ھۈسۇلى زاكات ھىسابىغا يەتكەن بولسا، ئۆشرىنىمۇ بېرىشى ۋاجىپ بولىدۇ. لېكىن مۇسۇلمانلاردىن بولغان بىر كىشى ھۆججەتلەر بىلەن ئۇنىڭ يېرى ئۆشرى يەرلىكىنى ئىسپاتلىسا، ئۇ خىراج بەرمەيدۇ، لېكىن ئۆشرە بېرىش بىلەن كۇپايە قىلىدۇ. ئەرەپ پېرىم ئارىلى، يەمەن، ھىندۇنىزىيە، جەنۇبىي - شەرقىي ئاسىيا ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش مىنتىقىلەر (رايۇنلار) ئۆشرى يەر ھېساپلىنىپ، خىراج لازىم ئەمەس. ئۇلارغا يەر ھۈسۇلىدىن زاكات سۈپىتىدە ئۆشرى ۋاجىپ بولىدۇ.

خىراج قويۇش تەرتىۋى

خىراج قويغاندا خەلىفە يەر ئۆلچەش، قىياس قىلىش، بەلگىلەش بارسىدا بىلىملىك، تەجرىبىلىك شەخسلەرنى ئەۋەتىشى لازىم. خۇددى ئۈمەر ئىبن خەتتاب ئىراق ئەتراپىدىكى قىشلاقلاردىن خىراج ئېلىش ئۈچۈن ئەقىللىق بىر كىشىنى

بەلگىلىگىنىگە ئوخشاش. ھەقىقەتتە، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇسۇلمانلارغا شۇنداق دەيدى: «ئەقىللىق، ئىشىنى ئۆز ئورنىغا قويدىغان ۋە كاپىرلارغا ئۇلار كۆتۈرەلەيدىغان مىقدارنى قويالايدىغان كىم بار؟» ئۇلار ئوسمان ئىبن ھەنىپنى كۆرسەتتى ۋە: «ئوسماننى بۇنىڭدىنمۇ مۇھىمراق ئىشقا ئەۋەتسىڭىز بولىدۇ، چۈنكى ئۇنىڭدا ئىدراك، ئەقىل ۋە تەجرىبىبار»، دەپىشتى. كېيىن ئۆمەر ئوسمانغا ئىراق ئەتراپىدىكى قىشلاقلارنى ئۆلچەشنى تاپشۇردى. خىراج ئېلىش ئۈچۈن ئەۋەتىدىغان كىشى يەرنىڭ ھالىتىنى، يەنى ھۆسۈلى ياخشى ۋە كۆپ بولۇشىنى ياكى يەرنىڭ ھۆسۈلى كەم بولۇشىنى، بۇ يەرنىڭ ئاسمان سۈيى بىلەن ياكى بولاق ۋە قۇدۇق ياكى توربا ۋە ئۆستەڭ سۈلىرى بىلەن سۇغۇرۇشنى ۋە ئېقىن سۈيى بىلەن ياكى سۇ تارتقۇچى ئەسۋابىلار يازدەمىدە سۇغۇرۇلۇشىنى ئېتىبارغا ئېلىشى لازىم. چۈنكى بۇلارنىڭ سەرپ - خىراجەتلىرى باراۋەر ئەمەس. يەنە زىرائەت ۋە زىرائەتچىلىك ھۆسۈل بېرىدىغان مېۋىگە ئېتىبار قىلىنىشى لازىم. چۈنكى بەزى زىرائەت ۋە مېۋىلەرنىڭ باھاسى ۋە قىممىتى ئۈستۈن، بەزىسىنىڭ باھاسى ۋە قىممىتى بولسا ئىرزان بولىدۇ. ۋە يەرنىڭ جايلاشقان ئورنىغىمۇ دىققەت قىلىشى زۆرۈر. يەر شەھەرگە ۋە شەھەر بازىرىغا يېقىنمۇ ياكى يىراقمۇ، شەھەرگە يېتىش ۋە يەر مەھسۇلاتلىرىنى بازارغا يەتكۈزۈشنى ئاسانلاشتۇرىدىغان تەكشى يوللىرى بارمۇ ياكى تەكشى ئەمەسمۇ، شۇلارغىمۇ ئېتىبار بېرىشى شەرت. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى يەرگە زۇلۇم قىلماسلىقى ۋە ئىمكانىيىتىدىن ئارتۇقچە يۈك يۈكلىمەسلىكى ئۈچۈن ئاساسى تەرەپلەردۇر.

ئۆمەر ئىبن خەتتاب ئوسمان ئىبن ھەنىپ ۋە ھۈزەييە

ئىبنىل يەمانى ئىراق ئەتراپىدىكى يەرلەرنى ئۆلچەپ ۋە خىراج ئېلىپ قايتقاندىن كېيىن، شۇنداق دەيدى: «يەرگە قانداق ھالدا خىراج قويدۇڭلار، ئېھتىمال ئادەملەرگە ئۇلار تاقەت قىلالايدىغان نەرسىنى يۈكلىدىڭلار؟» ھۈزەييە: «ئۇلارغا ئارتۇقچە يەر قويدۇم»، دەيدى. ئوسمان بولسا: «ئىككى باراۋەر ئارتۇق يەر قويدۇم، ئەگەر خالىسىڭىز قايتۇرۇۋالغۇن»، دەيدى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام يەر ئىگىلىرىگە خۇددى زاكاتتا مېۋىنى بۇداشدا (يەنى تەخمىنەن ئۆلچەشتە) مېۋە ئىگىلىرىگە ئۈچتەن بىرى ياكى تۆتتەن بىر قىسمىنى قالدۇرۇشنى بۇيرۇپ: «چۈنكى مال (مېۋەلەرنى) ئۆتكۈنچى ئادەملەر يېمىشى، پىشماستىن تۆكۈلۈپ كېتىشى، مېۋىسى تىرىۋېلىنىدىغان دەرەخلەر بولۇشى مۇمكىن»، دەپكە ئىلىكىگە ئوخشاش يەر ئىگىلىرىگە كۈتۈلمىگەن مۇسبەت ۋە ئابەتلەر ئۈچۈن يان بېسىشقا رىئايە قىلىش لازىم بولىدۇ. خىراج يەرگە، زىرائەتكە ۋە مېۋەلەرگە قويۇلۇشى مۇمكىن. ئەگەر خىراج يەرگە قويۇلسا، خىراج قەمەرىيە يىل بىلەن ئېلىنىشى ئېتىبار قىلىنىدۇ. چۈنكى قەمەرىيە يىل شەرئەن زاكات، دىيەت، جىزىيە ۋە باشقا نەرسىلەرنىڭ مۇددەتسى ئۆلچىنىدىغان يىلدۇر. ئەگەر خىراج زىرائەت ۋە مېۋەلەرگە قويۇلسا، زىرائەت ۋە مېۋەلەرنىڭ پىشىپ يېتىلىشىگە ئېتىبار قىلىنىدۇ. بۇ خىراج مۇددەتنىڭ ئايلىنىشى بولىدۇ. خىراج نەقپۇل ياكى نەقپۇل ئورنىغا مېۋە بېرىشى، تەقسىملەنگەن ھالەتتە بولىشىمۇ مۇمكىن. ئەگەر خىراج نەقپۇل ياكى نەقپۇل، دانغا ياكى زىرائەت، مېۋىگە تەقسىملەنگەن ھالدا بولسا، ئەلۋەتتە، خىراج مۇددەتنىڭ ئايلىنىشى زىرائەت ۋە مېۋە پىشىپ سېرىختال بولغاندا بولىدۇ. بۈگۈنكى كۈندە خىراج يەرگە تېرىلىدىغان

نەرسىگە مۇۋاپىق، نەقپۇل بولمىشى ئاسانراق .

خىراجىنىڭ مىقدارى

ئەلۋەتتە، يەرگە قويىلىدىغان خىراج مىقدارىنى بەلگىلەش ئۈچۈن خىراج قويۇش كەيپىيىتىنى بىلگۈچى، يۇقىرىدا زىكرى قىلىنغاندەك، مۇتەخەسسسلەر زۆرۈر. ئۆمەر، ئىبىن خەتتاب ھۈزەيبە ئىبىن يەمانىي دىجلە ئارقىسىدىكى جايلارغا، ئوسمان ئىبىن ھەنىفى كۇفەگە، فۇرات دەرياسى قىرغاقلىرىغا ئەۋەتتى ۋە ئىككىسى كۇفە ۋە بەسرە ئارىسىدىكى قىشلاق يەرلىرىنى ئۆلچىدى ۋە مۇمكىن بولغان خىراجىنى بەلگىلىدى. كەيىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ ئىشنى تەستىقلىدى. ئەمرى ئىبىن مائىمۇنە رىۋايەت قىلىدۇ: مەن ئۆمەر ئىبىن خەتتابنىڭ ئالدىدا ئىدىم ۋە ئالدىغا كېلىپ ئىبىن ھەنىپ سۆزلەشكە باشلىدى. بىز ھەنىپنىڭ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا شۇنداق دەۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدۇق: «اللە بىلەن قەسەمكى، ھەر بىر تاناپ يەرگە بىر دەرھەم ۋە قەرز (ئېغىرلىق ئۆلچەم بىرلىكى) قويسىڭىز، بۇ خىراج يەرگە ئېغىر بولمايدۇ». مۇھەممەد ئىبىن ئۇبەيدىسەسەقەبى رىۋايەت قىلىپ ئېيتىدۇ: «ئۆمەر ئىبىن خەتتاب ئىراق ئەتراپىدىكى يەرلەرنىڭ ھەر بىر جەرىيىگە مۇنبەت يەر بولسۇن ياكى سۇ باسقان يەر بولسۇن - بىر دەرھەم ۋە قەرز قويدى ۋە بىدىنىڭ جەرىيىگە (يەنى بىدە تېرىلىدىغان بىر جەرىيە يەرگە) بەش دەرھەم قويدى». شۇ ئىككى ئۆمەردىن قىلغان رىۋايىتىدە ئۆمەر ئوسمان ئىبىن ھەنىپنى ئىراق ئەتراپىدىكى قىشلاقلارغا ئەۋەتكەنلىكىنى ۋە ئارىيىنىڭ جەرىيىغا ئىككى دەرھەم ۋە بىدىنىڭ جەرىيىغا تۆت

دەرھەم شېكەر قۇمۇشنىڭ جەرىيىسىغا ئالتە دەرھەم، خورما جەرىيىسىغا سەككىز دەرھەم ۋە ئۈزۈم جەرىيىسىغا ئون دەرھەم ۋە زەيتۇننىڭ جەرىيىسىغا ئون ئىككى دەرھەم قوغانلىقىنى زىكرى قىلىنىدۇ. بۇنىڭدىن مەلۇم بولىدۇكى، ئوسمان ئىبىن ھەنىپ ئىراق يەرلىرىگە قويغان ۋە ئۆمەر تەستىقلىغان خىراج مىقدارى بىر خىل بولمىغان، بەلكى يەر ھالىتى، ۋە سۇغۇرۇلۇشى ۋە تېرىلىدىغان نەرسىنىڭ تۈرىنى ھېسابقا ئالغان ھالدا تۈرلىك ھەرخىل بولغان ئىدى. ئەلۋەتتە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تېرىلىدىغان مۇنبەت يەردىن، سۇ بېسىپ كەتكەن يەردىن، يەرنىڭ ئۆزىدىن ۋە زىرائەت مېۋىلەردىن سېلىق ئالاتتى. خىراج مىقدارىنى نەقپۇل ۋە دان بىلەن بەلگىلىدى. بۇ بەلگىلەش تاقەت مىقدارىغا قاراپ بولغان ئىدى. بۇنىڭدا ئادالەتسىزلىك، سېلىق مىقدارى يەر ئىگىلىرى تاقەت قىلالمايدىغان دەرىجىدە بولمىغان ئىدى ۋە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قالغانلىرىنى يەر ئىگىلىرىگە تاپشۇرغان ئىدى. خىراج بەلگىلەش مۇئەييەن ۋاقىتتا ۋە ئىجتىھاد ئاساسىدا مۇمكىن بولىدۇ. خەلىق ئۆز ئىجتىھادى، پىكىرىگە مۇۋاپىق يەرنىڭ ھالىتىنى يۇقىرى ھۆسۈللۈك ياكى تۆۋەن ھۆسۈللۈك بولمىشى، يەر ھالىتىنىڭ ياخشى ياكى خارا بولمىشى، يەرنى بۇزۇۋېتىدىغان ئاياتلەر بىلەن بىكار قېلىشى، سۇنىڭ كۆپىيىپ كېمىيىشى، توختاپ قېلىشى، ئاپەتلەر بولۇشى بولماسلىقى، نەرقىنىڭ كۆتىرىلىپ - چۈشۈشى بىلەن بولغان ئۆزگىرىشكە مۇۋاپىق مىقدارىنى ئاشۇرۇشى ياكى كەمەيتىشى جانىزدۇر. ئۇلارنىڭ ھەممىسى خىراج مىقدارىنى بەلگىلەشكە تەسىرى باردۇر ۋە بۇ ئۆزگىرىشلەر ئېتىبارغا ئېلىنىشى لازىم. بەيتۇمالغا ۋە يەرنىڭ ئىگىسىگە زۇلۇم بولماسلىقى ئۈچۈن

ۋاقتى-ۋاقتى بىلەن خىراج مىقدارى قايتىدىن بەلگىلىنىپ تۇرۇشى كېرەك.

خىراج سەرپ قىلىنىدىغان ئۇرۇنلار

ئۈمەر ئىبن خەتتابنىڭ شام ۋە ئىراق يەرلىرىنى بۆلۈش مەسىلىسىدە تالاش-تارتىش قىلغان كىشىلەر قىلغان گەپلىرى خىراج سەرپلىنىدىغان ئۇرۇنلارنى روشەن ئاڭلىتىدۇ. ئاشۇ تالاش-تارتىشلاردا شۇنداق دېگەن: «ئەگەر يەرنى بۆلۈپ بەرسەم سىلەردىن كېيىن كېلىدىغانلارغا بىرەر نەرسە قالمايدۇ. مۇسۇلمانلارغا نېمە بولىدۇ؟ قارىسامسىلەر، يەر بۆلۈپ بېرىلگەن ۋە ئاتىلىرىدىن مىراس يەرگە ئىگە بولغان. بۇ توغرا پىكىر ئەمەس. چېگرالار نېمە بىلەن قوغدىلىدۇ؟ بۇ ئىراق، شام ۋە بۇلاردىن باشقا شەھەرلەردىكى گۈدەكلەرنىڭ ۋە تۈل ئاياللارنىڭ ھالى نەدە تۇرار؟»

مەسلەھەتلىشىشكەن ئەنسارلارغا ئۈمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېدى: «يەرنى كاپىر ئىگىلىرى بىلەن تۇتۇپ تۇرۇشنى پىكىر قىلىدىم ۋە ئۇلارغا ئۇ يەرگە خىراج بەلگىلەيمەن. ئۇلارغا خىراج قويىمەن، ئۇنى ئادا قىلىدۇ ۋە مۇسۇلمان جەڭچىلەرگە، پەرزەنتلىرىگە ۋە ئۇلاردىن كېيىنكىلەرگە ئولجا بولىدۇ. كۆرىۋاتامسىلەر، شام، جەزىرە، كۇفە، بەسەرە ۋە مىسىرغا ئوخشاش كاتتا شەھەرلەرنى. ئۇلار ئەسكەرلەر بىلەن تەمىنلىنىشى ۋە ئەسكەرلەرگە دائىم مەبلەغ بېرىلىشى كېرەك. قايرەدىن ئۇلارغا مەبلەغ بېرىلىدۇ؟ ئەگەر يەر ۋە ئۇنىڭ ئىگىلىرى بۆلۈپ بېرىلسە؟ كېيىن فەيى ئايىتىنى ئوقۇپ شۇنداق دېدى:

والذین جاؤا من بعدهم
 -«ئۇلاردىن كېيىن كەلگەنلەر»، (59:10)

بۇ ئايەت بارلىق ئىنسانلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ بۇ مالدا ھەققى بار. ئەگەر مەن تىرىك بولسام، بارلىق مۇسۇلمانلارغا سەرۋە ھىمىيەردىكىمۇ پىشانە تەرىسىز ھەققى يېتىپ كېلىدۇ».

بۇنىڭدىن مەلۇم بولىدۇكى، خىراج جەمئىيىسى مۇسۇلمانلارنىڭ ھەققىدۇر ۋە دۆلەت بارلىق ھەممىسىنىڭ مەنپەئەتلىرى يولىدا سەرپ قىلىدۇ ھەمدە دۆلەت خادىملىرىغا، ئەسكەرلەرگە ئىش ھەققى شۇ خىراجدىن بېرىلىدۇ. ئۇنىڭدىن ئەسكەر تەييارلىنىدۇ، قۇراللار بىلەن قوراللىنىدۇ ھەمدە تۈل ئاياللار ۋە مۆھتاجلارغا سەرپ قىلىنىدۇ، ئادەملەرنىڭ ھاجەتلىرى ئادا قىلىنىدۇ، ئۇلارنىڭ ئىشلىرى باشقۇرۇلىدۇ. خىراجنى خەلىفە ئىسلامغا ۋە مۇسۇلمانلارغا ياخشىلىق ۋە مەنپەئەت بولىدىغان يولغا ئۆز ئىجتىھادى ۋە رەئىيىسى بىلەن بەلگىلەيدۇ.

ئۇزۇنلۇق، ھەجىم، كەمچەك ۋە ۋەزىنلىرىنىڭ ئۆلچىمى

خىراجغا، جىزىگە، زاكاتقا، خۇن تۆلەشكە، قول كېشىگە (ئوغرىنىڭ قولغا) ۋە كەپپاراتقا تەئەللۇق بولغان كۆپ شەرتى ھۆكۈملىرىنى بىلىش ئۈچۈن رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلار رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم دەۋرىدە پايدىلانغان ئۇزۇنلۇق ئۆلچىمى ۋە ۋەزىنلىرىنى بىلىش لازىم. ئاشۇ دەۋرىدىكى ئۇزۇنلۇق ئۆلچىمى، شۇ دەۋرىدە ئىشلىتىلگەن ئۆلچەم بىرلىكلىرىنىڭ كۆپۈنچىسى بۈگۈنكى كۈندە ئىشلىتىلمەيۋاتقان بولغاچقا ھازىرقى ئۆلچەم بىرلىكلىرىگە سېلىشتۇرۇپ بىلىش بىر ئاز قىيىن مەسىلە.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئاشۇ ئۆلچەملىرىنى بۈگۈنكى كۈندە ئىشلىتىۋاتقان ئۆلچەملىرىگە بولغان نىسبەتلەرنى ئېنىق ۋە ئاسان شەكىلدە تەپسىر قىلىشقا كىرىشىمىز.

ئۇزۇنلۇقلار ۋە مەيدانلار

جەرىب، مۈلۈكلەرنى (يەر مەيدانى ھەجىمىنى) بەلگىلەشتە ۋە زىرائەت يەرلىرىنى ئۆلچەشتە قوللىنىدىغان ئاساسىي ئۆلچەم بىرلىكى بولۇپ، شۇ ئاساستا خىراج مىقدارى بەلگىلىنەتتى. شۆبىي ئېيتىدۇ: «ئۆمەر ئىبن خەتتاب سەۋاد (كۆفە ۋە بەسرە ئارىسىدىكى قىشلاقلار) يەرلىرىنى ئۆلچىدى، يەر مەيدانى ئوتتۇز

ئالتە جەرىبقا يەتتى». «سۇلتانى ئەھكاملار» دېگەن كىتابتا شۇنداق دېيىلگەن: «بىر جەرىب مەيدان - توغرىسى ئون قەسەبە بولغان ئۇزۇنلىقى ئون قەسەبە بولغان يەر مەيدانىدۇر. قەبىز - توغرىسى ئون قەسەبە ئۇزۇنلىقى بىر قەسەبە بولغان مەيدانىدۇر ۋە بىر قەسەبە ئالتە زىرائىدۇر. دېمەك، بىر جەرىب مەيدان ئۈچىنىڭ ئالتە يۈز زىرائە بولىدۇ. بىر قەبىز ئۈچ يۈز ئاتمىش زىرائىدۇر ۋە ئۇ بىر جەرىب مەيدانىنىڭ ئوندىن بىرى بولىدۇ». جەببەر ئىبن قۇدامە بەرسەخ ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «بىر بەرسەخ - مەساپە زىرائە، يەنى ھاشىمى زىرائە بىلەن 9000 زىرائە بولىدۇ». قەلەشەندى شۇنداق دەيدۇ: «ھاشىمىنىڭ زىرائى ئۇزۇنلىقى ئەسلى زىرائە بولغان قول زىرائىنىڭ بىر پۈتۈن ئۈچدەن بىرىگە توغرا كېلىدۇ. (زىرائە - قول تىرماقتىن بىر پارماق ئۈچمىگەدۇر) قول زىرائى، ئورتىھال ئىنساننىڭ ئالتە تۇتمىغا توغرا كېلىدۇ ۋە بىر تۇتام تۆت پارماقنىڭ توغرىسىغا توغرا كېلىدۇ. ئۇ تۆت پارماق، كۆرسەتكۈچ پارماق، ئوتتۇر پارماق، نامىز پارماق ۋە چىمچىلەك پارماقدۇر. ھەر بىر پارماقنىڭ توغرىسى، ئالتەدان ئارىغا تەڭدۇر».

مۇسۇلمانلار تۆۋەندىكى ئۇزۇنلۇقلاردىن پايدىلانغان:

تۇتام - 4 پارماق.

زىرائە مۇرسەلى - 6 تۇتام ياكى 24 پارماق.

زىرائە ھاشىمى - 8 تۇتام ياكى 32 پارماق.

جەرىب - 10 قەسەبە × 10 قەسەبە.

ئون قەسەبە = 6 زىرائە × 10 = 60 زىرائە.

شۇنداق قىلىپ، بىر جەرىب مەيدان بىر تەرەپنىڭ ئۇزۇنلىقى زىرائە ئىكەن.

بىر جەرب يەر مەيدانى $36.96m \times 36.96m = 1366m.kB$

دېمەك، بىر جەرب يەر $1366m.kB$ ئىكەن. دەنۇم بىلەن ھېساپلايدىغان بولساق، تەقرىبەن 1.3 دەنۇمغا يېقىن بولىدۇ. بىر قەپىز يەر، بىر جەرب يەرنىڭ ئوندىن بىرىدۇر، يەنى $136.6kbm$.

بۇلار يەر مەيدانىنىڭ ئۆلچەملىرىگە نىسبەتەن ئېلىندى. ئەمما، مەساپە ئۇزۇنلىقىنىڭ ئۆلچەملىرىگە كەلسەك، ئۇلار: بەرىد، پەرسەخ ۋە مىلدۇر. بۇ ئۆلچەملەرنىڭ مىقدارى زىرائى مۇرسەل بىلەن بەلگىلىنىدۇ. زىرائى مۇرسەل ئەسلى ۋە شەرىئىي زىرائىدۇر. زىرائى مۇرسەلنىڭ ئۇزۇنلىقى يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، ئالتە تۇتام ياكى يىگىرمە تۆت بارماقتۇر، $46.2cm$. «سۇلتانى ئەھكاملار» دېگەن كىتاپتا شۇنداق دېيىلىدۇ: «بىر مىل مەساپەنىڭ ئۇزۇنلىقى تۆتمىك زىرائى مۇرسەلدۇر. بىقەي كىتاپلىرىدا، بىر پەرسەخنىڭ ئۇزۇنلىقى ئۈچ مىل ۋە بىر بەرىد مەساپەنىڭ ئۇزۇنلىقى تۆت پەرسەخ ئىكەنلىكىگە ئىتتىپاقلاشقان».

بۇ ئۆلچەملەر مىقدارى يۇقىرىدا ئېيتقىنىمىزدەك، مەساپە ئۇزۇنلىقىنىڭ ئەڭ يەڭگىل ۋە ئېنىق مىقياسى دەپ ئېيتىبار قىلىنىدىغان بۈگۈنكى كۈندە ئىستىمال قىلىۋاتقان كىلو مېتىر بىلەن بولسا، ھېساپ تۆۋەندىكىچە بولىدۇ:
زىرائى مۇرسەل = 6تۇتام ياكى 24بارماق.
مىل = 4000زىرائى مۇرسەل.

بىر جەرب يەر مەيدانى $60زىرائى \times 60زىرائى = 3600$ كۇۋادىرات زىرائى ھاشىمى.
قەپىز = بىر جەرب يەرنىڭ ئوندىن بىرى، يەنى 360 كۇۋادىرات زىرائى ھاشىمى.

بۇ ئۇزۇنلۇقلارنىڭ ۋەقەسىنى مېتىر ياردىمىدە بىلىۋېلىشىمىز مۇمكىن بولىدۇ. چۈنكى ئۇ مەيدان ۋە ئۇزۇنلۇقلارنى ئۆلچەش ئۈچۈن ئەڭ قۇلايلىق ئۆلچەمدۇر. بۇنىڭ ئۈچۈن ئاۋۋال ئۇتتۇرىچە بارماقنىڭ توغرىسىنى (كەڭلىكىنى) سانىمىز ياردىمىدە ئۆلچىۋالساق.

ھېساپ. كىتاپ قىلىشتىن شۇ نەرسە مەلۇم بولىدىكى، ئوتتۇرىچە بارماقنىڭ توغرىسى (يەنى كەڭلىكى) $1.925cm$ گە توغرا كېلىدۇ. دېمەك، يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن ئۆلچەملەرنىڭ ئۇزۇنلىقى تۆۋەندىكىچە بولىدۇ:
بارماق = $1.925cm$;

تۇتام = 4بارماق $\times 1.925cm$. دېمەك، تۇتامنىڭ ئۇزۇنلىقى $7.7cm$.

زىرائى مۇرسەل = 24بارماق $\times 1.925cm$. دېمەك، زىرائى مۇرسەلنىڭ ئۇزۇنلىقى $46.2cm$.

زىرائى ھاشىمى = 32بارماق $\times 1.925cm$. دېمەك، زىرائى ھاشىمىنىڭ ئۇزۇنلىقى $61.6cm$.

قەسەبە = 6زىرائى ھاشىمى $\times 61.6cm$. دېمەك، قەسەبەنىڭ ئۇزۇنلىقى $3.696m$.

ئون قەسەبە = $3.696m \times 10$ (قەسەبە ئۇزۇنلىقى) = $36.96m$.

دېمەك، بىر جەرب مەيدان بىر تەرەپنىڭ ئۇزۇنلىقى $96m$.

پەرسەخ = 3مىل.

بەرد = 4پەرسەخ.

بۇلارنى مېتىر ياكى كىلومېتىر بىلەن ھېسابلىماق تۆۋەندىكىچە بولىدۇ:

زىرائى مۇرسەل = $1.925\text{cm} \times 24$ دېمەك زىرائى مۇرسەلنىڭ ئۇزۇنلىقى 46.2cm ئىكەن.

مىل = 4000 زىرائى مۇرسەل $\times 46.2$ دېمەك، بىر مىل مەساپەنىڭ ئۇزۇنلىقى 1848m ياكى 1.848km .

پەرسەخ = 3 مىل $\times 148\text{m}$ دېمەك، بىر پەرسەخ مەساپەنىڭ ئۇزۇنلىقى 5544m ياكى 5.544km ئىكەن.

بەرد = 4 پەرسەخ $\times 5544\text{m}$ دېمەك، بىر بەرد مەساپەنىڭ ئۇزۇنلىقى 22176m ياكى 22.176km ئىكەن.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە نامازنى قەبرى قىلىدىغان مەساپە 16پەرسەخ ياكى 48مىلدۇر. كىلومېتىر ھېساۋىدا تۆۋەندىكىچە بولىدۇ:

قەسىر مەساپىسى = $16 \times 5544\text{km} = 88.704\text{km}$ ياكى $48 \times 1.848\text{km} = 88.704\text{km}$.

شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، مەيدانلار ۋە مەساپەلەر ئۇزۇنلىقىنى ئۆلچەش ئۈچۈن پەقەت ئالدىنقى دەۋرىدە قوللانغان ئۆلچەملەردىن پايدىلىنىش شەرئەن ۋاجىپ ئەمەس، چۈنكى ئۇ دەۋرىدىكى ئۆلچەملەر ھېساپ كىتابىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن قوللانغان ۋاسىتىلەر ئىدى، خالاس. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئاشۇ دەۋرىدىكى ئۆلچەملەرنىمۇ، ھازىرقى دەۋرىدىكى ئۆلچەملەرنىمۇ ئىشلەتسە بولىۋېرىدۇ. مەلۇمكى، جەرىب، فارىسىي ئۆلچەم ئىدى، پەددان بولسا مىسىردىكى ئۆلچەم بىرلىكى ئىدى.

ھازىرمۇ مىسىردا ئۆلچەم بىرلىكى بولۇپ كەلمەكتە. بىر پەددان مەيدان بىر جەرىب مەيداندىن پەرق قىلىدۇ.

بۈگۈنكى كۈندە ئىستىمال قىلىنىۋاتقان مېتىر، كىلومېتىر ۋە دانۇم ئۆلچەملىرى ئېنىق ۋە ئەڭ ئاسان ئۆلچەملەر دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن دەنۇم يەرنىڭ مەيدانىنى ئۆلچەيدىغان، مېتىر بولسا بىنا ۋە گەزلىمەلەرنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچەم بىرلىكى قىلىپ ئېلىنىشىمۇ مۇمكىن. كىلومېتىر بولسا مەساپە ئۇزۇنلىقىنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچەم بىرلىكى بولۇپ قېلىشى مۇمكىن. شۇنداق قىلىپ ئۈمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خىراج بەلگىلىگەن بىر جەرىب مەيدان (يۈزى) 1366BKM ئىكەن ئۇنى دەنۇمغا سېلىشتۇرىدىغان بولساق، تەقريبەن بىر پۈتۈن ئۈچدەن بىر دەنۇمغا يېقىن بولىدۇ، چۈنكى بىر دەنۇم مەيدان 1000KB مېتىردۇر.

مىكىيال ۋە ۋەزنىلەر

ئەبۇ سەئىدىل خۇدرىي شۇنداق دەيدۇ: «بىز رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام دەۋرىلىرىدە يىترى زاكىتى ئۈچۈن بىر سائاتنام ياكى ئارپا ياكى قۇرۇق ئۈزۈم ياكى پىشلاق چىقىراتتۇق». جابىر ئىبن ئابدۇللاھ شۇنداق دەيدۇ: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بىر سائۇ بىلەن غۇسلى قىلاتتى ۋە بىر مۇد سۇ بىلەن تاھارەت ئالاتتى». ئەبۇ سەئىدىل خۇدرىي ھەدىسىنى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامغا باغلىغان ھالدا شۇنداق دەيدۇ: «سەدىقە (زاكات) بەش ۋەسەقتىن كەم نەرسىگە يوقتۇر ۋە بىر ۋەسەق ئاتىش مەختۇم بولىدۇ». يەنى ئاتىش سائۇ بولىدۇ، چۈنكى ھەسەن ۋە

ئىبن سىرىن ئۇ ئىككىسى شۇنداق دېدى: «بىر ۋەسەق ئاتىش سائىدۇر». شۇ ئىبى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام كەئىبى ئىبن ئۇجىرىگە شۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «قان قىلىدىغان مېلىك بارمۇ؟ كەئىبى دېدى: «يوق». رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام دېدى: «ئۇنداق بولسا خالىساڭ ئۈچ كۈن رۇزا تۇت، خالىساڭ، ئالتە مىسكىنغا يېرىم سائىدىن 3 سائەدەقە قىلغىن ۋە چېچىڭنى ئالدۇر». مۇھەممەد ئىبن ئابدۇللاھىس سەقەبىي شۇنداق دەيدۇ: «ئۇمەر ئىبن خەتتاب ئىراق ئەتراپىدىكى بەسرە ۋە كۇپە ئارىسىدىكى قىشلاق ئەھلىگە، مۇنبەت بولغان ياكى مۇنبەت بولمىغان، ھەر بىر جەرىب بىر دەرھەم ۋە بىر قەپىز بەلگىلىدى» . ئەبۇ ئۇبەيد «مالار» ناملىق كىتابتا شۇنداق دەيدۇ: «بىر سائۇت مۇد بولىدۇ ۋە بىر مۇد بىر پۈتۈن ئوندىن ئۈچ باغدات رەتلىگە توغرا كېلىدۇ. دېمەك، بىر سائەش پۈتۈن ئۈچدەن بىر رەتلى بولىدۇ ۋە بۇ مالىك ۋە ھىجاز ئەھلىنىڭ ئېيتقانلىرىدەك نەبى ئەلەيھىسسالامنىڭ سائىلىرىدۇر» .

كۆپلەپ ھەدىسلەرنى پۇقەھالار، ھەدىس شۇناسلار ۋە لۇغەت ئالىملىرىنىڭ سۆزلىرىدە كەلگەن كەيلى ۋە ۋەزىنلەرنى تەكشۈرۈشتىن شۇ نەرسە مەلۇم بولدىكى، سائىستىمال قىلىنغان بارلىق كەيلىلەر ئۈچۈن ئۆلچەم بىرلىكى ئىدى. بىر سائۇت مۇدقا ۋە بىر مۇد بىر پۈتۈن ئوندىن ئۈچ باغدات رەتلىگە توغرا كېلىدۇ. بىر باغدات رەتلىسى 128 پۈتۈن 7/4 دېرھەمدۇر.

گرام بولىدۇ - بۇ دەرھەم پۇل قەبىلىدىكى دەرھەم ئەمەس، چۈنكى پۇل قەبىلىدىكى شەرىئىي كۈمۈش دېرھەمنىڭ ئېغىرلىقى

2.975 گرام - ۋە بىر باغدات رەتلىنىڭ ئېغىرلىقى 408 گرام بولىدۇ.

شۇنداق قىلىپ، مىكىيال ۋە ۋەزىنلەرنى، بۇغدايدىن گرام ۋە كىلوگرامغا نىسبەتەن مىقدارى تۆۋەندىكىچە بولىدۇ:

مۇد - 1 پۈتۈن 13 / باغدات رەتلى.

مۇد - 408 × 1 پۈتۈن 1/3 = 544 گرام مۇد ۋەزىنى.

دېمەك، مۇد، بۇغدايدىن 544 گرام .

سائە - 4 مۇد كەمچەك .

سائە - 544 × 4 گرام = 2176 گرام ياكى 2.176 كىلوگرام.

دېمەك بىر سائە بۇغداي ئېغىرلىقى 2.176 كىلوگرامغا تەڭ كېلىدۇ.

قەپىز - 12 سائە كەمچەك .

قەپىز - 21 × 2176 گرام = 26112 گرام ياكى 26.112 كىلو گرام بولىدۇ.

دېمەك، 1 قەپىز بۇغداي ئېغىرلىقى بۇغدايدىن 26112 گرام ياكى 26.112 كىلو گرام بولىدۇ.

ۋەسەق - 60 سائە كەمچەك .

60 × 2176 گرام سائە ئېغىرلىقى = ياكى 130.56 كىلو گرام.

دېمەك، بىر ۋەسەق بۇغداي ئېغىرلىقى 130560 گرام ياكى 130.56 كىلو گرامغا تەڭ كېلىدۇ.

بۇلاردىن تۆۋەندىكى نەرسىلەر روشەن بولىدۇ:

زاكاتنىڭ نىسابى بەش ۋەسەق بولغانلىقى ئۈچۈن، بەش ۋەسەقنىڭ ئېغىرلىقى 652 كىلو گرام. بۇغداي بولىدۇ.

خورما، پىشلاق، قۇرۇق ئۈزۈم ئېغىرلىقى بىر سائۇ بۇغداي ئېغىرلىغىدىن باشقىچە بولغانلىقى ئۈچۈن گەرچە خورما، پىشلاق، قۇرۇق ئۈزۈم زاكىتىنىڭ نىسبى بۇغداي نىسبى ئېغىرلىغىدىن باشقىچە بولىدۇ. چۈنكى ماددىلار كەمچىك - ئۆلچىمى باراۋەر بولسىمۇ ۋەزنى باراۋەر ئەمەس.

پىتىرى زاكىتى - بۇغدايدىن بىر سائۇ 2.176 بولىدۇ. ئىبادەتلەر پىدىيەسى بۇغدايدىن 3 سائۇ بولغانلىقى ئۈچۈن، 3 سائۇنىڭ ئېغىرلىقى - 6.5 كىلو گىرام بولىدۇ. شۇنىڭدەك، ئۆمەر ئىبن خەتتاپ ئىراق يەرلىرىنىڭ بىر جەرىب يەرگە دەرھەم بىلەن بىرگە خىراج قويغان قەپىزنىڭ ئېغىرلىقى بۇغدايدىن 26.112 كىلو گىرامغا تەڭ بولىشى روشەن بولىدۇ.

ئۆمەر ئىبن خەتتاپ قويغان بىر دەرھەم، مىسقال ۋەزنى بىلەن 4.25 گىرام كۈمۈش بولىدىكەن. بىر جەرىب مەيدان 1.366 دەنۇمغا باراۋەر بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆمەر ئىبن خەتتاپ بىر دەنۇمغا قويغان خىراج مىقدارى - 19.116 كىلو گىرام بۇغداي ۋە 3.11 گىرام كۈمۈش بولىدۇ.

جىزىيە

جىزىيە كاپىرلارنىڭ ئىسلام ھۆكۈمىگە بويسۇنغانلىقى ئۈچۈن مۇسۇلمانلارغا تۆلەيدىغان سېلىقتۇر. مۇسۇلمانلارغا جىزىيە بەرگەن كاپىرلارنى قوغدىماق ۋە ئۇلاردىن قولىنى يىغىش لازىم بولىدۇ. شۇچاغدا بۇ قوغداش ۋە قولىنى يىغىش ئارقىلىق ئۇلار تېنچ ۋە خاتىرجەم بولىدۇ. جىزىيە ھەققىدىكى ئەسلى دەلىل اللەنىڭ تۆۋەندىكى سۆزىدۇر.

قاتلوا الذين لا يؤمنون بالله ولا باليوم الآخر ولا يحرمون ما حرم الله ورسوله ولا يدينون دين الحق من الذين اوتوا الكتاب حتى يعطوا الجزية عن يد وهم ساغرون *

«سەلەر ئەھلى كىتابتىن اللەغا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشەنمەيدىغانلار بىلەن، اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى ھارام قىلغان نەرسىلەرنى ھارام بىلمەيدىغانلار ۋە ھەق دىنغا ئېتىقاد قىلمايدىغانلار بىلەن، تاكى ئۇلار سەلەرگە بۇيسۇنۇپ خار ھالدا جىزىيە تۆلىگەنكە قەدەر ئۇرۇش قىلىڭلار» (9:29).

جىزىيە كىملىرىدىن ئېلىنىدۇ.

يۇقىرىدا ئۆتكەن من الذين اوتوا الكتاب دېگەن ئايىتىنىڭ دەلىلى بىلەن جىزىيە، يەھۇدى ۋە ناسارالاردىن ئىبارەت بولغان ئەھلى كىتاپلاردىن ئېلىنىدۇ. بۇ يەھۇدى ۋە ناسارالار، ئەرەپ بولامدۇ ياكى ئەرەپ بولماي باشقا مىللەت بولامدۇ، باراۋەر. چۈنكى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام يەمەن يەھۇدىلىرى ۋە نەجران

نەسارلىرىدىن جىزىيە ئالغاندۇر. ئۇرۇۋە ئىبنىمىز زۇبەيرىدىن بولغان رىۋايەتتە ئېيتىدۇكى: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام يەمەن ئەھلىگە شۇنداق دەپ خەت يازدى: «كىمكى يەھۇدىلىقىدا ياكى نەسرانىلىقىدا قالسا، دىنىدىن قايتۇرۇلمايدۇ ۋە جىزىيە تۆلەش ئۇنىڭغا ۋاجىپ بولىدۇ». ئىبن شىھابىدىن بولغان رىۋايەتتە ئېيتىدۇكى: «بىرىنچى بولۇپ جىزىيە بەرگەن كىشىلەر نەجران ئەھلىدۇر. ئۇلار نەسرانى ئىدىيىسى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھىرە نەسرانىلىرىدىن جىزىيە ئالغان بولۇپ، ئۇلار ئەرەپ ئىدىيىسى. خۇددى شۇنىڭدەك، ئۇمىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شامنىڭ ئەرەپ ۋە ئەرەپ بولمىغان نەسرانىلىرىدىنمۇ جىزىيە ئالغاندۇر. ئەھلى كىتابتىن تاشقىرى مەجۇس (ئوتقا سېغىنغۇچى) سابىئە (پەرىشتىگە سېغىنغۇچى) ۋە ھىندى ھەمدە كوممۇنىستلاردىن جىزىيە ئېلىنىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھەجەر مەجۇسلىرىدىن جىزىيە ئالغان ئىدىيىسى. ھەسەن ئىبن مۇھەممەدتىن بولغان رىۋايەتتە ئېيتىلىدۇكى: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھەجەر مەجۇسلىرىنى ئىسلامغا چاقىرىپ، شۇنداق دەپ خەت يازدى: «كىمكى ئىسلامنى قوبۇل قىلسا، قوبۇل قىلىنىدۇ. كىمكى ئىسلامنى قوبۇل قىلمىسا، ئۇنىڭغا جىزىيە ۋاجىپ بولىدۇ. مەجۇسلارنىڭ سويغان گۆشلىرى يېيىلمەيدۇ ھەمدە ئۇلارنىڭ ئاياللىرىغا ئۆيلىنىلمەيدۇ». ئىبن شىھابىدىن رىۋايەت قىلىنىدۇ: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھەجەر مەجۇسلىرىدىن جىزىيە ئالدى ۋە ئۇمىرمۇ پارس مەجۇسلىرىدىن جىزىيە ئالدى ۋە ئوسمانمۇ بەربەرلەردىن جىزىيە ئالدى». ئابدۇرراھمان ئىبن ئەۋپ، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھەجەر مەجۇسلىرىدىن جىزىيە ئالغانلىقىغا گۇۋاھلىق بەرگىچە

ئۇمىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەجۇسلاردىن جىزىيە ئېلىشتىن توختاپ تۇرغانلىقى رىۋايەت قىلىنىدۇ. شۇنىڭدەك، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆۋەندىكى سۆزلەرنى ئېيتقانلىقى رىۋايەت قىلىنغان: «مەجۇسلارغا ئەھلى كىتابقا تۇتقان يولنى تۇتۇڭلار، پەقەتلا ئۇلار سويغان ماللىرىنى يىمەڭلار. ئاياللىرىغا ئۆيلەنمەڭلار».

ئەمما بۇدقا سېغىنغۇچىلاردىن ئىبارەت بولغان ئەرەپلەرگە كەلسەك، ئۇلاردىن پەقەتلا ئىسلام قوبۇل قىلىنىدۇ. ئەگەر ئۇلار ئىسلامغا كىرمىسە اللە تائالانىڭ بۇ سۆزلىرىگە بىنائەن جەڭ قىلىنىدۇ:

فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم *

«مۇشركىلارنى قەيەردە ئۇچراتساڭلار، شۇ يەردە ئۆلتۈرۈڭلار». (5: 9)

ستعدون الي قوم اولي باس شديت تقاتلونهم او يسلمون *
«سەلەر جەڭگۈز بىر قەۋم بىلەن (ئۆرۈشۈشقا) چاقىرىلسىلەر، ياكى ئۇلار مۇسۇلمان بولىدۇ». (48:16)

بۇ ھىجرەتنىڭ توققۇزۇنچى يىلىدا، تەبۇك يولىدا بولغان ۋە شۇ يىلى ئەھلى كىتابتىن جىزىيە ئېلىش، بۇدقا سېغىنغۇچى مۇشركى ئەرەپلەرنى ئۆلتۈرۈشنى ۋاجىپ قىلغان «بەرئەت» سۈرىسى نازىل بولدى. ھىجرەتنىڭ 10-يىلىدىن كېيىن بۇدقا سېغىنغۇچى ئەرەپلەرنىڭ مەۋجۇت بولۇشى توختىدى.

مۇسۇلمان بولۇپ كېيىن ئىسلامدىن قايتقان، يەنى، مۇرتەد بولغان شەخسلەر ياكى گورۇھلارغا كەلسەك، ئۇلار بۈگۈنكى كۈندىمۇ مەۋجۇت بولۇپ، ئۇلارنىڭ ۋاقىلىكىگە قارىلىدۇ: ئەگەر ئۇلار مۇرتەدلەرنىڭ پەرزەنتلىرى بولسا ۋە ئۆزلىرى مۇرتەد بولمىسا، ئۇلاردىن مۇرتەد بولغانلار، ئاتىلىرى ياكى ئاتىلىرىنىڭ

ئاتىلىرى ياكى چوڭ دادىلىرى ياكى چوڭ دادىلىرىنىڭ چوڭ دادىلىرى بولسا، - مەسىلەن، دۇرۇزلار، باھائىلار، ئىسمائىللار ھەمدە ئەلىنى ئىلاھ قىلىۋالغان نەسەبىيلارغا ئوخشاش - ئۇلارغا مۇرتەدلەر مۇئامىلىسى قىلىنمايدۇ. يەلكى، ئۇلارغا مەجۇس ۋە سايبىئىلارغا قىلىنغاندەك مۇئامىلىدە بولۇپ، جىزىيە ۋاجىپ قىلىنىدۇ. سوپقان ماللىرى يىيىلمەيدۇ، ئاياللىرىغا ئۆيلىنىلمەيدۇ. لېكىن ئۇلار ئىسلامنى يېڭىلاپ، ئىسلامغا يېڭىدىن كىرسە، ئۇ ھالدا ئۇلارغا مۇسۇلمانلار ھۆكىمى جارى بولىدۇ.

ئەمما ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى ئىسلامدىن قايتسا، يەنى، يەھۇدىي ياكى نەسرانىي دىنىغا ياكى كوممۇنىزمغا ياكى ئىسلامنى اللە ھۇزۇرىدىن كەلگەن دىن ئىكەنلىكىنى ھەمدە مۇھەممەد اللەنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلىدىغان، ياكى ئىسلامنى تەدىبق قىلىش ۋاجىپ ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلىدىغان، كوممۇنىستلار ۋە ئۇلارغا ئوخشاشلار، قۇرئان ئايەتلىرىنىڭ بەزىسىنى ئىنكار قىلىدىغان پىكىرگە قايتسا، ئۇلارغا توغرىدىن - توغرا ئۇلارغا مۇرتەدلەرگە قىلىنىدىغان مۇئامىلە قىلىنىدۇ.

جىزىيە بالاغەتكە يەتكەن، ئەقىللىق كىشىلەردىن ئېلىنىدۇ. كىچىك بالىدىن، ساراڭدىن ھەمدە ئايال كىشىدىن ئېلىنمايدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مۇئازنى يەمەنگە ئەۋەتكەن ۋاقتىدا، ئۇنىڭغا بالاغەت يېشىغا يەتكەن ھەر بىر كىشىدىن بىر دىنار ئېلىشىنى بۇيرۇدى. ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قۇشۇنلارنىڭ ئەمىرىگە شۇنداق دەپ خەت يازدى: «جىزىيەنى ئاياللار ۋە كىچىك بالىلارغا لازىم قىلىپ قويماڭلار. جىزىيەنى پەقەتلا ئۇستىرا ئىشلىتىدىغان كىشىلەردىن ئېلىش لازىم. يەنى، بالاغەتكە يەتكەن

كىشىلەردى». كىچىك بالا بالاغەتكە يەتسە ياكى ساراڭ ساقايسا، ئۇنىڭغا جىزىيە ۋاجىپ بولىدۇ. كىچىك بالىنىڭ بالاغەتكە يېتىشى ياكى ساراڭنىڭ ئوڭلىنىشى قەۋمىنىڭ جىزىيە بېرىش يىلى بېشىدا بولسا قەۋمى بىلەن ئاشۇ يىلنىڭ ھەممىسى ئۈچۈن جىزىيە بېرىدۇ. ئەگەر جىزىيە بېرىش يىلىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بالاغەتكە يەتسە ياكى ئوڭشالسا، ئۇنىڭ جىزىيە بېرىش يىلى قەۋمىنىڭ جىزىيە بېرىش يىلى بىلەن بىر خىل تەرتىپدە بولۇشى ۋە ھەر بىر كىشىگە خاس يىل بولماسلىقى ئۈچۈن ئۆز ئۆلۈشىنى قەۋمى بىلەن بىرگە بېرىدۇ. جىزىيە مۇناستىرخاندىكى راھىبىلارغا ۋە چىركاۋدىكى پوپلارغا يەنى، مۇناخىلارغىمۇ ۋاجىپدۇر. خۇددى شۇنىڭدەك، باي ئەھلىدىن بولسا كېسەللەرگە ۋە كورلارغا ھەمدە قېرىلارغىمۇ ۋاجىپ بولىدۇ. چۈنكى جىزىيە توغرىسىدا كەلگەن ئايەت، ھەدىسلەر، ئۇلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالدا ئۇمۇمىي بولۇپ، ئۇلارنى ئىستىسنا قىلىپ، ئايرىيدىغان خاس (يەنى ئايەت ۋە ھەدىس) مەۋجۇت ئەمەس. ئەگەر ئۇلار سەدىقە ئالىدىغان دەرىجىدە پەقىر بولسا، ئۇلاردىن جىزىيە ساقىت بولىدۇ ۋە ئېلىنمايدۇ. چۈنكى ئۇلار جىزىيە بېرىشكە قادىر ئەمەستۇر. ئايەت شۇنداق دەيدۇ:

لاىكىللى اللە نغسا الا وسعها

«اللە ھېچكىمنى تاقىتى يەتمەيدىغان ئىشقا تەكلىپ قىلمايدۇ».

(2:256)

ئۇمەر ئىبن خەتتابتىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، ئۇ كىشى زىممىسى بىر قەرىنىڭ ئادەملەر ئىشىكى ئالدىدا تىلەمچىلىك قىلىپ يۈرگەنلىكىنى كۆرۈپ: «سېنى بۇنىڭغا نېمە مەجبۇر قىلدى»، - دېدى. شۇۋاقتىدا ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: «بىز سەندىن

قىلىنىدۇكى، ئەجەم (ئەرەبلەردىن باشقا مىللەتتىكى ئادەم) لەردىن بىرى ئىسلامغا كىردى. ئۇنىڭدىن جىزىيە ئېلىندى. شۇ ۋاقتىدا ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئالدىلىرىغا كېلىپ شۇنداق دېدى: «ئى ئەمىرۇل مۇئمىنن، مەن ئىسلامغا كىردىم». ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: «بەلكى، مەن ساقلىتىش ئۈچۈن كىرگەندۇرسەن؟»، دېدى. شۇ ۋاقتىدا ئۇ: «ئىسلامدا مېنى ساقلايدىغان نەرسە يوقمۇ؟»، دېگەندە، ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: «بار»، دېدى. ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭدىن جىزىيە ئېلىنماسلىقى ھەققىدە ئۇنىڭغا خەت يېزىپ بەردى.

جىزىيە تۆلەيدىغان شەخس، جىزىيە تۆلەش يىلى ئۆتمەستىن ئۆلسە، ئۆلىمى بىلەن جىزىيە ساقىت قىلىنمايدۇ. چۈنكى جىزىيە ئۇنىڭغا ۋاجىپ ۋە قەرز بولغاندۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن مىراستىن قالغان قەرزلىرىگە ئوخشاش، جىزىيەنىمۇ تۆلەش ۋاجىپ بولىدۇ. ئۆلگەن ئادەمنىڭ تاشلاپ كەتكەن مىراسى بولمىسا، جىزىيە ئۇنىڭدىن ساقىت بولىدۇ. مىراسخورلىرىغا ۋاجىپ بولمايدۇ. چۈنكى ئۆلگەن ئادەم پەقىر، مۆھتاجنىڭ ھۆكۈمىدە بولىدۇ.

زىمىنى ئەھلىدىن جىزىيە ۋاجىپ بولغان بىرەر كىشىنىڭ جىزىيەسى كېچۈرۈم قىلىنمايدۇ. چۈنكى ئايەت ۋە ھەدىسلەر كەچۈرۈش ئەمەس، ئېلىشنى ۋاجىپ قىلدى. كەچۈرۈش توغرىسىدا ھەدىس كەلگەن كىشىنىڭكىتىلا كەچۈرۈلىدۇ. ئەگەر بىر زىمىنى ئىسلام قوشۇنىغا ئەسكەر بولۇپ كىرسە، مۇسۇلمانلار قاتارىدا كاپىرلار بىلەن جەڭ قىلسا ياكى ۋەزىيە يۈكلىنەن، ئۇ كاپىر ئىكەن بۇ ئىشلار ئۇنىڭدىن جىزىيەنى ساقىت قىلمايدۇ. چۈنكى ئۇ قوشۇنغا قوشۇلغىنىغا ياكى ۋەزىيەگە قارىتا مائاش ئالىدۇ.

يىگىتلىك ۋاقتىدا جىزىيە ئېلىپ يېشىڭ چوڭايغاندا بىز سېنى زار قىلغان بولساق ئىنساپ قىلمايتىمىز»، دەپ ئۇنى ئۆيىگە ئېلىپ كەتتى ۋە ئۇنىڭغا ئۇزۇق-تۇلۇق بەردى. كېيىن قەرىيەنىڭ بەيتۇلمالىنىڭ خەزىنىچىسىگە ئادەم ئەۋەتىپ، ئۇنىڭدىن جىزىيەنى بىكار قىلىشنى، بەيتۇلمالىدىن ئۇنىڭغا مال بېرىشنى بۇيرىدى.

جىزىيە قاچان ساقىت بولىدۇ؟

ئىسلامغا كىرىش بىلەن جىزىيە ساقىت بولىدۇ. كىمكى ئىسلامغا كىرسە، تۆلەيدىغان جىزىيەسى ساقىت بولىدۇ. مەيلى يىلىنىڭ بېشىدا، يېرىمىدا، ئاخىرىدا ياكى تۈگۈگەندىن كېيىن مۇسۇلمان بولسۇن، اللە تائالانىڭ ئۇشبۇ سۆزى سەۋەبىدىن ئۇنىڭغا مۇتلەق ھېچنەرسە ۋاجىپ بولمايدۇ:

قل للذين كفروا ان ينتهوا يغفر لهم ما قد سلفى
-«ئى مۇھەممەد) كاپىرلارغا ئېيتقىنىكى، ئەگەر ئۇلار ياتسا، ئۇلارنىڭ ئۆتكەنكى كۇناھلىرى مەغپىرەت قىلىنىدۇ». (8:38)

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن ئىبىن ئابباس شۇنداق دەپ رىۋايەت قىلىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام شۇنداق دەيدۇ: «مۇسلىمغا جىزىيە ۋاجىپ ئەمەس». جىزىيە كۇفرىنىڭ سەۋەبىدىندۇر، ئۇنى ئىسلام ساقىت قىلىدۇ. جىزىيە ئىسلام بىلەن بىرەر كۇرۇنۇشتە جەملەنمەيدۇ. زادى ئىسلام ئۆزىدىن ئالدىنقى شىرك، كۇفىرى، گۇناھلارنى بىكار قىلىدىكەن، قانداق قىلىپ جىزىيە ۋە ئۇنىڭ خارلىقىنى بىكار قىلمىسۇن؟ رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن ئۇشبۇ سۆزلەر رىۋايەت قىلىنىدۇ: «ئىسلام ئۆزىدىن ئالدىنقى نەرسىلەرنى بىكار قىلىپ تاشلايدۇ». مەسرۇقتىن رىۋايەت

زىمىي ئەھلىنىڭ دىنلىرى ۋە گورۇھلىرىغا قارىتا، ھەممىسىگە خاس تىزىملاش دەپتىرى تۇتۇلىدۇ. ئۇ تىزىملاش دەپتىرىدە كىشىلەرنىڭ تىزىملىكتە ئاجرىتىلغان خاس ئورنى بولۇپ، زىمىيلارنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتى، يېشى، ۋاپاتى ھەمدە مالىيە ھالىتى، مەلۇماتلار تىزىملىنىدۇ. جىزىيەنىڭ بەلگىلىنىشى شۇنىڭغا ئاساسلىنىدۇ. زىمىيلار مۇسۇلمانلارنىڭ تىزىملىك دەپتىرىگە تىزىملىنىدۇ، بەلكى ئۇلارنىڭ تىزىملىكى ئۆزلىرىگە خاس يۈرگۈزۈلىدۇ.

جىزىيەنىڭ مىقدارى

پەرز قىلىنغان جىزىيەنىڭ مىقدارى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىنكى خەلىفىلەر دەۋرىدە بىر خىل بولماي، بەلكى، بىر ئورۇندا باشقىچە، ئىككىنچى ئورۇندا باشقىچە بولغان ئىدى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مۇقازىنى يەمەنگە ئەۋەتكەن ۋاقتىدا، زىمىي ئەھلىدىن ئىبارەت بولغان بالاغەتكە يەتكەن ھەر بىر كىشىدىن بىر دىنار ياكى بىر دىنارغا بارابىرىدىكى مائا ئېلىشنى بۇيرىغان ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شام ۋە مىسىر ئەھلىنىڭ بايلىرىغا تۆت دىنار، ئورتىھال ئادەملەرگە ئىككى دىنار، كەسپ قىلىدىغان پەقىرغا بىر دىنارنى بەلگىلىدى. شۇنىڭدەك، جىزىيەدىن تاشقىرى قۇشۇننى ئۇزۇق بىلەن تەمىنلەش ۋە مۇسۇلمانلارنى مېھمان قىلىشنى بەلگىلىدى. ئىراق ئەھلىنىڭ بايلىرىغا قىرىق سەككىز دىرھەم، ئورتىھال ئادەملەرگە يىگىرمە تۆت دىرھەم، كەسپ قىلىدىغان كەمبەغەلگە ئون ئىككى دىرھەم بېرىشنى يۈكلەيدى. بەنۇ تەغلىپ نەسرانىلىرى

چارىيە بېرىش ۋاجىبەتتىكى رەزىيەنى ۋاقىتلىق ۋاقىتلىقتا، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جىزىيەنى ئىككى ئىبارەت ئاشۇرۇپ قويدى. ئۆلئان ئىبن زۇرائىدىن رىۋايەت قىلىشىدۇكى، ئۇ كىشى بەنۇ تەغلىپ نەسرانىلىرى ھەققىدە ئۆمەر ئىمىن خەتتاپ بىلەن كەپلەشتى. ئۆمەر بەنۇ تەغلىپ قەبىلىسىدىن جىزىيە ئېلىشنى مەقسەت قىلغاندا ئۇلار شەھەرلەرگە تارقاپ كەتتى. ئۆلئان ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئېيتىدۇكى: «ئى مۆمىنلەر ئەسىرى، بەنۇ تەغلىپ ئەرەپ قەۋمىدۇر، ئۇلار جىزىيە بېرىشنى ئار دەپ بىلىدۇ ئۇلار پەقەت زىرائەت ۋە چارۋا ئىگىلىرىدۇر. ئۇلارنىڭ دۈشمەندىن ئۆچ ئېلىشى بار. ئۆزىڭىزنىڭ زەرەتلىرىڭىزگە ئۇلار سەۋەبىدىن دۈشمىنىڭىزگە ياردەم بېرىپ قويماڭ». ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلار بىلەن سەدىقە (يەنى، زاكاتتى) ئىككى باراۋەر قىلىپ بېرىش ھەققىدە سۆھبەت تۈزدى. سەھىھۇل بۇخارىدا ئەبۇ نىجاھتىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى: «مەن مۇجاھىدقا نېمە ئۈچۈن سېلىق، شام ئەھلىگە تۆت دىنار، يەمەن ئەھلىگە بىر دىنار قىلىپ بەلگىلەنگەن؟»، دېگەن ئىدى. ئۇ: «بۇ نەرسە ئۇلارنىڭ بايلىق دەرىجىسىگە قاراپ بەلگىلەنگەن»، دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ زىمىيىلارغا بەلگىلەپ بەرگەن دىنارلارنى بۇرۇنقى كۈندە تىللا ئۈچۈن ئۆلچەم بىرلىكى دەپ ئېتىبار قىلىنغان گىرام بىلەن بەلگىلەش تۆۋەندىكىچە بولىدۇ:

زىممىلارنى ئورنىتىپ قويمايدىغان. تاقەتلىرىدىن بىرىدىن شۇق نەرسىنى ئۇلارغا يۈكلىمەيدىغان. شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە بەيتۇلمالغا زىيان يەتمەيدىغان ۋە بەيتۇلمال ھەققىنى كەسىپتە قويمايدىغان دەرىجىدە بولۇشىنى تەسنىلەيدۇ.

جىزىەنىڭ تولۇق ئېلىنىش ۋاقتى

جىزىەنىڭ ۋاقتى يىلنىڭ كىرىشى بىلەن بولىدۇ. جىزىە يىلدا بىر قېتىم ئېلىنىدۇ. جىزىە ئېلىنىش ۋاقتىنى 1. مۇھەررەمدىن باشلاپ زۇلھەججىنىڭ ئاخىرقى كۈنىگىچە بولغان مۇددەت ئىچىدە تەئىين قىلىشقا بولىدۇ، شۇ چاغدا كېلەركى يىلنىڭ مۇھەررەم ئېيى كەلگۈنچە جىزىە تولۇق قىلىپ ئېلىنىغان بولىدۇ. جىزىەنى تولۇق قىلىپ ئېلىشقا ۋەدە قىلىشقان ۋاقىت كېلىپ يىلنىڭ ئاخىرى ئۈچ ئاي: شاۋۋال، زۇلقەدى، زۇلھەججى ئايلىرىنى تەئىين قىلىش مۇمكىن. ئەنە شۇ چاغدا ھەر بىر شەخسنىڭ ئۆزىگە خاس بولماي، بارلىق كىشىلەرگە بەشى ۋە ئاخىرى چەكلەنگەن جىزىە تۆلەش ۋاقتى بولىدۇ. بۇ بولسا ئېنىقلىقنى ھاسىل قىلىپ ئېلىشنى ئاسانلاشتۇرىدۇ.

جىزىەنى يېغىۋېلىش ئۈچۈن، جىزىە ئىدىارىسىدىكى فەيى ۋە خىراج دىۋانلىرىدىن خاس خىزمەتچىلەر بەلگىلىنىپ، ئۇلارغا خاس قىسىم ئاجرىتىلىدۇ. بۇلارنىڭ مائاشلىرى زىممىلاردىن ئەمەس، بەيتۇلمالدىن بېرىلىدۇ.

جىزىە يىغىدىغان شەخسلەرگە بېرىلىدىغان مىقداردىن زىيادە بولغان نەرسىنى جازا كۈچى بىلەن ئېلىش مەنئى قىلىنىدۇ. چۈنكى زىيادە (يەنى ئارتۇق قىلىپ ئېلىش)

دېنار	دېنارنىڭ گىرامى	ئالتۇن گىرامى
4 ×	= 4.25	17.00 گىرام.
2 ×	= 4.25	8.50 گىرام.
1 ×	= 4.25	4.25 گىرام.

شۇنىڭدىن ئېنىق بىلىنىدۇكى، جىزىەنىڭ مىقدارى بىرخىل ئەمەس ھەمدە زاكات نىسپىلىرىغا ئوخشاش ئۆتۈپ كېتىش جائىز بولمىغان ھەد بىلەن چېگرىلانمىغان. بەلكى، بۇ مىقدارنى بەلگىلەش، خەلىقنىڭ رەئىيىگە ۋە ئىجتىھادىغا تاشلانغاندۇر. خەلىق زىممىلارغا مەشەققەت كەلتۈرمەيدىغان، تاقىتىدىن ئۇشۇقنى يۈكلىمەيدىغان دەرىجىدىكى، مىقدارنى بەلگىلەشتە بايلىق ۋە كەمبەغەللىك تەرىپلىرىگە رىئايە قىلىدۇ. شۇنىڭدەك، مىقدارنى بەلگىلەشتە بەيتۇلمالغا زىيان يەتمەسلىكىنى، زىممىلار ئۈستىدىكى مالدىن بەيتۇلمالنى مەھرۇم قىلماسلىقىمۇ ئېتىبارغا ئېلىنىدۇ.

بايلىق، ئورتھاللىق، پەقىرلىق دەرىجىلىرىنى بەلگىلەشتە ئۆزىگە ھەمدە شۇ ھەقدە بىلىملىك، تەجرىبىلىك كىشىلەرگە مۇراجىئەت قىلىنىدۇ. خەلىق بايلار، ئورتھاللار، پەقىرلار ئارىسىنى ئاجرىتىش ئۈچۈن ھەمدە ئۇلارغا خاس دەرىجىلەرنى بەلگىلەش ئۈچۈن بايىمۇ، ئورتھالىمۇ، كەسىپ قىلىدىغان پەقىرىمۇ قۇربى يېتىدىغان مىقدارنى بىلىش ئۈچۈن، بىلىملىك، تەجرىبىلىك شەخسلەرنى بەلگىلەيدۇ. بۇ بەلگىلەش خەلىقنىڭ رەئىيى ۋە ئىجتىھادى بىلەن جىزىە مىقدارىنى بەلگىلەش

زۇلۇمدۇر. زۇلۇم بولسا، قىيامەت كۈنىدىكى زۇلمەتتۇر. يىققۇچىلارنىڭ زىيادە قىلىپ ئېلىشى خىيانەتتۇر خىيانەتنىڭ جايى دەۋزەخدۇر. شۇنىڭدەك، جىزىيە يىققۇچىلار جىزىيە ئېلىش ۋاقتىدا ئۇرۇش ياكى ئازاپلىشى مەنىسى قىلىنىدۇ. چۈنكى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن قايتۇرغان. ھىشام ئىبن ئۇرۋەدىن، ئۇ ئاتىسىدىن رىۋايەت قىلىدۇكى، ئۇمەر ئىبن خەتتاب شامدىن قايتقانلىرىدا، شام كۈچلىرىنىڭ بىرىدە قۇياش ئاستىغا تۇرغۇز لۇپ، بېشىدىن ياغ قويسىمۇ ئاتقان قەۋمنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ قالىدۇ. شۇ ۋاقىتتا ئۇمەر: «نېمە ئۈچۈن بۇ ھالەتلەر؟» دەپ سورىغان ئىدى، ئۇلار: «ئۇلار ئۈستىدىكى جىزىيەنى تۆلىمىدى، تاكى تۆلىمىگىچە ئازاپلىنىدۇ»، - دېيىشتى. شۇ چاغدا ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: «ئۇلار جىزىيە توغرىسىدا نېمە دەۋاتىدۇ، نېمە ئۆزى ئېيتىۋاتىدۇ؟» - دېگەندە، «تاپالمايمىز، دېيىشۋاتىدۇ»، دېدى. ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قوياپ بېرىڭلار ئۇلارغا تاقەتلىرىدىن ئارتۇق نەرسىنى يۈكلىمەڭلار. چۈنكى مەن رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن شۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم: «ئادەملەرنى ئازاپلىماڭلار، دۇنيادا ئادەملەرنى ئازاپلىغان كىشىلەرنى، قىيامەتتە ئەلۋەتتە، اللە تائالا ئازاپلايدۇ». ئۇمەر ئۇلارنى ئازات قىلىۋېتىشقا بۇيرىدى ۋە زىمىيلار ئازات قىلىندى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، ئۇ كىشى ئابدۇللاھ ئىبن ئەرقەمنى زىمىيلاردىن جىزىيە ئېلىشقا بەلگىلىدى، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا شۇنداق دەپ ئىدى: «ئىككى يۈكلىمە بۇلۇڭكى كىمكى بىرەر زىمىي بولغان كىشىگە قەستەن زۇلۇم قىلسا، ياكى تاقىتىدىن ئارتۇق نەرسىنى يۈكلىسە ياكى شەرىپىنى بۇلغىسا، ياكى خاھىشى (يەنى رازىلىقىسىز)

بىرەر نەرسىنى ئالسا، قىيامەت كۈنى ئۇ بىلەن مە ھۆججەتلىشىمەن».

زىمىيلاردىن كىمكى جىزىيە تۆلەشكە قادىر ئەمەسلىكىدىن (يەنى پەقەرلىقنى) دەۋا قىلسا، كەمبەغەللىكىنى ئىسپاتلاپ بېرىش تەلەپ قىلىنىدۇ. ئەگەر ئۇ ئىسپاتلىسا، ئۆزىنى ئوڭشىۋالغىچە مۆھلەت بېرىلىدۇ. ئەگەر ئىسپاتلىيالمىسا ۋە سۆزۈپ يۈرگەنلىك بولسا، تاكى جىزىيە بەرگىنىگە قەدەر قاماق ئېلىنىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام قەرزىنى بەرمەي سوزۇپ يۈرگەن كىشىنى قامىغان. جىزىيە بىر-بىرىگە قوشۇلمايدۇ. ئەگەر جىزىيە بېرىلمەستىن ئىككى يىل ياكى ئۇنىڭدىن كۆپراق يىل ئۆتسە، ئۇ ئىككى يىل بىر-بىرىگە قوشۇلمايدۇ. خۇددى بارلىق قەرزلارنى تۆلەش ۋاجىب بولغاندەك، ھەممە جىزىيەنى تۆلەش ۋاجىب بولىدۇ. جىزىيە ئادا قىلىش ئۈچۈن زىمىينىڭ مائاسى (ئۆي جاھازىلىرى) سېتىلمايدۇ.

جىزىيەدە پەقەتلا ئالتۇن، كۈمۈش بەلگىلەنمەيدۇ. جىزىيە ئالتۇن، كۈمۈش ھەمدە ئۇلاردىن باشقا مائالار ياكى ھايۋانلار بولۇشىمۇ جائىز بولىدۇ. شۇنىڭدەك، جىزىيەنى قىممەتكە سېلىشتۇرۇپ ئۇنىڭ ئورنىنى باسدىغان نەرسىنى ئالسىم بولىدۇ. مۇئازىنى يەمەنگە ئەۋەتىش توغرىسىدىكى ھەدىس رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مۇئازغا زىمىيلاردىن بالاغەتكە يەتكەن ھەر بىر كىشىدىن بىر دىنار ياكى ئۇنىڭ باراۋېرىدىكى كىمە ئېلىشىنى بۇيرىغانلىرى كەلگەندۇر. شۇنىڭ بىلەن بىرگە رەسۇلۇللاھ نەجران ئەھلى بىلەن 2000 دانە تونغا سۈلھ قىلغاندۇر. ئۇلار ئۇنىڭ يېرىمىنى سەپەر ئېيىدا، قالغان يېرىمىنى رەجەب ئېيىدا بەرگەن. ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دىنار.

جامائەت مۈلكى ۋە ئۇنىڭ تۈرلىرى

ئاسما مۈلكى - بۇ شارئە مۇسۇلمانلار جامائەسىنىڭ مۈلكى قىلغان، مۇسۇلمانلار ئارىسىدا ئۈمۈمىي قىلغان، شەخسلەر ئۈنىڭدىن پايدىلىنىشنى مۇباھ قىلغان، ئۇنىڭغا شەخسلەرنىڭ ئىگىلىك قىلىشنى توسقان نەرسىلەردۇر.

- بۇ نەرسىلەر ئۈچلەم ئاساسى تۈرگە بۆلىنىدۇ:
 - 1) جامائەت كۈندىلىك ھاياتى بىھاجەت بولمايدىغان قۇلايلىقلار.
 - 2) ئۇنىڭ تەبىئىتى، شەخسلەرنىڭ ئۇنىڭغا ئىگىلىك قىلىشنى توسىدىغان نەرسىلەر.
 - 3) تۈگىمەس كان بايلىقلىرى.
- مانا شۇ ئۈچ ئاساسى تۈر ۋە بۇ ئۈچتىن چىققان پايدىلار، مۇسۇلمانلار جامائەسى ئۈچۈن ئۇلار ئارىسىدا ئۈمۈمىي مۈلۈك بولىدۇ. بۇ مۈلۈك، خەلىفە شەرىئى ئەھكامغا مۇۋاپىق ئۆز ئىجتىھادى بىلەن تارقىتىدىغان، مۇسۇلمانلار بەيتۇلمالىنىڭ مەنبەلىرىدىندۇر.

ئاممىۋى مۈلۈكلىرىنىڭ بىرىنچى تۈرى

بۇ مۈلۈك جامائەتنىڭ كۈندۈزلۈك ھاياتى ئۈچۈن زۆرۈر بولغان سۇغا ئوخشايدۇ. ئۇ بولمىسا، جامائەت تارقاپ

دەرھەمىنىڭ ئورنىغا جىزىيەدە، چارۋا دان ئالاتتى. باشقا خەلىفەلەرمۇ خۇددى شۇنداق يول تۇتقان. شۇنداق بۈگۈنكى كۈندە جىزىيەنى تولۇق ئېلىش ۋە ساقلاش ھەمدە تەقسىملەشنى ئاسانلاشتۇرۇش ئۈچۈن، جىزىيەنى مۇئامىلىدە يۈرگەن پۇللاردىن قىلىش جائىز بولىدۇ.

جىزىيەنىڭ سەرپ قىلىنىدىغان ئورنى

جىزىيەنىڭ سەرپ قىلىنىدىغان ئورنى خىراج، ئۆشەر، ئولجا ماللىرىدەك ئىكەنلىكىدە مۇسۇلمانلاردىن ھېچكىم ئىختىلاپ قىلمىدى. بۇ بەيتۇلمالغا قويىلىدۇ. خەلىفە مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇش، ھاجەتلىرىنى بىجا كەلتۈرۈشتە ئىجتىھادى ۋە رەئىي بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتلىرى ۋە بىھاد يولىدا ئىشلىتىدۇ.

كېتىدىغان. ئۈمۈمى ھايات قۇلايلىقىرىدۇر. دەققەت.
 رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بۇ قۇلايلىقلار سۈپىتىنى ئۈنكە
 تەئەللۇق ھەدىسلاردا ناھايتى ئېنىق بايان قىلىپ بەرگەندۇر.
 ئەبۇ خۇراشتىن، ئۇ كىشى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ
 ئەسھابىلىرىدىن بەزىسى ئەبۇ خەرراش رىۋايىتىدە ئېيتىدۇ:
 «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئېيتتى، مۇسۇلمانلار ئۈچ نەرسىدە:
 سۇدا، يەيلاقتا، ئوتدا شېرىكىدۇر». باشقا رىۋايەتتە بولسا:
 «ئىنسانلار ئۈچ نەرسىدە: سۇدا، ئوتدا، يەيلاقتا شېرىكتۇر».
 يەنە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە:
 «مۇسۇلمان - مۇسۇلماننىڭ بۇرادىرىدۇر، ھەر ئىككىلىسىگە -
 سۇ، دەرەخ ئۈمۈمى بولىدۇ». ئەبۇ ھۈرەيرىدىن رىۋايەت
 قىلىنغان ھەدىستە بولسا، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام
 ئېيتىدۇكى: «سۇ، ئوت، يەيلاق مەنىنى قىلىنمايدۇ». بۇ
 ھەدىسلاردىكى سۇ، ئوت، يەيلاق رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام
 ئىنسانلارنىڭ ھەممىسىگە مۇباھ قىلغان نەرسىلەرنىڭ ئاۋۋالقىسى
 ئىدى. بۇ نەرسىلەردە ئۇلارنى شىرىك قىلىپ، بۇلاردىن
 بىرەرەستى ئۆزىنىڭكى قىلىۋېلىشنى مەنىنى قىلدى. چۈنكى بۇ
 نەرسىلەر ھەممە مۇسۇلمانلارنىڭ ھەقىقى ئىدى. قەۋم ئۆز
 سەپەرلىرىدە اللە ھاياۋانلار ئۈچۈن ئۆستۈرۈپ قويغان، بىرەر
 كىشى ھەيدەپ، تىكىپ، سۇغىرىپ، مېھنەت قىلىمىغان
 ئۈسۈملىكلىرى بار يەرگە چۈشىدۇ. بۇ ئۈچ نەرسە - ئالدىن
 كەلگەن كىشىلەرنىڭكىدۇر. بىرەر كىشى باشقىلارسىز ئۆزى خاس
 ئىگىلىك قىلالمايدۇ، لېكىن بۇ نەرسىلەردە ئىنسانلارنىڭ تۈگە،
 كالا، قويللىرى بىرلىكتە ئوتلايدۇ، سۇغىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش.
 بۇ نەرسىلەردە ئىنسانلار شىرىكتۇر.

ئۈمۈمى مۇلۇكچىلىقىنىڭ بۇ شەكلى پەقەتلا ھەدىسلاردا
 زىكرى قىلىنغان ئۈچ نەرسىدە چېگرىلانمىغان، بەلكى، جامائەت
 قۇلايلىقلىرى دېگەن سۆيەتكە ئىگە بولغان ھەممە نەرسىگە
 تەئەللۇقتۇر. بۇنىڭ دەلىلى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام
 «ئىنسانلار ئۈچ نەرسىدە: سۇدا، يەيلاقتا، ئوتدا شېرىكتۇر»
 دېگەن ۋاقتىدا، خەيبەر ۋە تائىبدا بەزى شەخسلەر ئۈچۈن
 ئۆزلىرى ئىچكەن، ھاياۋانلىرىنى، باغلىرىنى سۇغارغان ھالەتتە
 سۇغا شەخسى ئىگىلىك قىلىشنى تەستىقلىدى ۋە بۇ
 شەخسلەرنىڭ قۇدۇقلىرىغا ئىگىلىك قىلىشتىن توسىدى. بۇ
 قۇدۇقلار كىچىككىنە بولۇپ، جامائەتنىڭ ئۇنىڭغا ھاجىتىنى
 چۈشمەيتتى. بۇ ئىككى ھەدىسنى مۇۋاپىقلاشتۇرۇش بىلەن ئېنىق
 بولىدۇكى، جامائەت ھاجىتى چۈشكەن سۇ جامائەت مۈلكى بولىدۇ
 ۋە شەخس مۈلكى بولىشى مەنىنى قىلىنىدۇ. ئەگەر سۇ ئازغىنە
 بولۇپ، جامائەتنىڭ ھاجىتى چۈشمەيدىغان بولسا، شەخسى
 مۈلكۈ بولۇپ، شەخسلەرنىڭ ئۇنىڭغا ئىگىلىك قىلىشى جائىز
 بولىدۇ. بۇ نەرسىلەرگە ئىنسانلار ئىھتىياجىنىڭ ئۆلچىمى
 جامائەت ئۇنىڭدىن كۈندىلىك ھاياتىدا بىھاجەت بولماسلىقى ۋە
 قەبىلىلەر سۇ بولمىسا ياكى پادىلىرىغا ئوتلاق بولمىسا تارقاپ
 كەتكىنىدەك، ئۇنىڭ تەلۋىدە تارقىلىپ كېتىشىدۇر. مانا شۇ
 نىڭ ئۈچۈن جامائەت ھاجىتى چۈشىدىغان ۋە جامائەت ئۆزىنى
 كۈندىلىك ھاياتىدا ئۇ سىز ياشىيالمايدىغان ۋە ئۇ بولمىسا،
 تارقىلىپ كېتىدىغان ھەر بىر نەرسە ئامما مۈلكىدۇر.

ئامما مۈلكىنىڭ بۇ تۈرىگە ئىشلىتىلىدىغان ئەسۋاپلار
 (قۇراللار) مۇ قوشىلىدۇ. چۈنكى ئەسۋاپلار بۇ تۈرنىڭ ھۆكىمىنى
 ئالىدۇ ۋە بۇ تۈرىگە ئوخشاش ئۈمۈمى مۈلكۈ بولىدۇ. شۇنىڭ

نەرسىنى بىرەر شەخس ياكى بىرەر شىركەت ئۆزىنىڭ خاس قىلمۇلىشى جايىغا ئەمەستۇر. ئىنسانلار ئۇنىڭغا ئىگىلىك قىلىشتىن مەنئى قىلىنغاندۇر. ئاممىنىڭ مۈلكىنى قورۇققا ئايلاندۇرۇش پەقەتلا دەلەت ئۈچۈن جايىدۇر. ئەمما ئېلىكتىر تۈكى گېنىراتور ئارقىلىق ئېلىنسا، گېنىراتورلار ۋە ئېلىكتىر ئىستانسىسى ئۈمۈمىي يولغا قويۇلمىسا، ئۆز ئىگىلىرىنىڭ مۈلكىگە ئورنىتىلسا، بۇ ئاسۋاپ، ئۈسكۈنىلەر - شەخسى مۈلۈك بولىدۇ ۋە ئۇنىڭغا شەخسى ئىگىلىك قىلىش جايىدۇر. گاز ۋە تاشكۆمۈر ئامما مۈلكى بولغانلىقى ئۈچۈن بۇلارغا تەۋە ھالدا، گاز ۋە تاشكۆمۈر ئىشلەپ چىقارغۇچى كارخانىلار، زاۋۇتلار ئامما مۈلكى بولۇشى جايىدۇر. گاز ۋە تاشكۆمۈر زور مەدەنىلەردىن ۋە ئوتدىندۇر. زور مەدەنىلەر ۋە ئوت بولسا ئامما مۈلكىدۇر.

جامائەت مۈلكىنىڭ ئىككىنچى تۈرى

بۇ تۈر ئۆزىنىڭ تەبىئى تۈزۈلۈشى شەخسلەرنىڭ ئۇنىڭغا ئىگىلىك قىلىشىنى مەنئى قىلىدىغان مۇئەييەن نەرسىلەردۇر. ئۇنىڭ بۇ تۈرى گەرچە ئاۋۋالقى تۈرگە ئوخشاش جامائەت قۇلايلىقلىرىدىن بولسىمۇ، ئۇنىڭ دەلىللىرى ئىچىگە كىرىسىمۇ، لېكىن بۇ تۈرنىڭ تۈزۈلۈش تەبىئىتى ئاۋۋالقى تۈرنىڭ ئەكسى شەخسلەرنىڭ ئۇنىڭغا ئىگىلىك قىلىشىنى مەنئى قىلدۇ. چۈنكى ئاۋۋالقى تۈرنىڭ تۈزۈلۈش تەبىئىتى شەخسلەرنىڭ بۇ تۈرگە خاسلىشىنى مەنئى قىلمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن جامائەت ھاجەتلىرى چۈشەيدىغان كىچىك قۇدۇقلار - شەخسى مۈلۈك قىلىنىپ

ئۈچۈن ئۈمۈمىي سۇلارنى، يەرنى، بولاق، قۇدۇق، ئۆستەڭ، كۆللەر سۇ چىقىرىش ئەسۋاپلىرى، بۇ سۇلارنى تارتىش ئەسۋاپلىرى ۋە ئىنسان مەنزىلىگە يەتكۈزۈپ بېرىش تورپاللىرى ئاممىنىڭ مۈلكىدۇر. لېكىن بۇ ئەسۋاپلار نىل ياكى پۇرات دەريالىرىدەك چوڭ دەريا ۋە كۆللەرگە ئورنىتىلسا بۇ ئەسۋاپلار شەخسى مۈلۈك بولۇشى مۇمكىن ۋە ئۇنىڭدىن شەخسى ئىھتىياجىدا پايدىلىنىش جايىدۇر.

قانال ۋە دەريالاردەك ئۈمۈمىي سۇلارنىڭ شارقىراتىمىدىكى ئېلىكتىر ئىستانسىسى ئەسۋاپلىرىمۇ ئاممىنىڭ مۈلكىدۇر بۇ ئەسۋاپلار ئاممىنىڭ مۈلكى بولغان نەرسىلەردىن توكنى ھاسىل قىلىنىۋېتىپتۇ. شۇنىڭدەك، ئېلىكتىر پەيدا قىلىش ئەسۋاپلىرى، ئېلىكتىر ئىستانسىلىرى ۋە سىملىرى، سىم تاناپ تۈرۈكلىرى، گەرچە ئېلىكتىرنى گېنىراتورلار ياردىمىدە پەيدا قىلىسىمۇ، ئاممىنىڭ مۈلكىدۇر. چۈنكى ئەگەر ئېلىكتىر تۈكى كۆپ بولسىمۇ، يېقىلغۇ ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان نەرسىلەردىن بولسا، يارىتىشىمۇ يېقىلغۇغا تەۋە بولغان ھالدا، ئېلىكتىر تۈكى تائام پۇشۇرۇش، ئىسسىتىش، ياكى كارخانا ئەسۋاپلىرىنى ئايلاندۇرۇش ياكى مەدەنىلەرنى ئىرىتىش ئۈچۈن ئىشلىتىلگىنىگە ئوخشاش بۇ ھالدا ئېلىكتىرتۈكى - ئوت بولىدۇ. ئوت بولسا، ئامما مۈلكىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئوتدىن پەيدا بولغان نەرسىلەر ئۇنىڭ ئىستانسىلىرى، ئەسۋاپلىرى، سىم تۈرۈكلىرى سىملىرى، ئوتقا تەۋە ھالدا ئاممىنىڭ مۈلكىدۇر.

ئەگەر بۇ ئەسۋاپلار ئۈمۈمىي يولغا ئورنىتىلسا، مەيلى يېقىلغۇ سۈپىتىدە ئىشلىتىلسۇن، ياكى يۇرتىتىش ئۈچۈن ئىشلىتىلسۇن ئامما مۈلكىدۇر. چۈنكى ئۈمۈمىي يولنىڭ بىرەر

بېرىلىدۇ.

ئاۋۋالقى تۈرگە كەلتۈرۈلگەن دەلىللەردىن تاشقىرى بۇ تۈرنىڭ جامائەت مۈلكىدىن ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ «مىنا - ئالدىن بارغان كىشىنىڭ مەنزىلگاھىدۇر». دېگەنلىرىدۇر. شۇنىڭدەك، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ جامائەت يول مۈلۈكچىلىكىدە ئۆز-ئارا شىرىكلىكنى تەستىقلاشلىرى بىرەر شەخسنىڭ جامائەت يولىغا ئىگىلىك قىلىشىغا ئىجازەت بەرمەسلىكىدۇر. مىنا مەككە مۇكەررەمە تاشقىرىسىدىكى بىر ماكان. بۇ جايدا ھاجىملار تاش ئېتىش ۋە قۇربانلىقلارنى سويۇش، قونۇش (كېچىسى يېتىش) قا ئوخشاش مۇئەييەن ئىبادەتلىرىنى بېجىرىش ئۈچۈن ئاراپاتتا تۇرۇشنى بېجا قىلغاندىن كېيىن، ھاجىلار چۈشىدىغان جاي. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «مىنا - ئالدىن بارغان كىشىنىڭ مەنزىلگاھىدۇر»، دېگەنلىرىنىڭ مەنىسىنى «مىنا - مۇسۇلمانلارنىڭ ھەممىسىگە مۈلۈكىدۇر. مىنادىكى بىرەر ماكانغا كىم ئالدىن بارسا ۋە جايلاشسا ئاشۇ جاي ئۇنىڭدۇر. چۈنكى مىنا مۇسۇلمانلار ئۈچۈن مۇشەرتەكتۇر. بىرەر كىشى ئۈچۈن مۈلۈك ئەمەستۇر»، دەپ چۈشۈنىش كېرەك. جامائەت يولىمۇ شۇنىڭدەكدۇر. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئىنسانلار يولىدا شىرىك ئىكەنلىكلىرىنى ۋە بارچىنىڭ بۇ يولدىن ئۆتۈش ھەقىقىيلىكىنى تەستىقلىدى ۋە يولدىن ئازار بەرگۈچى نەرسىلەرنى ئېلىۋېتىشنى سەدىقە قىلىش ئورنىدا دەپ ھېساپلىدى. ھەدىستا: «يولدىن ئەزىيەتنى يوقۇتۇش سەدىقەدۇر»، دېيىلىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام يولدا ئولتۇرۇشتىن توسىتى ۋە ئېيتتى: «سەلەر يوللاردا ئولتۇرۇشتىن ساقلىنىڭلار». چۈنكى يولدا ئولتۇرۇش

ئىنسانلارنىڭ ئۆتۈشىنى توسۇپ قىينلاشتۇرىدۇ.

مىنا ۋە قەسى ۋە جامائەت يولى ۋە قەسىگە نەزەر قىلغان كىشى ئۇلارنىڭ تۈزۈلۈشى شەخسلەر ئۇلارغا ئىگىلىك قىلىشىنىڭ مەنىسى قىلىشىنى كۆرسىتىدۇ. ھاجىلار ھەج ئىبادەتلىرىنىڭ بەزىسىنى بېجىرىش ئۈچۈن مىناغا چۈشىدۇ. مىنانىڭ تۈزۈلۈشى تەبىئىتى، ئۇنى بارچە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ھەج ئىبادەتلىرىنى بېجىرىش ئورنى ئىكەنلىكى جەھەتتىن، مۇئەييەن بىر شەخس ياكى بىر نەچچە شەخسلەرگە خاسلىقىنى مەنىسى قىلىدۇ. ئاراپات، مۇزدەلىفە ھەم مىناغا ئوخشاش. يولمۇ شۇنىڭدەك ھەممە خەلق ئۈچۈن ۋە ھەممىنىڭ ئۆتۈشى ئۈچۈن تەييارلانغاندۇر. بىرەر شەخس ياكى شەخسلەرنىڭ ئىگىلىك قىلىشقا ھەققى يوق. شۇنىڭ ئۈچۈن، مىنا ۋە يول ھەققىدە كەلگەن دەلىللەر، تۈزۈلۈش تەبىئىتى، شەخسلەرنىڭ خۇسۇسى ئىگىلىك قىلىشىنى مەنىسى قىلىدىغان ھەر قانداق مۇئەييەن نەرسىگە مۇۋاپىقتۇر. ئۇلار جامائەت مۈلكى بولىدۇ. شۇنىڭغا قارىغاندا دېڭىزلار، دەريالار ۋە ئۆستەڭلەر، كۆللەر، دېڭىز قولتۇقى، بوغۇزلار، سۇۋەيش قانىلىغا ئوخشاش ئومۇمىي قاناللار، ئومۇمىي مەيدانلار، مەسجىدلەر جامائەت مۈلكى بولىدۇ.

جامائەت مۈلكىنىڭ بۇ تۈرگە بويىشلار، تىرامۇۋاي، ئىلىكتىر سىم تۈۋرۈكلىرى، سۇ تورۇبلىرى، جامائەت يولىدىن ئۆتكەن كانازلىق توربىلىرى - بۇلارنىڭ ھەممىسى جامائەت مۈلكى بولىدۇ. بىرەر كىشى ئۈچۈن جامائەت مۈلكى بولغان بىرەر نەرسىگە ئىگىلىك قىلىشى ۋە ئىنسانلار ئۈچۈن ئومۇمىي بولغان نەرسىنى ئۆزىنىڭ قىلمۇبلىشى چائىز ئەمەس. چۈنكى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «قورۇقخانا قىلىش پەقەت اللە ۋە

ئۇنىڭ رەسۇلى ئۈچۈندۇر» ، - دېگەن ، يەنى دۆلەتكە خاستۇر .
 ھەدىسنىڭ مەنىسى بىرەر كىشى ئىنسانلار ئۈچۈن ئۈمۈمىي بولغان
 نەرسىنى ئۆزى ئۈچۈن قورۇق يەرگە ئايلاندۇرۇۋېلىشى جائىز
 ئەمەس . پويىز ، تېرامۋاي ، ئېلىكتىر سىم تۈۋرۈكلىرى ، سۇ
 تورۇبلىرى ، جامائەت يولىدىن ئۆتكەن كانازلىق تورۇبلىرىنى
 جامائەت مۈلكىگە ئايلاندۇرغان نەرسە - ئۇلارنىڭ دائىمىي رەۋىشتە
 جامائەت يولىدىن بىر قىسمىنى ئىگەللىۋالغانلىقىدۇر . شۇنىڭ
 ئۈچۈن بۇ نەرسىلەر قورۇق قىلىنغان نەرسىلەرگە ئايلاندى .
 قورۇق قىلىش بولسا پەقەت دۆلەتكە جائىزدۇر . شۇنىڭ ئۈچۈن
 يۇقىرىدىكى نەرسىلەر جامائەت مۈلكى بولىدۇ .

جامائەت مۈلكىنىڭ ئۈچۈنچى تۈرى

بۇ تۈر ئۇلۇق توختاپ قالمايدىغان كانلاردۇر . بىراق ،
 مىقدارى ئاز كانلار شەخسى مۈلۈك بولسا بولىدۇ . خۇددى
 رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بىلال ئىبن ھارسىل مۇزەننىغا
 ھىجازنىڭ پەردە دېگەن ئورۇندىكى كىچىك كانلارنى مۈلۈك قىلىپ
 بەرگىنىدەك . بىلال رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن بۇ كاننى مۈلۈك
 قىلىپ بېرىشنى سورىغاندا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بۇ كاننى
 ئاجرىتىپ مۈلۈك قىلىپ بەردى . شۇنىڭدىن قارىغاندا ، تىجارى
 بولمىغان ئاز مىقداردىكى مەۋجۇت ئالتۇن ۋە كۈمۈش كانلىرى
 شەخسى مۈلۈك بولىدۇ ۋە بۇلارغا شەخسلەر ئىگىلىك قىلىشى
 جائىزدۇر . شۇنىڭدەك ، دۆلەت تەرىپىدىن شەخسلەرگە
 ئاجرىتىپ بېرىشمۇ جائىزدۇر . شەخسلەر بۇ كانلاردىن
 چىقىرىپ ئالغان نەرسىلەرنىڭ مىقدارى قانچىلىك بولشىدىن

قەتئىيەن زەر ئۇلارنىڭ بەشىدىن بىرىنى بەيتۇلمالغا بېرىشى لازىم .
 ئەمما مىقدارى تۆگمەس كانلار بارچە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن
 جامائەت مۈلكى بولىدۇ . بۇ كانلارغا شەخسلەر ياكى ئۇلارنىڭ
 بىر شەخسىنىڭ ئىگىلىك قىلىشى ياكى شەخس ۋە شەخسلەرگە
 ئاجرىتىپ بېرىشى جائىز ئەمەس . شۇنىڭدەك ، شەخسلەرگە ياكى
 شىركەتلەرگە بۇ كانلارنى قېزىپ ئېلىش ئىشلىرىدا ئىمتىياز
 بېرىشمۇ جائىز ئەمەستۇر . ئۇلار مۇشتەرەك مۈلۈك بولۇپ
 قېلىشى ، دۆلەت بۇ كانلارنى قېزىپ ئېلىشى ، ئايرىشى ۋە
 ئىرىتىشى مۇسۇلمانلاردىن ئائىب بولغان ھالەتتە سېتىشى ۋە
 پۇلنى مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇلمالغا قويىشى لازىم بولىدۇ . بۇ
 كانلار تۈز ، سۈرمىگە ئوخشاش مەشەققەتسىز ئېلىنىدىغان ئوچۇق
 ھالەتتە بولامدۇ ياكى ئالتۇن ، كۈمۈش ، تۆمۈر ، مىس ،
 قوغۇشۇن ، قەلەي ، كەرەمىنى ، ئۇران ، فوسفورت ، ۋە باشقا
 كانلارغا ئوخشاش پەقەتلا مەشەققەت بىلەن چىقىرىۋېلىنىدىغان يەر
 ئاستى كانلىرى بولامدۇ - بۇلار ئارىسىدا پەرق يوقتۇر .

مىقدارى چەكسىز كانلارنىڭ جامائەت مۈلكى ئىكەنلىكىنىڭ
 دەلىلى ئەيىز ئىبن ھەممال مازىنىدىن رىۋايەت قىلىنغان
 ھەدىس : « ئەيىز ئىبن ھەممال رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن
 مەئرەپ دېگەن جايدىكى تۈز كېنتىنى بېرىشنى سورىدى ۋە
 رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئۇ كىشىگە بۇ تۈز كاننى ئاجرىتىپ
 بەردى . ئۇ كېتىپ ، يا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامغا يا
 رەسۇلۇللاھ ، ئۇنىڭغا ئاجرىتىپ بەرگەن نەرسەڭنى بىلەمسەن ؟
 ئۇنىڭغا چوڭ تۈز كېنتىنى ئاجرىتىپ بەردىڭىز ، دېيىلگەندە
 رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام كاننى ئەلمازىنىدىن قايتۇرۇۋالدى .
 رەسۇلۇللاھنىڭ ئەيىز ئىبن ھەممالدىن ئۇنىڭغا ئاجرىتىپ

بېرىلگەن كان ئۆلچىمىز كان ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن قايتۇرۇپ ئېلىشى، مىقدارى چەكسىز كانلارنىڭ شەخسى بولۇشى جايىز ئەمەسلىكىگە دەلىلدۇر. چۈنكى بۇ كانلار مۇسۇلمانلارنىڭ ھەممىسى ئۈچۈن مۈلۈكتۇر. گەپ پەقەت تۈز ھەققىدە ئەمەس، تۈرلۈك قانداق بولمىدىن قەتئىيەنەزەر، ھەرقانداق كانغا تەئەللۈقتۇر. لېكىن جامائەت مۈلكى بولۇشنىڭ شەرتى تۈگىمەس بولمىدۇر.

ئۈزۈلمەيدىغان ئۇلۇق كانلار بارلىق پۇقرالار ئۈچۈن جامائەت مۈلكى بولغانلىقى ئۈچۈن، دۆلەتكە بۇ مۈلۈكلەرنى شەخسلەرگە بېرىشى ۋە شىركەتلەر بۇ كانلارنى ئۆز ھېساۋىغا چىقىرىۋېلىشىغا رۇخسەت بېرىشى جايىز ئەمەس. بەلكى بۇ كانلارنى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرغۇچىسى بولۇش سۈپىتىدە مۇسۇلمانلار نامىدىن دۆلەتنىڭ ئۆزى چىقىرىپ ئېلىشى ۋاجىب بولىدۇ. ئۇلاردىن چىقىرىۋېلىنغان بارلىق نەرسىلەر مۇسۇلمانلار ئۈچۈن جامائەت مۈلكى بولىدۇ.

كانلارنى قېزىش ئۈچۈن ئەسۋاپ-ئۈسكۈنىلەر، زاۋۇتلار زۆرۈر. دۆلەت بۇ ئىشلارنى ئۆز تەسەررۇپىدىكى ياكى جامائەت مۈلكىگە تىگىشلىك بولغان ئەسۋاپ ۋە زاۋۇتلار ياكى ياللانغان شەخسلەر ياكى شەخسلەر ئىگە بولغان ئەسۋاپلار ياردىمىدە بېجىرىدۇ.

ئەگەر دۆلەت بۇ كانلارنى دۆلەت ئۆزى ئىگە بولغان ئەسۋاپ ۋە زاۋۇتلار ياردىمىدە چىقىرىپ ئالسا، بۇ زاۋۇت ئەسۋاپلار دۆلەت مۈلكىلىكىگە قېلىشى ياكى جامائەت مۈلكىگە ئايلاندۇرۇلىشىمۇ جايىزدۇر. بۇ ئەسۋاپ ۋە زاۋۇتلار كانلار ھۆكۈمىدە بولۇشى ئۈچۈن جامائەت مۈلكى بولۇپ قېلىشى ئەۋزەلدۇر. بۇ ھۆكۈم،

يەنى ئەسۋاپ ۋە زاۋۇتلار، جامائەت مۈلكى بولۇشىنى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىس بىلەن: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھاراق توغرىسىدا ئون تائىپىغا: لەنەت قىلدى: شۇلاردىن ھاراق ئىشلەپ چىقارغۇچى ۋە ئىشلىگۈچى. ئىبىن ئۇمەر رىۋايەت قىلغان ھەدىس: «ھاراق ئون كۆرۈنۈشى بىلەن لەنەت قىلىنىدۇ: ھاراق - ھاراق بولغانلىقى ئۈچۈن، ئىچكۈچى، قۇيۇپ بەرگۈچى، ساتقۇچى، سېتىپ ئالغۇچى» ئىشلەتكۈچى، ئىشلىگۈچى... لەنەت قىلىنىدۇ».. دېيىلگەن. ھەدىستىن ئېلىنغان ھاراقنىڭ ھاراملىقىغا مۇۋاپىق ھاراق ئىشلەپ چىقىرىش ۋە ھاراق زاۋۇتلىرىغا ئىگىلىك قىلىشنىڭ ھاراملىقى دەلىلى كېلىپ چىقتى. بۇ ھاراق ھەققىدىكى ھەدىسلەر ئۈزۈمنى ھاراق قىلىش مەقسىتىدە سىقىشنى ۋە ھاراق ئىشلەپ چىقىشنى ھارام قىلدى، ھاراقنى باشقا نەرسە ئۈچۈن ئۈزۈمنى سىقىش مۇباھدۇر. ئۈزۈمنى ئەينەن ھاراق ئېلىش ئۈچۈن سىقىش ھارامدۇر. شۇ سەۋەبتىن ھارام ئىشلەپ چىقىش ھارام قىلىنىدۇ ۋە ھاراق ئىشلەپ چىقىرىشقا مۇۋاپىق ھاراق ئىشلەپ چىقىرىدىغان زاۋۇتلارغا ئىگىلىك قىلىش ھارام قىلىنىدۇ. شۇ سەۋەبتىن دۆلەت ئۈزۈلۈپ قالمايدىغان كانلارنى چىقىرىپ ئېلىش ئۈچۈن ئىگە بولغان ئەسۋاپ ۋە زاۋۇتلارنىڭ جامائەت مۈلكى بولۇشى كانلارنىڭ جامائەت مۈلكى بولغانلىقى ئۈچۈندۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ ئەسۋاپ ۋە زاۋۇتلارنىڭ پۇللىرى جامائەت مۈلكى كىرىملىرىدىن ھېساپلىنىدۇ.

ئەمما دۆلەت بۇ كانلارنى يانلانغان شەخسلەرگە ھەق تۆلەش بىلەن ياكى شەخسلەر ئىگىلىك قىلىۋاتقان ئەسۋاپلار بىلەن قېزىپ ئېلىشقا كەلسەك، بۇ ئەسۋاپ ۋە زاۋۇتلارنى شەخسى

بارلىق مۇسۇلمانلار ئۈچۈن مۇشتەرەك بولغان مۈلۈك بولغانلىقى ئۈچۈن ھەر بىر پۇخرانىڭ بۇنىڭدىن ۋە كىرىملىرىدىن پايدىلىنىش ھۇقۇقى باردۇر. بۇ شەخسلەر ئەر بولامدۇ ياكى ئايال بولامدۇ، چوڭ بولامدۇ ياكى كىچىك بولامدۇ، مالىيە بولامدۇ ياكى سالىھ بولامدۇ پەرقى يوق.

جامائەت مۈلكىنىڭ نەق نەرسىلىرى ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش پەيىبىيىتىدە باراۋەر ئەمەس. جامائەت مۈلكىنىڭ بەزىسىدىن ۋاسىتىسىز ياكى ۋاسىتە بىلەن پايدىلىنىش ئۇڭاي بولىدۇ، بەزىسىدىن ئۇڭاي بولمايدۇ.

بىرىنچى قىسىم: سۇ، ئوت-چۆپ، ئوت، ئۈمۈمىي يوللار، دېڭىزلار، دەريا، كۆللەر، كاتتا قاناللار، شەخىسنىڭ ئۆزى بىۋاسىتە سۇ، ئوت-چۆپ، ئوتتىن پايدىلىنىشى، قۇدۇق ۋە بۇلاق، دەريالاردىن سۇ ئىچىشى ۋە بۇلاردىن سۇ ئېلىشى، ئۆز مالىيىتىنى سۇغۇرىشى ۋە ئوت-چۆپلەردە چارۋىلىرىنى بېقىشى، ئورماندىن ئوتۇن تېپىشى.

شەخىس يەر ۋە دەرەخلىرىنى سۇغىرىش ئۈچۈن چوڭ دەرياغا ئۆزى سۇ تارتىش جاھازىلىرىنى ئورناتسا بولىدۇ. چۈنكى چوڭ دەريا ئىنسانلارنىڭ ھەممىسىگە يېتەرلىكتۇر. شەخىس ئۆز ئەسۋابلىرىنى ئورنىتىشى بىرەر مۇسۇلمانغا زەرەر بەرمەيدۇ. ھەر بىر شەخىس ئۈمۈمىي يولدىن، دېڭىزدىن، دەريالاردىن، سۇۋەش قانىلىدەك ئۈمۈمىي قاناللاردىن پايدىلىنىشى جائىز بولغىنىغا ئوخشاش، شەخىس جامائەت يولىدىن ئۆزى ياكى ھايۋانلىرى ۋە ماشىنىسى بىلەنمۇ ئۆتۈشى جائىزدۇر. دېڭىز، دەريا ۋە ئۈمۈمىي قاناللاردىن ئۆزىنىڭ مېنىدىغان نەرسىسى، كېمىلىرى بىلەن بېسىپ ئۆتۈشى جائىزدۇر. چۈنكى بۇ بىرەر مۇسۇلمانغا زەرەر

مۈلۈك ئىكەنلىكى ئېتىبارى بىلەن، شەخىس مۈلۈك بولۇپ قالىدۇ. ھەقىقەتتە، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام شەخىسلەر ئۈچۈن زاۋۇتلار ۋە ئەسۋابلارغا شەخىس مۈلۈك سۈپىتىدە ئىگىلىك قىلىشىنى تەستىقلىغاندۇر ۋە ساھابىلار ئالدىدا ئۆز مۇنبەر ۋە ئۈزۈكلىرىنى ياساتتى.

لېكىن، بۇ ئەسۋاپ زاۋۇتلارنىڭ شەخىسلەرگە مۈلۈك بولۇشى ئىنسانلارغا ئەسۋابلار بىلەن كاتتا كانلارنى ئۆزلىرى ئۈچۈن قېزىپ ئېلىشتا ئىشلىتىشنى مۇباھ قىلمايدۇ. چۈنكى كانلار بارلىق مۇسۇلمانلار ئۈچۈن مۈلۈكتۇر. مۇسۇلمانلاردىن بىرەر كىشى بۇ كانلارغا يالغۇز ئۆزى ئىگىلىك قىلىشى جائىز بولمايدۇ. بۇنداق ئەسۋابلارنى دۆلەت كانلارنى قېزىشتا ئىشلىتىشى ئۈچۈن ئىجارىگە، مەلۇم ھەق پاراۋېرىگە ئېلىشى جائىز. دۆلەت كانلاردىن چىقىرىپ ئالغان بارلىق نەرسىلەر، بارلىق مۇسۇلمانلار ئۈچۈن جامائەت مۈلكى بولىدۇ. چىقىرىپ ئېلىنغان نەرسىلەردىن چۈشكەن دارامەت جامائەت مۈلكى دېۋانىدىكى بەيتۇمالغا قويىلىدۇ. بۇلار گەرچە بارلىق مۇسۇلمانلار مۈلكى بولسىمۇ بەيتۇمال كىرىمىلار ساقلىنىدىغان ئورۇندۇر.

شۇلار ئۈچۈن ئۈزۈلمەيدىغان كانلار ۋە نېفىت چىقىرىش ئەسۋابلىرى ۋە زاۋۇتلار شەخىسلەر ياكى شىركەتلەر مۈلكى بولغىنىدەك دۆلەتنىڭ ۋە جامائەت مۈلكى بولۇشى جائىزدۇر.

جامائەت مۈلكى بولغان نەرسە ۋە ئۇلارنىڭ كىرىملىرىدىن پايدىلىنىش قائىدىلىرى
جامائەت مۈلكىنىڭ مۇئەييەن نەرسىلىرى ۋە كىرىملىرى

بەرمەيدۇ.

جامائەت مۈلكىنىڭ ئىككىنچى قىسمى بىۋاسىتە پايدىلىنىش ئۇنۋانى بولماي، مەشەققەت ۋە ئەمگەك قىلىدىغان قىسمىدۇر. ئۇلار نېفىت، گاز كانلىرىغا ئوخشاش مەشەققەت ۋە ئەمگەك تەلپ قىلدۇ. ئەلۋەتتە دۆلەت مۇسۇلمانلارغا ئىگە بولۇپ، بۇ كاننى قېزىشنى ئۆز زىمىنىگە ئالىدۇ ۋە كىرىملىرىنى مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇلمالىغا قويدۇ. خەلىفە ئىجتىھادىغا مۇۋاپىق مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتلىرى ئۈچۈن بۇ كانلار مەھسۇلاتىنى ۋە كىرىملىرىنى تارقىتىدۇ.

جامائەت مۈلكى مەھسۇلاتلىرىنى ۋە كىرىملىرىنى تارقىتىشدا خەلىفە تۆۋەندىكىچە يول تۇتما بولىدۇ.

بىرىنچى: ئۇمۇمىي مۈلۈككە تەئەللۇق نەرسىلەرگە سەرىپ قىلىنىدۇ:

(1) جامائەت مۈلكى دىۋانىغا، بىناللىرىغا، ئىدىارە تىزىملىكىگە، تەكشۈرگۈچىلەرگە ۋە ئىشچىلىرىغا;

(2) مەسلىھەتچىلەرگە، مۇتەخەسسسلەرگە ۋە نېفىت، گاز كانلىرىنى قېزىپ، ئېچىپ، بۇلارنى ئىشلەپ چىقىرىش، قايتا ئىشلەشتە ۋە سۇنى چىقىرىپ يەتكۈزۈشتە ۋە ئېلىكتىر ئىشلەپ چىقىرىش ۋە ئۇنى يەتكۈزۈشتە خىزمەت قىلغۇچى ئىشچىلارغا;

(3) ئەسۋاپ - ئۈسكەنە، زاۋۇتلارنى ۋە نېفىت، گاز چىقىرىپ، تازىلاش ئۈچۈن ۋە كانلارنى چىقىرىپ، تازىلاپ، ئىستىمالغا ياراملىق قىلىش ئۈچۈن لازىم بولغان نەقلىيات ۋاسىتىلىرىنى سېتىۋېلىشقا ھەمدە جامائەت مۈلكىنىڭ مۇئەييەن نەرسىلىرىنى قايتا ئىشلەپ ئۈنىدىن پايدىلىنىش ئۈچۈن لازىم بولغان ئەسۋاپ-ئۈسكەنە زاۋۇتلارغا;

(4) سۇنى چىقىرىپ تارتقۇچى ئەسۋابلارغا، سۇ يەتكۈزۈش تورۇبلىرىغا;

(5) توك چىقارغۇچى گېنراتورلارغا، ئېلىكتىر ئىستانسىلىرىغا، ئۇلارنىڭ سىم تۈۋرۈك ۋە سىملىرىغا;

(6) پويىزلار ۋە ترامۋايلارغا;

بۇ سەرپىياتلارنىڭ ھەممىسى جامائەت مۈلكىگە ۋە جامائەت مۈلكى ئىدىارىلىرىگە ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش ئۈچۈن قايتا ئىشلەشكە تەئەللۇق بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇلارنىڭ بارلىق ھەممىسىگە جامائەت مۈلكى كىرىملىرىدىن سەرىپ قىلىنىدۇ، خۇددى، زاكات سەدىقەلىرىنى يىققۇچى ئامىللارغا سەدىقە ماللىرىدىن سەرىپلىنىشىگە ئوخشاش. (زاكات سەرىپ قىلىنىدىغان سەككىز تائىپىنىڭ بىرى - ئامىللار، يەنى زاكات يىققۇچىلاردۇر). ھەقىقەتتە، اللە ئامىللارغا، يەنى، سەدىقە يىققۇچىلارغا سەدىقە يىغىش باراۋەرىگە سەدىقەدىن نەسۋە بېرىلىدۇ.

والعاملين عليها

«سەدىقە يىققۇچىلارغا». (9:60)

ئىككىنچى: ئۇمۇمىي مۈلۈكنى ۋە ئۇنىڭ كىرىملىرىگە ئىگە بولغان مۇسۇلمانلارغا تارقىتىش: بۇنىڭدا خەلىفە مۇئەييەن شەكىل بىلەن چەكلەنمەيدۇ. خەلىفە سۇ، ئېلىكتىر، نېفىت، گازغا ئوخشاش مۇسۇلمانلار ئۆز ئۆيلىرىدە، بازارلاردا مۇھتاج بولغان نەرسىلەرنىڭ بارچىسىنى پۇلسىز تارقىتىشى جائىزدۇر. خەلىفە مۇسۇلمانلارغا جامائەت مۈلكى پايدىلىرىنىڭ نەقپۇل پايدىلىرىنى تارقىتىشى جائىز بولغىنىغا ئوخشاش، نەق جامائەت مۈلكىنى ئۆز تەنھەرىكىگە ياكى بازار نەرقى بىلەن سېتىشىمۇ

جائزىدۇر. بۇلارنىڭ ھەممىسىدە خەلىفە مۇسۇلمانلارغا ياخشىلىق ۋە مەنپەئەت بار دېگەن رەئىي ئاساسدا ئىش يۈرگۈزىدۇ.

ئۈچۈنچى: بۈگۈنكى كۈندە، دۆلەت مەسئۇلىيىتى كېڭىيىپ، سەربىلىرىمۇ زىيادەلاشقاندىن كېيىن، دۆلەت سەرىپ - خىراجەتلىرى كۆپىيىپ، كەتكەنلىكى ۋە بەيتۇلمال كىرىملىرىدىن بولمىشى ئولجا، جىزىيە، خىراج، ئۆشرە، خۇمىسلا دۆلەتنىڭ سەرىپ-خىراجەتلىرىنى قاندۇرۇلمىغانلىقى سەۋەبىدىن. خۇددى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىن بارلىق خەلىفىلەرنىڭ دەۋرلىرىدە بولغىنىغا ئوخشاش، ھايات ۋاسىتىلىرى مەدەنىي شەكىللەر، خۇسۇسەن، ھەربىي قورال-ياراقلارغا تەئەللۇق نەرسىلەر كۈچلۈك تەرەققى قىلدى. بۇ زور سەرىپ-خىراجەتنى تەلەپ قىلىشى تەبىئى. شۇ سەۋەبتىن دۆلەت ئۈچۈن بەيتۇلمالدا مال بولغان ۋە بولمىغان ھالدا بەيتۇل مال زىممىسىدىكى، بەيتۇلمالدا مال بولمىغاندا مۇسۇلمانلار بېرىشى ۋاجىپ بولغان سەرىپلەرنى تولدۇرۇشقا قادىر بولىدىغان باشقا مەنبە لازىمدۇر. بەيتۇلمالغا سەرىپلەش ۋاجىپ بولغان سەرىپلەر، دۆلەت ئىدىارە ۋە دىۋانلىرى، يەنى مۇئەسسەلىرى خىراجىتى. ھاكىملارنىڭ ئايلىق ھەقلىرى، ھەربىيلەرنىڭ ئۈزۈك - تەمىناتى، ئىشچىلار ئايلىقلىرىغا ئوخشاش ۋە ئۈممەت ئۈنىڭدىن بىھاجەت بولالمايدىغان، ئۇنىڭ يوقلىقى سەۋەبىدىن ئۈممەتكە زەرەر يېتىدىغان سۈنى تۇلۇقلاش، يول ياساش، مەدرىسە ۋە ئۇنۋېرسىتىتلار، مەسجىد ۋە شىپاخانىلارغا، مۇسۇلمانلارغا، يېتىملىرىگە، كۈچلۈك ئارمىيە تەييارلاشقا ۋە اللە تائالانىڭ سۆزىگە جاۋابەن:

واعدوا لهم ما استطعتم من رباط الخيل ترهبون به عدو الله

وعدوكم واخرين من دونهم لا تعلمونهم الله يعلمهم *

«دۈشمەنلىرىڭلار (بىلەن ئۇرۇش قىلىش) ئۈچۈن، قولۇڭلاردىن كېلىنچە قورال كۈچى، جەڭ ئىتى تەييارلاڭلار، بۇنىڭ بىلەن اللەنىڭ دۈشمىنىنى، ئۆزەڭلارنىڭ دۈشمىنىڭلارنى ۋە ئۇلاردىن باشقا دۈشمەنلەرنى قورقتىسىلەر، ئۇلارنى سىلەر ئونۇمايسىلەر، اللە ئونۇيدۇ». (8:60)

جىھادا تەلەپ قىلىدىغان ئاتوم، راکىتا، ئايرۇپىلان، تانكا ئىستىھكام، كېمە ۋە باشقا تەرەققى قىلغان قوراللارنى ئىشلەپ چىقىرىش ئۈچۈن ئېغىر سانائەتنى تەرەققى قىلدۇرۇشقا سەرىپ قىلىش تەرەپلىرىنىڭ ھەممىسى سەرىپ-خىراجەت ئۈچۈن زور مەبلەغكە مۆھتاج بولىدۇ. بۇ تەرەپلەرگە سەرىپنى قارىتىش ئۈچۈر خەلىقىنىڭ ئالدىدا پۈتۈھاتلاردىن (جىھاد يولى بىلەن شەھەرلەرنى ئېلىش) كېلىدىغان نەرسىلەردىن تاشقىرى ئۈچ يول بار.

(1) ئەجنەبىي دۆلەتلەردىن ۋە خەلقئارا مالىيە مۇئەسسەلىرىدىن قەرز ئېلىش؛

(2) نېفىت ۋە گاز كانلىرىغا ئوخشاش بەزى جامائە مۈلكىنىڭ مۇئەييەن نەرسىلىرىنى ساقلاپ قېلىش؛

(3) ئۈممەتكە سېلىق سېلىش؛

ئەجنەبىي دۆلەتلىرىدىن ۋە خەلقئارا مالىيە مۇئەسسەلىرىدىن قەرز ئېلىش شەرئەن جائىز ئەمەس. چۈنكى بۇ دۆلەت ۋە مۇئەسسەسەلەردىن ئېلىنغان قەرزلەر ئۈسۈم پايدا ۋە شەرتلە بىلەن بولىدۇ. رىبا (ئۈسۈم) بىلەن بولغان قەرزلەر شەخىر ئۈچۈن بولامدۇ، دۆلەت ئۈچۈن بولامدۇ، شەرئەن ھارامدۇر. شەرتلەر ئاساسدا قەرز بېرىش بولسا، ئەجنەبىي قەرز بەرگۈچ دۆلەت ۋە مۇئەسسەسەنى مۇسۇلمانلارغا ھۆكۈمران قىلىپ قويىدۇ ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ئىرادە ۋە تەسەررۇپلىرىنى قەرز بەرگۈچ

دۆلەت مۇئەسسەسەلەر ئىرادىسىگە باغلاپ قويىدۇ. بۇ بولسا، شەرئەن جايىز ئەمەستۇر. ھەقىقەتەن، بۈگۈنكى كۈندە خەلقئارا نەزەرلەر ئىسلامىي مەملىكەتلەر، شەھەرلەر ئۈچۈن ئەڭ خەتەرلىك ئاللاردىن ۋە ئۇلارنىڭ مۇسۇلمانلار يۇرتلىرىغا ھۆكۈمران بولۇش سەۋەپلىرىدىن بولدى. ئۆممەت مۇسەبەتلەرنى بېشىدىن كەچۈرەركەن، خەلىفە سەرپ-خىراجەتلىرىنى تولۇقلاش ئۈچۈن ۋەلەتلەر ئارا قەرزلىرىگە مۇراجىئەت قىلىشى جايىز بولمايدۇ.

جامائەت مۈلكىدىن بولغان بەزى نەرسىلەرنى قورۇق قىلىۋېلىش خەلىفەگە نېفىت، گاز، باشقا كانلاردىن ئىبارەت جامائەتنىڭ ۋەلىكى نەرسىلىرىنى گاز ۋە نېفىت قۇدۇقلىرىنى فوسفور، التۇن، مىس كانلىرىغا ئوخشاش كانلارنى قورۇق قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ كىرىملىرىنى مۇسۇلمانلار مەنپەئەت يۈزىسىدىنمۇ ۋەھم جەھەتلەرگە سەرپلىشى شەرئەن جايىزدۇر. بۇ يولنى تۇتۇش يۇقىرىدا زىكرى قىلىنغان جەھەتلەرگە سەرپلەنگەن سىراجەتلەرنى يېتەرلىك، كامىل قىلىش ئۈچۈن پايدىلىق بولىدۇ. خەلىفە تۆۋەندىكىلەرگە تايانغان ھالدا قورۇق قىلىشى مائىزدۇر.

1) رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىنكى ئەقىللىرى جامائەت مۈلكىگە كىرگۈچى ئورۇنلارنى قورۇق قىلغان. ئىبن ئابباس، سەئىدى ئىبن جۇمامەدىن: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «قورۇق پەقەت اللە ۋە رەسۇلى ئۈچۈندۇر»، - دى. بۇ ھەدىسنىڭ مەنىسى - قورۇق قىلىش پەقەت اللە ۋە رەسۇلى، جىھاد، كەمبەغەل، مىسكىنغا بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتلىرى ئۈچۈن دۆلەتكە خاستۇر. بۇ قورۇق قىلىش

جاھىلىيەتتە زوراۋان كىشى ئۆزى ئۈچۈن بىرەر ئورۇننى قورۇق قىلىۋالغىنىدەك بولماسلىقى كېرەك. ناھى ئىبن ئۇمەردىن رىۋايەت قىلىپ ئېيتىدۇكى: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام نەقىنى (مەدىنىدىكى مەلۇم جاي) مۇسۇلمانلارنىڭ ئاتلىرى ئۈچۈن قورۇق قىلدى». شۇنىڭدەك، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھ ئەنھۇ رىبىزىنى سەدىقە تۈگىلىرى ئۈچۈن قورۇق قىلىپ، بۇ جايغا ئازاتكەردىسى ئەبۇ سەلىمنى ئامىل قىلدى. شۇنىڭدەك، ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىبىزىنىڭ پان تەرىپىنى قورۇق قىلىپ، ھەنى دېگەن ئازاتكەردىسىنى ئۇجايغا قورۇقچى قىلدى.

بۇ قورۇق قىلىش ئوت-چۆپ ۋە يايلاق ئورۇنلىرى ئۈچۈن بولغان ئىدى. ئوت-چۆپ ۋە يايلاق جامائەت مۈلكىدۇر. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام قورۇق قىلغان نەقىسى مەدىنە تاشقىرىسىدا بولغان ئىدى. بۇ جايدا سۇ توپلىنىپ قالاتتى ۋە قاچان سۇ قۇرسا، بۇ جايدىن ئوت ئۆسۈپ چىقاتتى، يەنى بارلىق مۇسۇلمانلارغا مۈلۈك بولغان ئىدى. ھەقىقەتتە، ئەبۇ ئۇبەيدە: «قورۇق قىلىش پەقەت اللە ۋە رەسۇلى ئۈچۈندۇر». - دېگەن ھەدىسنى زىكرى قىلغاندىن كېيىن، بۇنىڭ بايانىدا دېدىكى: «بىزنىڭ رەئىسىمىزچە، اللە ئەلەم، ھەدىستە قايتۇرۇلغان قورۇق قىلىشتىن مۇراد، اللەنىڭ رەسۇلى بارچىنىڭ شىرىك دەپ ئېتىبار قىلغان نەرسىلەرنى قورۇق قىلىشتۇر. ئۇ سۇ، يايلاق، ئوتدۇر».

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە ئەبۇ بەكرى ۋە ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما ئۆزلىرى قورۇق قىلغان ماكانلارنى اللە يولىدا ئاتلار ۋە سەدىقاتلارنىڭ پادا ۋە تۈگىلىرى ئۈچۈن خاير قىلدى. ۋە باشقا ئات ۋە تۈگىلىرىنى بۇ جايدا بېقىشنى مەنئە

بىزنى زۇلۇم قىلىۋېتىپتۇ دەپ ئويلىشىۋېتىپتۇ. اللە يولىدا ئىشلىتىدىغان پادىلار بولمىغان بولسىدى شەھەرلەردىن ھېچقاچان بىرەر نەرسىنى قورۇققا ئايلاندۇرمايتتىم».

بۇ ھەدىس ۋە رىۋايەتلەر جامائەت مۈلكىدىن جىھاد ۋە ئۇنىڭغا تەئەللۇق بولغان نەرسىلەرنى قانچىلىك كۆپ بولمىسۇن ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ باشقا مەنبەئەتلىرى ئۈچۈن مۇھتاج بولىدىغان جامائەت مۈلكىنى دۆلەتنىڭ ئۆزى قورۇققا ئايلاندۇرۇشى جائىز ئىكەنلىكىگە يارقىن دەلىلدۇر.

(2) ئەلۋەتتە، اللە سۇبھانەھۇ ۋەتەئەلا مۇسۇلمانلارنىڭ بارلىق ھەممىسىگە - بايلىرىغا، كەمبەغەللىرىگە ماللىرى ۋە جانلىرى بىلەن جىھاد قىلىشنى پەرز قىلغان:

لكن الرسول والذين امنوا معه جاهدوا باموالهم وانفسهم واولئلك لهم الخيرات واولئلك هم المفلحون *

«لېكىن، پەيغەمبەر ۋە پەيغەمبەر بىلەن بىرگە ئىمان ئېيتقانلار ماللىرى بىلەن، جانلىرى بىلەن جىھاد قىلدى، ئەنە شۇلار بارلىق ياخشىلىقلارغا نائىل بولىدۇ، ئەنە شۇلار مەقسەتكە يەتكۈچلەردۇر». (88:9)

ان الذين امنوا وهاجروا وجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل الله *

«ئىمان ئېيتقانلار، ھىجرەت قىلغان، پۇل-ماللىرى ۋە جانلىرى بىلەن اللە يولىدا جىھاد قىلغانلار». (8:72)

انما المؤمنون الذين امنوا بالله ورسوله ثم لم يرتابوا وجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل الله اولئلك هم الصادقون *

«شۈبھىسىزكى، مۆمىنلەر اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىمان كەلتۈرگەن، ئاندىن شەك كەلتۈرمىگەن، ماللىرى بىلەن، جانلىرى بىلەن اللە يولىدا جىھاد قىلغانلاردۇر». (49:15)

لىدى. ئامىر ئىبن ئابدۇللاھ ئىبن زۇبەير ئاتىسىدىن بولغان ۋايىتىدە ئېيتىدۇ: «ئەرابى ئۆمەر ئىبن خەتتابقا كېلىپ، ئى، سىرۇل مۆمىننىن، جاھىلىيەتتە يۈرتىمىز ئۈچۈن ئۇرۇشتۇق، ئۆز شەھەرلىرىمىزدا ئىسلامغا كىردۈك، نېمە ئۈچۈن ئۆزىمىز قورۇققا ئايلاندۇرسەن؟» دېدى. راۋى ئېيتىدۇكى، ئۆمەر زىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇرۇتلىرىنى سىلىغان ھالدا سۈكۈت قىلدى. ئۆمەر بىرەر ئىش قىلىپ قويسا، بۇرۇتلىرىنى سىلاپ ئۆھ ئاتتى. ئەرابى ئۆمەر زىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھالىتىنى كۆرۈپ، ئۆزىنى قايتۇرۇشقا باشلىدى. كېيىن ئۆمەر زىيەللاھۇ ئەنھۇ: مال اللەنىڭ مېلى، بەندىلەر اللەنىڭ بەندىلىرىدۇر. اللە بىلەن سەمكى، ئەگەر اللە يولىدا ئىشلىتىلىدىغان نەرسىلەر بولمىغان لسا ئىدى، (يەنى ئات تۈگىلەر) يەردىن بىرەر-بىر غەرىبىنى رۇق قىلمىغان بولاتتىم». ئەسلىدىن رىۋايەت قىلىنغان دىستە ئېيتىدۇكى: «ئۆمەر ئىبن خەتتاب ھەننىسى رىبىزە رۇقخانسىغا ئامىل قىلغان ۋاقىتتا شۇنداق دېگەنلىكىنى ئالىدىم: «ئى ھەنى، ئىنسانلاردىن قولۇڭنى يىغقىن ۋە زلۇمنىڭ دۇئاسىدىن قورققىن، چۈنكى ئۇ ئىجابەت لىنغاندۇر، ئازلا تۈگە، قوي ئىگىلىرىنى كىرگۈزگىن ۋە ئىمان ئىبن ئەپپان، ئابدۇرراھمان ئىبن ئەۋپ چارۋىلىرىنى ئا قويغىن. ئەلۋەتتە، بۇ ئىككىسىنىڭ چارۋىسى ھالاك بولسا، رىما ۋە يەرلىرى بار. ئەگەر بىر مىسكىنىڭ چارۋىسى ھالاك سى، مېنىڭ ئالدىغا - ئى، ئەمىرۇل مۆمىننىن، پىچان ماڭا ئىگىمۇ ياكى ئالتۇن كۈمۈشنىڭ زەرەرىمۇ؟ - دەپ چاقىرىپ لىدۇ. ئەلۋەتتە بۇ يەر ئۇلارنىڭ يەرلىرى. جاھىلىيەتتە ئۇنىڭ چۈن ئۇرۇش قىلدى ۋە شۇ يەرلەردە ئىسلامغا كىردى. ئۇلار

وقاتلوا في سبيل الله *

«الله يولدا جهاد قىلغىلار». (2:190)

قاتلوا الذين لا يؤمنون بالله ولا باليوم الآخر*
«اللهغا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان كەلتۈرمەيدىغان كىشىلەرگە

قارشى ئۇرۇش قىلغىلار». (9:29)

وقاتلوا المشركين كافة كما يقاتلوكم كافة*

«مۇشرىكلار سىلەرگە بىرلىكتە ھۇجۇم قىلغاندەك، سىلەرمۇ ئۇلارغا

قارشى بىرلىكتە ئۇرۇش قىلغىلار». (9:36)

بۇ ئايەتلەر مۇسۇلمانلارغا جان ۋە مال بىلەن جىھاد قىلىش ۋاجىپ بولۇشىنىڭ يارقىنى دەلىللىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىنكى خەلىفىلەر زامانلىرىدىكى مۇسۇلمانلار، جىھادقا ماللىرى ۋە جانلىرى بىلەن چىقاتتى. مۇسۇلمانلار جىھادتا زۆرۈر بولغان قورال، ئات، تۈگە، ئۇزۇق-تەمىناتلارنى دۆلەت ئۇلارغا تەييارلاپ بېرىشى كۈتمەستىن، ئۆزلىرى تەييارلايتتى. چۈنكى بۇ نەرسىلەرنى اللە ئۇلارغا پەرز قىلغان.

مانا شۇلارغا بىنائەن، جىھاد ۋە جىھادقا لازىم بولغان نەرسىلەرگە سەرپ قىلىشنىڭ ۋاجىپلىقى، بەيتۇلمالدا مال بولمىغاندا مۇسۇلمانلارغا ئۆتىدۇ. خەلىفە مۇسۇلمانلاردىن بۇ جەھەتلەرگە سەرپ قىلىش ئۈچۈن لازىم بولغان مالنى مۇسۇلمانلاردىن ئالىدۇ ياكى مۇسۇلمانلاردىن ئالماستىن مۇسۇلمانلارنىڭ مۈلكى بولغان جامائەت مۈلكىنى قورۇققا ئايلاندۇرۇپ، ئۇنىڭ كىرىملىرىدىن ئېلىش جائىزدۇر.

3) ئۆمەر ئىبن خەتتاب ئىراق، شام، مىسىر يەرلىرىنى قىلىچلىرى بىلەن پەتىھ قىلغان كىشىلەرگە، ئۇلار بۇ يەرلەرنى تەقسىم قىلىپ بېرىشنى تەلپ قىلغان ۋاقتىدا بۇ ئىشنى رەت

قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلار بۇ يۇرتلارنى پەتىھ قىلغانلىقىنى ۋە بۇ يەرلەر ئۇلار ئۈچۈن ئولجا ئىكەنلىكىنى، ئولجا-ئولجا ئالغۇچىلارغا بېرىلىشىنى ۋە بەشەن بىر قىسمى جەڭچىلەرگە تەقسىم قىلىنىشىنى بىلەتتى.

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام خەيىر يېرىنى خەيىر جەڭدە ھازىر بولغان جەڭچىلەرگە تەقسىم قىلغانلىقىنىمۇ بىلەتتى. مانا شۇلارغا قارىماستىن، ئولجا ئايەتلىرى مەزمۇنىغا بىنائەن ۋە ئۇنىڭدىن دۆلەت مەنپەئەتلىرىگە، ئەسكەرلەرگە، چېگرالارغا، كەمبەغەللەرگە، مىسكىنلەرگە، يېتىم، تۇل خۇتۇنلارغا نەپەقە قىلىنىدىغان ۋە ئۇنىڭدىن مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتلىرىنى بېجىرگەن كىشى ئۈچۈنمۇ نەپەقە قىلىنىدىغان دائىمى مەنپەئەتنىڭ مەۋجۇت بولۇشىنىڭ لازىملىقىنى بىلىپ، بۇ يەرلەرنى جەڭدە ھازىر بولغان مۇسۇلمانلارغا تەقسىم قىلىشنى رەت قىلدى.

چۈنكى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارغا ۋە مەسلىھەت ئۈچۈن چاقىرىلغان ئەسارلارغا شۇنداق دېگەن ئىدى: «مۇسۇلمانلار يەرلەرنى كاپىرلىرى بىلەن تەقسىم قىلىنىپ كەتكەن ھالدا كۆرسە، يەرلەر ئاتا-بوۋىلىرىدىن مىراس بولۇپ قالسا، كېيىنكى كەلگەن مۇسۇلمانلار نېمە قىلىدۇ؟ بۇ توغرا رەئىي ئەمەس. ئەگەر ئىراق يېرى ئۆز كاپىرلىرى ۋە شام يېرى ئۆز كاپىرلىرى بىلەن تەقسىم قىلىنسا، نېمە بىلە چېگرالار توسىلىدۇ، بۇ شەھەرلەردىكى، شۇنىڭدەك، شام، ئىراق يەرلىرىدىكى بالىلار، مېۋىلەر نېمە بولىدۇ؟». ئەسارلارغا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شۇنداق دېدى: «يەرلەرنى ئۆز كاپىرلىرى بىلەن تۇتۇپ تۇرۇش ۋە ئۇلارغا خىراج قويۇشنى (يەنى، سېلىق قويۇشنى) ئويلىدىم. بۇ ماللار مۇسۇلمانلار، جەڭچىلەر، بالىلار ۋە بۇلاردىن

يەر، بىنالار، پاراۋانلىق ئىشلىرىدىن ئىبارەت دۆلەت مۈلۈكلىرى ۋە ئۇنىڭ كىرىملىرى

بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ ھەقىقىي بولغان، بىراق ئاممىنىڭ مۈلكى قاتارىغا كىرمەيدىغان ھەممە نەرسە دۆلەت مۈلكىدۇر. دۆلەت مۈلكى - يەر، بىنا ۋە كۆچكۈچى نەرسىلەرگە ئوخشاش، شەخسى مۈلۈكچىلىكنى قوبۇل قىلغۇچىسى ئەينەن مەۋجۇت نەرسەدۇر. لېكىن بۇ نەرسىلەرگە بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ ھەقىقىي تەئەللۇق بولغانلىقى ئۈچۈن، بۇ نەرسىلەرنى تەدبىر قىلىش، ئۇلار ئۈستىدە ئىش ئېلىپ بېرىش، ئۇلارنى تەسەررۇپ قىلىش خەلىفەگە تاپشۇرۇلغاندۇر. چۈنكى خەلىفە، بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ ھەقىقىي تەئەللۇق بولغان ھەممە نەرسىلەرنى تەسەررۇپ قىلىشتا سالاھىيەت ئىگىسىدۇر. دۆلەت مۈلكىنىڭ نەرسىلىرى جامائەت مۈلكىدىن بولغانلىقى ئۈچۈن خەلىفە شەخسلەرگە دۆلەت مۈلكىنىڭ ئەسلىنى ياكى مەنپەئەتلىرىنى مۈلۈك قىلىپ بېرىشى جائىز، لېكىن خەلىفە ئامما مۈلكىنىڭ ئەسلىنى بىرەر شەخس ياكى جامائەتكە مۈلۈك قىلىپ بېرىشى جائىز ئەمەس. شۇنىڭ ئۈچۈن بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ ھەقىقىي تەئەللۇق بولغان يەر، بىنا ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەر دۆلەت مۈلكىدۇر. چۈنكى دۆلەت بۇ نەرسىلەر ئۈستىدىن ئىش يۈرگۈزۈشكە ھۆكۈمراندۇر. بۇ دۆلەت مۈلۈكچىلىكىنىڭ مەنىسىدۇر.

كېيىنكىلەر ئۈچۈن ئولجا بولىدۇ. ئىشلەر بۇ چېگرىلاردا دائىم تۇرىدىغان كىشىلەر لازىملىقىنى ۋە شام، جەزىرە، كۇفە، بەسەرە، مىسىرگە ئوخشاش چوڭ شەھەرلەرنى ئەسكەرلەر بىلەن تولۇقلاش زۆرۈرلىكىنى، بۇلارغا ناھايىتى كۆپ جامائەت كېرەكلىكىنى بىلمەسلىرى؟ ئەگەر يەرلەر ۋە كاپىرلار تەقسىم قىلىنسا، بۇلارغا ھەقلىرى قەيەردىن بېرىلىدۇ؟»

مانا بۇ تالاش-تارتىش ۋە ھۆججەتلەر، ئەلۋەتتە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جىھادقا ۋە دۆلەتكە خىراجەت لازىم بولغان جەھەتلەرگە سەرپلەش ئۈچۈن سابىت، دائىمى مەنپەئەتى مەۋجۇت قىلىش لازىملىقىنى ئىدىراك قىلغانلىقىنىڭ دەلىلىدۇر. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىراق، شام، مىسىردە پەتىھى قىلىنغان يەرلەر تەلەپ قىلىنىۋاتقان مەنپەئەتكە ئىكەنلىكىنى كۆردى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ يەرلەرنى پەتىھى قىلغانلارغا تەقسىم قىلىمىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇ يەرلەرنى، يەر ئىگىلىرى تۆلەيدىغان خىراج باراۋېرىگە بۇ خىراجنى بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتلىرى يولىدا سەرپ قىلىش ئۈچۈن ئۆز ئىگىلىرىدا قالدۇردى.

خەلىفە بەيتۇلمالدا مال بولمىغاندا، مۇسۇلمانلارغا ۋاجىپ بولىدىغان، جەھەتلەرگە سەرپ قىلىش ئۈچۈن جامائەت مۈلكىدىن بارلىق مۇسۇلمانلار ئۈچۈن مۈلۈك بولغان نەرسىلەرنى قورۇق قىلىشى ئەۋزەللىك جەھەتتىن جائىز ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

دۆلەت گەرچە ئۇمۇمىي مۈلۈك ۋە دۆلەت مۈلكىسى باشقۇرۇسىمۇ، بۇ ئىككى مۈلۈكچىلىك ئارىسىدا پەرق بار. نېفىت، گاز، زور كانلار، دېڭىز، ئۆستەڭلەر، بۇلاق، مەيدان، ئورمان، يەيلاق، مەسجىدلەرگە ئوخشاش جامائەت مۈلكىگە كىرگۈچى نەرسىلەرنى خەلىفە بىرەر شەخس ياكى جامائەتكە، بۇ نەرسىلەر بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ مۈلكى بولغانلىقى ئۈچۈن، بېرىشى جائىز ئەمەس. خەلىفە مۇئەييەن تەدبىر بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇش ۋە مەنپەئەتلىرىنى تۆتەشتىكى ئىجتىھادىغا مۇۋاپىق بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ بۇ مۈلۈكتىن پايدىلىنىشىغا ئىمكان يارىتىپ بېرىشى لازىم.

ئەمما دۆلەت مۈلكىگە كىرىدىغان يەر ۋە بىنالارنى خەلىفە شەخسلەرگە يەرنىڭ ئەسلىنى ۋە مەنپەئەتلىرىنى ياكى پەقەت مەنپەئەتنى مۈلۈك قىلىپ بېرىشى ياكى مۇسۇلمانلار ئۈچۈن مەنپەئەت بار دېگەن ئېتىبار بىلەن بۇ يەرلەرنى ئۆزلەشتۈرۈشكە ۋە ئىگىلىك قىلىشقا رۇخسەت بېرىشى جائىزدۇر.

دۆلەت مۈلكىنىڭ تۈرلىرى

1-باياۋان، تاغلار، دېڭىز ساھىللىرى، شەخسلەرگە مۈلۈك بولمىغان بوز يەرلەر.
بارلىق باياۋان، تاغ، تۆپىلىك، ۋادى، دېڭىز ساھىللىرى ۋە مۇتلەق دېھقانچىلىق قىلىپ باقمىغان ئىگىسىز ياكى دېھقانچىلىق قىلىپ كېيىن بوز يەرگە ئايلىنىپ كەتكەن يەرلەر، بۇ يەرلەرنىڭ ھەممىسى بوز يەر دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ ۋە دۆلەت مۇسۇلمانلارغا پايدا كەلتۈرىدۇ دېگەن رەئىيى ۋە ئىجتىھادىغا

مۇۋاپىق تەسەررۇپ قىلىدۇ. خەلىقنىڭ بۇ يەرلەرنى ئاجرىتىپ، ئۆزلەشتۈرۈشكە ۋە تاش بىلەن ئوراشقا ئىزنى بېرىشى جائىزدۇر. بىلال ئىبن ھارسىل مۇزەننىدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىسقا قارىغاندا، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئەقىقنىڭ (ئورۇن) ھەممىسىنى ئايرىپ بەردى. باشقا رىۋايەتتە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بىلال ئىبن مۇزەننىغا دېڭىز بىلەن خەرسەك تاش ئارىسىنى ئايرىپ بەردى. ئەمرى ئىبن شۇئەيب ئاتىلىرىدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مۇزەينە ياكى جۇھەينە قەبىلىسىدىن بولغانلارغا يەر ئايرىپ بەردى. ئەدى ئىبن ھاتمىدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام پۇرات ئىبن ھەيىئاننىل ئەجەلىگە يەمامىدىكى يەرنى ئايرىپ بەردى. ئەبىز ئىبن ھەمەللىل مازىنى رىۋايەت قىلغان ھەدىستە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئەبىز رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن مەئرىدىكى تۈز كانىنى ئايرىپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى ۋە ئۇنىڭغا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئايرىپ بەردى. راۋى ئېيتىدۇكى، ئەبىز كەتكەندىن كېيىن: «ئى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام نېمىنى ئايرىپ بەرگەنلىكىڭىزنى بىلمەيسىز؟ ئۇنىڭغا مىقدىرى زور كانىنى ئايرىپ بەردىڭىز»، - دېيىلگەندە، رەسۇلۇللاھ ئۇنىڭدىن قايتۇرۇپ ئېلىۋالدى، دەيدى. ئەمىر ئىبن دىنار رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كېلىپ، ئەبۇ بەكسى ۋە ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما ماڭا يەر ئايرىپ بەردى. شۇنىڭدەك، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام زۇبەيرى ئىبن ئەۋۋامغا يەر ئايرىپ بەردى. ئۇنىڭغا نەقىنى ئۆلۈك يەرلەردىن ئات چايتۇرىدىغان، دەرەخ ۋە سۈرمە بار جايىنى ئايرىپ بەردى» . لىس تاۋستىن قىلغان رىۋايەتتە ئېيتىدۇكى: «رەسۇلۇللاھ

ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدى: «ئاددى يەر اللە ۋە رەسۇلىنىڭكىد...
دۇر، كېيىن سىلەر ئۇچۇندۇر. كىمكى خام يەرنى
ئۆزلەشتۈرسە، ئۇ ئۇنىڭ ئۇچۇندۇر» .
ئەبۇ بەكرى، ئۆمەر، زۇبەير، بىلال مۇزەنى، ئەبىز
ئىبن ھەمال، پۇرات ئىبن ھەيئەننىل تۇزەنى ياكى
چۆھەينىلىكلەر ۋە باشقالارغا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام يەر
ئايىرىپ بەرگەنلىكىنى بايان قىلغان بۇ ھەدىسلەر باياۋانلار،
تاغلار، ۋادىلار، بىرەر كىشىگە مۈلۈك بولمىغان بوز يەرلەر
دۆلەت مۈلكى بولمىشىنى كۆرسىتىدۇ. خەلىفە بۇ يەرلەردە
مۇسۇلمانلار ئۈچۈن پايدىلىق دەپ بىلگەن رەئىي بىلەن ئىش
ئېلىپ بارىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام يەرلەردىن يۇقىرىدىكى
شەخسلەر ئۈچۈن ئايرىپ بېرىشلىرى رەسۇلۇللاھ
ئەلەيھىسسالامغا مىراس جەھەتتىن ۋە پەتىھى جەھەتتىن خاس
مۈلۈك بولمىغان ھالدا، تەسەررۇپ قىلىشى، بۇ يەرلەر دۆلەت
ئۈچۈن مۈلۈك ئىكەنلىكىگە يارقىن دالالەت قىلىدۇ. ئەگەر بۇ
يەرلەر دۆلەت مۈلكى بولمىغان بولسا، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام
بۆلۈم بەرمىگەن ۋە دۆلەت ئۇ يەرگە ھۆكۈمرانلىق قىلمىغان
بولاتتى. ئاتۇسنىڭ ھەدىسلىرى بۇ يەرلەر، اللە ۋە رەسۇلى،
كېيىن باشقا مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ئىكەنلىكىنى روشەنلەشتۈرىدۇ.
«اللە ۋە رەسۇلىنىڭ مۈلكى» - دۆلەت مەنسىنى
ئېيادىلەيدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ يەرلەرگە ئىگىلىك
قىلىشى، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن بۇ يەرلەرگە
ھۆكۈمرانلىق ۋە بۇ يەرلەرنى تەسەررۇپ قىلىش ھوقۇقىنى
بېرىدۇ. ھەقىقەتەن، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ
ھۆكۈمرانلىقى ۋە بۇ يەرلەرنىڭ تەسەررۇپ قىلىش ھوقۇقى

ئۆزىدىن كېيىنكى خەلىفىلەرگە بېرىلدى. شۇنىڭ ئۈچۈن
بەكرى، ئۆمەر، ئوسمان ۋە ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم ۋە ئۇلار
كېيىن كەلگەن خەلىفىلەر، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام
ئىنسانلارغا يەر ئايرىپ بەرگەنلىرىدەك، باياۋانلار، تاغلا
بوز يەرلەر - دۆلەت مۈلكى ئىكەنلىكىنى ۋە ئۆزىنىڭ تەسەرر
قىلىشتا سالاھىيەت ئىگىسى ئىكەنلىكىنى چۈشەنگەنلىكى
سەۋەبىدىن ئادەملەرگە بۆلۈپ بېرىتتى. شۇنىڭدەك، ساھابىلار
مۇسۇلمانلار بۇ باياۋانلار، تاغلار، بوز يەرلەردە بارلىق
مۇسۇلمانلارنىڭ ھەقىقىي بارلىقىنى ۋە بۇ يەرلەرگە ھۆكۈمران
قىلىش دۆلەت ھەققى ئىكەنلىكىنى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام
ئۇلاردىن كېيىنكى خەلىفىلەر، بۇ يەرلەرنى ئىدىارە قىلىشتا
ئىشلىرىنى تەدبىر قىلىشتا، بۇ يەرلەرنى ئايرىپ بېرىش
ئۆزلەشتۈرۈشتە ۋە ئاۋات قىلىشتا سالاھىيەت ئىگىسى
ئىكەنلىكىنى چۈشەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن زۇبەير ئىبن ئەۋۋام
ئەبىز ئىبن ھەمال ۋە بىلال ئىبن ھارسىل مۇزەنى،
سەلبە خۇشەنى، تەمسۇددارى ۋە باشقىلار رەسۇلۇل
ئەلەيھىسسالامنىڭ يەر ئايرىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلىد
شۇنىڭدەك، بەسىرى ئەھلى سەقىپ قەبىلىسىدىن بولغان ئابى
ئابدۇللاھ ئۆمەر ئىبن خەتتابتىن ئېتىغا بېدە تېرىش ئۈچ
بەسىردىكى خىراجى بولمىغان، بىرەر مۇسۇلمانغا زە
كەلتۈرمەيدىغان يەرنى ئايرىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلىد
شۇنىڭدەك، قەسىر ئىبن ئابدۇللاھ ئاتىسىدىن ئاتىسى چ
دادىسىدىن قىلغان رىۋايەتتە ئېيتىلىدۇكى: «بىز ئۆمەر
خەتتاب بىلەن بىرگە ئون يەتتىنچى يىل ئۆمرە زىيارىتى
كەلدۈك. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا يولدىكى سۇ ئەھلى (يەنى

قىشلاق ئەھلى) مەككە ۋە مەدىنە ئارىسىدىكى جايدا ئىلگىرى بولمىغان ئۆيلەرنى بىنا قىلىشنى ئېيتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارغا ئىزنى بەردى ۋە ئۇلارغا مۇساپىر سۇغا ۋە سايغا ھەقىلىق ئىكەنلىكىنى شەرت قىلدى. شۇنىڭدەك، ئەبۇ بەكرى ئىبىن ئابدۇللاھ ئىبىن ئەبۇ مەريەم ئەتىيە ئىبىن قەيسدىن قىلغان يەنە بىر رىۋايەتتە ئادەملەر ئۆمەر ئىبىن خەتتابتىن دەمەشىقتىكى ئەنزەر-كېسان يېرىدىن ئاتخانا ئۈچۈن يەر ئاجرىتىپ بېرىشنى تەلپ قىلدى. مانا شۇ ھەدىسلەردىن باياۋانلار، تاغلار، بوزيەرلەر دۆلەت مۈلكى ئىكەنلىكى ئوچۇق مەلۇم بولىدۇ. خەلىفە بۇ يەرلەردە ئۆز ئىجتىھادىغا مۇۋاپىق يەر ئاجرىتىپ بېرىشى، يەرنى ئۆزلەشتۈرۈش، سېتىش، ئىسجارىگە بېرىش، مەبلەغ سەرپ قىلىش ياكى بۇنىڭدىن باشقا تەسەررۇياتلار بىلەن بۇنىڭدا مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ياخشىلىق ۋە مەنپەئەت بار دېگەن رەئىيىگە مۇۋاپىق ئىش ئېلىپ بارىدۇ.

2- سازلىق

سۇ باسقان يەرلەردۇر. كۈفە ۋە بەسرە ئارىسىدىكى دىجەل ۋە پۇرات دەريالىرىنى ئوراپ تۇرغۇچى توسۇقلارنىڭ بەزىسى ئۈزۈپ تاشلانغاندىن كېيىن، بۇ دەريالارنىڭ سۈيى تېشىپ ھاسىل بولغان دېھقانچىلىققا يارامسىز يەرلەرنى كۆرسىتىدۇ. ئەمما، بىر زامانلاردا بۇ يەرلەر باغ، تېرىقچىلىق قىدىغان يەر بولغان ئىدى. سازلىقلار. قۇبباد ئىبىن پىرۇز دەۋرىدە ھاسىل بولدى. كېيىن بۇ يەرلەر ئۆز ھالىغا تاشلاپ قويىلىپ، مۇسۇلمانلار ۋە پارسلار ئارىسىدىكى ئۇرۇشلار سەۋەبىدىن سازلىقلار كېڭەيدى. ھەتتا، ەيدانى ئوتتۇزدە ئوتتۇز پەرسەخكە يەتتى. يەنى، 27225

كۇۋادىرات كىلومېتىر. چۈنكى بىر پەرسەخ تەخمىنەن 5 كىلومېتىرغا تەڭدۇر. سۇ بېسىپ كەتكەنلىكى سەۋەبىدىن دېھقانچىلىققا يارامسىز بولۇپ قالغان يەرلەر بوز يەرلەر ھۆكۈمىن ئالىدۇ. گەرچە، ئىلگىرى بۇ يەرلەر بىنالىرى ۋە دېھقانچىلىق بىلەن ئاۋات بولغان بولسىمۇ. بىرەر كىشىگە مۈلۈك بولمىسىلا ئورمانلىقلار، دەرەخزارلىق، شورلۇق يەرلەر، پاتاقلىقلا سازلىقلار ھۆكۈمىدە بولىدۇ.

3- ساپ يەرلەر

بۇ خەلىفە بەيتۇلمالغا قويۇشقا قارار قىلغان، ئەھلى يەردىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئىگىسىز قالغان، پەتھ قىلىنغان مەملىكەت يەرلىرىدۇر ياكى پەتھ قىلىنغان دۆلە ھاكىملىرى، قۇماندانلىرى، ئۇرۇشتا ئۆلتۈرۈلگەن كىشى، ياكى ئۇرۇشتا يېرىنى تاشلاپ قاچقان كىشىنىڭ يېرىدۇر.

ساپ يەرلەرنى بىرىنچى بارە ئاجرىتىپ، بەيتۇلمال ئۈچۈ خاس قىلغان كىشى ئۆمەر ئىبىن خەتتابدۇر. ئەبۇ يۈسۈ ئېيتىدۇكى: «مانا ئابدۇللاھ ئىبىن ئەبى ھەررەنىڭ قۇل ئابدۇللاھ ئىبىن ۋەلىد، ھەدىس رىۋايەت قىلىپ دەيدى: «ئۆم ئىبىن خەتتاب ئىراق ئەتراپىدىن ئون تائىپىنىڭ يېرىنى سا يەرگە ئايلاندۇردى: ئۇرۇشتا ئۆلتۈرۈلگەن كىشىنىڭ يېرىنى ئۇرۇشتىن قاچقان كىشىنىڭ يېرىنى: كىسىرانىڭ ھە يەرلىرىنى: كىسرا ئائىلىسىگە تىگىشلىك بولغان ھە يەرلەرنى: سۇ باسقان يەرلەرنى: چاپارمەنلەر يېرىنى. راۋ كىسرالار ئۈچۈن بولغان تۆت خىسلەتنى ئۈنۈتتۈم دەيدى ۋە ئۆمە

ئىبن خەتتاب ئاجراتقان يەرلەر يەتتە مىليۇن دەرھەم بولغان ئىدى، دېدى» .
خەلىفىلىك دۆلىتى بىر ئۆلكىنى بەتھى قىلغاندا، خەلىفە بەتھى قىلىنغان دۆلەتنىڭ مۈلكىنى، ھاكىمى، قۇمانداننىڭ، بەگ مەيدانىدا ئۆلتۈرۈلگەن دۈشمەننىڭ، ئۆز يېرىنى تاشلاپ قېچىپ كەتكەن كىشىنىڭ يەر ۋە بىنالىرىنى بەيتۇلمالغا قوشۇشى لازىمدۇر. خەلىفە بۇ مۈلۈكلەرنى تەسەررۇپ قىلىشتا ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ياخشىلىق بار دەپ كۆرگەن ئىجتىھادى بىلەن ئىش ئېلىپ بارىدۇ.

4- بىنالار ۋە ئۈستى يېپىق ئىمارەتلەر

بۇ دۆلەت ئۆزى بەتھى قىلغان مەملىكەتلەردىكى دۆلەت بىناھازى، ئىدىارەلىرى، مۇئەسسەلىرى، پاراۋانلىقلىرى، بۇتۇرست ۋە مەدرىسىلىرى، زاۋۇت-پايرىكىلىرى ئۈچۈن خاس بولغان، شۇ دۆلەتكە، ھاكىملىرىغا، قۇماندانلىرىغا، ئۇرۇشتا ئۆلتۈرۈلگەن كىشىلەرگە ياكى جەڭدىن قاچقان ياكى مۇسۇلمانلاردىن قورۇقۇپ تاشلاپ قاچقان كىشىلەرگە مۈلۈك بولغان ھەر بىر قەسىر ۋە بىنالاردۇر. بۇ قەسىر ۋە بىنالار، ئۈستى يېپىلغان ئىمارەتلەرنىڭ ھەممىسى - مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ئولجا بولۇپ، بۇلار بەيتۇلمالغا تىگىشلىك ۋە دۆلەت ئۈچۈن مۈلۈك بولىدۇ.

شۇنىڭدەك، دۆلەت بىنا قىلغان ياكى بەيتۇلماننىڭ بالىرىدىن سېتىۋېلىپ، دۆلەت جىھازلىرى ۋە مەنپەئەتلىرى كى ئىدىارەلىرى، ئۇنۋېرستىت ۋە مەدرىسىلەرگە، سېپاخانىلارغا، دۆلەت ئۆزى بەرپا قىلغان بىرەر قولايلىقلار

ئۈچۈن ئاجراتقان ھەر بىر بىنا ۋە ئۈستى يېپىلغان ئىمارەتلەر دۆلەت ئۈچۈن مۈلۈك بولىدۇ. شۇنىڭدەك، دۆلەتكە ھەدىيە قىلىنغان، ۋەسىيەت قىلىنغان ياكى مىراس ئالغۇچىسى يوق كىشىدىن قالغان ياكى ئۆلگەن مۇرتەدكە ياكى مۇرتەدلىكى بىلەن ئۆلتۈرۈلگەن كىشىگە ئائىت بولغان ھەر بىر بىنا ۋە ئۈستى يېپىلغان ئىمارەتلەر دۆلەت مۈلكىدۇر.

دۆلەت مۈلكىنى ئىشلىتىش

شارىھ. خەلىفەگە ئۇنىڭغا ياخشىلىق ۋە مەنپەئەت بارلىقىنى رەئىي قىلغان ئىجتىھادىغا مۇۋاپىق، مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇشنى ۋە مەنپەئەتلىرىنى ئادا قىلىشنى تاپشۇرغان. شۇنىڭ ئۈچۈن خەلىفە دۆلەت مۈلكىنى ئىمكان بېرىچە بەيتۇلمالغا كىرىدىغان نەرسىلەرنى مۇسۇلمانلارغا پايدىسى ئۈمۈمىي بولغان نەرسىلەر بىلەن زىيادە قىلسۇن، ئەمما دۆلەت مۈلكى ئىشلىتىلمەستىن، پايدىسى يوق بولۇپ، كىرىملىرى توختاپ قالمىسۇن.

ھەقىقەتەن، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىنكى خەلىفىلەر بۇ مۈلۈكلەرنى ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار مەنپەئەتىدىن دەپ يىلگەن ئىجتىھادىغا مۇۋاپىق ئىشلىتەر ئىدى. دۆلەت مۈلكىنى ئىشلىتىش بۇ دۆلەت تىجارەتچى ياكى ئىشلەپ چىقارغۇچى ياكى ئىشچى بولۇپ قېلىشنى كېيىن دۆلەت تىجارەتچى ياكى ئىشلەپچىقارغۇچىلار ياكى ئىشچىلار تەسەررۇپىغا ئوخشاش تەسەررۇپ قىلىشنى ئاڭلاتمايدۇ. دۆلەت باشقۇرغۇچىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن دۆلەتنى، دۆلەت مۈلكىنى،

ئىنسان ئىشلىرىنى باشقۇرۇش ۋە مۇسۇلمانلار مەنپەئەتلىرى ۋە ھاجەتلىرىنى تولۇقلاپ بېجا كەلتۈرۈش ئاشكارا بولغان دەرىجىدە ئىشلىتىشى ۋاجىپ بولىدۇ. مەقسەت باشقۇرۇشتۇر. بايلىق ئەمەس.

دۆلەت مۈلكىنى ئىشلىتىش بىر نەچچە يوللار بىلەن بولىدۇ. بۇلاردىن:

1. سېتىش ياكى ئىجارىگە بېرىش. دۆلەت مۇسۇلمانلارغا قولايلىق يارىتىش يولىدا، دۆلەت مۈلكى بولغان يەر ۋە بىنالارنى ئىھتىياجقا قاراپ سېتىش ياكى ئىجارىگە بېرىش جائىزدۇر. بۇ يەر شەھەرلەر ئىچىدىكى يەر بولسا، ئۇنى بازار ياكى باشقا تۇرالغۇ جايلار بەرپا قىلىش ئۈچۈن، شەھەرلەرنىڭ تاشقىرىسىدا ياكى شەھەرگە يېقىن بولسا، ئۇلارنى دۈككان قۇرۇش، ھايۋان ۋە قۇشلارنى بېقىش مەيدانى بەرپا قىلىش ياكى دېڭىز ۋە دەريا قىرغاقلىرىدىكى يەر بولسا، بۇ جايدا كارخانا ياكى ئىقتىسادى ئىنشائاتلار قۇرۇش ئۈچۈن، ئاۋات يەر بولسا بۇ يەرلەرنى دېھقانچىلىق ۋە دەرەخ تىكىشكە سېتىش ياكى ئىجارىگە بېرىش جائىزدۇر. لېكىن، يەر دېھقانچىلىق ئۈچۈن ئىجارىگە بېرىلمەيدۇ، بەلكى سېتىلىدۇ.

2. دۆلەت مۈلكى بولغان ھەممىسى ياكى تولىمى دەرەخزار يەرلەرنى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام خەببەر، فەدەك ۋە ۋادىل قۇرا ئەھلى بىلەن مۇئامىلە قىلغىنىغا ئوخشاش ئاشۇ يەردىن چىققان نەرسىلەرنىڭ ئىككىدەن بىر، ئۈچدەن بىر، تۆتدەن بىرىگە بىنائەن مۇئامىلە قىلىش جائىز.

3. زىرائەت تېرىش، ھەيدەش، قاراش ئۈچۈن، ئىشچىلارنى ئىجارىگە ئېلىپ، ئاۋات زىرائەت تېرىيدىغان يەرلەردە

ئىشلىتىش.

4. بىناملارنى، پاتھاقلارنى، ئورمانلىقلارنى، شورلۇق يوللاردا سۇ يوللىرىنى پەيدا قىلىش، سۈنى تارتىپ قۇرۇتىش بىلەن ئۆزلەشتۈرۈش. شۇ چاغدا زىرائەت تېرىشقا، دەرەخ ئۆستۈرۈشكە ياراملىق بولىدۇ.

5. يەرنى ئايرىپ بېرىش. خەلىفە ئىنسانلارغا دۆلەت مۈلكى بولغان يەرلەردىن، بۇنىڭدا ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارغا مەنپەئەت بار دەپ بىلگەن رەئىسگە مۇۋاپىق ئايرىپ بېرىشى. خەلىفە ئىسلامدا بەركامال بولغان كىشىگە ياكى پازىل بولغان كىشىگە، شۇنىڭدەك، قەلبى ئىسلامغا مايىل بولمىشى كۆزلىگەن كىشىگە يەر ئاجرىتىپ بېرىشى جائىزدۇر. خەلىفە يەرنى ئاۋات قىلىش ۋە بىكار تاشلاپ قويماستىن ئۈچۈن ياكى كىرىمىلەرنى، زىرائەتلەرنى ۋە مېۋە لەرنى كۆپەيتىش ئۈچۈن. يەرنى ئاجرىتىپ بەرگىنىدەك، رىزق ۋاسىتىسىگە مۆھتاج بولغان دېھقانلارغىمۇ ئاجرىتىپ بېرىشى جائىزدۇر. قاچانكى مەنپەئەت يەرنى ئاجرىتىپ بېرىشكە باغلىق بولغاندا خەلىفەنىڭ ئۇنى ئاجرىتىپ بېرىشى جائىزدۇر. ھەقىقەتەن، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام شۇنىڭدەك، ئۇ كىشىدىن كېيىنكى خەلىفەلەر بۇ ماۋزۇدا كەلگەن ھەدىسلەردە ئېيتىلغىنىدەك يەرنى ئاجرىتىپ بەردى.

يەرنى ئاجرىتىپ بېرىش ياكى ئۆشۈرى يەردىن ياكى خىراجىي يەردىن بولىدۇ. ئەگە ئۆشۈرى يەردىن بولسا - ئۆشۈرى يەر بۇ ئەرەپ يېرىم ئارىلى ۋە ھىندۇنىزىيەگە ئوخشاش ئاھالىسى ئۆز ئىختىيارى بىلەن ئىسلامغا كىرگەن يەرلەردۇر - يەر ئاجرىتىپ بېرىلگەن كىشىگە يەرنىڭ ئەسلىنى ۋە مەنپەئەتىنى يەر بۆلۈپ بېرىلگەن كىشىگە مۈلۈك قىلىپ، بۇنىڭدا مۇسۇلمانلارنىڭ

مەنبەئەتى بار دېگەن رەئىيەگە مۇۋاپىق ئەبەدىي ياكى چەكلەنگەن مۇددەتكە بېرىشى خەلىقىگە جائىزدۇر. بۇ يەرلەر ھېچ ۋاقىت دېھقانچىلىق قىلىنمىغان ياكى دېھقانچىلىق قىلىنىپ، كېيىن بوز يەرگە ئايلانغان ياكى دېھقانچىلىق ۋە دەرەخ تىكىشكە ياراملىق يەر بولسا، ئۇلارنى مۈلۈك قىلىپ بېرىش جائىز. بۇ ھالەتلەرنىڭ ھەممىسىدە مۈلۈك ئەلۋەتتە، بوز يەردىن ئاجرىتىپ بېرىلگەن يەرنى ئۆزلەشتۈرۈش ۋە ئاۋات يەردە زىرائەت ۋە مېۋە تىكىپ دېھقانچىلىق قىلىش بىلەن سابىت بولىدۇ. نىسابقا يەتكەندە زاكات ۋاجىپ بولغان نەرسىلەردە بۆلۈپ بېرىلگەن يەرلەردە مۈتلەق خىراج ۋاجىپ بولماستىن ئۆشى ۋاجىپ بولىدۇ. چۈنكى ئۆشى يېرىدە خىراج ۋاجىپ بولمايدۇ.

ئەمما يەرنى ئاجرىتىپ بېرىش خىراجى يەردىن بولسا، (خىراجى يەر ئىراق، شام، مىسىرگە ئوخشاش كۈچ بىلەن پەتھى قىلىنغان يەرلەردۇر) قارىلىدۇ: ئەگەر ئاجرىتىپ بېرىش ئاۋات يەردىن بولسا، بۇ يەرگە ئىلگىرى خىراج قويۇلغان بولمۇن ياكى خىراج قويۇلغان بولمىسۇن، ئاجرىتىپ بېرىلگەن يەرنىڭ مەنبەئەتلا مۈلۈك قىلىپ بېرىلىدۇ. يەرنىڭ ئۆزى مۈلۈك قىلىپ بېرىلمەيدۇ. چۈنكى يەرنىڭ ئۆزى مۇسۇلمانلار مۈلكىدۇر. بۇ ئاجرىتىپ بېرىلگەن يەرلەردىن خىراجنى ئادا قىلغاندىن كېيىن، ئەگەر نىسابقا يەتسە، زاكات ۋاجىپ بولغان زىرائەت ۋە مېۋەلەرگە ئۆشۈرە بېرىلىدۇ. مۇسا ئىمىن تەلەپتىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە: «ئوسمان ئىمىن ئەپپان نەبى ئەلەيھىسسالام ئەسھابلىرىدىن بەش كىشى زۇبەير، سەئىدى، ئىمىن مەسئۇد، ئوسامە ئىمىن زەيد ۋە خەبىباب ئىمىن ئەرەتلىگە يەر ئاجرىتىپ بەردى ۋە بۇلاردىن ئىككىسى - ئىمىن مەسئۇد ۋە خەبىباب ئوسماننى

تەستىقلىغان ئىدى» دەيدى. ئەبۇ يۈسۈپ دەيدى، ئەبۇ ھەنىفە رىۋايەت قىلىپ ئېيتىدۇ: «ئابدۇللاھ ئىمىن مەسئۇد ۋە خەبىبابنىڭ خىراج يېرىدىن جايلىرى بولغان ئىدى، ھۈسەينى ئىمىن ئەلنىڭ، بۇلاردىن باشقا ساھابىلارنىڭ ۋە شۈرەيھنىڭمۇ خىراج يېرى بولغان ئىدى ۋە ھەممىلىرى خىراجنى ئادا قىلىشتى»

ئەمما بۆلۈپ بېرىش بوز يەردىن بولسا، قارىلىدۇ: ئەگەر بوز يەر ئەبەدىي ئۆلۈك بولغان يەر بولسا ياكى ئىلگىرى ئاۋات بولۇپ دېھقانچىلىق قىلىنىپ، كېيىن خارابە بولۇپ، خىراج قويۇلغاندىن ئىلگىرى ئۆلۈك يەرگە ئايلانغان بولسا، كۈفە ۋە بەسرە ئارىسىدىكى تاشلاندىق يەرلەرگە ئوخشاش، خەلىقى بۇ بۆلۈپ بېرىلگەن يەرلىرىنى مۈلۈك قىلىپ بېرىشى جائىز. ياكى پەقەت مەنبەئەتنى مۈلۈك قىلىپ بېرىشى جائىز. بۇ يەرلەرگە ئىگىلىك قىلىش بولۇپ بېرىلگەنچە، يەرنى پۈتۈنلەي ئۆزلەشتۈرۈش بىلەن ئىگىلىك سادىر بولىدۇ. گەرچە، بۆلۈپ بېرىش بۆلۈپ بېرىلگەن كىشىگە بۇ يەرگە ھوقۇقنى بەرمىسۇ، ئىگىلىك پۈتۈنلەي ئۆزلەشتۈرگەندىن كېيىن بولىدۇ. ئۆزلەشتۈرۈش بولۇپ بېرىلگەندىن كېيىن ئۈچ يىل مۇددەت ئىچىدە سادىر بولىشى لازىم. تائۇس رىۋايەت قىلغان ھەدىستە شۇنداق كەلگەن: «تاش بىلەن يەرنى ئورنىغىغا ئۈچ يىلدىن كىيىن ھوقۇقى يوقدۇر». مۇھەممەد ئىمىن ئەبىس سەقەبىدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە راۋى ئېيتىدۇكى: «بەسرە ئەھلىدىن بولغان ناپى ئەبۇ ئابدۇللاھ ئۇمەر ئىمىن خەتتاپتىن خىراج يېرىدىن بولمىغان، مۇسۇلمانلارنىڭ بىرەرسىگە زەرەر بەرمەيدىغان يەرنى ئېتىغا بېدە تېرىش ئۈچۈن بۆلۈپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. ئۇمەر

ئىبن خەتتاپ ئەبۇ مۇسەل ئەشئەرىگە، ئەگەر يەر ئېيتقىنىدەك بولسا بۆلۈپ بەرگىن، دەپ مەكتۇپ يازدى. ئوسمان ئىبن ئەببەن ئەبىل ئاسس سەقەپىگە بەسىدىكى شورلۇق ۋە دەرەخزار يەرنى بۆلۈپ بەردى، كېيىن بۇ كىشى يەرنى ئىشلەپ ئۆزلەشتۈردى.

بۇ يەرلەر مۇسۇلمان كىشى ئۈچۈن بۆلۈپ بېرىلسە، مۇسۇلمان كىشىگە بۇ يەردىن ئۆشرە بېرىش ۋاجىپ بولىدۇ، خىراج ۋاجىپ بولمايدۇ. چۈنكى بۇ يەرنىڭ ھۆكۈمى ئۆشرى يەردىن بۆلۈپ بېرىلىدىغان ۋە ئۆزلەشتۈرۈلىدىغان بوزيەر ھۆكۈمىدەدۇر. بۇ ھەقتە ھەدىسلىر ۋارىد بولغان ئورۇن ئاتىسىدىن، ئاتىسى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە: «كىم بوز يەرنى ئۆزلەشتۈرسە ئۇ يەر ئۇنىڭدۇر»، دېگەن. ئەمىرى ئىبن شۇئەيب ئاتىسىدىن، ئاتىسى چوڭ دادىسىدىن، چوڭ دادىسى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە: «كىم بوز يەرنى ئۆزلەشتۈرسە ئۇ يەر ئۇنىڭدۇر»، دېيىلگەن. ئەگەر بۇ يەرلەر زىمىمى كاپىرغا بۆلۈپ بېرىلسە، پەتىھى قىلىنغاندىن كېيىن ئاھالىسى بۇ يەرگە ئۆزلىرى تۆلەيدىغان خىراج باراۋىرىدە ئورۇنلاشتۇرۇلغان جايغا ئوخشاش خىراج تۆلەش ۋاجىپ بولىدۇ.

ئەمما بۆلۈپ بېرىلگەن بۇ بوزيەر ئىلگىرى ئاۋات بولغان ۋە خىراج ۋاجىپ قىلىنغان بولسا، بۇ يەر مۇسۇلمانغا ياكى زىمىمى كاپىرغا بۆلۈپ بېرىلسىمۇ خىراج ۋاجىپ بولىدۇ. چۈنكى پەتىھى قىلىنغان يەرلەردىن خىراج ۋاجىپ قىلىنغانلىرى ھەممىسى خىراجى يەر بويىنچە قالىدۇ.

6. بوزيەرنى ئۆزلەشتۈرۈشكە ئىزنى بېرىش ۋە ئۇنىڭغا

رىغبەتلەندۈرۈش. بۇ خەلىفە ئىنسانلارنى ئۆشرى يەر ياكى خىراجى يەر ياكى ئىلگىرى ئاۋات قىلىنمىغا، بوزيەر ياكى ئاۋات بولۇپ، كېيىن خاراپ بولغان يەرمۇ، بوزيەرنى ئۆزلەشتۈرۈشكە ئىزنى بېرىشى ۋە ئۆزلەشتۈرۈشكە قىزىقتۇرغى بىلەن بولىدۇ. يەرنى ئۆزلەشتۈرۈش، ئەگەر ياشاش ئۈچۈن ياكى ماگىزىن، كارخانا، ھايۋان ياكى قۇشلارغا مەيدان بەرپا قىلىش ئۈچۈن بولسا، ئۆزلەشتۈرۈش بىنا قىلىش ۋە ياساش بىلەن تولۇق بولىدۇ. چۈنكى ئۆزلەشتۈرۈش ياشاش مۇمكىن بولغان ياكى ماگىزىن، كارخانا ئۈچۈن ئىشلىتىش مۇمكىن بولغان ياكى ھايۋان ۋە قۇشلارنى قويۇش مۇمكىن بولغان ئىمارەتنىڭ پۈتۈشى بىلەن بولىدۇ. ئەگەر يەرنى ئۆزلەشتۈرۈش دېھقانچىلىق ياكى كۈچەت تىكىش ئۈچۈن بولسا، ئۆزلەشتۈرۈش ئەگەر يەر قۇرۇق بولسا زىرائەت سۇغۇرىلىدىغان، تاش بىلەن ئۇراپ، باشقا يەرلەردىن ئاجرىتىپ، ئۇ يەرگە سۇ ئېلىپ كېلىش ۋە بۇ يەردىن قۇدۇق كۆلەش بىلەن تولۇق بولىدۇ. ئەگەر يەرنىڭ سۈيى ئۆزىدە بولسا سۈيى توسۇش ۋە سۈيى قۇرۇتىش بىلەن ۋە يەرنى ھەيدەش، ئىگىز يەرلىرىنى مەيدانلاشتۇرۇش، چوڭقۇر جايلىرىنى تولىدۇرۇش بىلەن بولىدۇ. ئۆزلەشتۈرۈشنىڭ تولۇق بولۇشى بىلەن يۇقىرىدىكى ئۆتكەن ئۆزلەشتۈرۈشكە ئائىت ھەدىسلەر ۋە ئائىت رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن: «كىم بوز يەرنى ئۆزلەشتۈرسە، ئۇ يەر ئۇنىڭدۇر»، دېگەن ھەدىسلىرى سەۋەبىدىن ئۇ يەر تولۇق كامىل بولىدۇ. ئەمما، تاش بىلەن يەرنى ئوراشقا كەلسەك، ئۇ بىلەن ئىگىلىك تولۇق بولمايدۇ. ئەگەر تاش بىلەن ئورالغان يەر ئۆزلەشتۈرۈشنىڭ ئۈچ يىل قالسا، ئورغۇچىنىڭ ھەقىقىي كېتىدۇ. تاۋۇستىن رىۋايەت

قىلىنغان ھەدىستە راۋى ئېيتىدۇ: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام زىرائەت يېرى اللە ۋە ئۇنىڭ رەسۇلىنىڭ، كېيىن سىلەر ئۈچۈندۇر. كىم بوز يەرنى ئۆزلەشتۈرسە، يەر ئاشۇنىڭدۇر. تاش بىلەن ئوربۇلغۇچىغا ئۈچ يىلدىن كېيىن ئۆزلەشتۈرۈلمىسە ھەقىقىي يوقتۇر».

كىمكى ئۆشۈرى يەردىن بوز يەر ئۆزلەشتۈرسە، مۇسۇلمان بولسۇن ياكى كاپىر بولسۇن يەرنىڭ ئۆزىگە ۋە مەنپەئەتكە ئىگە بولىدۇ، مۇسۇلمان كىشىگە بولسا بۇ يەردىن، ئەگەر مېۋە-دانلىرى نىسابىغا يەتسە، زاكات ۋاجىپ بولىدۇ. مۇسۇلمان كىشىگە خىراج ۋاجىپ بولمايدۇ. چۈنكى ئۆشۈرى يەرگە خىراج يوقتۇر. ئەمما كاپىرغىمۇ ئۆشۈرى ۋە خىراج ۋاجىپ بولمايدۇ. چۈنكى كاپىر زاكات ئەھلىدىن ئەمەس ۋە خىراج ئۆشۈرى يەردىن ۋاجىپ بولمايدۇ.

ئەگەردە بىر كىشى ئىلگىرى خىراج ۋاجىپ بولمىغان خىراجىي يەردىكى بوز يەرنى ئۆزلەشتۈرسە، ئەگەر ئۆزلەشتۈرگۈچى مۇسۇلمان بولسا، يەرنىڭ ئۆزىگە ۋە مەنپەئەتكە ئىگە بولىدۇ. ئەگەر ئۆزلەشتۈرگۈچى كاپىر بولسا يەرنىڭ مەنپەئەتكە ئىگە بولىدۇ. ۋە مۇسۇلمانغا بۇ يەردىن خىراج ئەمەس، ئۆشۈرە، ۋاجىپ بولىدۇ ۋە كاپىرغا بولسا خىراج ۋاجىپ بولىدۇ.

كىمكى بوز يەرگە ئايلىنىشتىن ئىلگىرى خىراج ۋاجىپ بولغان خىراجىي يەردە بوز يەر ئۆزلەشتۈرسە، كاپىر باكىسى مۇسۇلمان بولسۇن، ئەسلىگە ئىگە بولماستىن پەقەتلا مەنپەئەتكە ئىگىلىك قىلىدۇ ۋە ئۇنىڭغا خىراج ۋاجىپ بولىدۇ. چۈنكى ئۇ يەر خىراج ۋاجىپ قىلىنغان، پەتھى قىلىنغان يەر قائىدىسىگە

چۈشىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ يەردە خىراج مۇسۇلمان ياكى كاپىر ئىگە بولىشىدىن قەتئىينەزەر داۋاملىق شۇنداق بولىۋېرىدۇ. ئەگەر ئۆزلەشتۈرۈش دېھقانچىلىق ئۈچۈن بولماي، ئولتۇراقلىشىش، كارخانا ياكى ماگىزىن ياكى ئامبارلار بەرپا قىلىش ئۈچۈن بولسا، بۇ يەرگە ئۆشۈرمۇ، خىراجمۇ يوق. ئۆشۈرى يەر بولامدۇ، خىراجىي يەر بولامدۇ پەرقى يوقتۇر. ئىراق، شام ۋە مىسىرنى پەتھى قىلىنغان ساھابىلار ۋە ئۆمەر ئىبن خەتتاب دەۋرىدە خىراج ۋاجىپ قىلىنمىغان ئىدى. ئۇلار زاكات بەرمىدى. چۈنكى زاكات مەسكەن ۋە بىنالارغا ئەمەس، بەلكى زىرائەت ۋە مېدەلەرگە ۋاجىپ بولىدۇ.

مەراپىق (پاراۋانلىقلار)

مەراپىق مەرىپەتنىڭ كۆپلىكىدۇر. مەرىپەتنىڭ مەنىسى بولسا پايدىلىنىدىغان نەرسىلەر، ھويلا، شەھەر، دۆلەت مەرىپەتلىرى دېگەن ئىستىمال بار. بۇ لۇغەت ئەرەب تىلىنىڭ «رەپەقەبھى» دېگەن. يەنى «ئۇنى پايدىلاندىردى ۋە ئۇنىڭغا ياردەم بەردى»، دېگەن سۆزدىن ئېلىنغان. دېمەك، ئۇمۇمىي مەراپىق دېگەندە بارلىق خەلق پايدىلىنىشى ئۈچۈن دۆلەتنىڭ يارىتىپ بەرگەن خىزمەتلىرى ۋە پاراۋانلىقى (يەنى قۇلايلىقلىرى) چۈشۈنىلىدۇ. پاراۋانلىقلار تۆۋەندىكىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ:

- 1) بوچتا، خەت، تېلېفون، تېلېگرامما، تېلېسكوپ، تېلېۋىزىيە ئالاقىلىرى، سۈنئىي ھەمرا ۋە باشقا شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەردىن ئىبارەت خىزمەت قۇلايلىقلىرى.
- 2) ئامانەت قويۇش، يۇلتى ئالماشتۇرۇش، ئالتۇن ۋە كۈمۈش يۇللارنى ياساش ۋە ئۇلارنى قۇيما ھالغا ئايلاندۇرۇشتىن

ئىبارەت نانكا خىزمەتلىرى پاراۋانلىقىلىرى. دۆلەت بۇ خىزمەتلەرنى بېجىرىدۇ ۋە بۇ خىزمەتلەر ئۈسۈمگە، جازانىگە ئائىت بولسىغانلىقى ئۈچۈن بۇ خىزمەتلەرنى بېجىرىش جائىزدۇر.

(3) ئۆمۈمىي قاتناش ۋاسىتىلىرى ۋە ئالاقە پاراۋانلىقى. بۇلار ئۆمۈمىي يولدا بولمىغان پويىزلارغا ئوخشاش، چۈنكى ئۆمۈمىي يولدىكى پويىزلار، ئۆمۈمىي يولغا مۇۋاپىق، ئايرۇپىلان ۋە دېگىزدىكى يۈك تۇشۇغۇچىلارغا ئوخشاش ئاممىنىڭ مۈلكىدۇر. بۇ مۈلۈكلەر شەخسىي مۈلۈكدۇر ۋە شەخسلەر ئىگىلىك قىلىشى جائىزدۇر ۋە بىر ۋاقىتنىڭ ئىزىدە دۆلەت، ئايرۇپىلان، پويىز، پاراخوتلاردىن ئىبارەت ۋاسىتىلەرگە ئەگەر بۇنىڭدا مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتىنى ۋە ئۇلارغا قولايلىق يارىتىش زۆرۈرىتى ئۈچۈن بۇلاردا (تاراسىيورت ۋاسىتىسىدا) يېڭىلىق بار دەپ قارىسا، ئىگىلىك قىلىشى جائىز.

(4) زاۋۇتلار.

دۆلەت، ئىنسانلار مەنپەئەتىنى باشقۇرۇش ۋاجىپلىقىغا مۇۋاپىق ئىككى خىل زاۋۇتلارنى قۇرۇشى ۋاجىپ بولىدۇ.

بىرىنچى تۈر:

بۇ مەدەنىلەرنى قېزىش، تازىلاش، ئېرىتىش زاۋۇتلىرى ۋە نېفىتنى چىقىرىپ ئېلىش، ئايرىش رازۇتلىرىغا ئوخشاش ئۆمۈمىي مۈلۈكچىلىككە تەئەللۇق بولغان زاۋۇتلاردۇر. بۇ خىلدىكى زاۋۇتلار ئىشلەپ چىقارغان مەھسۇلاتلارغا مۇۋاپىق جامائەت مۈلكى بولۇشى جائىزدۇر. جامائەت مۈلكىنىڭ ئەق ئەينەن نەرسىلىرى بارلىق مۇسۇلمانلار ئۈچۈن جامائەت مۈلكىدۇر ۋە بۇ جامائەت مۈلكىنىڭ زاۋۇتلىرى، بارلىق مۇسۇلمانلار ئۈچۈن جامائەت مۈلكى بولۇشى جائىز. دۆلەت بۇ زاۋۇتلارنى مۇسۇلمانلار

نامىدىن ئۆزى بەرپا قىلىدۇ.

ئىككىنچى تۈر:

بۇ تۈر ئېغىر سانائەتكە ۋە قورال-ياراق ئەسلىھە سانائىتىگە تەئەللۇق زاۋۇتلاردۇر. بۇ تۈر زاۋۇتلار شەخسلەرگە مۈلۈك بولۇشى جائىزدۇر. چۈنكى بۇ تۈر شەخسىي مۈلۈكچىلىكتىن دۇر. لېكىن، بۇنىڭغا ئوخشاش زاۋۇتلار ۋە سانائەتلەر زور مەبلەغكە مۇھتاج بولغانلىقى ۋە شەخسلەردە بۇنداق مەبلەغ يېتەرلىك ئەمەسلىكى سەۋەبىدىن بۈگۈنكى كۈندىكى ئېغىر قوراللار، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىنكى خەلىقلەر كۈنلىرىدە بولغىنىدەك، بۇنىڭغا ئوخشاش سانائەت ۋە ئېغىر قوراللار شەخسىي مۈلۈك ئەمەس، بەلكى دۆلەت مۈلكى بولىدۇ. دۆلەت بۇ قوراللارنى يېتەرلىك دەرىجىدە ئىشلەپ چىقىرىدۇ. ئۇنىڭ زىمىنىدىكى باشقۇرۇش مەسئۇلىيىتى شۇنى تەلەپ قىلىدۇ. خۇسۇسەن، قورال-ئەسلىھەلەر يۈكسەك دەرىجىدە تەرەققى قىلغان ۋە ناھايىتى زور سەرپ-خىراجەتنى تەلەپ قىلىدىغان بۈگۈنكى كۈندە ئۇلارنى ئىشلەپ چىقىرىش ئۈچۈن زاۋۇتلارنى بەرپا قىلىش دۆلەت زىمىنىدىكى ۋەزىپە بولۇپ قالىدۇ. بۇ نەرسە شەخسلەرنى ئۇشۇبۇ سانائەتنى بەرپا قىلىشتىن مەنئى قىلىشنى چۈشەندۈرمەيدۇ.

دۆلەت ئۆزىنىڭ زىمىنىدىكى مەسئۇلىيىتىنىڭ باشقۇرۇش تەقەززاسى بىلەن بۇ تۈردە قولايلىقلارنى ئادەملەرگە تولۇق يېتەرلىك قىلىشى ۋاجىپتۇر. بۇ قولايلىق (پاراۋانلىق) دۆلەت مۈلكى بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ كىرىم ۋە پايدىلىرىمۇ دۆلەت مۈلكى بولۇپ، بەيتۇمال كىرىملىرىدىن ھېساپلىنىدۇ ۋە ئولجا، خىراج دىۋانىغا قويۇلۇپ، ئۆز ئورۇنلىرىغا سەرپلىنىدۇ.

ئۆشرىلەر

ئۆشرىلەر بۇ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن بولغان ۋە خەلىقلىك دۆلىتى چېگرىسىدىن ئۆتكۈچى دارۇل ھەرب ئەھلىلىرىنىڭ ۋە زىممىلەرنىڭ تىجارەت مانا ۋە مالدىن ئېلىنىدىغان ھەقتۇر. ئۆشۈرى يىققۇچىنى ئاشىرى دېيىلىدۇ.

مەكسى - دۆلەت چېگرىسىدىن ئۆتىدىغان مالدىن ئېلىنىدىغان ناھەق مالدۇر. ئۆقبە ئىبن ئامىر رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ «ساھىبۇل مەكسى جەننەتكە كىرمەيدۇ»، دەپ ئېيتقانلىرىنى ئىشىتىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش مەكسىنى يامان دېگۈچى ۋە بۇ ھەقتە يامان خەۋەرلەرنى كەلتۈرىدىغان بىر نەچچە ھەدىسلەر مەۋجۇت. رۇۋەيفە ئىبن سابىت: «مەن رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنى «ساھىبۇل مەكسى دوزاختادۇر»، دەپ ئېيتقانلىرىنى ئىشىتىم» ، دەپ رىۋايەت قىلغان راۋى بۇ ھەدىستىكى ساھىبۇل مەكسىنى دۆلەت چېگرىسىدىن ئۆتىۋاتقان تىجارەت ماللىرىغا ئۆشۈرە ئالغۇچى مەناسىدا دۇر، دېگەن. قۇرەيز ئىبن سۇلايماندى «ئۆمەر ئىبن ئابدۇل ئەزىز ئابدۇللاھ ئىبن ئەۋپىل قارىغا «رېھى دىكى (ئورۇننىڭ نامى) باجخانا دېيىلىدىغان ئۆيگە بېرىڭ ۋە بۇزۇپ دېڭىزغا تاشلىۋېتىڭ، دەپ خەت يازغان»، دەپ رىۋايەت قىلىنغان. شۇنىڭدەك، ئۆمەر ئىبن ئابدۇل ئەزىز ئەدى ئىبن ئەرتەڭگە «ئىنسانلاردىن پىدىيە ۋە تائامنى ۋە سېلىقنى ئېلىپ تاشلاڭ، بۇ سېلىق ئەمەس، بەلكى اللە تائالا ئۇ ھەقتە ئېيتقان - كەمەيتىشتۇر:

ئەمما مەدرىسە، ئۇنۋېرسىتېت، دوختۇرخانا، ئۇمۇمىي يوللارغا ئوخشاش، ئادەملەرگە قۇلايلىق يارىتىدىغان كۆپ قۇرۇلۇشلار ۋە دۆلەتكە يېتەرلىك قىلىش ۋاجىپ بولغان باشقا قۇلايلىقلار بەيتۇلمالغا بىرەر-بىر پايدا كەلتۈرمەيدۇ. بەلكى، دائىم سەرپ-خىراجەتكە مۆھتاج بولىدۇ ۋە بۇ قۇلايلىقلارنىڭ مۇتلەق كىرىمى يوقتۇر.

ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا تعثوا في الارض مفسدين *
-«ئى قووم! سىلەر ئۆلچەمنى توغرا ئۆلچەڭلار، نارازىنى توغرا
نارتىڭلار، كىشىلەرگە نەرسىلىرىنى كەم بەرمەڭلار، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق
قىلىپ پىتنە-پاساد تېرىماڭلار» (11:85)

كىمكى سەدىقنى كەلتۈرسە، ئۇنى قوبۇل قىلىڭ، كىمكى
كەلتۈرمىسە ئۇنىڭغا اللەنىڭ ئۆزى كۇپايە قىلىدۇ.

بۇ ھەدىسلەرنىڭ ھەممىسىدە مەكسى يامان نەرسە دەپ
ئېيتىلغان. مەكسى يىققۇچىگە قاتتىق ۋە يامان خەۋەرلەرنىڭ
كېلىشى مەكسى ئېلىشنىڭ جائىز ئەمەسلىكىگە دالالەت قىلىدۇ.
شۇنىڭدەك، ئۆشەرە مۇسۇلمانلاردىن چېگرادىن ئۆتۈۋاتقان
زىممىيەلەرنىڭ ماللىرىنىڭ ئېلىنماسلىقىنى بايان قىلغان باشقا
ھەدىسلەرمۇ بار. ئۆشەرە پەقەت دارۇل كۇفىرى ئەھلىدىن
ئېلىنىشىنى كۆرسىتىدىغان باشقا ھەدىسلەر كەلگەن. مەسىلەن:
ئابدۇراھمان ئىبنى مەئقەلدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە،
ئابدۇراھمان ئېيتىدۇكى: «مەن زىياد ئىبنى ھەدىردىن «كىمدىن
ئۆشەرە ئالدىڭلار؟»، دەپ سورىدىم». ئۇ: «بىز مۇسۇلمانلاردىن
ۋە زىممىدىن ئۆشەرە ئالمايتتۇق». مەن: «يەنە كىمدىن ئۆشەرە
ئالدىڭلار؟»، دەپ سورىدىم. ئۇ: «دارۇل كۇفىرى تىجارەتچى-
لىرىدىن بىز بارغاندا بىزدىن ئۆشەرە ئالغانىمغا ئوخشاش، بىزمۇ
ئۆشەرە ئالدىڭلار»، دەپ. ئەمىرى ئىبنى دىناردىن رىۋايەت قىلغان
ھەدىستە، ئەمىرى ئېيتتىكى: «مۇسلىم ئىبنى مەسبۇھ، ئىبنى
ئۇمەردىن: «بىز ئۆمەرنىڭ مۇسۇلمانلاردىن ئۆشەرە ئالغانلىقىنى
بىلمەسەن»، دەپ سورىغانلىقىنى ۋە ئىبنى ئۇمەر: «ياق،
ئالغانلىقىنى بىلمەيمەن»، دەپ ئېيتقانلىقىنى ماڭا خەۋەر
بېرىدۇ. بۇ ھەدىسلەر مۇسۇلمانلاردىن ۋە زىممىيلاردىن ئۆشەرە

ئېلىنىمىغانلىقىنى، بەلكى ئۆشەرە دارۇل كۇفىرى ئەھلىلىرىدىن
تەڭمۇ. تەڭ مۇئامىلە قىلىش پايدىسىغا بىناەن ئۇلار سېلىق
ئالغانلىقى ئۈچۈن، ئۆشەرە ئېلىنىشىنى ئوچۇق بايان قىلىپ
بېرىدۇ.

لېكىن ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىنكى
خەلىپىلەر، - ئوسمان، ئىبنى، ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىزلەر
دۆلەت چېگرىسىدىن ئۆتۈۋاتقان تىجارەتچىلەردىن ئۆشەرە
ئالغانلىقىنى بايان قىلىپ بېرىدىغان باشقا خەۋەرلەرمۇ
كەلگەن. ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ تىجارەتچىلىرىدىن رۇبۇل ئۆشەرە
(يەنى، قىرىق تىن بىرى) ۋە زىممىيلاردىن ئۆشەرەنىڭ بىرىنى
(يىگىرمىدىن بىرى ۋە دارۇل كۇفىرى تىجارەتچىلىرىدىن ئۆشەرە
ئالدى. زىياد ئىبنى ھەدىردىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە زىياد
ئېيتىدۇكى: «ئۆمەر ئىبنى خەتتاب مېنى ئۆشەرە يىققۇچى قىلدى
ۋە ماڭا مۇسۇلمانلارنىڭ تىجارەتچىلىرىدىن قىرىق تىن بىرىنى
ئېلىشىنى بۇيرۇدى». زىياد باشقا ھەدىستە ئېيتىدۇكى: «ئۆمەر
ئىبنى خەتتاب ماڭا بەنى تەغلىپ قەبىلىسىگە نەسرەتلەردىن ئۆشەرە
ئېلىشىنى ۋە ئەھلى كىتاب (يەھۇدىلار ۋە نەسرانىلەر) دىن
ئۆشەرەنىڭ بىرىنى ئېلىشىنى بۇيرۇدى. ئابدۇراھمان ئىبنى
مەئقەل زىياد ئىبنى ھەدىردىن قىلغان رىۋايەتتە زىياد دارۇل
كۇفىرى ئەھلى تىجارەتچىلىرىدىن ئۆشەرە ئالغانلىقىنى رىۋايەت
قىلىنغان. سائىب ئىبنى يەزىددىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە
سائىب ئېيتىدۇكى: «مەن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ زامانىدا
مەدىنە بازىرىدا بولغان ئىدىم. بىز نەبەتلەردىن (ئەجەملەردىن
بولغان قەۋم) ئۆشەرە ئالدىڭلار». ئابدۇللا ئىبنى ئۆمەر رىۋايەت
قىلىپ ئېيتىدۇكى: «ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەدىنىگە يۈك

كۆيىشى ئۈچۈن نەپەت ھەۋمىدىن ياغدىن ۋە بۇغدايدىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى (يەنى، نەپەتلەر ياغ ۋە بۇغداينى مەدىنىگە يىغىش، ئۇلارنى رىغىنلەندۈرۈش ئۈچۈن ياخشىدىن بولغان ماللاردىن تولۇق ئۆشۈرە ئالاتتى) زۆرۈرى مەسىرىغا ئۆتىدىغان سايغا ئۆشۈرە ئالغۇچى بولغان ئىدى. ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىز ئۆ كىسىگە «زىمىنلەرنىڭ تىجارەت ماللىرىنىڭ ھەر يىگىرمە دىناردىن بىر دىنار ئالغىن. ئەگەر يىگىرمە دىناردىن كەم بولسا، تا ئون دىنارغىچە ئاشۇ ھېساب بىلەن، ئەگەر، دىنارنىڭ ئۈچدەن بىرىدىن كەم بولسا ماللاردىن بىرەر نەرسە ئالمىغىن» دېيىلىدۇ. بۇ ھەدىسلەر ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىنكى خەلىپىلەر چىگرىدىن ئۆتۈۋاتقان مۇسۇلمان تىجارەتچىلىرىدىن ئۆشۈرنىڭ تۆتدەن بىرىنى، زىمىنى تىجارەتچىلىرىدىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى، دارۇل ھەرب ئەھلى تىجارەتچىلىرىدىن ئۆشۈرە ئالغانلىقىغا يارقىن دەلىلدۇر.

بۇ ھادىسە ساھابىلارنىڭ كۆز ئالدىدا سادىر بولغان ئىدى، ئۇلارنىڭ سۈكۈت قىلىشى - ئۆشۈرە ئېلىش جايىز ئىكەنلىكىگە «ئىجىئە» بولىدۇ. ئەدى ئىبنى ئىمرەئەنگە ئىنسانلاردىن مەكسىنى ئېلىپ تاشلاشنى، ئابدۇللا ئىبنى ئەۋپىل قارىغا رەبھى دېگەن جايدىكى مەكسىخانىنى بۇزۇۋېتىشنى ئېيتقان ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىز بولسا، مەسىرىدىكى ئۆشۈرە يىققۇچى زۆرەق ئىبنى ھەبىئەند دەمەشقىگە زىمىنلەردىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى ئېلىشنى بۇيرىغان. «بىز مۇسۇلمانلاردىن ۋە زىمىنلەردىن ئۆشۈرە ئالمايتتۇق» دېگەن زىياد ئىبنى ھەدرى ئۆزىنىڭ باشقا رىۋايىتىدە: «ئۆمەر ئىبنى خەتتاب مۇسۇلمانلاردىن ئۆشۈرنىڭ تۆتتىن بىرىنى، زىمىنلەردىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى ئېلىشنى

ۋە بۇغدايدىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى (يەنى، نەپەتلەر ياغ ۋە بۇغداينى مەدىنىگە يىغىش، ئۇلارنى رىغىنلەندۈرۈش ئۈچۈن ياخشىدىن بولغان ماللاردىن تولۇق ئۆشۈرە ئالاتتى) زۆرۈرى مەسىرىغا ئۆتىدىغان سايغا ئۆشۈرە ئالغۇچى بولغان ئىدى. ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىز ئۆ كىسىگە «زىمىنلەرنىڭ تىجارەت ماللىرىنىڭ ھەر يىگىرمە دىناردىن بىر دىنار ئالغىن. ئەگەر يىگىرمە دىناردىن كەم بولسا، تا ئون دىنارغىچە ئاشۇ ھېساب بىلەن، ئەگەر، دىنارنىڭ ئۈچدەن بىرىدىن كەم بولسا ماللاردىن بىرەر نەرسە ئالمىغىن» دېيىلىدۇ. بۇ ھەدىسلەر ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىنكى خەلىپىلەر چىگرىدىن ئۆتۈۋاتقان مۇسۇلمان تىجارەتچىلىرىدىن ئۆشۈرنىڭ تۆتدەن بىرىنى، زىمىنى تىجارەتچىلىرىدىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى، دارۇل ھەرب ئەھلى تىجارەتچىلىرىدىن ئۆشۈرە ئالغانلىقىغا يارقىن دەلىلدۇر.

بۇ ھادىسە ساھابىلارنىڭ كۆز ئالدىدا سادىر بولغان ئىدى، ئۇلارنىڭ سۈكۈت قىلىشى - ئۆشۈرە ئېلىش جايىز ئىكەنلىكىگە «ئىجىئە» بولىدۇ. ئەدى ئىبنى ئىمرەئەنگە ئىنسانلاردىن مەكسىنى ئېلىپ تاشلاشنى، ئابدۇللا ئىبنى ئەۋپىل قارىغا رەبھى دېگەن جايدىكى مەكسىخانىنى بۇزۇۋېتىشنى ئېيتقان ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىز بولسا، مەسىرىدىكى ئۆشۈرە يىققۇچى زۆرەق ئىبنى ھەبىئەند دەمەشقىگە زىمىنلەردىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى ئېلىشنى بۇيرىغان. «بىز مۇسۇلمانلاردىن ۋە زىمىنلەردىن ئۆشۈرە ئالمايتتۇق» دېگەن زىياد ئىبنى ھەدرى ئۆزىنىڭ باشقا رىۋايىتىدە: «ئۆمەر ئىبنى خەتتاب مۇسۇلمانلاردىن ئۆشۈرنىڭ تۆتتىن بىرىنى، زىمىنلەردىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى ئېلىشنى

ۋە بۇغدايدىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى (يەنى، نەپەتلەر ياغ ۋە بۇغداينى مەدىنىگە يىغىش، ئۇلارنى رىغىنلەندۈرۈش ئۈچۈن ياخشىدىن بولغان ماللاردىن تولۇق ئۆشۈرە ئالاتتى) زۆرۈرى مەسىرىغا ئۆتىدىغان سايغا ئۆشۈرە ئالغۇچى بولغان ئىدى. ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىز ئۆ كىسىگە «زىمىنلەرنىڭ تىجارەت ماللىرىنىڭ ھەر يىگىرمە دىناردىن بىر دىنار ئالغىن. ئەگەر يىگىرمە دىناردىن كەم بولسا، تا ئون دىنارغىچە ئاشۇ ھېساب بىلەن، ئەگەر، دىنارنىڭ ئۈچدەن بىرىدىن كەم بولسا ماللاردىن بىرەر نەرسە ئالمىغىن» دېيىلىدۇ. بۇ ھەدىسلەر ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىنكى خەلىپىلەر چىگرىدىن ئۆتۈۋاتقان مۇسۇلمان تىجارەتچىلىرىدىن ئۆشۈرنىڭ تۆتدەن بىرىنى، زىمىنى تىجارەتچىلىرىدىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى، دارۇل ھەرب ئەھلى تىجارەتچىلىرىدىن ئۆشۈرە ئالغانلىقىغا يارقىن دەلىلدۇر.

بۇ ھادىسە ساھابىلارنىڭ كۆز ئالدىدا سادىر بولغان ئىدى، ئۇلارنىڭ سۈكۈت قىلىشى - ئۆشۈرە ئېلىش جايىز ئىكەنلىكىگە «ئىجىئە» بولىدۇ. ئەدى ئىبنى ئىمرەئەنگە ئىنسانلاردىن مەكسىنى ئېلىپ تاشلاشنى، ئابدۇللا ئىبنى ئەۋپىل قارىغا رەبھى دېگەن جايدىكى مەكسىخانىنى بۇزۇۋېتىشنى ئېيتقان ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىز بولسا، مەسىرىدىكى ئۆشۈرە يىققۇچى زۆرەق ئىبنى ھەبىئەند دەمەشقىگە زىمىنلەردىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى ئېلىشنى بۇيرىغان. «بىز مۇسۇلمانلاردىن ۋە زىمىنلەردىن ئۆشۈرە ئالمايتتۇق» دېگەن زىياد ئىبنى ھەدرى ئۆزىنىڭ باشقا رىۋايىتىدە: «ئۆمەر ئىبنى خەتتاب مۇسۇلمانلاردىن ئۆشۈرنىڭ تۆتتىن بىرىنى، زىمىنلەردىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمىنى ئېلىشنى

قاتتىق ئېيىبلانغان بۇ مۇسۇلمانلاردىن بولسۇن ياكى زىمىدىن بولسۇن ياكى دارۇل كۇفرى ئەھلىدىن بولسۇن، ئۇلارغا شەرت قىلىنغاندىن كۆپراق ياكى مۇسۇلمان تىجارەتچىلىرىمىز كاپىرلارنىڭ دىيارلىرىغا بارغان ۋاقىتلىرىدا ئۇلار ئالغىنىدىن كۆپراق ئېلىنىشى ناھەق ئېلىنغان نەرسىدۇر.

ھەقىقەتتە، بۇ زىددىيەتتىكى كەتكۈزگۈچى رىۋايەتلەر مەۋجۇت. ئەبۇ ئۇبەيد «ماللار كىتابىدا، ئۆشەر ئالغۇچىنى زىكرى قىلغان ۋاقتىدا، بۇ ھەدىنى كەلتۈرۈپ، شۇنداق دېگەن: «ئۆشەر ئالغۇچى ھەقىقەتتە ئالدىنقى كىشىدۇر». ۋە بۇنى شۇنداق دېگەن ھالدا تەپسىر قىلغان: «ئەگەر ئۆشەر ئالغۇچى، ئۆشەر ئېلىشتا زاكاتنى ئەسلىدىن زىيادە ئالسا، زاكاتنى ھەقىقىي ئالغان بولىدۇ». كېيىن ئەبۇ ئۇبەيد شۇنداق دەپ داۋام قىلغان: «ئىبن ئۇمەر، ئۇمەرنىڭ مۇسۇلمانلاردىن ئۆشەر ئالغانلىقىنى بىلمەيسىز؟» دەپ سورالغان ۋاقتىدا ئۇ: «ياق، بىلمەيمەن» دەپ جاۋاب بەرگەن ھەدىنىڭ مەزمۇنىنىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاشدۇر. ئەلۋەتتە، بىز ئىبن ئۇمەرنىڭ زاكاتنى ئەسلىدىن ئارتۇق ئېلىشىنى ئىرادە قىلغانلىقىنى زاكاتنى ئېلىشىنى ئىرادە قىلىنغانلىقىنىمۇ كۆرۈۋېتىپتىمىز. ئۇمەر ۋە باشقا خەلىپىلەر مەقلەرنى بېرىۋاتقاندا زاكات ئالاتتى. ئىبن ئۇمەرنىڭ پىكرى اكاتنى ئۇلارغا بېرىش ھەققىدە بولغان. كېيىن ئەبۇ ئۇبەيد شۇنداق دەپ داۋام قىلدى: شۇنىڭدەك، زىياد ئىبن ھەدىرنىڭ «بىز مۇسۇلماندىن ۋە زىمىدىن ئۆشەر ئالمايتتۇق»، دېگەن ھەدىسىمۇ، «بىز مۇسۇلماندىن ئۆشەرنىڭ تۆتىن بىرىنى ۋە زىمىدىن ئۆشەرنىڭ يېرىمىنى ئالمايتتۇق»، دېگەن مەنادا بېتىلغان. بۇلار زىياد ئىبن ھەدىردىن رىۋايەت قىلىنغان باشقا

رىۋايەتلەردە ئۇچۇقى كەلگەندۇر». ئەبۇ ئۇبەيدە زىمىمىلەردىن ئۆشەر ئېلىش ئۆزى مۇشكىل بولغانلىقىنى زىكرى قىلىدۇ. چۈنكى ئۇلاردىن سەدىقە ئالايلى دېسەك، زىمىمىلەر مۇسۇلمان ئەمەس، چۈنكى سەدىقە مۇسۇلمانلاردىن ئېلىنىدۇ. ئەھلى ھەدىدىن ئالغانچىلىك ئۇلاردىن ئالايلى دېسەك ئۇلار ئەھلى ھەدى ئەمەس. كېيىن ئەبۇ ئۇبەيد مەن ھەدىنى ياخشى ئويلىدىم ۋە ئۇمەرنىڭ زىمىمىلەر بىلەن ھەر بىر باش جىزىسى ۋە خىراجىدىن تاشقىرى ئاشۇ مىقدارغا سۈلھى قىلىشقانلىقىنى تاپتىم» دېدى. شۇنىڭدەك، قەتادەنىڭ ئەبۇ مۇجلىزدىن قىلغان رىۋايىتىدە، ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوسمان ئىبن ئەبىبائىنى ئىراققا ئەۋەتكەنلىكى ھەققىدىكى ئۇزۇن ھەدىسىدا، ئۇمەرنىڭ مانا بۇ سۆزلىرى كەلگەن: «بېرىپ-كېلىپ، يۈرگەن زىمىمىلەرنىڭ ماللىرىنى ھەر بىر يىگىرمە دىرھەمگە بىر دەرھەم ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزىدىن جىزىە ئالغىن». ئەبۇ ئۇبەيدە شۇنداق دەپ داۋام قىلىدۇ: «مەن زىمىمىلەرنىڭ تىجارەتچىلىرى بىلەن ئۆشەر ئېلىشقا سۈلھى تۈزۈلگەن دەپ بىكىر قىلدىم. بۇ ئۆشەر ھازىرمۇ مۇسۇلمانلارنىڭ زىمىمىلەر گەردىشىدىكى ھەققىدۇر». شۇنىڭغا ئوخشاش مالىك ئىبن ئەنەس: «زىمىمىلەر ئەگەر ئۆز شەھەرلىرىدىن تىجارەت ئۈچۈن چىقسا، ھەر قېتىم چىققانلىقى ئۈچۈن ئۇلاردىن ئېلىنىشقا سۈلھى قىلىشقان» دېدى. مانا شۇنداق قىلىپ، ھەدىلەر ئارىسىدا زىددىيەت يوق ئىكەنلىكى ۋە ئېيىبلانغان سېلىق - بۇ مالنى ھەقىقىي ئېلىش ئىكەنلىكى روشەن بولىدۇ.

شۇنىڭغا بىنائەن مۇسۇلمانلار تىجارەتچىلىرىنىڭ دۆلەت چېگرىسىدىن ئۆتۈۋاتقان ماللىرىغا رۇبۇل ئۆشەر، يەنى قىرغىدىن

بىر زاكات ئېلىنىدۇ. چۈنكى تىجارەت مائالىرىنىڭ زاكاتى پۇلغا ئوخشاشتۇر. بۇ زاكاتتا ۋاجىپ بولغان نەرسە بولسا، قىرقدەن بىرى ئىدى. تىجارەت مائالىرىنىڭ زاكاتىمۇ پۇل زاكاتىغا ئوخشاش بولىدۇ. پۇل زاكاتىدىن ئاشۇرۇلمايدۇ ۋە كەمەيتىلمەيدۇ. چۈنكى بۇ مىقدار اللە مۇسۇلمان كىشىگە قۇرئاندىكى سەككىز سىنىپقا مالنى پاكلاش ئۈچۈن ۋاجىپ قىلغان مۇسۇلمان كىشىنىڭ مالدىكى ھەققىدۇر. ۋە بۇ سەدىقات دىۋانغا قويىلىپ ئۆز ئورنىغا سەرپ قىلىنىدۇ.

زىمى تىجارەتچىلىرىنى چېگرىلاردىن ئۆتۈۋاتقانلىرىغا ئۈمەر ئىبىن خەتتاب دەۋرىلىرىدە ئەقدى قىلىنغان سۈلھى ۋە ئىتتىپاققا مۇۋاپىق نىسپۇل ئۆشەرە يەنى يىگىرمىدەن بىر ئېلىنىدۇ. ئەگەر بۈگۈنكى كۈندە ئەھلى كىتابلار ياكى ئۇلاردىن باشقىلار بىلەن يېڭى ئىتتىپاق تۈزۈلسە، ئۇلار دۆلەت چېگرىسىدىن ئېلىپ ئۆتۈۋاتقان تىجارەت مائالىرىغا ئېلىنىۋاتقان سېلىق مىقدارى ئۆشەرە بىلەن ئۆشۈرىنىڭ ئوندىن بىرى ياكى تۆتۈندەن بىرى ياكى ئۆشۈرىنىڭ يېرىمى بىلەن، ياكى يېرىمىدىن كۆپراقى ياكى ئازراقى بىلەن بەلگىلىنىدۇ. ئىتتىپاق قىلىنغان نەرسىگە رىئايە قىلىش ۋاجىپ بولىدۇ.

ئەبۇ مەسەل ئەشئەرى ئۈمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: «ئەلۋەتتە بىز تەرەپتىن تىجارەتچى مۇسۇلمانلار كۇفىرى دىيارغا بارغاندا، ئۇلار مۇسۇلمانلاردىن ئوندىن بىر ئېلىشىدۇ»، دەپ خەت يازىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۈمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەبۇ مۇسەل ئەشئەرىگە: «سەن كۇفىرى دىيارى ئەھلىلىرىدىن مۇسۇلمان تىجارەتچىلىرىدىن ئالغىنىغا ئوخشاش ئالغىن»، دەپ خەت يازدى ۋە مەنبىج ئەھلى ئۈمەرگە: بىزگە يېرىڭىزگە تىجارەت ئۈچۈن كىرىشكە رۇخسەت بېرىڭ، بىزدىن ئوندىن بىرىنى ئالىمىز، دەپ خەت يازدى. كېيىن ئۈمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى بىلەن شۇ ھەققىدە مەسەلەتلەشتى. ئۇلار ئۈمەرگە ئوندىن بىرىنى ئېلىشقا

بىر زاكات ئېلىنىدۇ. چۈنكى تىجارەت مائالىرىنىڭ زاكاتى پۇلغا ئوخشاشتۇر. بۇ زاكاتتا ۋاجىپ بولغان نەرسە بولسا، قىرقدەن بىرى ئىدى. تىجارەت مائالىرىنىڭ زاكاتىمۇ پۇل زاكاتىغا ئوخشاش بولىدۇ. پۇل زاكاتىدىن ئاشۇرۇلمايدۇ ۋە كەمەيتىلمەيدۇ. چۈنكى بۇ مىقدار اللە مۇسۇلمان كىشىگە قۇرئاندىكى سەككىز سىنىپقا مالنى پاكلاش ئۈچۈن ۋاجىپ قىلغان مۇسۇلمان كىشىنىڭ مالدىكى ھەققىدۇر. ۋە بۇ سەدىقات دىۋانغا قويىلىپ ئۆز ئورنىغا سەرپ قىلىنىدۇ.

زىمى تىجارەتچىلىرىنى چېگرىلاردىن ئۆتۈۋاتقانلىرىغا ئۈمەر ئىبىن خەتتاب دەۋرىلىرىدە ئەقدى قىلىنغان سۈلھى ۋە ئىتتىپاققا مۇۋاپىق نىسپۇل ئۆشەرە يەنى يىگىرمىدەن بىر ئېلىنىدۇ. ئەگەر بۈگۈنكى كۈندە ئەھلى كىتابلار ياكى ئۇلاردىن باشقىلار بىلەن يېڭى ئىتتىپاق تۈزۈلسە، ئۇلار دۆلەت چېگرىسىدىن ئېلىپ ئۆتۈۋاتقان تىجارەت مائالىرىغا ئېلىنىۋاتقان سېلىق مىقدارى ئۆشەرە بىلەن ئۆشۈرىنىڭ ئوندىن بىرى ياكى تۆتۈندەن بىرى ياكى ئۆشۈرىنىڭ يېرىمى بىلەن، ياكى يېرىمىدىن كۆپراقى ياكى ئازراقى بىلەن بەلگىلىنىدۇ. ئىتتىپاق قىلىنغان نەرسىگە رىئايە قىلىش ۋاجىپ بولىدۇ.

دارۇل ھەرب تىجارەتچىلىرىنىڭ دۆلەت چېگرىسىدىن ئېلىپ ئۆتۈۋاتقان مائالىرىدىن ئۇلارنىڭ دۆلىتى مۇسۇلمانلاردىن تۇتۇپ ئېلىۋاتقان مىقدارىدا بىر خىل مۇئامىلە قىلىنىپ ئۆشەرە ئېلىنىدۇ. ئۇلار بىزنىڭ تىجارەتچىلىرىمىزدىن ئالغىنىغا ئوخشاش ئاز بولسا ئاز كۆپ بولسا كۆپ ئالىمىز. ھەقىقەتتە، ئۈمەر ئىبىن خەتتاب ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىنكى خەلىفىلەر دەۋرىدە دارۇل كۇفىرى ئەھلىلىرى بىلەن بىر خىل مۇئامىلە قىلىنىپ

بىلىشەت بىرقى. شۇنىڭ ئۈچۈن، كۆپىنچە دىيارى ئەھلىدىن ئېلىنىدىغان مېلىق مىقدارى تۆتىن بىر خىل مۇئامىلە قىلىنىپ، بىرنىڭ تىجارەتچىلىرىمىزدىن ئېلىنغان مىقداردا بولىدۇ. ئەگەر بىز يۈكۈنكى كۈندە مۇئامىلە بىلەن بىلگى ئىنتىپاق بۇ ئىنتىپاق. ئۇلار بىرنىڭ تىجارەتچىلىرىمىزدىن ئېلىنىدىغان مېلىقنى بەلگىلەپ بېرىدۇ ۋە بىز ئۇلارنىڭ تىجارەتچىلىرىدىن ئىنتىپاق بەلگىلەپ بىرگەن مېلىق مىقدارىنى ئېلىشقا رىئايە قىلىشىمىز ۋەتەپ بولىدۇ. بۇ مىقداردىن ئارتۇق ئېلىشىمىز جاائز ئەمەس.

ئالەمتە، زىمىنى ۋە كۆپىنچە دىيارى ئەھلىلىرى تىجارەتچىلىرىدىن ئېلىنىدىغان مىقدارنى مۇسۇلمانلار ئۈچۈن بېشى - ئولجاۋۇر ۋە تۇلار بېشى ۋە خىراج مۇئامىلە قوبۇلۇپ، جىزىە ۋە خىراج ئورۇنلىرىغا مەرىپ قىلىنىدۇ.

زىمىنلەر ۋە كۆپىنچە دىيارى تىجارەتچىلىرىدىن ئېلىنىدىغان مىقدار خەلىپىنىڭ ئىختىيارىغا تاپشۇرۇلغاندۇر. خەلىپە تۈرگەن ياكى ئۆزۈلىدىغان مۇلھى ئىنتىپاقى دائىرىسىدە ۋە بىرنىڭ تىجارەتچىلىرىمىزگە مۇئامىلە قىلىشقا توغشاش بىر خىل مۇئامىلە قاتىدىنىڭ سىئەت. ئۇنىڭغا ئىسلام ۋە مۇسۇلمان، مەدەنىي بېشى مەنپەئەتلىك دەپ كۆرگەن رەئىيەگە مۇۋاپىق. مىقدارىدىن ئېلىشى ياكى كەمىيىتى جائىزەدۇر. ئابدۇللاھ ئىبن ئۇمەر دىن رىئايەت قىلىنغان مەدەنىي ئابدۇللاھ: «ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نەبەت قەۋمىنىڭ باغ ۋە بوغدىيىدىن، مەدەنىيە ئۇلار كۆپىيىشى ئۈچۈن، يىگىرىمىدىن بىرىنى ئالاتى، پاختا مائارىپىدىن بولسا ئوندىن بىرىنى ئالاتى» دەيدۇ.

ئۆشۈرىلەر نېمەلەردىن ۋە قاچان ئېلىنىدۇ؟

ئۆشۈرىلەر مائا بولامدۇ. ھاياۋان، زىرائەت ياكى مېۋە بولامدۇ نۇرى قانداق بولمىسۇن. تىجارەت مالىلىرىنىڭ ھەممىسىدىن ئېلىنىدۇ. تىجارەت مالىلىرىدىن باشقا ماللاردىن ئېلىنمايدۇ. تىنەننىڭ كىيىملىرىگە ئەسۋاپلىرىغا ۋە ئۆزى ئىشلىتىدىغان خالى تەرىپلىرىگە ۋە ئاتلىغا ئۆشۈرە ئېلىنمايدۇ. ئەگەر بىرەر شەخس ئۆزى بىلەن كۆتىرىپ يۈرگەن تەرىپلىرى تىجارەت ئۈچۈن ئەمەلىيلىكى دەۋا قىلسا، ئونى ھۆججەت بىلەن ئىسپاتلىشى لازىم.

زىمىنلەر ۋە كۆپىنچە دىيارى تىجارەتچىلىرىدىن پەقەت چېگرىلاردىن ئۆتكۈچى تىجارەت مالىلىرىدىنلا ئۆشۈرە ئېلىنىدۇ. زىمىنلەر ۋە كۆپىنچە دىيارى ئەھلىلىرىمىزنىڭ چېگرا تىجارەتچىلىرىدىن تىجارەتچىلىرىدىن بولسا ئېلىنمايدۇ. پەقەتلا مۇلھى ئىنتىپاقى ياكى مۇئامىلە بىلەن بولغان تىجارەت ئىنتىپاقلىرى - چېگرا تىجارەتچىلىرىدىن مالىدىن ئۆشۈرىلەر ئېلىنىشى باھان قىلغان بولسا، ئېلىنىدۇ. چۈنكى زىمىنى ۋە كۆپىنچە دىيارى ئەھلىلىرىگە زىككەت يوق. زىمىنلار چېگرا تىجارەتچىلىرىدە پەقەت ئۆزلىرى ئۈچۈن جىزىە، يەزىلىرى ئۈچۈن خىراج بېرىدۇ خالاس. لېكىن زىمىنلەر بىلەن مۇلھى ئىنتىپاقىدا «ئوقدەنۇل ئۇمەرىيە» دەپ بىر ئۆمەرنىڭ ئوخشاشلىرىدا كەلگەنلىكىگە توغشاش. بەزىلىرى بېشى ۋە مۇسۇلمانلارنى مېھمان قىلىشقا توغشاش تەرىپلىرىنى باھان قىلغان بولسا، زىمىنلار جىزىە ۋە خىراجقا قوشۇمچە رەۋشە ئىنتىپاقىدىكى تەرىپلىرىنى بېرىدۇ. كۆپىنچە دىيارى ئەھلىلىرى بىلەن بىر خىل مۇئامىلە قىلىشقا، ئىنتىپاق

مۆجەزە بىلەن تەستىقلىشى لازىم. چۈنكى زاكات بىر يىلدا بىر قېتىملا ۋاجىپ بولىدۇ. كىشى ئېلىپ ئۆتمىگەن زاكاتنى ئۈچۈن رۇبۇل ئۆشۈرە قىرىقدەن بىر زاكات ھالىدا ئېلىنىدۇ.

مۇسۇلمان تىجارەتچى مالى ئىسپاتقا يەتسە ۋە ئۇنىڭغا بىر يىل ئايلانسا، يەنى قىشقىن يىگىرمە مىڭقىل ئالتۇنغا يەتسە، (يەنى 85 گىرام ئالتۇنغا) ياكى 200 دەرھەم كۈمۈشكە (يەنى 555 گىرام كۈمۈش قىممىتىگە) رۇبۇل ئۆشۈرە قىرىقدەن بىر ئېلىنىدۇ. ئەگەر مالى زاكات ئىسپاتقا يەتمىسە، ئۇنىڭدىن بىرەر نەرسە ئېلىنمايدۇ. ئەمما زىمى ۋە كۇفرى دىيارىدا ياشىغۇچىدىن كۆپ بولمىدى ياكى ئاز بولمىدى تىجارەت مالىدىن ھەر بىرىدىن ئۆشۈرە ئېلىنىدۇ.

ئۆشۈرە ئالغۇچىنىڭ ۋەزىپىسى نازۇكەدۇر. چۈنكى ئاشىر ئىنسانلارغا زۇلۇم قىلىشى، ئۇلاردىن پارا ئېلىشقا ئوخشاش ئىللەتلەرگە بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆشۈرە ئالغۇچى ئىنسانلارغا زۇلۇم قىلىپ، ئۇلارنىڭ مۇئامىلەلەرنى يامانلاشتۇرماستىن ئېلىش ۋاجىپ بولغاندىن كۆپ ئالماسلىقى، ئاچكۆز ۋە پارا خور بولماسلىقى، پارا بارەۋېرىگە سودىگەرلەردىن ئېلىنىشى ۋاجىپ بولغان نەرسىنى كەمەيتىپ، بەيتۇلمال يەنى مۇسۇلمانلىق ھەققىنى زايلا قىلماسلىق ئۈچۈن تەقۋا ۋە ياخشى ئەھلىدىن بولۇشى لازىم. شۇنىڭەك، ئۆشۈرە ئالغۇچىنىڭ ھالىنى تەكشۈرۈپ تۇرۇش لازىم بولىدۇ. كىمكى ۋەزىپىسىنى سۈئى ئىستىمال قىلغان ھالىدا تېپىلسا جازالىنىدۇ ياكى قاتتىق تەنبىھ بېرىلىدۇ ياكى ئەمەلدىن بوشتىلىدۇ.

توختاملىرىغا، ئۇلارنىڭ ئىسلام دىيارىغا كىرىشكە رۇخسەت بېرىش شەرتلىرىگە رىئايە قىلىش لازىم بولىدۇ. ئەگەر كېلىشىلگەن توختاملاردا ئىسلام دىيارى ئىچىدە ئۇلارنىڭ تىجارەتلىرى ئۈچۈن بىرەر نەرسە ئېلىنىشى شەرت قىلىنغان بولسا، ئېلىنىدۇ، بولمىسا ئېلىنمايدۇ. مۇسۇلمانلارغا كەلسەك، ئۇلارنىڭ ماللىرى ۋە تىجارەت ماللىرىغا زاكات ۋاجىپ بولىدۇ. ئۆشۈرە بىر يىلدا بىر قېتىم ئېلىنىدۇ، تىجارەتچى ئاشىرنىڭ ئالدىدىن قانچە كۆپ ئۆتسىمۇ. زىياد ئىبن ھەدرىدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە، زىياد ئىبن ھەدرى ئېيتىدۇكى: «زىيادنىڭ ئاتلىرى بىر نەسراندىن ھەر يىلى ئىككى قېتىم ئۆشۈرە ئالاتتى. نەسرانى ئۆمەر ئىبن خەتتابقا كېلىپ: «ئى، ئەمىرۇل مۆئمىنن، ئۆشۈرە ئالغۇچىڭىز مەندىن ئۆشۈرنى بىر يىلدا ئىككى قېتىم ئېلىۋاتىدۇ»، - دېدى. ئۆمەر رىزىيەللاھۇ ئەنھۇ: «ئۇنىڭغا بىر يىلدا ئىككى قېتىم ئېلىش جائىز ئەمەس، بەلكى ھەر يىلى بىر قېتىم ئېلىش جائىز»، - دېدى. كېيىن نەسرانى ئۆمەرگە ئىككىنچى قېتىم كېلىپ: «مەن نەسرانى قېرىمەن»، - دېدى. شۇ ۋاقىتتا ئۆمەر: «مەن ھەنىپ قېرىمەن، سېنىڭ ھاجىتىنىڭ ھەققىدە خەت يېزىپ ئەۋەتتىم»، - دېدى.

ئەمما، ئەگەر زىمى ۋە دارۇل ھەرىدە ياشىغۇچى تىجارەتچى ھەر قېتىم ئاۋۋالقىسىدىن باشقا، يېڭى مال بىلەن ياكى تۈرلۈك ھەر خىل ماتالار بىلەن بىر نەچچە قېتىم ئۆتسە، ئۇ مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئېلىپ ئۆتمىگەن تىجارەت مالىنىڭ ھەر بىرىگە زاكات ئالغۇچىغا ئوخشاش، زىمىنىڭ ئېلىپ ئۆتمىگەن ھەر بىر يېڭى تىجارىتىدىن ئۆشۈرە ئېلىنمايدۇ. ئەگەر، مۇسۇلمان كىشى تىجارىتىنىڭ زاكاتىنى بەرگەنلىكىنى ئېيتسا، قەسەمى بىلەن ياكى

ھاكىم ۋە دۆلەت خىزمەتچىلىرىنىڭ خىيانەت قىلغان ماللىرى، غەيرى شەرئى تېپىلغان ماللار، جەرىمانە ئېلىنغان ماللار

خىيانەت ماللىرى مەنەپدار شەخسلەرنىڭ ياكى ئىشچى ۋە دۆلەت خىزمەتچىلەرنىڭ غەيرى شەرئى يول بىلەن دۆلەت ياكى ئىنسانلارنىڭ ماللىرىدىن تاپقان بارلىق ماللىرىدۇر. مەنەپدار شەخس ۋە خىزمەتچىلەرگە، پەقەتلا دۆلەت بەلگىلىگەن ئايلىق مائاشلا ھالال بولىدۇ. ۋالى ۋە ئىشچى، خىزمەتچىلەر كۈچ، مەنەپ، ھۆكۈمرانلىق بىلەن دۆلەت ياكى شەخسلەرنىڭ مالدىن تاپقان مال - خىيانەتتۇر. خىيانەت مېلى ۋە ھارام كېسىپ - پايدا - ئىگىسىز مال دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ. بۇ ماللارنىڭ ئەگەر ئىگىلىرى تېپىلسا، ئۇلارغا قايتۇرۇش ۋاجىپ. لېكىن، بۇ ماللارنىڭ ئىگىلىرى تېپىلمىسا، مۇسادىرە قىلىش ۋە مۇسۇلمانلار بەيتۇلمالىغا قوشۇش ۋاجىپ. اللە ئېيتىدۇكى:

ومن يغفل يا اثم بما غل يوم القيامة

- «كىمكى غەنىمەتكە خىيانەت قىلىدىكەن، قىيامەت كۈنى ئۇ خىيانەت قىلغان نەرسىسى بىلەن (يەنى خىيانەت قىلغان نەرسىسى گەجگىسىگە ئارتىلغان ھالدا) كېلىدۇ». (3:161)

مۇئاز ئىبن جەبەلدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە مۇئاز ئېيتىدۇكى: «مېنى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام يەمەنگە ئەۋەتتى.

مەن كەتكەندىن كېيىن كەينىمدىن ئەلچە ئەۋەتتى. مەن قايتتىم. كېيىن رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «نېمە ئۈچۈن نەچچە ئەۋەتكەنلىكىڭنى بىلمەيدىن؟» دېگەنلىك ئىزىمىسى بىرەر نەرسىنى ئېيتىدىكەن، جۈڭنى بۇ ئىشقا، قىسكى خىيانەت قىلىما، قىيامەت كۈنىدە خىيانەت قىلىما، نەرسىسى بىلەن كېلىپ، شۇنىڭ ئۈچۈن قاينۇردۇم ئەمدى كەتتۈرگىم»، دېدى. بۇ ھەدىسنى ئىزمىزى رىۋايەت قىلغان. ئەيۇ مەسئۇددىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە ئۇ كىشى: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مېنى سەدىقە بىققۇچى قىلىپ ئەۋەتتىڭىز بۇرۇن، «ئى، مەسئۇد، بارغىن مەن سېنى قىيامەت كۈنىدە، ئارقاڭدا خىيانەت قىلىپ ئېلىۋالغان سەدىقە تۆگىسى بوقۇرغۇچى ھالدا كۆرمىي»، دېدى. «ئۇنداق بولسا بارمايمەن»، دېدىم. شۇۋاقتىدا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «سېنى مەجبۇر قىلمايمەن»، دېدى.

ۋالىلار، ئىشچىلار، دۆلەت خىزمەتچىلىرىنى غەيرى شەرئى كەسىپ يوللىرى تۆۋەندىكىلەردۇر:

پارا

پارا بۇ ۋالىغا، ئىشچىغا، قازىغا، دۆلەت خىزمەتچىسىگە ئۇنى ئالماستىن بېجىرىش ۋاجىپ بولغان، شەخسلەرنىڭ بىرەر ئىھتىياجىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن بېرىلگەن مالدۇر. پارا، تۈرى قانداق بولمىسىدىن قەتئىينەزەر، كۆپ بولامدۇ ياكى ئاز بولامدۇ، قايسى يول بىلەن بېرىلمىسۇن ۋە قايسى بىر مۇئامىلە ئۈچۈن ئېلىنمىسۇن، بارلىق ھەممىسى ھارامدۇر. ئەيۇ داۋۇت ئەيۇ ھۈرەيرىدىن رىۋايەت قىلىپ ئېيتىدۇكى: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ھۆكۈم چىقىرىشتا پارا بەرگۈچى ۋە پارا ئالغۇچىغا

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام قوللىرىنى كۆتەردى. ھەتتاكى، بىز قولتۇقىنىڭ ئاقلغىنىنى كۆردۈك، كېيىن رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئىككى قېتىم: «ئى ئىلاھىم يەتكۈزدۈممۇ؟» دېدى.

شۇنىڭ بىلەن، ۋالىلارغا، ئىشچىلارغا، قازىلارغا ۋە دۆلەت خىزمەتچىلىرىگە ھەدىيە ياكى سوغات قىلىنغان بارلىق ماللار ھارام. ئىككىسىز تېپىۋېلىنغان مال، ئېتىبار قىلىنىدۇ ۋە بۇ مالنى مۇسادىرە قىلىش ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇلمالىغا قوشۇش ۋاجىپ بولىدۇ. چۈنكى بۇ مال غەيرى شەرىئى مالدۇر.

سەلتەنەت كۈچى بىلەن ھۆكۈمرانلىق ۋە ئىگىلىك قىلىنغان ماللار

بۇ ھاكىملار، ۋالىلار، دۆلەت ئىشچىلىرى ياكى ئۇلارنىڭ قېرىنداش. ئۇرۇغ تۇققانلىرى دۆلەت ماللىرىنى ياكى يەرلىرىنى ياكى ئىنسانلارنىڭ ماللىرى ياكى يەرلىرىنى مەنەپ ياكى سەلتەنەت كۈچى ۋە زورۇلۇق بىلەن ئىگەللەپ ئالغان ماللاردۇر. دۆلەت ماللىرىدىن ياكى يەرلىرىدىن ياكى ئىنسانلارنىڭ ماللىرىدىن ياكى يەرلىرىدىن بۇ يوللارنى بىرەرسى بىلەن ئىگەللىگەن بارلىق ماللار - ھارام تېپىلغان مال، دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ ۋە بۇ مالغا ئىگە بولمايدۇ، چۈنكى بۇ مال غەيرى شەرىئى يول بىلەن تېپىلغاندۇر. بۇ يوللارنىڭ بىرەرسى بىلەن ئىگەللىگەن بارلىق ماللار زۇلۇم، دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ. زۇلۇم بولسا - ھارام، قىيامەت كۈنىنىڭ زۇلمەتلىرىدىندۇر. شۇنىڭدەك، بۇنداق مال خىيانەت، دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ.

خىيانەتنىڭ ئورنى بولسا - جەھەننەمدۇر. (يەنى، خىيانەت مال ئىككىسى) رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە: «كىمدەكىم يەردىن ھەقسىز بىر نەرسىنى ئالسا قىيامەت كۈنىدە يەتتە قەۋەت يەر ئاستىغا يۇقىرىلىدۇ». باش رىۋايەتتە بولسا: «كىمدەكىم بىر غەرىج يەرنى زۇلۇم بىلە، ئالسا، قىيامەت كۈنىدە يەتتە قات يەر بويىغا تاقاق قىلىپ كىيگۈزۈلىدۇ». دېيىلىدۇ. بۇ ھەدىسنى بۇخارى ۋە مۇسلى رىۋايەت قىلغان. ئاممى رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، نەبى ئەلەيھىسسالام: «كىمكى بىر غەرىج يەردى زۇلۇم بىلەن ئالسا، اللە يەتتە قات يەرنى بويىغا تېشىپ قويىدۇ». دېدى. مۇتەپەقۇن ئەلەيھى ھەدىسەدۇر. (يەنى ئىتتىپاق، قىلىنغان ھەدىسەدۇر).

ئەگەر ئىگەللىمەللىغان ماللار ۋە يەرلەر ئىنسانلارنىڭ مۈلكىدىن بولسا، ئەگەر ئىگىلىرى مەلۇم بولسا، ئۇلار قايتۇرۇش ۋاجىپ بولىدۇ. ئەگەر ئىگىلىرى مەلۇم بولمىسا بەيتۇلمالىغا قوشۇش ۋاجىپ بولىدۇ. ئەمما ئىگەللىگەن مال دۆلەت مۈلكىدىن بولسا، قەتئىي بەيتۇلمالىغا قايتۇرۇش ۋاجىپ بولىدۇ. خۇددى ئۆمەر ئىبن ئابدۇل ئەزىز خەلىفە بولغان ۋاقىتتە بەنى ئۇمەييە، بەنى ئۇمەيىلەر سەلتەنەت كۈچى بىلەن ئىنسانلارنىڭ مۈلۈكلىرىدىن ياكى دۆلەت مۈلكىدىن ئىگەللىمەللىغان يەر ۋە ماللارنى بەيتۇلمالىغا قوشۇپ، ئىگە بىلىنمە - ئىككىسىگە قايتۇرۇلغاندەك. ئۆمەر ئىبن ئابدۇل ئەزىز، ئۆمەيىلەرگە ئاجرىتىلغان يەر، مەبلەغ ۋە ئىگەللىمەللىغان بارلىق نەرسىلەردىن مەھرۇم قىلدى. چۈنكى ئۆمەر ئىبن ئابدۇل ئەزىز، بۇ ماللارغا بەنى ئۇمەييە سەلتەنەت كۈچى بىلەن ۋە ئىگىلىك

قىلىش جائىز بولمىغان غەيرى شەرتىي يوللار بىلەن شىگە بولغان دەپ، ئېتىبار قىلدى. بۇ ئىشنى ئۆزىدىن باشلىدى ئۆزىنىڭ بارلىق مال-مۈلۈكلىرىنى 23000 دىنارغا ساتتۇرۇپ بەيتۇلمالغا قويدى.

دەللىچىلىق ۋە ۋاستىچىلىق ھەققى

بۇ ۋالىلار ۋە دۆلەت ئىشچىلىرى، ۋە دۆلەت خىزمەتچىلىرى دەللىچىلىق ياكى ۋاستىچىلىك قىلغان ھالدا، ئەجنەبى ياكى مەھەللى شىركەتلەردىن ياكى شەخسلەردىن، ئۇلار بىلەن دۆلەت ئارىسىدا تۈزۈلگەن توختام ياكى شەرتنامە باراۋىرىگە ئالغان ماللاردۇر. ئۇلار بۇ يول بىلەن تاپقان بارلىق ماللىرى خىيانەت ۋە ھارام مال دەپ، ئېتىبار قىلىنىدۇ. بۇ ماللارنى مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇلمالغا قويۇش ۋاجىپ بولىدۇ. چۈنكى بۇ مال غەيرى شەرتى تېپىلغاندۇر. مۇئاز ئىبن جەبەلدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە مۇئاز ئېيتىدۇكى: «مېنى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام يەمەنگە ئەۋەتتى. مەن يەمەنگە ئەۋەتتىم، ئارقىدىن ئادەم ئەۋەتتى ۋە مەن قايتتىم. شۇ ۋاقتىدا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «نېمە ئۈچۈن ئادەم ئەۋەتكەنلىكىمنى بىلمەسەن؟ مېنىڭ ئىزنىمىز بىرەر نەرسىنى ئالمايسەن. چۈنكى بۇ مال - خىيانەتتۇر، كىمكى، خىيانەت قىلسا، قىيامەتتە خىيانەت قىلغان نەرسىسى بىلەن كېلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن سېنى چاقىردىم. ئەمەلىگىنى داۋاملاشتۇرغىن»، - دەپتى. شىركەت ۋە شەخسلەر دەللىچىلىق ۋە ۋاستىچىلىق ھەققىنى ۋالى ۋە دۆلەت ئىشچىلىرىغا دۆلەتتىن يۇشۇرۇنچە ۋە مەخپى رەۋىشتە بېرىدۇ. بۇنىڭدا ئۈمەت

مەنبەئەتلىرى ئەمەس، ئۆزلىرىنىڭ مەنبەئەتلىرى مەيدانغا چىقىدىغان قانۇن لايىھەلەرنى تۈزۈش ياكى ئىجراگە بېرىش توختىسىنى تۈزۈشكە ئېرىشىشى كۆزدە تۇتۇلىدۇ ۋە بۇمۇ پارا ئورنىدادۇر.

ئوغرىلىقلار

بۇ ۋالىلار، دۆلەت ئىشچىلىرى ۋە دۆلەت خىزمەتچىلىرى ئىنشائاتلارغا، لايىھەلەرگە ياكى باشقا دۆلەت مەنبەئەتلىرىگە پاراۋانلىقلارغا باشچىلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ تەسەررۇپلىرى ئاستىغا قويغان دۆلەت ماللىرىدىن ئوغۇرلاپ ئالغان ماللاردۇر. بۇ ماللارغا بوچتا، تېلىگراف، تېلىفون ۋە ئالاقە خىزمەتلىرى، بۇلاردىن باشقا ئىدىارە خىزمەتچىلىرى غەپلەتلىرىدىن پايدىلىنىش، ئالدامچىلىق، ساختىلىق يولى بىلەن ئىنسانلاردىن بەلگىلەنگەن ھەقدىن ئارتۇقچە ئېلىنغان ھەقدەر - ئالدامچىلىق بىلەن ئوغۇرلانغان ماللارغا كېرىدۇ. دۆلەت ماللىرىدىن ئوغۇرلاش ياكى ئىنسانلارنىڭ ماللىرىدىن بېيرۋالىقتىن پايدىلىنىش، ئالدامچىلىق يولى بىلەن تېپىلغان بارلىق ماللار ھارام. ئىگىسىز تېپىلغان مال، دەپ ئېتىبار قىلىنىش ۋە بەيتۇلمالغا قويۇش ۋاجىپ بولىدۇ.

ھەقىقەتەن، ئۈمەر ئىبن خەتتاب بىرەر ۋالىدىن ياكى دۆلەت ئىشچىسىدىن شۈبھىلەنسە، ئۇنىڭغا بەلگىلەنگەن تەمىناتتىن ئارتۇقچە ماللىرىنى مۇسادىرە قىلاتتى ياكى مال ئۆزىنىڭكى ئىكەنلىكىگە قەسەم قىلدۇراتتى. ئۈمەر ئىبن خەتتاب ۋالى ۋە دۆلەت ئىشچىلىرىنى ئەمەلگە ئولتۇرماستىن ئىلگىرى

ئولتۇرغاندىن كېيىن، مۇسەببەبىمىز مەن بىلەن ئىككىمىز ئارقىلىق مەن ئارقىلىق بىرەر تەرىپتىن تايىدىكەن، مال تاپسا ياكى ئاشۇ مالىدىن شەرتلىنىپ، ئۇلارنىڭ مالىنى مۇسادىرە قىلاتتى ياكى قەسەم قىلىدۇراتتى. ئۇلاردىن ئالغان نەرسىلەرنى بەيتۇلمالغا قوياتتى. شۇنىڭدەك، ئۇمەر ئىبىن خەتتاب ئەبۇ سۇفيان ئىبىن مۇئاۋىيەنىڭ ھۇزۇرىدىن قايتقاندا، ئەبۇ سۇفياننىڭ مالىنى مۇسادىرە قىلدى. مۇئاۋىيە ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇننىڭ شامدىكى ۋالىسى ئىدى. ئەبۇ سۇفيان ئۇمەرگە سالام بەرگىلى كەلگەندە، «مۇئاۋىيە ئاتىسى قايتقاندا ئۇنىڭغا پۇل بېرىپ ئەۋەتكەندۇر»، دېگەن خىيال ئۇمەرنىڭ كۆڭلىگە كەچتى. ئۇمەر ئىبىن خەتتاب شۇنداق دېدى: «ئى، ئەبۇ سۇفيان، بىزگە ئالغان مالىنى بەر». ئەبۇ سۇفيان: «بىرەي دەسەك بىرەر نەرسە ئالغىنىمىز يوق»، دېدى. كېيىن ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قولىنى ئەبۇ سۇفياننىڭ قولىدىكى ئۈزۈككە ئۇزاتتى ۋە قولىدىن ئۈزۈكىنى ئالدى. ئۈزۈكنى ئەلچى بىلەن ئەبۇ سۇفياننىڭ ئايالى ھىندىگە ئەۋەتتى، ئەلچىسىگە: «ئەبۇ سۇفيان نامىدىن «مەن ئەكەلگەن ئىككى خۇرجۇنغا قارىغىن ۋە ئۇنى ئەۋەتكىن!» دەپ ئېيتىشىنى بۇيرۇدى. ئەلچە ھايات يوق 10000 دەرھەم بولغان ئىككى خۇرجۇننى ئېلىپ كەلدى. ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ دەرھەملەرنى بەيتۇلمالغا تاشلىدى».

ۋالىلار، دۆلەت ئىشچىلىرى ۋە دۆلەت خىزمەتچىلىرى يۇقىرىدا ئۆتكىنىگە ئوخشاش غەيرى شەرتى يول بىلەن تاپقان بارلىق ماللار بەيتۇلمال كىرىملىرىدىندۇر. شۇنىڭدەك، شەخسلەر ئۇنىڭ بىلەن مۈلكىنى ئۆستۈرۈشى مەنى قىلىنغان يوللاردىن بىر يول بىلەن تېپىۋاتقان بارلىق ماللىرى بەيتۇلمال كىرىملىرىدىن بولىدۇ. چۈنكى ئۇ ھارامدىن تاپقان مال بولۇپ،

ئىككىمىزدۇر.

كىمىدەككىم رىبا يولى ئارقىلىق بىرەر تەرىپتىن تايىدىكەن، بۇ نەرسە ھارام ۋە ئىككىمىز بولىدۇ. چۈنكى اللە تائالا رىبانى ۋە رىبا يولى ئارقىلىق ماللارنى تويلاشنى ھارام قىلدى. اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ:

الذین یأکلون الربا لا یقومون الا کما یقوم الذی یتخطه الشیطان من المیس ذلک بانهم قالوا انما البیع مثل الربا واحل اللہ البیع وحرم الربا فین جاء موعظۃ من ربہ فاتتہی فلہ ما سلق واسره الی اللہ ومن عاد فاولئل اصحاب النار هم فیہا خالدون

«جارانە، ئۆسۈم يېگەن ئادەملەر حىن چېلىنىپ قالغان ساراڭ ئادەملەردەك قوبىدۇ. بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار اللە تائالا ھارام قىلغان نەرسىنى ھالال ئىلىپ: «سودا-سېتىق جازانىغا ئوخشاش» دېدى. اللە سودا-سېتىقنى ھالال قىلدى، جازانىنى ھارام قىلدى. كىمكى بەرۋەدىكارى تەرىپىدىن ۋەزىيەت كەلگەندىن كېيىن ياسا، بۇرۇن ئالغىنى ئۆزىنىڭ بولىدۇ، ئۇنىڭ ئىشى اللەغا تايىۋۇرۇلىدۇ. قايتا جازانە قىلغانلار ئەھلى دوزاخ بولۇپ، دوزاختا مەڭگۈ قالىدۇ». (2:275)

رىبانى، ئەگەر بەرگەن ئىككىمىز مەلۇم بولسا، ئۇلاردىن ئېلىپ ئىككىلىرىگە قايتۇرۇش ۋاجىب بولىدۇ. ئەگەر ئىككىلىرى مەلۇم بولمىسا مۇسادىرە قىلىنىپ، بەيتۇلمالغا قويۇش ۋاجىب بولىدۇ. اللە تائالا ئېيتىدۇ:

يا ايها الذین امنوا اتقوا اللہ وذروا ما بقى من الربا ان كنتم موءمنين * فان لم تقبلوا فاذنوا بحرب من اللہ ورسوله وان كنتم فلكم روس اموالکم لا تظلمون ولا تظلمون *

«ئى ئىمان ئېيتقان كىشىلەر! مۇئىمىن بولساڭلار، اللە (نىڭ) ئەمرىگە مۇخالىپەتچىلىك قىلىشتىن ساقلىنىڭلار، قىلىپ قالغان جازانىنى ئالساڭلار»

ئەگەر ئۇنداق قىلساڭلار، بىلىڭلاركى، اللە ۋە ئۇنىڭ رەسۇلى سىلەرگە ئۇرۇش ئېلان قىلىدۇ، ئەگەر تەۋبە قىلساڭلار، سەرمايەڭلار ئۆزەڭلارغا قايتىدۇ، باشقىلارنى زىيان تارتقۇزمايسىلەر، ئۆزەڭلارمۇ زىيان تارتمايسىلەر» . (2:278,279)

كىمدە-كىم قىمار يولى ئارقىلىق مال تاپسا، ئۆز ئىگىسى ئۈچۈن قايتۇرۇلۇشى ۋاجىپ بولغان مال بولىدۇ. ئەگەر ئىگىسى مەلۇم بولمىسا، مۇسادىرە قىلىنىپ بەيتۇلمالغا قويىلىدۇ. چۈنكى مۈلۈكنى قىمار يولى ئارقىلىق كۆپەيتىش شەرئەن جائىز ئەمەس. ۋە قىمار ھارامدۇر. اللە تائالا ئېيتىدۇ:

يا ايها الذين امنوا انما الخمر والميسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشيطان فاجتنبوه لعلكم تفلحون * انما يريد الشيطان ان يوقع بينكم العداوة والبغضاء في الخمر والميسر ويصدكم عن ذكر الله وعن الصلاة فهل انتم منتهون *
 -«ئى مۆمىنلەر! ھاراق ئىچىش، قىمار ئويناش، بۇتلارغا چۆقۈنۈش، پال ئوقلىرى بىلەن پال سېلىش شەيتاننىڭ ئىشى، پاكىتى قىلقلاردۇر. بەختكە ئېرىشىش ئۈچۈن شەيتاندىن يىراق بولۇڭلار. شەيتان ھاراق، قىمار ئارقىلىق ئاراڭلاردا دۈشمەنلىك، ئاداۋەت تۇغدۇرماقچى نامازدىن ۋە اللەنى ياد ئېتىشتىن توسماقچى بولىدۇ، سىلەر ئەمدى يانمايسىلەر؟» . (91، 5:90)

جەرىمانىلەر

شۇنىڭدەك، دۆلەت بەزى گۇناھ ئىشلارنى قىلغۇچىلار ياكى بەزى قانۇنلارغا قارشى چىققۇچىلارغا، ئىدىارەۋى ياكى تەرتىپكە سېلىش نىزاملارىغا قارشى چىققۇچىلارغا بەلگىلەپ قويغان

جەرىمانىلارمۇ بەيتۇلمال كىرىملىرىدىندۇر. جەرىمانىلار سۈننەت بىلەن ئىسپاتلانغان. ئەمرى ئىبىن شۇئەيب ئاتىمىدىن، ئاتىمى چوڭ دادىسىدىن - ئابدۇللاھ ئىبىن ئەمرى ئىبىن ئاس، ئەمرى ئىبىن ئاس رەسۇلۇللاھتىن رىۋايەت قىلىپ، ئېيتىدۇكى: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئېسىلىپ تۇرغان مېۋە ھەققىدە سورىدىلەر شۇ ۋاقتىدا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مۇھتاج كىشى يەپ ئۆزى بىلەن بىرەر نەرسە ئالمىسا زەرەرى يوق، كىمدە-كىم ئۆزى بىلەن بىرگە بىرەر نەرسىنى ئالسا، ئالغان نەرسىسىنىڭ ئىككى باراۋەر جەرىمانىسى ۋە جازاسى باردۇر». شۇنىڭدەك، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن: «ئاداشقۇچى ھايۋاننى يۇشۇرۇپ قويغۇچىغا شۇ ھايۋان جەرىمانىسى ۋە جەرىمانە بىلەن بىرگە ھايۋاننىڭ ئوخشىشىنى بېرىش زىممىسىدە دۇر»، دەپ ئېيتقانلىرى رىۋايەت قىلىنىدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام زاكاتنى بېرىشتىن باش تارتقان كىشىنى، ئۇنىڭغا تەزىر بېرىلىشى ئۈچۈن، ۋاجىپ بولغان زاكاتتىن تاشقىرى مالنىڭ يېرىمىنى ئېلىشى بەيتۇلمال كىرىملىرىدىن بولغان ئىدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى تەزىر بەرگۈچى جازا سۈپىتىدە جەرىمانىنى بەلگىلەشنى شەرئى ئىكەنلىكىگە دالەت قىلىدۇ. خەلىفە گۇناھ ۋا قارشىلىقلارنىڭ تۈرىنى ۋە بۇ جەرىمانىلار مىقدارىنى، جەرىمانىلارنىڭ ئەڭ يۇقىرىسىنى، ئەڭ تۆۋەنلىرىنى چېگىرلاپ قويىشى ۋە ۋالىلار، دۆلەت ئىشچىلىرى ۋە دۆلەت خىزمەتچىلىرىنى بۇ جەرىمانە مىقدارلىرىغا رىئايە قىلىشقا مەجبۇرلىشى جائىزدۇر. شۇنىڭدەك، خەلىفە جەرىمانە مىقدارىنى بەلگىلەشنى ۋالى، دۆلەت ئىشچىسى، قازى ۋە خىزمەتچىلەرنىڭ ئىجتىھادىغا تاپشۇرۇشى جائىزدۇر. خەلىفە ئىجتىھادى ئېلىپ

خەزىنە (رۇكاز) ۋە مەدەنلەرنىڭ خۇمۇسى

خەزىنە بۇ كۈمۈش، ئالتۇن، جاۋاھىر، مارجان ۋە بۇلاردىن باشقا زىبۇ-زىننەت بويۇملىرى ۋە قورالغا ئوخشاش يەرگە كۆمۈلگەن مالدۇر. بۇ مال ئىلگىرىكى مىسىرلىقلار، بابىلىقلار، ئاشۇرىلىقلار، ساسانىلار، رۇملۇقلار، گىرىكلەر ۋە باشقا قەۋملەر پادىشاھلارنىڭ ياكى ئۇلۇغ كاتتا كىشىلەرنىڭ قەبرىلىرىدە ياكى ئۇلارنىڭ قەدىمى يۈزۈلۈپ كەتكەن شەھەرلىرى تۆپۈلۈكلىرىدە تېپىلغان پۇللار، زىننەت بويۇملىرى، جاۋاھىرلارغا ئوخشاش خەزىنە بولامدۇ ياكى جاھىلىيەت كۈنلەردە ياكى ئۆتكەن ئىسلامىي كۈنلەردە يەرگە يۈشۈرۈپ، كۇزا ياكى باشقا نەرسىلەرگە قويۇلغان پۇل، ئالتۇن ياكى كۈمۈشلەر بولامدۇ، بۇلارنىڭ بارلىق ھەممىسى - خەزىنە دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ.

«رۇكاز» سۆزى مەخپى بولدى مەنىدىكى «غەزە، يەغرىزۇ» پىئىلىگە ئوخشاش «رەكەزە، يەركۈزۇ» پىئىلىدىن ئىشتىقاق قىلىنغاندۇر. ئەرەبلەر يەرگە نەيزە سانچسا «رەكەزەر رۇمھە» دېيىلىدۇ. «مەخپى تاۋۇش» مەنىسىدىكى «ركز» سۆزى ئەنە شۇ پىئىلىدىن ئېلىنغاندۇر. اللە ئائالا ئېيتىدۇكى:

اوتسع لهم ركزا *

«ياكى ئۇلاردىن بىرەر پەس ئاۋاز ئاڭلىيالايمەن؟» (19:98)

ئەمما مەدەن بۇ اللە يەر ۋە ئاسماننى ياراتقان كۈندە يەرنىڭ ئىچىدە ياراتقان ئالتۇن، كۈمۈش، مىس، قوغۇشۇن ۋە باشقا

بارغان پىكىرگە مۇۋاپىق مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇشتا ئىكەنلىكىنى ياراملىق دەپ كۆرگەن نەرسىنى قىلىدۇ.

بۇ كۈمۈش، ئالتۇن، جاۋاھىر، مارجان ۋە بۇلاردىن باشقا زىبۇ-زىننەت بويۇملىرى ۋە قورالغا ئوخشاش يەرگە كۆمۈلگەن مالدۇر. بۇ مال ئىلگىرىكى مىسىرلىقلار، بابىلىقلار، ئاشۇرىلىقلار، ساسانىلار، رۇملۇقلار، گىرىكلەر ۋە باشقا قەۋملەر پادىشاھلارنىڭ ياكى ئۇلۇغ كاتتا كىشىلەرنىڭ قەبرىلىرىدە ياكى ئۇلارنىڭ قەدىمى يۈزۈلۈپ كەتكەن شەھەرلىرى تۆپۈلۈكلىرىدە تېپىلغان پۇللار، زىننەت بويۇملىرى، جاۋاھىرلارغا ئوخشاش خەزىنە بولامدۇ ياكى جاھىلىيەت كۈنلەردە ياكى ئۆتكەن ئىسلامىي كۈنلەردە يەرگە يۈشۈرۈپ، كۇزا ياكى باشقا نەرسىلەرگە قويۇلغان پۇل، ئالتۇن ياكى كۈمۈشلەر بولامدۇ، بۇلارنىڭ بارلىق ھەممىسى - خەزىنە دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ.

مەدەنلەردۇر. «مەدەن» سۆزى «ئەدەنە پىئىلى ماكانە» «يەئىدنىۋ» پىئىلىدىن ئىشتىقاق قىلىنغان بولۇپ، «بىرچايدا تۇردى» مەنىسىدەدۇر. مانا شۇ پىئىلىدىن «جەننەتى ئەدەن» سۆزى ئەنە شۇنىڭ بىلەن ئاتالدى. چۈنكى جەننەت ئەبەدى قېلىش دىيارىدۇر. مەدەن بۇ ئىنسانلار كۆمگەن نەرسە بولماستىن، بەلكى اللەنىڭ بارلىقىنى نەرسىسىدۇر. شۇ سەۋەبتىن، مەدەن كاتتى خەزىنىدىن پەرق قىلىدۇ. چۈنكى خەزىنە ئىنسانلارنىڭ كۆمۈشى بىلەن بولىدۇ.

خەزىنە ۋە مەدەنلەردىكى ئەسلى دەلىل، ئەبۇ ھۈرەيرە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستۇر. بۇ ھەدىستە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئېيتىدۇكى: «ھاياۋان تولۇقسىز ھەم بىنۇقساندۇر ۋە خەزىنىدە بولسا خۇمى بارۇدۇر». ئابدۇللاھ ئىبىن ئەمرىدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە ئېيتىلىشىچە نەبى ئەلەيھىسسالام ئاد قەبىلىسى خارابىلىرىدىن تېپىلغان نەرسە ھەققىدە سورىدى. شۇ ۋاقتىدا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدا ۋە خەزىنىدە خۇمى بار ئەلى ئىبىن ئەبۇ تالىپتىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە ئېيتتىكى: «خەزىنىلەردە خۇمى بار». خەزىنە بۇ يەر ئاستىدىكى ئالتۇن ۋە كۈمۈش بايلىقلىرىدۇر».

شۇنىڭغا قارىغاندا، قەبرىلەردە ياكى تۆپىلىكلەردە ياكى شەھەرلەردە ياكى ئۆلۈك يەردە ياكى ئاد قەۋمى خارابىلىرىدىن، جاھىلىيەت پەيتىدە كۆمۈلگەن بولسۇن ياكى ئىسلامنىڭ ئۆتكەن ئەسىرلىرىدە كۆمۈلگەن بولسۇن ئالتۇن ۋە كۈمۈش ياكى زىننەت بۇيۇملىرى ياكى جاۋاھىرلار ياكى باشقا ماللار - بارلىق ھەممىسى تېپىپ ئالغۇچى ئۈچۈن مۈلۈك بولىدۇ. تېپىۋالغۇچى بۇ مالدىن بەيتۇمالغا خۇمى بېرىدۇ.

شۇنىڭدەك، بىرەر كىشى ئۈچۈن مۈلۈك بولمىغان ئۆلۈك يەردە تېپىلغان، كۆپ بولمىغان ئازلا ئالتۇن ۋە كۈمۈش مەدەنلىرىنىڭ بارلىق ھەممىسى بۇ مەدەن ھالىتىدە بولامدۇ ياكى مەدەن ھالىتىدە بولمامدۇ بۇلار، تېپىۋالغۇچى ئۈچۈن مۈلۈك بولىدۇ ۋە تېپىۋالغان نەرسىسىدىن بەيتۇمالغا خۇمى بېرىدۇ. خەزىنە ۋە مەدەننى تېپىۋالغۇچىدىن ئېلىنىدىغان خۇمى، فەيئى ئورنىدا بولىدۇ ۋە فەيئىنىڭ ھۆكۈمىنى ئالىدۇ ۋە بەيتۇمالنىڭ فەيئى ۋە خىراج دىۋانىغا قويىلىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا سەرپ قىلىنىدۇ. خۇمىنىڭ ئىشى خەلىفىگە تاپشۇرۇلىدۇ. خەلىفە خۇمىنى ئۈممەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇشقا ۋە ئۈممەت مەنپەئەتلىرىنى ئۆتەش يولىدا ئۇنىڭدا ياخشىلىق ۋە مەنپەئەت بار، دەپ بىلگەن رەئى ۋە ئىجتىھادىغا مۇۋاپىق سەرپ قىلىدۇ.

مۇجالىد شۆئبىدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە: «بىر كىشى مەدەن تاشقىرىسىدىن كۆمۈلگەن مىڭ دىنار تېپىۋالدى ۋە ئۇنى ئۈمەر ئىبىن خەتتابقا ئېلىپ كەلدى. ئۈمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭدىن خۇمى، يەنى 200 دىنار ئېلىپ قالغىنىنى قايتۇرۇپ بەردى. ئۈمەر ئۇ ئىككى يۈز دىنارنى ئالدىلىرىدا ھازىر بولغان كىشىلەرگە تەقسىم قىلىشقا باشلىدى، ھەتتاكى، ئىككى يۈز دىناردىن بىر قىسمىنى ئارتقۇزۇپ بۇ دىنارنىڭ ئىگىسى قەنە؟ - دېدى. ئۇ كىشى ئۈمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: «بۇ دىنارلارنى ئالغىن، بۇلار ساڭا»، - دېدى.

ھاريس ئىبىن ئەبىل ھاريسل ئەزەبىدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە: «ھاريسنىڭ ئاتىسى مەدەن كېنىنى ياخشى بىلىدىغان كىشىلەردىن بولغان كىشى ئىدى، ئاتىسى مەدەن تاپقان كىشىگە

كېلىپ بۇ مەدەنى بىر ياشقا تولۇپ ئىككى ياشقا توشمىغان 100 قوي باراۋىرىگە سېتىۋالدى» . ھارس ئېيتتىكى: «ئانام مەدەنىنى ئېلىپ ئېرىتتى ۋە ئۇنىڭدىن مەڭ قوينىڭ پۇلىنى چىقاردى، كېيىن مەدەنىنى ساتقان كىشى كېلىپ: «سودىنى بوزىمىز»، دېدى. ھارسنىڭ ئاتىسى: «بۇزمايمىز!» دېدى. ساتقۇچى: «ئەلى ئىمىن ئەبۇ تالىپقا بېرىپ سېنى ئېيتىمەن»، دېدى. ئەلىنىڭ قېشىغا بېرىپ: «ئەبۇل ھارس يامبۇ تاپتى»، دېدى. كېيىن ئەلى ئەبۇل ھارس قېشىغا كېلىپ: «سەن تاپقان خەزىنە قەنە؟»، دېدى. شۇ ۋاقىتتا ئەبۇل ھارس: «مەن خەزىنە تاپمىدىم ئۇ تېپىۋالدى ۋە مەن ئۇنى بىر ياشقا تولۇپ ئىككى ياشقا كىرمىگەن يۈز قويغا سېتىۋالدىم»، دېدى. ئەلى ئىمىن ئەبۇ تالىپ ساتقۇچىغا: «خۇمىنى سەن بېرىسەن»، دېدى. ۋە يۈز قويدىن خۇمى ئالدى» .

شۆئىبى ۋە ھارسنىڭ ھەدىسلىرىدىن بىلىنىدۇكى، ئۇمەر ئىمىن خەتتاپ خەزىنە تېپىۋالغۇچىدىن ۋە ئەلى ئىمىن ئەبۇ تالىپ مەدەن تېپىۋالغۇچىدىن ئالغان نەرسىنىڭ مىقدارى پەقەتلا خۇمى بولغان. بەشەن بىر قىسمى قالغان خەزىنە ۋە مەدەنىنى تاپقۇچىغا قايتۇرۇلدى ۋە بۇ خۇمى زاكات ئەمەس، بەلكى، فەيئى ئورنىدادۇر. چۈنكى خۇمى ئەگەر زاكات بولغان بولسا ئىدى، خۇمىنى زاكات سەرپ قىلىنغان ئورۇنغا سەرپ قىلىنغان ۋە ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەزىنىنى تېپىۋالغۇچىغا خۇمىدىن بەرمىگەن بولاتتى. چۈنكى خەزىنە تېپىۋالغۇچى باي بولغان ئىدى. زاكات بولسا بايغا ھالال بولمايدۇ.

خەزىنە ياكى مەدەن تېپىۋالغان بارلىق كىشىلەردىن، تېپىۋالغۇچى ئايال كىشى ياكى ئەر كىشى، كىچىك ياكى چوڭ،

ئەقىللىق ياكى ساراڭ، كاپىر ياكى مۇسۇلمان بولسۇن خۇمى ئېلىنىدۇ ۋە بۇ خۇمى ھەرقانداق مىقداردىن تېپىۋالغان نەرسە ئاز بولسۇن ياكى كۆپ بولسۇن ئېلىنىدۇ. ئۆز مۈلكىدىكى يەر ياكى بىنادىن خەزىنە ياكى يامبۇ تېپىۋالغان كىشى بۇ يەرنى ياكى بىنانى مىراس ياكى سېتىۋېلىشتىن قەتئىنەزەر، تېپىۋالغان نەرسىلەرگە ئىگە بولىدۇ. بىرەر سىنىڭ يېرىدىن ياكى بىناسىدىن يامبۇ تېپىۋالغان بولسا يامبۇ خەزىنە، كان يەر ۋە بىنا ئىگىسى ئۈچۈن بولىدۇ. تېپىۋالغۇچى ئۈچۈن بولمايدۇ.

كىمە-كىم، كاپىرلار دىيارىدىن خەزىنە ياكى كان تېپىۋالسا، بۇ خەزىنە ياكى كانغا ئىگە بولىدۇ. تېپىۋالغۇچىغا بۇ خەزىنە ياكى كان فەيئى بولىدۇ. ئىسلام دىيارىدىكى ئۆلۈك يەر ھەمدە قەدىمى خارابىلاردىن خەزىنە تېپىۋالغان كىشىگە ئوخشاش خۇمى تۆلەش لازىم بولىدۇ.

خەزىنە ۋە كان تېپىلىشىنى ئۆزى بىلەن خۇمى بېرىش ۋاجىب بولىدۇ. خۇمىنى بەيتۇلماغا بېرىشنى كېچىكتۈرۈش جايىز بولمايدۇ.

تېپىۋالغۇچى ئىگە بولىدىغان مەدەن كېيىن ئاز مىقداردىكى كاندۇر. ئەمما مىقدارى كۆپ زور مىقداردىكى كان تېپىۋالغۇچىغا مۈلۈك بولمايدۇ. چۈنكى كۆپ مىقداردىكى كانلار شەخسلەر ئىگە بولىشى جايىز بولمايدىغان ئامما مۈلكىدۇر. بەلكى بۇ بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ مۈلكىدۇر.

مىراسخورى يوق كىشىنىڭ مېلى

ئىگىلىرى ۋاپات بولغان ۋە ھېچقانداق مىراسخورى بولمىغان يۆتكەلمەس ۋە يۆتكىلىدىغان بارلىق ماللار، يەنى بىر شەخس ۋاپات بولۇپ ئۇنىڭ مىراسخورى بولىدىغان ئايالى ياكى پەرزەنتى، ئاتا-ئانىلىرى، ئاكا-ئۇكىلىرى، ئاچا-سىڭىللىرى ياكى تۇققانلىرى بولمىغان كىشىنىڭ بارلىق ماللىرى بەيتۇلمالىغا مىراس ھالدا قويىلىدۇ. بۇخارى مىقدامىل كىنىدىن، مىقدامىل كىندى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئېيتتىكى: «مەن ھەر بىر مۆتىمىگە ئۆزىدىنمۇ ھەقىقىدۇرمەن. كىمدە-كىم قەرز ياكى بالا-چاقىسىنى قالدۇرسا، مېنىڭ زىممەمدەدۇر. كىمدە-كىم مال قالدۇرسا، مىراسخورلىرىغا دۇر. ۋە مەن ۋەلىسى يوق كىشىنىڭ ۋەلىسى مەن، مېلىنى مىراس ئالىمەن ۋە مەشەققىتىنى كەتكۈزۈمەن». بۇ ھەدىسنى بۇخارى ۋە مۇسلىم ھەمدە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان. بۇ ھەدىس شەخس ۋاپات بولسا ۋە مىراسخورى بولمىسا، ئۇنىڭ مىراسخورى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئىكەنلىكىگە ئوچۇق ۋە يارقىن دالالەت قىلىدۇ. چۈنكى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بارلىق مۆتىمىلەرنىڭ، ۋەلىسى يوق كىشىلەرنىڭ ۋەلىسىدۇر. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن ۋەلىلىك خەلىپىگە ئۆتىدۇ خەلىپە بارلىق مۆتىمىلەرنىڭ ۋە ۋەلىسى يوق كىشىلەرنىڭ ۋەلىسى ۋە مىراسخورى يوق كىشىنىڭ مىراسخورىدۇر. خەلىپىنىڭ مىراسخورلىقى ئۆزى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى، مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇلمالى ئۈچۈندۇر. شۇ

سەۋەبتىن مىراسخورى يوق كىشىنىڭ مىراسى - خۇسۇسى مۈلۈكتىن دۆلەت مۈلكىگە ئايلىنىدۇ ھەمدە بەيتۇلمالىنىڭ فەيشى ۋە خىراج دىۋانىغا قويۇلىدۇ. خەلىپە بۇ مالنى مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتلىرى يولىدا كۆزلەنگەن، ئۇنىڭدا ياخشىلىق ۋە مەنپەئەت بار دەپ بىلگەن رەئىمگە مۇۋاپىق سەرپ قىلىدۇ. خەلىپە بۇ مالنى سېتىشى ۋە ئىجارىگە بېرىشى، ۋەقە قىلىشى، ھەدىيە قىلىشى، ئاجرىتىپ بېرىشى (يەر بولسا) ۋە ئۇنىڭدىن مۇسۇلمانلارنىڭ بىرەر بىر مەنپەئەتلىرى يولىدا نەپقە قىلىشى جائىزدۇر. مىراسخورى يوق بولغان مۇسۇلماننىڭ مېلىغا مىراسخورى يوق زىممىنىڭ مېلىمۇ ھەم كىرىدۇ. بىرەر-بىر زىممى ئۆلسە، يۆتكەلمەس ياكى يۆتكىلىدىغان مالنى قالدۇرسا، بۇ زىممىنىڭ مېلى مۇسۇلمانلار ئۈچۈن فەيشى بولىدۇ. شۇنىڭدەك، مىراسخورلىرىدىن ئارتىپ قالغان مۇسۇلمان كىشىنىڭ مېلىمۇ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن فەيشى بولىدۇ. خۇددى ئۆزى ۋاپات بولۇپ، مىراسخورى پەقەتلا ئەر ۋە ئايالنىڭ بىرى بولغان كىشىگە ئوخشاش. چۈنكى ئەر ۋە ئايالنىڭ بىرى ئۆزلىرى ئۈچۈن بەلگىلەنگەن مىقدارنى ئالغاندىن كېيىن، قالغان مال ئۇلارنىڭ بىرلىرىگە قايتۇرۇپ بېرىلمەيدۇ. مىراسدىن ئارتىپ قالغان مال مۇسۇلمانلار ئۈچۈن فەيشى بولۇپ، مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇلمالىغا قويۇلىدۇ. چۈنكى بۇ مالنىڭ مۇئەييەن ھەقدارى يوقدۇر ۋە بۇ مال، مىراسخورى يوق بولغان مۇسۇلماننىڭ مېلىغا ئوخشاش مۇسۇلمانلار ئۈچۈن فەيشى بولىدۇ.

قىلىش، زىنا قىلىش ياكى قەستەن ئۆلتۈرۈش بىلەن مۇسۇلمان كىشى كاپىر بولمايدۇ ۋە مېلىنىڭ ھاراملىقى بۇزۇلمايدۇ، بەلكى قارشى جەڭ قىلغۇچىسى ۋە ئۆيلەنگەن زىناخور ۋە قەستەن ئۆلتۈرگۈچى مۇسۇلمان مىراس ئالغۇچى مىراس قالدۇرغۇچى ھالىدا قالىدۇ. ئەمما مۇرتەدلىككە كەلسەك، ئۇ كاپىر دەپ سانىلىپ قان ۋە مېلىنىڭ ھۆرمىتى بۇزۇلىدۇ.

مۇرتەد دىندىن قايتىشى بىلەنلا مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ قېتىمى تۆكۈش، مېلىغا ئىگىلىك قىلىش ھەققىگە ئىگە بولىدۇ. لېكىن مۇرتەدنى ئۆلتۈرۈش ۋە مېلىغا ئىگە بولۇش ئۇنىڭدىن تەۋبە قىلىش سورالغاندىن كېيىنكى ئىشتۇر. ئەگەر مۇرتەددىن ئۈچكۈن داۋامىدا تەۋبە قىلىش سورالسا، مۇرتەد تەۋبە قىلماي، ئىسلامغا قايتىمىسا، دەرھال ئۆلتۈرۈش ۋە مېلىغا ئىگىلىك قىلىش ۋاجىب بولىدۇ. مۇرتەدنىڭ مېلى مۇسۇلمانلار ئۈچۈن قەيىش بولۇپ، ئۇ مۇسۇلمانلار بەيتۇلمالىنىڭ قەيىش ۋە خىراج دىۋانىغا قويۇلىدۇ. قەيىش ۋە خىراج سەرپ قىلىنىدىغان ئورۇنلارغا سەرپ قىلىنىدۇ. مۇرتەدنىڭ مېلى مىراس قىلىپ ئېلىنمايدۇ. چۈنكى ئەگەر ئەر ئايالنىڭ بىرى خىلۋەتتە بولۇشتىن ئالدىن مۇرتەد بولسا، نىكاھ ئەھدى دەرھال بۇزۇلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئەر ۋە ئايال ئارىسىدا مىراس ئېلىش بولمايدۇ. شۇنىڭدەك، ئەر-ئايالنىڭ بىرى مۇرتەد بولۇشى خىلۋەتتە بولغاندىن كېيىن ئادىر بولسا، ئەر-ئايال ئارىسىدىكى نىكاھ بۇزۇلىدۇ ۋە قايىسى بىرى ئۆلسە، ئىككىنچىسى مىراس ئالمايدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ بىرى مۇسۇلمان ئىككىنچىسى كاپىردۇر. شۇنىڭدەك، مۇرتەدنىڭ مۇسۇلمان مىراس قالدۇرغۇچىسى ئۆلۈپ كەتسە مۇرتەد ئۇنىڭدىن مىراس ئالالمايدۇ. چۈنكى مۇرتەد -

مۇرتەدلەرنىڭ مېلى

مۇرتەد بۇ ئىسلام دىنىدىن كۇفرغا قايتقان كىشىدۇر. اللە تائالا ئېيتىدۇكى:

ومن یرتد منكم عن دینہ فیمت وهو كافر فاولئك حبط اعمالهم فی الدنيا والاخرة واولئك اصحاب النار هم فیها خالدون *

«سەلەردىن كىمكى دىندىن قايتىپ كاپىر بېتى ئۆلسە، ئۇنىڭ ئەمەللىرى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە بىكار بولۇپ كېتىدۇ. بۇنداق ئادەملەر ئەھلى دوزاختۇر، ئۇلار دوزاختا مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر.» (2:217)

ئىسلام دىنىدىن ئىركىشى بولامدۇ، ئايال كىشى بولامدۇ، يەھۇدى، نەسرانى، مەجۇسى، بۇددا دىنىغا ئوخشاش باشقا دىنغا قايتقان ياكى كوممۇنىزمغا ئوخشاش دىنىسىزلىققا قايتقان شەخىسنىڭ قېنى قوغدىلمايدۇ. دېمەك، مېلىمۇ قوغدىلمايدۇ. چۈنكى مېلىنىڭ ھۆرمىتى - قېنىنىڭ ھۆرمىتىگە باغلىقتۇر. ئەگەر قېنىنىڭ ھۆرمىتى مۇرتەد بولغانلىقى ئۈچۈن بۇزۇلسا، مال ھۆرمىتى قان ھۆرمىتىدىن تۆۋەنراقىدۇر. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئېيتىدۇكى: «ئىنسانلار: «لااله الاالله» دېگەنلىرىغىچە جەڭ قىلىشقا بۇيرۇلدۇم. كىمكى: «لااله الاالله» دەپسە، مەندىن جېنىنى ۋە مېلىنى ساقلايدۇ. لېكىن ئىسلام ھەققىنى ساقلىمايدۇ. بۇنىڭ ھېساۋى اللەقادۇر». مۇرتەدلىكى ئۈچۈن قان تۆكۈش، قارشى جەڭ قىلغانلىقى ياكى ئۆيلەنگەن كىشىنىڭ زىنا قىلغانلىقى ياكى قەستەن ئۆلتۈرۈش سەۋەبىدىن قان تۆكۈشكە ئوخشاش ئەمەس. چۈنكى قارشى جەڭ

كاپىر، مىراس قالدۇرغۇچىسى مۇسۇلماندۇر. كاپىر مۇسۇلماندىن مىراس ئالمايدۇ. مۇرتەدىنىڭ مىراسىدىكى نەسۋىبى، ئەگەر ئۇنىڭدىن باشقا مىراسخورلىرى بولسا، قالغان مىراسخورلىرى ئۈچۈن بولىدۇ. ئەگەر مىراسخورلىرى بولمىسا، مىراسنىڭ ھەممىسى مۇسۇلمانلار ئۈچۈن قەيىتى بولىدۇ ۋە بەيتۇمالغا قويۇلىدۇ. ئەگەر مۇرتەدىنىڭ مۇسۇلمان ئاتا-ئانا ۋە ئوغۇل ئاكا-ئۇكىلىرى بولسا، ئۇلار مۇرتەدىدىن مىراس ئالمايدۇ. چۈنكى مۇسۇلمان كاپىردىن مىراس ئالمايدۇ ۋە مۇرتەدىنىڭ بارلىق مېلى مۇسۇلمانلار ئۈچۈن قەيىتى بولىدۇ. ئۇسامة ئىبن زەيددىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىتتا، ئۇسامة دەيدى، «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئېيتىدۇكى: «كاپىر - مۇسۇلماندىن، مۇسۇلمان كاپىردىن مىراس ئالمايدۇ». بۇ مۇتەپەقۇن ئەلەيھى ھەدىسلەر. ئابدۇللاھ ئىبن ئۇمەر رىۋايەت قىلىپ ئېيتىدۇكى: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «ئىككى مىللەت ئەھلى بىر-بىرىدىن مىراس ئالمايدۇ». دەيدى. شۇنىڭغا ئوخشاش ئەگەر كىشى بىلەن بىرگە ئۇنىڭ بارلىق مىراسخورلىرى مۇرتەدى بولسا كىشىنىڭ ۋە ئۇنىڭ مىراسخورلىرى مېلىنىڭ ھۆرمىتىنى قالمىدۇ ۋە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن قەيىتى بولىدۇ. مۇرتەدىلەر بىر-بىرىدىن مىراس ئالمايدۇ. ئەگەر بىر جامائەت مۇرتەدى بولۇپ، بىرەر شەھەردە قوغدىلسا، ئۆزلىرىگە ھاكىمىنى ۋە خاس ھۆكۈمەلەرنى ئورنىتىۋالسا، ئۇ دارۇل ھەرب بولۇپ، ئۇلارنىڭ ماللىرى ۋە قانلىرىنىڭ ھۆرمىتى قالمىدۇ ۋە ئۇلارغا قارشى جەڭ قىلىش ۋاجىپ بولىدۇ. ئۇلار ئەسلى كاپىرلارغا ئوخشاش، بەلكى كاپىرلاردىنمۇ يامانراق ئۇرۇش قىلىشقا لايىق بولىدۇ. چۈنكى ئەسلى كاپىرلاردىن ئىسلام، سۈلھى ياكى جىزىيە قوبۇل

قىلىنىدۇ. ئەمما مۇرتەدىلەردىن پەقەتلا ئىسلاملا قوبۇل قىلىنىدۇ، «ياكى ئىسلام ياكى قەتلى»، ئۇلاردىن جىزىيە، سۈلھى قوبۇل قىلىنمايدۇ. خۇددى ئەبۇ بەكرى ۋە ساھابىلار مۇرتەدىلەرگە قارشى جەڭ قىلىپ، ئۇلاردىن تولۇق ئىسلامغا قايتىشى ياكى ئۆلۈمنى قوبۇل قىلغاندەك. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «كىم دىننى ئۆزگەرتسە ئۆلتۈرۈڭلار»، دېگەن. مۇرتەدى مۇرتەدىلىك ھالىدا تاپقان بارلىق ماللىرىنىڭ ھۆكىمى مۇرتەدىلىكىدىن ئىلگىرىدىكى بولغان مېلىنىڭ ھۆكىمىدە بولۇپ مۇسۇلمانلارغا قەيىتى بولىدۇ. مۇرتەدىنىڭ مۇرتەدىلىك ھالىدىكى بارلىق تەسەررۇپلىرى سېتىش ھەدىيە، ۋەسىيەت ۋە باشقا ئىشلىرى، ئەگەر مېلىنى ئېلىنغاندىن كېيىن قىلغان بولسا، بۇ تەسەررۇپلىرى باتىل بولىدۇ. ئەگەر تەسەررۇپلىرىنى مېلىنى ئېلىپ قويۇشتىن ئىلگىرى قىلغان بولسا، بۇ تەسەررۇپلىرى ئۇنىڭ ئىسلامغا كىرىشىگە باغلىق بولىدۇ، ئەگەر ئۇ ئىسلامغا قايتسا بۇ تەسەررۇپلىرى توغرا دەپ ئىسلامغا قايتىسا ئۇنىڭ تەسەررۇپلىرى باتىل دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ.

ئەگەر مۇرتەدى ئىسلامغا قايتسا، ئېلىپ قويۇلغان مېلى ئۆزىگە قايتۇرۇلىدۇ. ئۇنىڭ ئىسلامغا قايتىشى ئۇنىڭ مىراس قالدۇرغۇچىسى ئۆلگەندىن كېيىن ۋە مېلىنى تەقسىملىمەستىن ئىلگىرى بولسا، ئۆز نەسۋىبىنى مىراستىن ئالىدۇ. ئەگەردە ئۇنىڭ ئىسلامغا قايتىشى مىراسنى تەقسىم قىلغاندىن كېيىن بولسا، مىراستىن بىرەمۇ نەسۋە ئالمايدۇ.

سېلىقلار

سېلىقلار بۇ سەرپ قىلىشقا بەيتۇلمالدا مال بولمىغان
اقتىدا ئۇلارغا پەرز قىلىنغان زۆرۈر ئورۇنلارغا سەرپلەش ئۈچۈن
مۇسۇلمانلارغا اللە ۋاجىپ قىلغان ماللاردۇر.

ئەسلىدە بەيتۇلمالغا دائىمى كىرىم بولغان ماللار، يەنى
يەشى، جىزىيە، خىراج، ئۆشرە ئۈمۈمى مۈلۈكتىن ئىبارەت
بولغان قورۇقخانادىكى ماللار بەيتۇلمالغا ۋاجىپ بولغان سەرپكە،
دۆلەت مۇسۇلمانلارغا سېلىقنى پەرز قىلىشقا ئىھتىياجىنى
بۆشمەستىن كۆپايە قىلىشى كېرەك.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە شارئە مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇلمالدا مال
ولغان ياكى بولمىغان ۋەزىيەتتە بەيتۇلمال تەرىپىدىن ئادا
قىلىنىشى لازىم بولغان زۆرۈر ئورۇنلارغا سەرپلەشنى
مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇلمالدا مال مەۋجۇت بولمىغان ۋاقتىدا
مۇسۇلمانلارغا پەرز قىلدى. لېكىن بۈگۈنكى كۈندە خەلىقلىك
دۆلىتىنىڭ زىمىنىگە يۈكلەنگەن يۈكنىڭ ئېغىرلىقى
سەۋەبىدىن، بەزىدە بەيتۇلمال سەرپلىشى ۋاجىپ بولغان ئورۇنلار
بەشى نەپىقلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىشقا كۆپايە قىلماي قېلىشى
مۇمكىن. ئەگەر بەيتۇلمال كىرىملىرى بەيتۇلمال سەرپلىشى
اجىپ بولغان ئىھتىياج ۋە جەھەتلەرگە سەرپلەشكە كۆپايە
مىلىمسا ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزلىرى ئۆز ئىختىيارلىرى بىلەن
ئىشانە قىلىمسا، بۇ ئىھتىياجىلارغا ۋە ئورۇنلارغا سەرپلەشنىڭ
اجىپلىقى بەيتۇلمالدىن مۇسۇلمانلارغا يۆتكۈلىدۇ. چۈنكى اللە
ئائالا بۇ ئىھتىياجىلارغا سەرپ قىلىشنى ئۇلارغا پەرز قىلغاندۇر.

مۇسۇلمانلارنىڭ بۇ ئىھتىياج ۋە ئورۇنلارغا سەرپلىمەسلىكى
ئۇلارنى زەرەرگە ئېلىپ بارىدۇ. اللە ئائالا دۆلەت ۋە ئۈمۈمەتكە
مۇسۇلمانلاردىن زەرەرنى كەتكۈزۈشنى پەرز قىلغان. رەسۇلۇللاھ
ئەلەيھىسسالام ئېيتىدۇكى: «زەرەر بېرىش ۋە زەرەرگە زەرەر
بىلەن مۇئامىلە قىلىش يوق». اللە ئائالا دۆلەتكە بۇ ئىھتىياج
ۋە ئورۇنلارنىڭ نەپىقىسىنى تولۇقلاش ئۈچۈن مۇسۇلمانلاردىن
مال ئېلىش ھوقۇقىنى بەردى.

ئەگەر مانا شۇنداق ھالەت يۈز بېرىدىغان بولسا، دۆلەت
مۇسۇلمانلارغا بۇ ئىھتىياج ۋە ئورۇنلارغا لازىم بولغان نەپىقلىرىنى
تولۇقلاش ئۈچۈن، ئۆزى مۆھتاج بولغان مىقداردىن
ئاشۇرماستىن سېلىق سالىدۇ. دۆلەت بۇ ماللارنى ئىنسانلارنىڭ
ئاساسى ۋە ئىككىلەمچى ئىھتىياجلىرىدىن ئارتۇقچە ماللىرىدىن
ئالىدۇ.

بەيتۇلمالدا مال بولسۇن ياكى بولمىسۇن نەپەقە قىلىش
ئۇنىڭغا ۋاجىپ بولىدىغان، بەيتۇلمالدا مال بولمىغاندا نەپەقە
قىلىشنىڭ ۋاجىپلىقى مۇسۇلمانلارغا ئۇتىدىغان، دۆلەت نەپەقە
قىلىش ئۈچۈن مۇسۇلمانلارغا سېلىق سالىدىغان ئىھتىياج ۋە
جەھەتلەر تۆۋەندىكىلەردۇر:

1- جىھاد ۋە جىھاد ئۈچۈن لازىم بولغان كۈچلۈك ئارمىيە،
ئۇنى ئالى دەرىجىدە تەييارلاش، دۈشمەننى قايتۇرۇدىغان ۋە
قورقىتىدىغان، دۈشمەن ئۈستىدىن غالىپ بولۇش ئىسكانىنى
بېرىدىغان، يەرلىرىمىزنى ئازات قىلىشقا ۋە كاپىرلارنىڭ
نۇپۇزىنى مۇسۇلمانلارنىڭ شەھەرلىرىدىن يوق قىلىشقا،
شۇنىڭدەك، ئىسلامى دەۋەتنى ئالەمگە يېيىشقا ئىمكان
يارىتىدىغان دەرىجىدە سان ۋە سۈپەت جەھەتىدىن ئەڭ تەرەققى

قىلغان قوراللارنى تەييارلاش نەپەقەلىرىدۇر. جىھادقا ۋە جىھاد ئۈچۈن لازىم بولغان نەرسىلەرگە سەرپلەش بەيتۇلمالدا مال ولسۇن ۋە بولمىسۇن، سەرپلەش لازىم بولغان ھەقلىرىدندۇر. بەيتۇلمالدا مال بولسا، جىھاد ۋە جىھادقا تەئەللۇق نەرسىلەرگە سەرپ قىلىندۇ. مال بولمىسا جىھاد ۋە جىھادقا تەئەللۇق نەرسىلەرگە سەرپ قىلىش ۋاجىپلىقى، جىھاد پەرز ئەينى، بەيتۇلمالدىن مۇسۇلمانلارغا يۆتكۈلىدۇ. چۈنكى مال ۋە جان بىلەن جىھاد قىلىش مۇسۇلمانلارغا پەرزدۇر. اللە تائالا ئېيتىدۇ: *انفروا خفا وحقلا وجاهدوا باموالكم وانفسكم في سبيل الله لکم خير لکم ان کنتم تعلمون* *
 -«سېلىر يېنىك بولغان ياكى ئېغىر بولغان ھالەتتە جىھادقا چىقىڭلار، اللە نىڭ يولىدا مېلىڭلار بىلەن، جېنىڭلار بىلەن جىھاد قىلىڭلار، ئەگەر بىلسەڭلار مۇنداق قىلىش سېلىر ئۈچۈن ياخشىدۇر». (9:41)
 ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «سېلىر مۇشرىكلەرگە قارشى اللىرىڭلار، قوللىرىڭلار ۋە تىللىرىڭلار بىلەن جىھاد قىلىڭلار» دېدى. شۇنىڭغا ئوخشاش مۇسۇلمانلارغا مال ۋە جان بىلەن جىھاد قىلىشنى پەرز قىلىدىغان ئونلاپ ئايەت ۋە ھەدىسلەر بار. شۇنىڭ ئۈچۈن جىھاد ۋە جىھاد ئۈچۈن لازىم بولغان نەرسىلەرگە نەپەقە قىلىش ئۈچۈن بەيتۇلمالدا مال بولمىسا، ۋەلت رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام قىلغاندەك ماللىرىنى ئىئانە قىلىشقا قىزىقتۇرىدۇ. ئەھمەد ئابدۇراھمان ئىبنى خەبىب ۋەلىمى رىۋايەت قىلغان ھەدىستە ئېيتىدۇكى: «ئەبى ئەلەيھىسسالام خۇنبە ئوقىدى ۋە جەيشۇل ئۇسرە (ناچار ۋە پىششىقلىق ۋاقتىدا تۈزۈلگەن ئارمىيە) گە ئىئانە قىلىشقا تەرغىپ قىلدى. شۇ ۋاقتىدا ئوسمان ئىبنى ئەپپان: «يۈز تۈگە

باشۋېغى ئىگەلىرى بىلەن مېنىڭ ئۈستۈمدە»، دېدى. ئابدۇراھمان ئېيتتىكى: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مېنى بەلمىيىدىن چۈشتى، كېيىن جەيشۇل ئۇسرەگە ياردەم بېرىشكە تەرغىپ قىلدى. شۇ ۋاقتىدا ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ «يۈز تۈگە باشۋېغى ۋە ئىگەلىرى بىلەن مېنىڭ ئۈستۈمدە»، دېدى. ھۈزەييە ئىبنى يەماندىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە ئېيتىدۇكى: «ئەبى ئەلەيھىسسالام مېنى ئوسمانغا جەيشۇل ئۇسرەگە ياردەم سوراپ ئەۋەتتى. ئوسمان ئەبى ئەلەيھىسسالامغا مىڭ دىنار ئەۋەتتى ۋە بۇ دىنارلەر رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا تۆكۈلدى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام دىنارلارنى قوللىرىدا ئارقا ئالدىنى ئۆرۈپ ئوسمانغا دۇئا قىلدى: «ئى ئوسمان، سېنى اللە مەغپىرەت قىلدى. تا قىيامەتكىچە سېنىڭ تەرىپىڭدىن نېمە سادىر بولسا مەخپى ياكى ئاشكارىمۇ، اللە ئۇنى كەچۈرسۇن. ئۇنىڭدىن كېيىن ھەرقانداق ئىشتا ئوسمانغا زەرەر يوق».
 ئەگەر مۇسۇلمانلارنىڭ ئىختىيارى رەۋىشتە قىلغان ئىنتايىمى جىھاد پەرز بولغان ۋاقتتا جىھادقا نەپەقە قىلىشقا كۇپايە قىلىنسا، دۆلەت جىھاد ۋە جىھادقا لازىم بولغان نەرسىلەرگە نەپەقە قىلىش ئۈچۈن ئىھتىياجىدىن ئاشۇرماستىن سېلىق سالىدۇ. ئارتۇقچىسى ھالال ئەمەس.
 2- لازىم بولغان قوراللارنى ئىشلەپ چىقىرىشقا ئىمكانىيەت يارىتىش ئۈچۈن ھەربىي سانائەتكە تەئەللۇق زاۋۇتلارنىڭ نەپەقەلىرى، چۈنكى جىھاد ئارمىيەگە ئارمىيە بولسا قورالغا مۆھتاج بولىدۇ. ئارمىيە ئۈچۈن قوراللار ئالى دەرىجىدە ۋە تولۇق-يېتەرلىك بولۇشى ئۈچۈن سانائەت لازىم. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەربىي سانائەت جىھاد بىلەن ئالاقىدار ۋە مۇستەھكەم

باغلىقتۇر. دۆلەت مۇستەقىل باشقا دۆلەتلەرنىڭ تەسىرى ۋە ھۆكۈمرانلىقىدىن يىراق بولۇشى ئۈچۈن، خۇسۇسەن، مۇھىم قوراللارنى ئىشلەپ چىقىرىش ۋە ئۇ قوراللارنى ئۆزى تەرەققى قىلدۇرۇشى لازىم، شۇچاغدا دۆلەت قوراللار قانچىلىق تەرەققى قىلغان بولسىدىن قەتئىنەزەر، ئەڭ يېڭى ۋە ئەڭ كۈچلۈك قوراللارغا ئىگە بولىدۇ ۋە دۆلەتلەر ئارا ھالەتكە مۇۋاپىق ئوچۇق ۋە مەخپى بولغان بارلىق قوراللار ئۇنىڭ تەسىرىدە ئاستىدا بولىدۇ.

ئۈمىدەتتە بۇ زاۋۇت ۋە سانائەتنىڭ مەۋجۇت بولماسلىقى مۇسۇلمانلارنىڭ قوراللىنىشىدا كاپىرلارغا تايىنىدىغان قىلىپ قويدۇ. بۇ بولسا مۇسۇلمانلارنىڭ ئىرادە ۋە قوراللىرىنى كاپىر دۆلەتلەرنىڭ ئىرادە ۋە قوراللىرىغا باغلىق قىلىپ قويدۇ. چۈنكى كاپىر دۆلەتلەر قوراللىرىنى ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئەتلىرىنى مەيدانغا چىقىرىدىغان شەرتلەر بىلەن ساتىدۇ. بۇ بولسا ئۈمىدەتكە ئەڭ دەھشەتلىك زەرەرلەردىندۇر.

شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ سانائەتنى بەرپا قىلىش، مۇسۇلمانلارغا مال ۋە جان بىلەن جىھاد قىلىشنى ۋاجىپ قىلغان ئايەت ۋە ھەدىسلەرنىڭ نەسلىرى بىلەن دالالىتى ئىلتىزام (نەستە ئوچۇق ئېيتىلماستىن ئۇنىڭدىن لازىم بولىدىغان ۋە كېلىپ چىقىدىغان مەنا) تەرىقىسىدە ۋاجىپدۇر. چۈنكى جىھاد قورالغا، قورال بولسا سانائەتكە مۇھتاجدۇر. شۇنىڭدەك، بەرپا قىلىش زۆرۈر بۇ سانائەت لىك تائالانىڭ بۇ سۆزلىرى بىلەن ۋاجىپدۇر:

واعدوا لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل ترهبون به عدو الله وعدوكم واخرين من دونهم لا تعلمونهم الله يعلمهم
-«دۈشمەنلىرىڭلار (بىلەن ئۇرۇش قىلىش) ئۈچۈن، قولۇڭلاردىن كېلىشىچە قورال كۈچى، جەڭ ئېشى تەييارلاڭلار، بۇنىڭ بىلەن اللەنىڭ

دۈشمىنى، ئۆزەڭلارنىڭ دۈشمىنىڭلارنى ۋە ئۇلاردىن باشقا دۈشمەنلەرنى قورقىتىسىلەر، ئۇلارنى سىلەر تۇنۇمايسىلەر، اللە تۇنۇيدۇ» (8:60)
اللە مۇسۇلمانلارغا ۋاجىپ قىلغان تەييارلىق دەرىجىسى زاھىر ۋە مەخپى، ئېھتىماللىقى بولغان دۈشمەنلەرنى قورقىتىش مۇمكىن بولىدىغان تەييارلىقلارغا ئىگەدۇر. بۇ دۈشمەننى قورقۇتقۇچى تەييارلىق رىك، ئەڭ مۇھىم ۋە ئەڭ ئالى دەرىجىدە تەرەققى قىلغان قوراللارغا ئىگە بولۇشقا باغلىق. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئايەتلەر ئۈمىدەتكە بۇ سانائەتنى بەرپا قىلىشنىڭ ۋاجىپلىقىغا دالالىتى ئىلتىزام قىلىدۇ. چۈنكى بۇ سانائەتنى قۇرماستىن ئۈمىدەتكە چوڭ زەرەر دۇر. ئۈمىدەتتىن زەرەرنى كەتكۈزۈش بولسا ۋاجىپدۇر، بۇ زەرەرنى كەتكۈزۈش ھەربى سانائەت ۋە ھەربى سانائەتكە تەئەللۇق بولغان زاۋۇتلارنى قۇرۇش بىلەن بولىدۇ.

ئۈمىدەت پەرزەنتلىرى لازىم بولغان قوراللارنى ئىشلەپ چىقىرىش ئۈچۈن بۇ زاۋۇتلارنى قۇرۇشى لازىم. ئەگەر ئۈمىدەت پەرزەنتلىرى بۇ زاۋۇتلارنى قۇرمىسا، دۆلەت بۇ زاۋۇتلارنى كېرەكلىك بولغان قورال - ئەسلىھەلەرنى ئىشلەپ چىقىرىش ئۈچۈن لازىم بولغان مىقداردا قۇرۇشى ۋاجىپ بولىدۇ. بۇ زاۋۇتلارنى قۇرۇش بەيتۇمالدا مال مەۋجۇت بولمۇن ياكى بولمىسۇن لازىم بولغان ھەقىقەتدەندۇر. ئەگەر بەيتۇمالدا مال بولسا، بۇ زاۋۇتلارنى قۇرۇشقا بەيتۇمالدىن سەرپ قىلىنىدۇ، بەيتۇمالدا مال بولمىسا، بۇ زاۋۇتلارنى قۇرۇشقا مەبلەغ سەرپلەشنىڭ ۋاجىپلىقى ئۈمىدەتنىڭ ئۈستىگە يۈكلىنىدۇ. دۆلەت بۇ زاۋۇتلارغا سەرپلەش ئۈچۈن يېتەرلىك مىقداردا سېلىقلىرىنى بەلگىلەيدۇ.

3- كەمبەغەل، مىسكىن ۋە يولمىچى - مۇساپىرنىڭ

نەپەقەلىرى. بۇلارغا نەپەقە قىلىش بەيتۇلمالدا مال بولسۇن ياكى بولمىسۇن لازىم ھەقلەردىندۇر. ئەگەر بەيتۇلمالدا مال بولسا، بەيتۇلمالدىن سەرپ قىلىنىدۇ ۋە مال بولمىسا، بۇلارغا سەرپ قىلىشنىڭ ۋاجىپلىقى مۇسۇلمانلار ئۈستىگە چۈشىدۇ. چۈنكى كەمبەغەل، مېھكەن ۋە يولچى-مۇساپىرلارغا نەپەقە قىلىش زاكات-سەدىقات ۋە باشقا بايلار ئىچىدە مۇسۇلمانلارغا پەرز قىلىنغان. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «خوشنىسى ئېلىقنى بېلىپ، توق ھالەتتە كىچىنى ئۆتكۈزگەن كىشى ماڭا ئىمان كەلتۈرمىگەن بولىدۇ»، دېدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بەيتۇلمالدا كەمبەغەل، مېھكەن ۋە يولچى-مۇساپىرلارغا نەپەقە قىلىش ئۈچۈن مال بولمىسا، ئۇلارغا نەپەقە قىلىشنىڭ ۋاجىپلىقى مۇسۇلمانلارنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپ، كەمبەغەللەرگە سەرپ قىلىش ئۈچۈن يېتەرلىك مىقداردىكى سېلىقلىرىنى دۆلەت بەلگىلەيدۇ.

4- ئەسكەرلەر، خىزمەتچىلەر، قازى، مۇئەللىم ۋە بۇلاردىن باشقا مۇسۇلمانلارنىڭ مەنەپەتلىرىنى بېجىرىشتە خىزمەت قىلىدىغان كىشىلەرنىڭ ئايلىق - مائاش نەپەقەلىرى. چۈنكى بۇلار بۇ خىزمەتلەرنى بېجىرىش باراۋەرىدە بەيتۇلمالدىن ھەق تۆلەشكە لايىق بولىدۇ. بۇلارغا بەيتۇلمالدىن مال سەرپ قىلىش بەيتۇلمالدا مال بارمۇ ياكى يوقمۇ لازىم بولغان ھەقلەردىندۇر. ئەگەر بەيتۇلمالدا مال بولسا، بەيتۇلمالدىن سەرپ قىلىنىدۇ ۋە بولمىسا، ئۇلارغا سەرپلەشنىڭ ۋاجىپلىقى مۇسۇلمانلارنىڭ ئۈستىگە ئۆتىدۇ. چۈنكى اللە سۇبھانەھۇ ۋەتەئەلا ھاكىمىيەتنى ئۈمىدەتنىڭ ھەققى قىلغاندۇر. اللە تائالا ئۈمىدەتكە خەلىپىلىكنى قۇرۇشنى ۋاجىپ قىلدى. ئۈمىدەت خەلىپىگە اللەنىڭ كىتابى ۋە رەسۇلىنىڭ سۈننىتى بىلەن ئەمەل قىلىش

شەرتى بىلەن بېيەت قىلىدۇ ۋە خەلىفە ئۈمىدەتنىڭ ئورنىغا ئۇنىڭ ئىشلىرىنى اللەنىڭ كىتابى ۋە رەسۇلىنىڭ سۈننىتى بىلەن باشقۇرىدۇ. ئۈمىدەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇش ھاكىم، قازى، ئەسكەرلەر، مۇئەللىم، خىزمەتچىلەر ۋە باشقىلاردىن ئىبارەت دۆلەت جىھازىنى تۈزۈش بىلەن بولىدۇ ۋە دۆلەت جىھازىنى تۈزۈش ئۇلارنىڭ ئايلىق - مائاشىغا باغلىقتۇر. اللە تائالا مۇسۇلمانلارغا دۆلەت جىھازلىرىنى تۈزۈشنى ۋاجىپ قىلغان ئىكەن، مۇسۇلمانلارغا ئىلتىزامى دالالەت ئارقىلىق دۆلەت جىھازىدىكى كىشىلەرنىڭ ئايلىق - مائاشلىرىنى بېرىشىمۇ ۋاجىپ قىلغان. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئۆزلىرى-ۋالىلار، ئامىللەر، قازىلار، كاتىبلارنى تۈزۈپ، ئۇلارغا ھەق ئاجراتتى. شۇنىڭدەك، ئۇ كىشىدىن كېيىنكى خەلىپىلەرمۇ ۋالى، ئامىل، قازى، كاتىپ ۋە ئەسكەرلەرنى تەشكىل قىلىپ، بەيتۇلمالدىن ھەق ئاجراتقان. شۇ سەۋەبتىن ئەگەر بەيتۇلمالدا مال بولسا، بەيتۇلمالدىن سەرپ قىلىنىدۇ، بولمىسا دۆلەت مۇسۇلمانلارغا مۆھتاج بولغان مىقداردا سېلىق سالىدۇ.

5- ئۈمىدەتكە قولايلىقلار يارىتىش ۋە ئۇنىڭ ئۈمىدەتدە بولۇشى زۆرۈر، دەپ ئېتىبار قىلىنىدىغان ۋە ئۇنىڭ يوقلىقى سەۋەبىدىن ئۈمىدەتكە زەرەر يېتىدىغان ئۇمۇمى يوللار، مەدرىسە، مەكتەپ، شىپاخانا، مەسجىدلەر ۋە سۇلارنى كۆپەيتىش ۋە شۇنىڭغا موخشاش پاراۋانلىقلارغا سەرپ قىلىنىدىغان نەپەقەلەر. شۇ ئىشلارغا سەرپ قىلىش بەيتۇلمالدا مال بولسىمۇ، بولمىسىمۇ لازىم ھەقلەردىن دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ. ئەگەر بەيتۇلمالدا مال بولسا، بۇ قولايلىقلار (پاراۋانلىقلار) نى بەرپا قىلىش ئۈچۈن بەيتۇلمالدىن سەرپ قىلىنىدۇ. مال بولمىسا بۇ پاراۋانلىقلارغا سەرپ-خىراجەت

قىلىشتىن ۋاجىپلىقى ئۈمىتىنىڭ ئۈستىگە يۈكلىنىدۇ. چۈنكى بۇ پاراۋانلىقلارغا چىقىم قىلىش مۇسۇلمانلارغا ۋاجىپدۇر. بۇ پاراۋانلىقلارنى بېجىرىمەسلىك ئۈمىتكە زەرەر يەتكۈزىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ «زەرەر ۋە زەرەر بىلەن مۇئامىلە قىلىش يوق» ۋە «كىمكى زەرەر بەرسە، اللە ئۇنىڭغا زەرەر بېرىدۇ. كىمكى قارشىلىق قىلسا، اللە ئۇنىڭغا قارشىلىق قىلىدۇ» دېگەن سۆزىنىڭ جەھتىدىن ئۈمىتىدىن ۋە دۆلەتتىن زەرەرنى كەتكۈزۈش ۋاجىپ بولىدۇ.

بەيتۇلمالدا مال بولۇپ تۇرۇپ دۆلەت بەيتۇلمالغا نەپەقە قىلىش لازىم بولغان نەپەقلەر ئۈچۈن سېلىق سېلىشى جائىز ئەمەسدۇر. بۇنىڭ مىسالى دۆلەت مەنپەئەتلىرىنى كۆزۈلەپ بەرپا قىلىدىغان، ئۇنى بەرپا قىلىماستىن ئۈمىتكە ھېچقانداق زەرەر يەتمەيدىغان يول بولۇپ تۇرۇپ ئىككىنچى يولنى ئېچىش، ئۇنى ئاۋات قىلىش ياكى ئاساسى بولۇپ تۇرۇپ ئىككىنچى دەرىجىدىكى مەدرەسە، ياكى شىپاخانا ياكى زۆرۈرەتسىز يولنى كەڭەيتىش ياكى نىكىل، ئىسپىرت ئىشلەپ چىقىرىش ئۈچۈن زاۋۇت قۇرۇش ياكى تىجارەت كېمىلىرى ئۈچۈن كۆلچەكلەر قۇرۇش ۋە شۇلارغا ئوخشاش بۇلارنى قۇرمىغانلىقتىن ئۈمىتكە زەرەر يەتمەيدىغان ئىشلەپ چىقارغۇچى كارخانىلارنى قۇرۇشقا ئوخشاش دۆلەت بەرپا قىلىدىغان پاراۋانلىقلارغا سەربىلىنىدىغان نەپەقلەردۇر. ئەلۋەتتە دۆلەت بۇ بارلىق ئىشلارنى بەيتۇلمالدىن بېجىرىمىگەنلىكى سەۋەبىدىن ئۈمىتكە زەرەر يېتىدىغان جەھەتلەرنى نەپەقدىن ئارتۇقچە مال بولغاندىلا بەرپا قىلىدۇ. ئەگەر بەيتۇلمالدا مال بولمىسا، بۇ ئىككىنچى دەرىجىلىك پاراۋانلىقلارنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن سېلىق سېلىش جائىز ئەمەس. چۈنكى بۇلارنى بەرپا

قىلىمىسا ئۈمىتكە زەرەر يەتمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بۇلارنى بەرپا قىلىش ئۈمىتكە ۋاجىپ ئەمەس.

شۇنىڭ بىلەن، ئەگەر بەيتۇلمالدا مال بولسا، زۆرۈر پاراۋانلىقلارنى بەرپا قىلىشقا سەرپ قىلىنىدۇ. مال بولمىسا، بۇ زۆرۈر پاراۋانلىقلارنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن يېتىدىغان مىقداردا سېلىق سالىدۇ.

6- ئاچارچىلىق، يەر تەۋرەش، تۇپان، دۈشمەننىڭ ھۆججىتىدىن ئىبارەت بولغان پەۋقۇلئاددە ھالەتلەرنىڭ چىقىملىرى. بولمىشى كۈتۈلمىگەن مانا بۇنداق ئىشلارغا نەپەقە قىلىش بەيتۇلمالدا مال بولسۇن ۋە بولمىسۇن لازىم بولغان ھەقلەردىندۇر. ئەگەر بەيتۇلمالدا مال بولسا، بۇ ھالەتلەرگە سەرپ قىلىنىدۇ. ئەگەردە مال بولمىسا، دەرھال كېچىكتۈرۈلمەستىن مال يىغىش مۇسۇلمانلارغا پەرز بولىدۇ. ئەگەر نەپەقنى كېچىكتۈرۈۋېتىشتىن زەرەر يېتىشىدىن قورقۇلسا، سادىر بولغان پەۋقۇلئاددە ھالەتلەر ئۈچۈن نەپەقە قىلىشقا كۇپايە قىلىدىغان مىقداردا دۆلەت قەرز ئالىدۇ ۋە قەرزنى مۇسۇلمانلاردىن توپلىغان مالدىن تۆلەيدۇ. مۇسۇلمانلارغا مال يىغىش ۋاجىپلىقىنىڭ دەلىلى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ خوشنىسى ئاچلىقىنى بىلىپ كىچىتى توق ھالدا ئۆتكۈزگەن كىشى مانا ئىمان كەلتۈرمەپتۇ» دېگەن ۋە «بىرەر بىر قىشلاق ئەھلى ئىچىدە بىرەر كىشى ئاچ ھالدا بولۇپ، تاڭاتتۇرسا، ئۇلاردىن اللەنىڭ ئەھدى كۆتۈرىلدى» دېگەن سۆزلىرىدۇر. بۇ ھەدىسلەر ئاچارچىلىقلارغا تىسبەتەندۇر. ئەمما يەر تەۋرەش، تۇپانلارغا كەلسەك، ئاچارلارغا، مۆھتاجلارغا ياردەم بېرىش، مۇسۇلمانلاردىن زەرەرنى كەتكۈزۈش ۋاجىپلىقىنىڭ دەلىللىرى،

مۇسۇلمانلارنىڭ مال سەرىپلەشلىرىنىڭ ۋاجىپلىقىغا دەلىل بولىدۇ.

مانا بۇلار، مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇلمالىدا مال بولمىغان ھالەتتە ۋە بەيتۇلمالىنىڭ دائىمى كىرىملىرى ۋە ئۈمۈمىي مۈلۈكچىلىكىنىڭ ھىمايە كىرىملىرى كۆپايە قىلمىغان ھالەتتە، دۆلەت نەپەقە قىلىش ئۈچۈن مۇسۇلمانلارغا سېلىق سالىدىغان بىھەتلىرىدۇر.

سېلىقلەر مۇسۇلمانلارنىڭ ئاساسى ۋە ئىككىسى لەمچىسى ئىھتىياجلىرىدىن ئاشقان نەرسىلىرىدىن مەلۇم مىقداردا ئېلىنىدۇ. كىمنىڭ ھۆزۈرىدا ئاساسى ۋە ئىككىلىمچىلەردىن ئاشۇق مال بولسا، سېلىق ئېلىنىدۇ، بولمىسا ئېلىنمايدۇ. چۈنكى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «سەدىقنىڭ ئەڭ ئەۋزىلى بىھاجەتلىك ئارقىدىن قىلىنغان سەدىقەدۇر» دەپ ئېيتقان. بىھاجەتلىك بۇ كىشى ئۆز ھاجەتلىرىنى قاندۇرۇشقا يېتەرلىك مىقداردۇر. چابىر رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن رىئايەت قىلىپ ئېيتىدۇكى: رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «نەپەقەنى ئۆزۈڭگە كېيىن نەپەقەسى ۋاجىپ بولغان كىشىلەرگە بەرگىن»، دەيدى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام نەپەقەسى ۋاجىپ بولغان كىشىلەرنى كىشىنىڭ ئۆزىدىن كېيىنگە قويدى. سېلىقمۇ شۇنىڭغا ئوخشاشدۇر. اللە تائالا ئېيتىدۇكى:

ويستالونك ماذا ينفقون قل العفو

«ئۇلار سىندىن نېمىنى سەدىقە قىلىش توغرىلىق سورايدۇ، ئىھتىياجىدىن ئارتۇقنى (سەدىقە قىلىڭلار)» دېگەن.

يەنى نەپەقە قىلىشتىن مەشەققەت بولمىغان، ھالىدىن ئارتۇقچە نەرسىنى. سېلىق ھاجەت-ئىھتىياجىلارغا كىرگۈچى

ئەمەس، بەلكى ئىھتىياجىلاردىن ئاشقان بارلىق نەرسىلەردە ئېلىنىدۇ.

سېلىقلەر يۇقىرىدا زىكرى قىلىنغان جەھەتلەرگە لازىم بولغان نەپەقەلەر ئاجىزلىقىنى بىرتەرەپ قىلىش ئۈچۈن يېتەرلىك ۋە ھاجەتكە يارىشا مىقداردا پەرز قىلىنىدۇ. سېلىق سېلىش ئادەملىرىنىڭ بايلىقلىرى ياكى بايلىق ئالدىنى ئېلىش ياكى بەيتۇلمالىنىڭ كىرىملىرىنى ئاشۇرۇش رىئايە قىلىنمايدۇ، بەلكى پەقەتلا يۇقىرىدا زىكرى قىلىنغان جەھەتلەرگە لازىم بولغان نەپەقەلەرنى تولۇقلاشقا يېتىدىغان مىقدار رىئايە قىلىنىدۇ. مىقدار ئارتۇق ئېلىنمايدۇ. چۈنكى بۇ مىقداردىن ئارتۇق ئېلىش مۇسۇلمانلارغا بېرىش ۋاجىپ بولمىغانلىقى ئۈچۈن زۆلۈمدۇر زۆلۈم بولسا قىيامەت كۈنىنىڭ زۆلۈملىرىدىندۇر.

دۆلەتكە ۋاسىتىلىك سېلىقلەرنى، شۇنىڭدەك مەھكىمەلەرنىڭ رەسمىي رۇسۇم شەكىللىرىگە ياكى دۆلەتكە تەقدىر قىلىنغان تەلپەرگە ياكى يەرنى سېتىش ۋە ئۇنى تىزىملاش مۇئامىلىلەرگە ياكى يېپىق بىنالارغا، تارازۇلارغا ۋە بۇنىڭدىن باشقا سېلىقلەرنى سېلىش جائىز ئەمەس. چۈنكى بۇنىڭغا ئوخشاش سېلىقلەر، ئۇنىڭدىن قايتۇرۇلغان زۆلۈم ۋە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ «مەكىسى ئەھلى دوزاختادۇر» ۋە «مەكسە ئالغۇچى جەننەتكە كىرمەيدۇ»، دېگەن مەكسەدىندۇر.

زىننەت

سەدىقات ماللىرى

زاكات

بەيتۇلمال كىرىملىرى جۈملىسىدىن بولغان سەدىقلىرى
زاكات دەپىلىدۇ. زاكات بەزىدە سەدىقە مەنىسىدە، سەدىقە بولسا
بەزىدە زاكات مەنىسىدە كېلىدۇ. «زاكات» سۆزى لۇغەتتە
«ئۆسۈش»، «ئارزۇلۇق» مەنىلىرىدەدۇر. زاكات بېرىش «سەدىقە
سەۋەبىدىن مالى كەمەيمەيدۇ» دېگەن ھەدىققا قارىغاندا
بەرىكەتكە سەۋەپ بولىدۇ، ساۋاپ زاكات بىلەن ئۆسىدۇ، زاكات
نەپىسنىڭ بەخلىلىق، رەزىللىكتىن ئاسرايدۇ، ھەمدە ئىنساننى
گۇناھتىن پاكلايدۇ.

زاكات شەرىئەتتە ئۆسۈش ۋە پاكلاش مەنىسىدە كېلىدۇ.
زاكات شەرىئەتتە: «مۇئەييەن ماللاردىن ئاجرىتىلىشى ۋاجىپ
بولغان ھەق»، دەپ تەرىپلىنىدۇ. ئۇ ئىبادەتلەردىن بىرى ناماز،
روزا، ھەجگە ئوخشاش ئىسلام رۇكنىلىرىدىن ھېساپلىنىدۇ.
زاكات پەقەت مۇسۇلمانلارغا ۋاجىپ بولۇپ، باشقىلاردىن
ئېلىنمايدۇ. ئۇ كىتاپ ۋە سۈننەت ئاساسىدا ۋاجىپ بولغاندۇر.
قۇرئاندا: واتوا الزكاة - «زاكات بېرىڭلار»، دېيىلگەن. نەبى
ئەلەيھىسسالام مۇئازىنى يەمەنگە ئەۋەتكەن ۋاقتىدا ئۇنىڭغا: «اللە
ئۇلارنىڭ بايلىرىدىن ئېلىنىدىغان ۋە كەمپەنەللىرىگە
قايتۇرىلىدىغان زاكاتنى ئۇلارغا پەرز قىلىنغانلىقىنى بىلدۈرگەن»
دېدى. زاكات بەرمەيدىغانلارغا قاتتىق قوللۇق بىلەن جازا
بېرىلىشى خەۋەرى كەلگەن، نەبى ئەلەيھىسسالام ئالتۇن ۋە

كۈمۈش ئىگىسى بولغان كىشى ئۇنىڭ زاكاتىنى بەرمەيدىغان بولسا، قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ ئۈچۈن چوڭ تاش جەھەننەم ئوتىدا قىززىتىلىدۇ ۋە ئۇ بىلەن ئۇنىڭ (زاكات بەرمىگەن كىشىنىڭ) يېنى، پىشانىسى ۋە ئارقىلىرى كۆيدۈرىلىدۇ. تاش ھەر قېتىم سوغىغا جەھەننەمدە قىززىتىلىدۇ. مىقدارى ئەللىك مىڭ يىل بولغان كۈندە بۇ جازا بەندىلەر ئارىسىدا ھۆكۈم قىلىنىپ كىشى جەننەتكە ياكى دوزاخقا بولغان يولىنى كۆرگىنىچە داۋام قىلىدۇ» دەيدى. «ئى رەسۇلۇللاھ، تۈگىگىچۇ؟» دەپ سورىدى. رەسۇلۇللاھ ئېيتتى: تۈگە ئىگىسى ئۇنىڭ ھەققىنى ئادا قىلمايدىغان بولسا ۋە سېغىلىدىغان كۈندە ئۇنى سېغىش تۈگىنىڭ ھەققىدىندۇر. قىيامەت كۈنى بولغان ۋاقىتتا تۈگىلەر كەڭ ۋە تۈپتۈز بىر يەرگە كەلتۈرىلىدۇ ۋە ھەممىسى، كىچىككىنە بالىلارغا قەدەر، ئۇنى (زاكات بەرمىگەن كىشىنى) ئاياقلىرى بىلەن دەسسەيدۇ، ئېغىزلىرى بىلەن چىشلەيدۇ. مۇددەتى ئەللىك مىڭ يىل بولغان كۈندە ئاۋۋالقى پادا بېسىپ ئۆتسە، كېيىن كېيىنكىسى بېسىپ كېلىۋېرىدۇ. تاكى بەندىلەر ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىلىپ، كىشى جەننەت ياكى دوزاخقا بولغان يولىنى كۆرگىنىچە داۋام قىلىدۇ» دەيدى. «ئى رەسۇلۇللاھ، مال ۋە قويلارغىچۇ؟» ماللارنىڭ ۋە قويلارنىڭ ئىگىسى ھەققىنى ئادا قىلمىغان بولسا، قىيامەت كۈنىدە ئۇلارنىڭ (كالىلىرىنى، قويلىرىنى) بىرىسىمۇ قالماي كەڭ ۋە تۈپتۈز يەرگە ئېلىپ كېلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىرىسىنىمۇ مۇڭگۈزى سىنىغان، مۇڭگۈزى ئەگرى، مۇڭگۈزى يوق بۇققا بولمايدۇ ۋە ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنى (زاكات بەرمىگەن كىشىنى تۇۋاقلرى بىلەن ئىزدىدۇ، مۇڭگۈزى بىلەن ئۇسۇيدۇ، مۇددەتى ئەللىك مىڭ يىل

بولغان كۈندە بىر پادا ئارقىدىن ئىككىنچى پادا كېلىۋېرىدۇ. بەندىلەر ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىلىپ، جەننەتكە ياكى دوزاخقا يۈزلىنىدىغان يولىنى كۆرگىنىچە داۋام قىلىدۇ» دەيدى. بىرلا تىرىمىزدىن تاشقىرى بەش راۋى بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغان. زاكات قەرزلىرىدىن تاشقىرى نىسابغا يەتكەن مال-مۈلكى بولغان ۋە مۈلۈككە ئىگە بولغىنىغا بىر يىل مۇددەت ئۆتكەن ھەر بىر مۇسۇلمانغا پەرز ئەيندۇر. قاچانكى، مۇسۇلماننىڭ مۈلكىدىن زاكات ۋاجىپ بولسا، ئۇنىڭ زىمىنىدىن ھېچقاچان ساقىت بولمايدۇ. زاكاتنى بىغىشتا ئۈمەتتىن يىغىدىغان باشقا سېلىقلارغا ئوخشاش پۇقرانىڭ مەنپەئەتىگە بىناھەن ۋە دۆلەت ئىقتىياجلىرىغا مۇۋاپىق دېگەن ئېتىبار رىئايە قىلىنمايدۇ. ئۇ ھاجەت بولسىمۇ ھاجەت بولمىسىمۇ مالى نىسابىغا يەتكەنلەر بەيتۇلمالغا تۆلىشى لازىم بولغان مال ۋە سەككىز تائىپنىڭ ھەققىدۇر. زاكات بەيتۇلماننىڭ ھەقىقى ھەم ۋە ئورنى ھەم ئەمەس، بەلكى ئۇ قۇرئاندىكى سەدىقە ئايىتى بىلەن بەلگىلەنگەن سەككىز تائىپىگە مۇناسىبەتدۇر. بەيتۇلمال خەلىقىنىڭ زەئىبى ۋە ئىجتىھادىغا قاراپ، قۇرئان ئايىتىدە بەلگىلەنگەن مەزكۇر سەككىز تائىپە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ساقلىنىدىغان جاي خالاس. ھەر بىر ئەر، ئايال، كىچىك بالا ۋە مەجنۇندىنمۇ، ئەگەر ماللىرى نىسابغا يەتكەن بولسا، زاكات ئېلىنىۋېرىدۇ. بۇ زاكاتنىڭ مۇتلەق ۋاجىپلىقى ھەققىدە كەلگەن سەھىھ ھەدىسلەرنىڭ ئۈمۈمى رەۋىشتە كەلگەنلىكى سەۋەبىدىندۇر. ئەمىر ئىبن شۇئەيب ئانىلىرىدىن، ئاتىسى بولسا چوڭ دادىسىدىن رىۋايەت قىلىدۇ: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام خۇتبىدا ئېيتتىكى، «ئاگاھ بولۇڭ، قايسى بىر كىشى مالى بولغان

ھايۋان زاكىتى

تۆگە

تۆگە نىسابىنىڭ ئاۋۋالى نەبى ئەلەيھىسسالامدىن ئەبۇ سەئىدىل خۇدرى رىۋايەت قىلغان ھەدىسقا قارىغاندا بەش دانەدۇر. نەبى ئەلەيھىسسالام «بەش زۇۋەددىن كەم بولغان تۆگىدە زاكات يوقتۇر»، دېگەن. زۇۋەد ئۈچتىن توققۇزغىچە بولغان تۆگە. كىشى بەشتىن كەم تۆگىگە ئىگە بولسا، ئۇنىڭغا زاكات يوق. يىلىنىڭ كۆپ قىسمىدا ئوتلاقتا ئوتلايدىغان بەش تۆگىنىڭ ئىگىسىگە بىر قوي بېرىش ۋاجىپ بولىدۇ. تۆگىنىڭ نىسابى ۋە ئۇنىڭدىن تۆلىنىدىغان زاكات :

1. بەش تۆگىگە بىر قوي.
2. ئون تۆگىگە ئىككى قوي.
3. ئون بەش تۆگىگە ئۈچ قوي.
4. يىگىرمە تۆگىگە تۆت قوي.

سانلارنىڭ ئارتىشىدىكى زىيادىلارغا زاكات يوق. ئەگەر تۆگە يىگىرمىدىن ئارتۇق بولسا، ئۇنىڭ سانى يىگىرمە بەشكىچە زاكات يىگىرمە تۆگىگە تۆلىنىۋېرىدۇ. سانى يىگىرمە بەشكە يەتكەن تۆگىلەردىن قوي ساقىت بولۇپ، زاكات ئۆز جىمىسىدىن (يەنى تۆگە بېرىلىدۇ). سەئىدى ئىبن لەيسىدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە: «بۇ سەدىقە كىتابى يەنى، خەتتە يېزىلىشىچە، يىگىرمە تۆت ۋە ئۇنىڭدىن كەم بولغان تۆگىگە قوي بېرىلىدۇ. ھەر بەش تۆگىگە - بىر قوي». بۇ ئۆمەر ئىبن خەتتابنىڭ نۇسخىسى. ئابۇ

يېتىمغا ۋەلى (قارىمىقىغا ئالغۇچى) بولسا، ئۇنىڭ مېلىنى تىجارەت بىلەن كۆپەيتسۇن، تاشلاپ قويىمىسۇن. ئۇ ھالدا مالنى سەدىقەگە قويىدۇ» - ئەنەستىن مەرىپۇ ھەدىس رىۋايەت قىلىنغان: «يېتىمىنىڭ مېلىدىن تىجارەت قىلىشقا زاكات ئۇنىڭ يەپ قويىمىسۇن. قاسىم ئىبن مۇھەممەددىن رىۋايەت قىلىدۇ: «ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىز يېتىم بولغان ھالىمىزدا، ماللىرىمىزدىن تىجارەت قىلىپ، ئۇنىڭ زاكاتىنى بېرەتتى». ئەنەس ئىبن مالىك: «ئەقلى زەئىپنىڭ مېلىدىن زاكات بار دەپ كۆز قارايتتى. زۆھرىمۇ شۇنداق كۆز قارايتتى. ئىبن شەھاب مەجبۇننىڭ مېلى ھەققىدە سورالدى: «ئۇنىڭدا زاكات بارمۇ؟» ئۇ: «ھە»، دېدى.

زاكات تۆۋەندىكى ماللاردىن ۋاجىپ بولىدۇ:

1. تۆگە، كالا ۋە قويلاردىن.
2. زىرائەت ھەمدە مېۋەلەردىن.
3. پۇللاردىن.
4. تىجارەت ماللىرىدىن.

بۇلارغا ئىگە بولغان مۇسۇلماننىڭ قەرزىدىن تاشقىرى مېلى نىسابىغا يەتكەندىن كېيىن بىر يىل ۋاقىت ئۆتسە زاكات ۋاجىپ بولىدۇ. زىرائەت ۋە مېۋەلەرنىڭ زاكاتى بولسا ھوسۇل يىغقان ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە ۋاجىپدۇر.

ماڭا شۇ سۆزلەرنى ئېيتقان»، - دېدى. ئەنە ئىبن مالمىك ئېيتىدۇكى: «مەن ئۈمەر ئىبن خەتتابنىڭ سەدىقە ھەققىدىكى خېتىنى ئوقۇدۇم، ئۇنىڭدا شۇنداق يېزىلغان: «بىسىللاھىر رەھمانىر رەھىم. بۇ سەدىقە خېتى. يىگىرمە تۆت تۈگىنىڭ ھەر بەشىدىن بىر قوي ۋاجىپ. ئەگەر تۆگە يىگىرمە بەشكە يەتسە، ئۇنىڭدىن ۋاجىپ بولىدىغان زاكات شۇنداق:

1. يىگىرمە بەش تۈگىدىن بىر چىش تۆگە - «بىنتۇلەخاز» - بىر ياشقا تولۇپ، ئىككىنچى ياشقا ئۆتكەن چىشى تۆگە. (مەخاز - ھامىلىدارلىق ۋاقتى كىرگەن دېگەنلىكىدۇر). ئەگەر تۆگە ئىگىسىدە (بىنتۇل مەخاز) بولمىسا، ئۇنىڭدىن ئەركەك تۆگە - ئىبىنۇل لەبۇن - ئىككى ياشقا تولۇپ، ئۈچۈنچى ياشقا ئۆتكەن تۆگە ئېلىنىشى لازىم.
2. ئوتتۇز ئالتە تۈگىدىن چىشى «بىنتۇلەبۇن» ئېلىنىدۇ. بىنتۇلەبۇن - ئىككىگە تولۇپ، ئۈچ ياشقا ئۆتكەن تۆگە دېيەلگۈدۇر. ئۇنىڭ ئانىسى توغۇش ۋاقتى يېقىنلىشىپ، سۈت بېرىشكە ئاز پۇرسەت قالغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق ئاتىلىدۇ.
3. قىرىق ئالتە تۈگىدىن بىر چىشى تۆگە «ھىققە» يەنى تەرۇقەتۇل پەھلى بېرىلىدۇ. تەرۇقەتۇل پەھلى - ئۈچ ياشقا تولۇپ، تۆرتۈنچى ياشقا ئۆتكەن، ئەركەكلىرى بىلەن ئالاقە قىلىشقا لايىقەتلىك تۆگە.
4. ئاتمىش بىر تۈگىدىن «جەزەئە» بېرىلىدۇ. جەزەئە - تۆت ياشقا يەتكەن تۆگە، ئالدىنقى چىشلىرى چۈشكەنلىكى ئۈچۈن شۇنداق ئاتىلىدۇ.
5. يەتمىش ئالتە تۈگىدىن ئىككى «بىنتالەبۇن» بېرىلىدۇ.
6. توقسان بىر تۈگىدىن ئىككى «ھىققە»، يەنى تەرۇقەتۇل

پەھلى بېرىلىدۇ.

سانلارنىڭ ئارىسىدىكى زىيادىلارغا زاكات، يوق. ئەگەر تۆگە توقسان بىردىن زىيادە بولسا، بىر يۈز يىگىرمە بىرگە يەتكىچە ئىككى نەپەر تەرۇقەتۇل پەھلى بېرىلىۋېرىدۇ. تۆگەلەرنىڭ سانى بىر يۈز يىگىرمە بىرگە يەتسە، ھېساپ ئۆزگىرىدۇ. تۈگىلەر قايتا سانلىپ، ھەر قىرىققا «بىنتۇلەبۇن»، ھەر ئەللىكىگە - «ھىققە» ھېساپلىنىدۇ.

نساپلار ۋە ئۇنىڭدىن ۋاجىپ بولغان زاكات تۆۋەندىكىلەر:

1. 121 تۈگىگە 3 «بىنتەلەبۇن» .
2. 130 تۈگىگە 1 «ھىققە» ۋە 2 «لەبۇن» .
3. 140 تۈگىگە 2 «ھىققە» ۋە 1 «بىنتۇلەبۇن» .
4. 150 تۈگىگە 3 «ھىققە» .
5. 160 تۈگىگە 4 «بىنتەلەبۇن» .
6. 170 تۈگىگە 1 «ھىققە» ۋە 3 «بىنتەلەبۇن» .
7. 180 تۈگىگە 2 «ھىققە ھەمدە 2 «بىنتەلەبۇن» .
8. 190 3 «ھىققە» بىلەن 1 «بىنتەلەبۇن» .
9. 200 تۈگىگە 4 «ھىققە» ياكى 5 «بىنتەلەبۇن» .

بۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ دەلىلى ھەزرىتى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىسلەردە بار. ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى بەھرەيتىگە ئەۋەتكەن ۋاقتىلىرىدا ئۇلارغا مانا بۇ مەكتۇپنى يازدى: «بىسىللاھىر رەھمانىر رەھىم. بۇ (زاكات) اللە رەسۇلىغا بۇيرىغان رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارغا پەرز قىلغان سەدىقات پەرزىدۇر. مۇسۇلمانلارنىڭ قايسى بىرىدىن سەدىقەنى شەرتى ھۆكۈم بىلەن ئۆز كۆرۈنىشىدە سورالسا، ئۇنى بەرسۇن.

ئۇنىڭدىن ئارتۇق سورالما، بەرمىسۇن. يىگىرمە تۆتدە ۋە ئۇنىڭدىن كەمراق تۈگىنىڭ ھەر بەشىگە بىر قوي، يىگىرمە بەش - ئوتتۇز بەشكىچە بىردانە بىر ياشلىق چىشى تۆگە، ئوتتۇز ئالتە - قىرىق بەشكىچە بىردانە ئىككى ياشلىق چىشى تۆگە، قىرىق ئالتە - ئاتمىشقىچە بىردانە ئۈچ ياشلىق چىشى تۆگە، ئاتمىش - يەتمىش بەشكىچە تۈگىسى بار ئادەم بىردانە تۆت ياشلىق تۆگە، يەتمىش ئالتە - توقسانغىچە تۈگىدىن ئىككى دانە ئىككى ياشلىق تۆگە، ئەگەر توقسان بىر - بىر يۈز يىگىرمىگىچە بولسا، ئىككى ئۈچ ياشلىق چىشى تۆگە بېرىلىدۇ. بىر يۈز يىگىرمىدىن كۆپ بولسا، ھەر قىرىق تۈگىدىن بىردانە ئىككى ياشلىق چىشى تۆگە، ھەر ئەللىككە بىردانە ئۈچ ياشلىق تۆگە بېرىشى لازىم. كىمىنىڭ تۆتتىن باشقا تۈگىسى بولمىسا، سەدىقە ۋاجىپ ئەمەس. خالسا - بېرىدۇ، خالىمىسا - يوق. كىمىنىڭ تۈگىسى بەش دانغا يەتسە، بىر قوي بېرىدۇ».

زاكاتقا بېرىلگەن تۈگىدە ۋاجىپ بولغان ياشقا يەتمىسە، يېشى كىچىكراق بولسا، ياش تۈگىنىڭ ئىگىسى ئۇنىڭغا قوشۇمچە ئىككى قوي ياكى يىگىرمە دەرھەم بېرىشى ۋاجىپ. ئەگەر زاكاتقا بېرىلگەن تۈگىنىڭ يېشىدىن ئارتۇق ياش ئېلىنسا، تۆگە ئىگىسىگە ئىككى قوي ياكى يىگىرمە دەرھەم بېرىلىدۇ. (يىگىرمە دەرھەم 5.59 كۈمۈشكە تەڭ كېلىدۇ. مەسىلەن: تۆگە قىرىق ئالتە بولسا، ئۈچ ياشلىق تۆگە ۋاجىپدۇر. ئەگەر ئۈچ ياشلىق تۆگە ئىگىسىدە تۆگە تېپىلمىسا ئۇنىڭدا ئىككى ياشلىق چىشى تۆگە بولسا ئۇنىڭغا قوشۇمچە ئىككى قوي ياكى يىگىرمە دەرھەم بېرىشى ۋاجىپ. ئىبتىئالىي ئۇنىڭدا ئىككى ياشلىق چىشى تۆگە بولمىسچۇ؟ تۆت ياشلىق تۆگە بولسا، تۆگە ئىگىسىگە ئىككى قوي

ياكى يىگىرمە دەرھەم بېرىلىشى ۋاجىپ بولىدۇ. ھەزرىتى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلغان ھەدىسقا قارىغاندا، ئەبۇ بەكپىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ اللە رەسۇلى ئەلەيھىسسالامغا بۇيرىغان سەدىقە پەرزىنى (ئەنەسكە) يېزىپ ئەۋەتتى: «كىمىنىڭ زاكاتى جەزەئەگە تۆت ياشلىق تۆگە سەدىقىسىغا يېتىپ بارغان بولسا، ئۇنىڭدا تۆت ياشلىق تۆگە بولماي، ئۈچ ياشلىق تۆگە بولسا، ئۇنىڭدىن ئۈچ ياشلىق تۆگە قوبۇل قىلىنىدۇ. تۆگە ئىگىسىدىن ئەگەر ئاسان بولسا ياكى يىگىرمە دەرھەم ئۈچ ياشلىق تۆگە قوشۇمچە ئېلىنىدۇ. بىر كىشىنىڭ زاكاتى ئۈچ ياشلىق تۆگە سەدىقىسىگە يېتىپ بارغان بولسا، ئۇنىڭدا ئۈچ ياشلىق تۆگە بولماي، تۆت ياشلىق تۆگە بولسا، ئۇنىڭدىن تۆت ياشلىق تۆگە قوبۇل قىلىنىدۇ ۋە بۇ كىشىگە سەدىقە يىققۇچى يىگىرمە دەرھەم ياكى ئىككى قوي بېرىدۇ».

تۈگىدىن زاكاتنى ئۇنىڭ جىنىسىدىن ھەمدە سۈپىتىگە قاراپ: خۇرەسانى تۈگىلەردىن - خۇراسانى ئەرەبىسى تەگەلەردىن - ئەرەبىسى، قىممىتىدىن - قىممەتلىك، سېمىزدىن سېمىز، ئۇرۇقىدىن ئۇرۇقى ئېلىنىدۇ، قېرى، كۆزى قارۇغۇ، كېسىلر ئېلىنمايدۇ. نەبى ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىنىدۇ: «ئۈچ ئىشنى قىلغان كىشى، يەنى، اللەنىڭ ئۆزىگە ئىبادەت قىلغان، نەپسى رازى بولۇپ، ھەر يىلى مالنىڭ زاكاتىنى بەرگەن ۋە قېرىستىنى، كېسەلنى ئالاھىدە ئاجرىتىپ، بەلگىلىك بۆلۈپ تۇرغان ئەرزمەنى، سىل كېسىلى بارنى بەرمىگەن كىشى - ئىمان تەمىنى تەتىغان كىشىدۇر. لېكىن، سىلەر ماللىرىڭلارنىڭ ئوتتۇرىچىسىدىن بېرىڭلار، اللە سىلەردىن ئۇنىڭ ياخشىسىدىن سورىمىغان ۋە سىلەرنى مالنىڭ ئەسكىسىگە ھەم بۇيرىمىغان».

كالىدىن زاكات بېرىش سۈننەت ۋە ساھابىلارنىڭ ئىجماسى بىلەن ۋاجىپ. دەلىلى: ئەبۇ زەر نەبى ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىس. نەبى ئەلەيھىسسالام «تۆگە، كالا ۋە قوي ئىگىسى ئۇنىڭ زاكاتىنى ئادا قىلمايدىغان بولسا، قىيامەت كۈنى كەلگەندە كالىسى ئەڭ چوڭ ۋە ئەڭ سېمىز ھالدا كېلىپ، ئۇنى تۇۋاقلار بىلەن دەسسەيدۇ، مۇڭگۈزى بىلەن ئۇسۇيدۇ»، دەيدى. مۇتەپەقۇن ئەلەيھى ساھابىلار ئىجمائىدىن دەلىل: ئۇلار كالىدىن زاكات ۋاجىپلىقىنى ئىتتىپاق قىلغاندۇر.

زاكات بىلىنىڭ كۆپ قىسمىدا ئوتلايدىغان كالىدىن ۋاجىپ بولىدۇ. بۇ كالىدىن نەسلى ئېلىش ۋە ئۆستۈرۈش ئۈچۈن بېقىلىدۇ. ئەمما ئىشلىگۈچى كالىدا زاكات يوق. ئېلىشى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن: «ئىشلىگۈچى كالىدا زاكات يوق»، دەپ رىۋايەت قىلغان. ئەمرى ئىبىن دىئاردىن: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ «يەر ھەيدۈگۈچى ئۇيدا زاكات يوق»، دېگەنلىكى ماڭا يېتىپ كەلگەن»، دەپ رىۋايەت قىلىندۇ. جابىر ئىبىن ئابدۇللاھ رىۋايەت قىلىدۇ: «نەبى ئەلەيھىسسالام يەر ھەيدۈگۈچىگە سەدىقە يوق»، دەيدى. يەر ھەيدۈگۈچى، يەنى يەر ھەيدۈگۈچى كالا دېيەكتۇر.

زاكات ۋاجىپ بولىدىغان كالا نىسابىنىڭ ئاۋۋالىسى 30 دانەدۇر. نىساپلار ۋە ئۇنىڭدىن بېرىلىشى ۋاجىپ بولغان مىقدار تۆۋەندىكىچەدۇر:

1. 30 دانە كالىغا، تەبى ياكى تەبىئە بېرىلىدۇ. تەبى 1 ياشقا يەتكەن ۋە 2. ياشقا ئۆتكەن مۇزاي. ئۇ ئانىسىغا ئەگىشىشكە

قادر بولغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق دەپ ئاتىلىدۇ.

2. 40 كالىغا 1 «مۈسەننە». مۈسەننە 2 ياشقا كىرىپ
3. ياشقا ئۆتكەن مۇزاي. بۇنىڭ دەلىلى - نەسەئى ۋە تىرمىزى رىۋايەت قىلغان ھەدىس نەبى ئەلەيھىسسالام مۇئازىسى يەمەتكە ئەۋەتىپ، ئۇنىڭغا 30 كالىدىن 1 ياشلىق مۇزاي - تەبى ياكى تەبىئە. 40 كالىدىن 2 ياشلىق مۇزاي - مۈسەننە ئېلىشنى بۇيرۇدى.

3. 60 كالىدىن 2 دانە 1 ياشلىق ئەكەك ياكى چىشى مۇزاي.
4. 70 دانىدىن 1 دانە 2 ياشلىق ۋە 1 دانە 1 ياشلىق مۇزاي.
5. 80 دانەدىن 2 دانە 2 ياشلىق مۇزاي.
6. 90 دانەدىن 3 دانە 1 ياشلىق مۇزاي.
7. 100 دانەدىن 1 دانە 2 ياشلىق ۋە 2 دانە 1 ياشلىق مۇزاي.

8. 110 دانەدىن 2 دانە 2 ياشلىق ۋە 1 دانە 1 ياشلىق مۇزاي.

9. 120 دانەدىن 3 دانە 2 ياشلىق ياكى 4 دانە 1 ياشلىق مۇزاي.

يەھيا ئىبىن ھەكەم رىۋايەت قىلغان ھەدىسلەرگە قارىغاندا، سانلارنىڭ ئارىسىدىكى ئارتۇقلاردا زاكات يوق. مۇئاز رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھى ۋەسەللەم مېنى يەمەننىڭ سەدىقىسى ئالغىلى ئەۋەتتى ۋە ماڭا 30 كالىدىن 1 ياشلىق مۇزاي، 40 دانەدىن 2 ياشلىق مۇزاي ئېلىشىمنى بۇيرۇدى. يەمەنلىكلەر 40 بىلەن 50، 60 بىلەن 70، 80 بىلەن 90 نىڭ ئارىسىدىكى زاكاتنى ئېلىشىمنى تەكلىپ قىلدى. مەن باش تارتتىم. مەن ئۇلارغا بۇ ھەققىدە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن

سورايەن دەپ ئېيتتىم. كېلىپ نەبى ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر بەردىم. ماڭا 30 كالىدىن 1 ياشلىق مۇزاي، 40 دانىدىن 2 ياشلىق، 60 دىن 2 دانە 1 ياشلىق، 70 دىن 1 دانە 1 ياشلىق، 80 دىن 2 ياشلىق، 90 دىن 3 دانە 1 ياشلىق، 100 دىن 1 دانە 2 ياشلىق ۋە 2 دانە 1 ياشلىق. 110 دىن 2 دانە 2 ياشلىق ۋە 1 دانە 1 ياشلىق، 120 دىن 3 دانە 2 ياشلىق ياكى 4 دانە 1 ياشلىق مۇزاي ئېلىشىمنى ۋە بۇلارنىڭ ئارىسىدىكى كالىلاردىن ھېچنەرسە ئالماسلىقىمنى بۇيرۇدى» - دەيدى. يەھيا ئىبن ھەكەم رىۋايەت قىلىدۇ: «رسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئەۋقاستا سەدىقە يوق»، - دەيدى. ئەۋقاس - ۋەقەنىڭ جەمئىسى بولۇپ، ئۇ ئىككى نىسپ ئارىسىدىكى كالا دېمەكتۇر. قۇتاز (بۇقىلارنىڭ كىچىك ئائىلىسىگە مەنسۇپ ھايۋان) نىڭ ھۆكىمى زاكاتتا كالىنىڭ ھۆكىمىدۇر. قۇتاز كالا بىلەن بىرگە بولغان ۋاقتىدا ساناققا كالا بىلەن بىرگە ھېساپ قىلىنىدۇ. ئەنەس ئىبن مالىك رىۋايەت قىلىدۇ: «قۇتاز ۋە كالا - باراۋەر. خوراسانى تۆگە ۋە ئەرەبىي تۆگە باراۋەردۇر. قوي ۋە ئەچكە - قوي نىسابتا باراۋەردۇر» - ئىبن شىھابدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە ئۆمەر ئىبن ئابدۇل ئەزىز ئۆز ئائىللىرىغا يەنى سەدىقە بېققۇچىلارغا يەنى زاكاتى كالا سەدىقىسى ئېلىنغاندەك ئېلىنىشىنى يازدى.

قوي

قوينىڭ زاكىتى - سۈننەت ۋە ساھابىلارنىڭ ئىجماسى بىلەن ۋاجىپ بولغاندۇر. سۈننەتتىن دەلىل: ئەبۇ زەر نەبى ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىس. نەبى ئەلەيھىسسالام

«تۆگە، كالا ۋە قوي ئىككىسى زاكىتىنى ئادا قىلمايدىغان بولسا، قىيەت كۈنى كەلگەندە كالا ۋە قوي ئەڭ سېمىز ۋە چوڭ ھالەتتە ئۇنى مۇڭگۈزلىرى بىلەن ئۈسسۈيدۇ ۋە تۇۋاقلرى بىلەن دەسسەيدۇ»، - دەيدى. «مۇتەپەقۇن ئەلەيھى».

ساھابىلارنىڭ ئىجماسىدىن دەلىل: ئۇلار قويغا زاكاتنىڭ ۋاجىبلىقىدا ئېختىلاپ قىلماستىن، ھەممەيلەن ئىجمە قىلغانلىقى بىلەن ئۇلارنىڭ كۆپراق قىسمىدا يەيلاقتا ئوتلايدىغان قويغا، نىسابتا يەتكىنىگە كامىل بىر يىل ئۆتكەن ۋاقتتا، زاكات ۋاجىپ بولىدۇ. نەبى ئەلەيھىسسالام: «يەيلاقتا ئوتلايدىغان قويدا زاكات بار». «ھەر قانداق كالىغا بىر يىل توشمىغىچە ئۇنىڭدا زاكات يوق»، - دەيدى.

قوي نىسابتىنىڭ ئېزى 40 تۇياق. ئەگەر 40 دىن ئاز بولسا، گەرچە بىرسى كەم بولسىمۇ زاكات بېرىلمەيدۇ. قوي نىسابى ۋە ئۇنىڭدىن بېرىلىشى ۋاجىپ بولغان زاكات مىقدارى تۆۋەندىكى شەكىلدە بولىدۇ:

1. 40 دىن 1 دانە.
2. 121 دىن 2 دانە.
3. 201 دىن 3 دانە.
4. 400 دىن 4 دانە قوي ۋاجىپ بولىدۇ.

ھەممە ساننىڭ ئارىسىدىكى ئارتۇقىغا زاكات يوق. قوي 4000 قا يېتىپ بارغان ۋاقتىدا، ھەر بىر يۈزىدىن بىردانە قوي بېرىلىدۇ. يەنە باشقا 100 مۇكەممەل بولمىغىچە 400 نىڭ ئارتۇقىغا زاكات بېرىلمەيدۇ، 400 گە بېرىلىدىغان زاكات بېرىلىدۇ. ئەگەر قوي 500 دىن بىرى كەم بولسىمۇ، يەنى 499 بولسىمۇ، 99 نىڭ زاكىتى بېرىلمەيدۇ. بۇلارنىڭ دەلىلى -

ئېلىش جائىز بولمايدۇ. بالىسى بار تۇغۇش ئارىسىدا تۇرغان، سۈت ئۈچۈن ياكى گۆش ئۈچۈن بېقىلمۇۋاتقنى ئېلىنمايدۇ. قوينىڭ قوچقىرىنى ئىگىسى ئىختىيارى بىلەن زاكات قىلىپ بەرسە، قوبۇل قىلىنىدۇ. ۋاجىپ بولغىنىدىن كۆپراق بەرگەنلىكى ئۈچۈن ئۇنىڭ ئەجرى (ساۋاب) ئارتۇق بولىدۇ. بۇلارنىڭ دەلىلى بىشىرى ئىبن ئاسىم ئاتىسىدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىس، ئۆمەر ئىبن خەتتاب ئەبۇ سۇفيان ئىبن ئابدۇللاھنى تائىپ ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى زاكات يىققۇچى، ئامىل قىلىپ بەلگىلىدى. ئۇ سەدىقە يىققۇچى بولۇپ چىقىپ، ئۇلاردىكى ئۆچكىنىڭ بالىسىنىمۇ ھېساپقا كىرگۈزگەن. لېكىن ئۇلاردىن ئوغلاقلارنى زاكات سۈپىتىدە ئالمىغان. شۇ ۋاقىتتىدا ئۇلار ئېيتتىكى، ئەگەر سىز ئۆچكىنىڭ بالىسىنىمۇ ھېساپلىسىڭىز، ئۇنى زاكاتقا ئېلىڭ. ئامىل ئۇلارغا بىرەر جاۋاب ئېيتماي، كېلىپ ئۆمەرگە ئۇچراشتى: «بىز ئۇلاردىكى ئۆچكە بالىسىنى نىسابقا قوشۇپ ھېساپ قىلىۋاتقىنىمىزنى، بىراق زاكات ئۈچۈن ئالمايۋاتقانلىقىمىزنى زۇلۇم دەپ ئويلاۋېتىپتۇ»، دەيدى. ئۆمەر ئۇنىڭغا: «پادىچى ئۆز قولىدا ئېلىپ يۈرگەن ئۆچكە بالىلىرىنىمۇ ھېساپلىغىن ۋە ئۇلارغا: مەن سىلەردىن قويلارنىڭ سويۇش ئۈچۈن سەمرىتىۋاتقىنىنى، سۆزلۈكىنى، ھامىلدارلىرىنى، بالىلىقنى ۋە قوچقارنى ئالمايمەن، دەپ ئېيتقىن ۋە بىر ياشقا توشقان ئۆچكەنى، ئالتە ئايلىق قوينى ئالغىن. مانا بۇ مالنىڭ كىچىكى (قۇزا) ۋە ئۇنىڭ ئەڭ ياخشىسى ئوتتۇرىسىدىكى ئەدلى» دەيدى. بۇنىڭ دەلىلى ئەبى ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرىگە قارىغاندا: «بىزنىڭ ھەققىمىز (يەنى زاكات ئېلىش) ئالتە ئايلىق قوي ۋە بىر ياشلىق ئۆچكەدۇر». اللە تائالانىڭ:

مۇھەممەد ئىبن ئابدۇراھماندىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىس. «ئەبى ئەلەيھىسسالامنىڭ سەدىقە ھەققىدىكى خېتىدە ۋە ئۆمەر ئىبن خەتتابنىڭ خېتىدە 40 دىن كەم بولغان قويغا زاكات يوق. قوي 40 قا يېتىپ بېرىپ، تا 120 چە 1 قوي، 121 دىن ئېشىپ 200 بولغىچە 2 قوي، 201 دىن ئېشىپ 300 يەتكىچە 3 قوي. ئەگەر قوي 300 دىن ئاشقان ۋاقىتدا 400 دىن كەمغا زاكات يوق. يەنى 399 قويغىمۇ 3 قوي بېرىلىدۇ. 4 قوي بېرىلمەيدۇ. كېيىن ھەر بىر 100 قويغا 1 قوي بېرىلىدۇ، قېرى ۋە ئەركىننى سەدىقە يىققۇچى خالىسا ئالىدۇ»، دەيدى. ئۆمەر ئىبن خەتتابنىڭ ئائىلىسىدىكى سەدىقات مەكتۇبىدا: «قوي 301 دىن ئاشقان ۋاقىتدا 400 گە يەتمىگىچە، ئۇنىڭغا زاكات يوق، 400 قويدىن 4 قوي زاكات بېرىلىدۇ»، دەپىلىگەن.

قوي زاكاتىدا ھېساپلىنىدىغان، ئېلىنىدىغان ۋە ئېلىنمايدىغان نەرسىلەر

مۇسۇلمان كىشىنىڭ قويلىرى كىچىك بولسىمۇ، چوڭ بولسىمۇ، ئوغلاقمۇ، قۇزچاقمۇ - ئارىلاش ئېلىنىدۇ. پەقەت بىر يىل ئالدىن تۇغۇلغان بولۇشى شەرت قىلىنىدۇ. قوي زاكاتىدا 6 ئايلىق بولغان قوي ھەمدە بىر ياشقا كىرمىگەن ئۆچكىنى زاكاتقا ئېلىنىدۇ. ئەركەك بىلەن چىشى ئوتتۇرىسىدا پەرق يوق. ئەركەكنىمۇ، چىشىنىمۇ ئېلىنىۋېرىدۇ. زاكات قوينىڭ ئەڭ ياخشىسىدىن ۋە ئەڭ ناچىرىدىن ئەمەس، ئورتىھالدىن ئېلىنىدۇ. ئۆچكە بالىسى ۋە قۇزچاق زاكاتقا ئېلىنمايدۇ. ئۇلارنى

ولا تيمموا الخبيث منه تنفقون *

«ئۆزەڭلارمۇ پەقەت كۆزۈڭلارنى يۇمۇپ تۇرۇپ ئالىدىغان ناچارلىرىنى سەدىقە قىلماڭلار». (2:267)

دېگەن سۆزلىرىگە بىنائەن ۋە نەبى ئەلەيھىسسالامنىڭ: «سەدىقە زاكات يىققۇچى خالىسىلا قېرى، بىر كۆزى قارىغۇ ۋە تىكە ئېلىنىدۇ»، - دېگەن سۆزلىرىگە بىنائەن زاكاتقا قېرى ۋە ئەيىب بار قوي ئېلىنمايدۇ. قويلارنىڭ ھەممىسى قېرى ياكى ئېيىپلىق بولغانلىقى ئۈچۈن زاكات يىققۇچى بۇ تۈرلەرنى قوبۇل قىلسا جائىز بولىدۇ.

قويلاردىكى شېرىكلەرنىڭ ھۆكۈمى

شېرىكلەرنىڭ سانى ۋە ئۇلارنىڭ ھەسسەلىرىگە قارىماستىن، شېرىكلىك قويدىن زاكات ئېلىنىۋاتقان ۋاقىتتا، قويلار بىر كىشىنىڭ مېلىدەك ھېساپلىنىدۇ، ئاجرىتىلماستىن ياكى جەملەنمەستىن ئۆز ھالىچە قالىدۇ. بۇ شېرىكچىلىكتىكى قويلاردا ھەر بىر كىشىنىڭ ھەسسسى ئارىلىشىپ كەتكەن بولۇشى مۇمكىن، مىسالى ئىككى كىشى بىر نىسپ مىقدارى قوينى مىراس ئېلىپ، ياكى شېرىك ھالدا سېتىۋېلىپ ياكى ھەدىە قىلىپ، ئىككى شېرىك تەقسىملىمەستىن ئۆز ھالىچە قالدۇرۇلىشىغا ئوخشاش. ياكى شېرىكلەرنىڭ ھەسسەلىرى ئەمەس، بەلكى قويلارنىڭ سۈپىتى ئارىلىشىپ كەتكەن بولۇشىمۇ مۇمكىن، مىسالى شېرىكلەرنىڭ ھەر بىرىنىڭ قويلىرى ئاجرالغان بولۇپ، شېرىكلەر قوينى ئارىلاشتۇرۇپ شېرىك بولىشىدۇ. شېرىكلەر شېرىكچىلىكتە باراۋەر بولسۇن ياكى

پادىچى، يەيلاق، قوچقار، سۇدا باراۋەر بولمىسۇن، پەقەت پەرقى يوق. ئەلۋەتتە شېرىكچىلىك قويلار ياكى ئارىلاش قويلار قانچىلىك ئارىلىشىپ كەتكەن ۋە شېرىكلەرنىڭ ھەسسسى قانچە بولۇشىدىن قەتئىنەزەر زاكات ئېلىنىۋاتقاندا بىر كىشىنىڭ قويدەك سانىلىپ، ئاجراتماستىن ياكى جەملەنمەستىن قالدۇرۇلىدۇ. قوي 40 دانغا يېتىپ بارسا، زاكات يىققۇچى ئۇنىڭدىن بىردانە قوي ئالىدۇ قوي 121 گە يېتىپ بارسا، ئۇنىڭدىن 2 قوي، 201 گە يېتىپ بارسا، 3 قوي، 400 گە يېتىپ بارسا، 4 قوي زاكات ئېلىنىدۇ. سەدىقە يىققۇچى ئالغان زاكات قويلارىدىكى شېرىكلەرنىڭ ھەسسەلىرىگە قاراپ، شېرىكلەر ئارىسىدا تەقسىملىنىدۇ. نەبى ئەلەيھىسسالام «بىر-بىرىگە ئارىلىشىپ كەتكەن قويلارنىڭ ئىگىلىرى ئۆز-ئارا باراۋەرلىك بىلەن ئۆز ھەسسەلىرىنى قايتۇرىدۇ»، - دېگەن سۆزلىرىگە قارىغاندا، ئۇلار بىر-بىرىگە جەبرى قىلماستىن سەدىقنى ئۆز-ئارا تەقسىم قىلىدۇ. ئۇلاردىن ھەسسسى كەم بولغىنى ھەسسسى كۆپ بولغىنىدىن ئۆز نەسۋىسىنى ئالىدۇ.

ئامىل زاكاتنى كۆپ ئېلىش ئۈچۈن قويلارنىڭ ئاجرىتىلىشى جائىز ئەمەس. مەسىلەن: ئۈچ شېرىكنىڭ 40 تىن قويلارى بار زاكات يىققۇچى ھەر بىر شېرىكتىن بىردىن 3 قوي ئېلىش ئۈچۈن قويلارنى ئايرىشنى مەقسەت قىلسا، جائىز ئەمەس. ئۇ يۇقىرىدىكى قائىدىگە بىنائەن بىرلا قوي ئېلىشى لازىم. شۇنىڭدەك، قوي ئىگىلىرىمۇ قويلارغا زاكات بەرمەسلىك ياكى ئۇنىڭ زاكاتىنى كەمەيتىشنى خالاپ سەدىقە يىققۇچى ھازىر بولغان ۋاقىتتا بىر توپ مالنى ئاجرىتىشى جائىز ئەمەس. مەسىلەن: ئىككى شېرىكنىڭ 201 دانە قوينى بار. بۇ ھالدا 3 قوي زاكات

كۈمۈشكە تەڭ كېلىدۇ. 20 دىنار ئالتۇن بولسا، 85 گىرام ئالتۇنغا تەڭ كېلىدۇ. 1 دەرھەم كۈمۈش 2.975 گىرام، 1 دىنار ئالتۇن بولسا، 4.25 گىرام ئالتۇنغا تەڭ.

بېرىشى كېرەك ئىدى. لېكىن 2 قوي بېرىش ئۈچۈن ئىككى ئادەمنىڭ ئالاھىدە قوشۇلغان قىلىپ كۆرسەتكىنىدەك ياكى ئىككى شېرىك 40 قويغا ئىگە بولۇپ، ئايرىلغاندىن كېيىن زاكات بەرمەسلىكى ئۈچۈن قويغا بېرىلمىدىغان زاكاتنى كەمەيتىشنى خالاپ جەملەشمۇ جائىز ئەمەس. مەسىلەن: ئىككى كىشىنىڭ ئارىلاشمىغان قىرىق قويى بار، ئامىلغا بىردىن قوي بېرىش ئورنىغا پادىنى ئارىلاشتۇرىدۇ.

جەملەنگىنىنى ئايرىش ۋە ئايرىملىرىنى جەملەشنىڭ جائىز ئەمەسلىكىنىڭ دەلىلى سەئىدى ئىمىن ۋە قەس رىۋايەت قىلغان ھەدىستە بار. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «سەدىقەدە جەملەنگەننىڭ ئارىسى ئايرىلمايدۇ ۋە ئايرىملىرىنىڭ ئارىسى جەملەنمەيدۇ. ئارىلاشقان قوي بۇ قويلارنىڭ ئوتلاقتا، سۇ كۆلىدە، قوچقاردا جەملەنگىنىدۇر». يەنە بىر رىۋايەتتە «قوي باققۇچىدا» دېدى. تۈگىدىن، كالىدىن ياكى قويدىن زاكات ۋاجىپ بولسا، مالنىڭ ئەينەن ئۆزىدىن زىكات ئېلىنىدۇ، ئۇنىڭ ئورنىغا قىممىتى ئېلىنمايدۇ. چۈنكى ھەدىسلەر بۇلارنى بەلگىلەپ، ئۇلارنىڭ ياشلىرىنىمۇ بەلگىلەپ بەردى.

تۆگە، كالا، قوتاز ۋە قوينى تىجارەت ئۈچۈن ئېلىنغان ۋاقىتتا، ئۇنىڭ سەدىقىسى ھايۋان زاكاتى بولماي، تىجارەت مېلىنىڭ زاكاتىغا ئايلىنىدۇ. بۇ ھالدا سانى ۋە ياشلىرى ئېتىبارغا ئېلىنمايدۇ ۋە تىجارەت ماللىرىنىڭ باھاسى - كۈمۈش دەرھەم ياكى ئالتۇن دىنار بىلەن ئۆلچىنىدۇ. ئۇنىڭ قىممىتى 200 دەرھەم كۈمۈشكە ياكى يىگىرمە دىنار ئالتۇنغا يېتىپ بارسا، 40 دىن بىرى ۋاجىپ بولىدۇ. بۇ تىجارەت مېلىدىن ۋاجىپ بولغان زاكاتنىڭ مىقدارى. 200 دەرھەم كۈمۈش، 595 گىرام

مېۋە ۋە زىرائەتلەرنىڭ زاكىتى

زىرائەت ۋە مېۋەلەر زىكاتى كىتاپ ۋە سۈننەت بىلەن ۋاجىپ بولغان. كىتاپتا اللە تائالانىڭ:

واتوا حقە يوم حصاده *

«مېۋە (نىڭ ھوسۇلى) نى يىغقان كۈندە (يەنى يىغقان ۋاقتتا)، ئۇنىڭ ئۆشۈرىسىنى ئادا قىلىڭلار». (6:141)

دېگەن سۆزىگە بىنائەن ۋە نەبى ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بەش ۋە سەقتىن كەم بولغان نەرسىدە سەدىقە يوق» دېگەن سۆزىگە بىنائەن ئىبن ئۇمەر نەبى ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە نەبى ئەلەيھىسسالام «ئاسمان ۋە بۇلاقلار سۈيى بىلەن سۇغۇرۇلدىغان زىرائەتلەردىن ئۇندىن بىر (ئوشىرە)، سۈنى چىلەكتە تۇشۇش بىلەن سۇغۇرۇلدىغان زىرائەتلەردىن ئۆشۈرنىڭ يېرىمى ئېلىنىدۇ»، دەپ ئېيتقان سۆزىگە بىنائەن ۋاجىپ بولغان. بۇخارى رىۋايىتى.

زاكات ۋاجىپ بولغان مېۋە ۋە زىرائەتلەرنىڭ تۈرلىرى

زاكات بۇغداي، ئارپا، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈمدە ۋاجىپ بولىدۇ. ئەمىر ئىبنى شۇئەيب ئاتىسىدىن، ئاتىسى ئابدۇللاھ ئىبنى ئەسزىدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە: «رەسۇلۇللاھ ئەيھىسسالام بۇغداي، ئارپا، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈمدە زىكاتنى ۋاجىپ قىلدى»، دەيدى. يەنە مۇسا ئىبنى تەلھە: «رەسۇلۇللاھ

ئەلەيھىسسالامدىن مۇئاز ئىبن جەبەلىنى يەمەنگە ئەۋەتكەن ۋاقتىدا - بۇغداي، ئارپا، خورما ۋە ئۈزۈمدىن زىكات ئېلىشنى ئۇنىڭغا بۇيرۇدى»، دەيدى. بۇ ھەدىسلەر زىرائەت ۋە مېۋە زىكاتىنى بۇ تۆت تۈردىن - بۇغداي، ئارپا، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈمدىن ئېلىنىشى، بۇنىڭدىن باشقا زىرائەت ۋە مېۋە تۈرلىرىدىن ئېلىنىماسلىقىنى بايان قىلىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبى، ئاۋۋالقى ئىككى ھەدىس - چەكلەشكە دالالەت قىلغۇچى «انما» لەپزى بىلەن باشلانغان. زىكات ۋاجىپلىقىنى بۇ تۆت تۈرگە چەكلەشنى ھاكىم، بەيھەقى ۋە تەبىرائى ئەبۇ مۇسا ۋە مۇئازدىن قىلىنغان ھەدىسلەر تەكىتلەيدۇ. نەبى ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى ئادەملەرگە دىن ئىشلىرىدىن تەلىم بەرگىلى يەمەنگە ئەۋەتكەن ۋاقتتا: «سەدىقنى پەقەتلا ئۇ تۆت تۈر - بۇغداي، ئارپا، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈمدىن ئالىسلەر»، دەيدى. بەيھەقى ھەدىس ھەققىدە: «ئۇنىڭ راۋىلىرى ئىشەنچلىك، بىر-بىرىگە باغلانغان»، دەيدى. بۇ ھەدىستە زىرائەت ۋە مېۋەلەردىكى زىكاتنى پەقەت شۇ تۆت تۈردىن ئېلىش لازىملىقى روشەن كۆرسىتىپ بېرىلگەن. چۈنكى «الا» (ئىللا) لەپزىدىن ئالدىن نەبى ياكى نەھى ھەرپلىرى كەلسە «الا» (ئىللا) لەپزىدىن ئالدىنقى نەرسىنى ئۆزىدىن كېيىنكى نەرسىگە چەكلەشنى ئىپادىلەيدۇ. يەنى سەدىقە ئېلىشنى «الا» - (ئىللا) لەپزىدىن زىكرى قىلىنغان تۆت تۈر: بۇغداي، ئارپا، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈمگە چەكلەشنى ئىپادىلەيدۇ. چۈنكى ھەدىستە كەلگەن «قۇرۇق ئۈزۈم»، «خورما»، «ئارپا»، «بۇغداي» لەپزىلىرى جامىد (تۈرلەنمەيدىغان) ئىسىملەر، بۇ ئىسىملەرنىڭ لەپزى نۇقتىمۇ، مەبھۇمەنمۇ، ئىلتىزامەنمۇ ئۆزلىرىدىن باشقىغا شامىل بولمايدۇ. چۈنكى بۇ ئىسىملەر سۈپەت

كۆكتاتلاردىن سەدىقە يوق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ. ئاتىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رەسۇلۇللاھ «يەر ئۆستۈرگەن سەي كۆكتاتلاردا سەدىقە يوق» دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ. نىرمىزى مۇئاز ئىبن جەبەلدىن، مۇئاز نەبى ئەلەيھىسسالامدىن سەي كۆكتات ھەققىدە سوراپ خەت يازغانلىقىنى، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «ئۇنىڭدىن ھېچنەرسە يوق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ».

زىرائەت ۋە مېۋىلەر نىسابى

زاكات ۋاجىپ بولغان زىرائەت ۋە مېۋىلەرنىڭ ئەڭ ئېزى بەش ۋەسەقدۇر. بۇغداي، ئارپا، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈم بەش ۋەسەققە يېتىپ بارمىسا، ئەبۇ سەئىدىل خۇدرى رىۋايەت قىلغان ھەدىسقا قارىغاندا ئۇنىڭدىن زاكات يوق. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «بەش ۋەسەقتىن كەم بولغان نەرسىدە زاكات يوق» دېدى. بۇ ھەدىسنى بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان. مۇھەممەد ئىبن ئابدۇرراھماندىن: بەش ۋەسەققە يەتمىگەچە ھېچنەرسە ئېلىنمىسا، ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە نەبى ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتۇپلىرىدا يېزىلغان دەپ رىۋايەت قىلغان. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «سەدىقە بەش ۋەسەقتىنلا ۋاجىپ بولىدۇ» دېگەنلىكىنى جابىر رىۋايەت قىلىدۇ. بۇ ھەدىسلەرنى ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلغان. بىر ۋەسەق ئاتىش سائىدۇر. نەبى ئەلەيھىسسالام «ۋەسەق - ئاتىش» دېگەنلىكىنى ئەبۇ سەئىدى ۋە جابىر رىۋايەت قىلدى. سائىد تۆت مۇددۇر. مۇدد بولسا، بۇغداي بىر رەتلىگە قوشۇمچە بىر رەتلىك ئۈچدەن

ئىسىملىرى ۋە مەنا ئىسىملىرى ئەمەس. بەلكى بۇ ئىسىملەر ئېمىگە نام قىلىپ قويۇلغان بولسا، ئاشۇنىڭغا چەكلەنگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ لەپىدىن غىزالىنىش، قۇرۇش ياكى جەملەش مەنالىرى ئېلىنمايدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ لەپىزلىرى بۇ مەنىلەر ۋە سۈپەتلەرگە دالەت قىلمايدۇ. زىرائەت ۋە مېۋىلەرنىڭ يۇقىرىدا زىكىرى قىلىنغان تۆت تۈردە زاكاتنىڭ ۋاجىپلىقىنى چەكلىۋاتقان: «ئاسمان سۇغارىغان نەرسىدە - ئۆشەر، چوڭ چېلەك ياكى چاق پەلەك ياردەمىدە سۇغارىغان زىرائەتكە - يېرىم ئۆشەر» دېيىلگەن ھەدىسلەردە كەلگەن ئومۇمى لەپىزلىرىنى خاسلىغۇچىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەدىسلەرنىڭ مەنىسى ئاسمان سۇغارىغان بۇغداي، ئارپا، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈم ئۆشەر (ھوسۇلنىڭ ئۈندەن بىرى)، چوڭ چېلەك ياكى چاق پەلەك بىلەن سۇغۇرۇلغان نەرسىدە يېرىم ئۆشەر بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن زاكات گۈرۈچ، قۇناق، دادۇر، نۇقۇت، لوۋيا، باشقا دان ۋە پوستىلىق (ماش، لوۋيا ۋە نۇقۇتلاردىن) ئېلىنمايدۇ. ئالما، ئۆرۈك، ئانار، ئاپلىسىن، بۆرتىقال، شاپتۇل، بانان (ئىسسىق مەملىكەتتە ئۆسىدىغان ئۆسۈملۈك ۋە ئۇنىڭ مېۋىسى) ۋە باشقا ھۆل مېۋىلەردىنمۇ ئېلىنمايدۇ. بۇ دان ۋە ھۆل مېۋىلەرنى بۇغداي، ئارپا، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈم لەپىزى ئۆز ئىچىگە ئالمىغان بۇلاردىن زاكات ئېلىشقا قارىتىلغان سەھم ھەدىس ۋە ئايەت ئىچىمە يوق. زاكات ھەدىسلىرىگە قىياس كىرمەيدۇ. چۈنكى زاكات ئىبادەتلەردىندۇر. ئىبادەتلەرگە قىياس كىرمەيدۇ. شۇنىڭدەك، كۆكتاتلار، تەرخەمەك، كاۋا، پەتىنگەن، سەۋزەگە ئوخشىغان سەيلەردىنمۇ زاكات ئېلىنمايدۇ. ئېلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «سەي

بىرىگە تەك. ساۋ - 2.176 كىلوگرام، ۋەسەق - 130.56 كىلوگرام بوغدايغا تەك. شۇنىڭغا قارىغاندا، بەش ۋەسەقنىڭ ئېغىرلىقى بوغدايدىن زاكات نىسابى 652 كىلوگرام بولىدۇ. بۇ ۋەزنى ئارپا، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈم ۋەزنىدىن پەرق قىلىپ، نىساپ - كەيىل (ئولچەم بىرلىكى) بىلەن ئېتىبارغا ئېلىنغان. نىساپ، زاكاتنىڭ ۋاجىپلىقى كەيىلگە تەئەللۇق بولغانلىقى ئۈچۈن ۋەزنى بىلەن ئەمەس كەيىل بىلەن ئېتىبارغا ئېلىنغان. ھەدىسلەر شۇنىڭغا دالەت قىلدۇ.

دان ۋە مېۋە بەش ۋەسەققە يەتسە، دانلار ئۇرۇلۇپ يىغىشتۇرۇلۇپ، يەنچىپ ۋە تازىلانغاندىن كېيىن، مېۋە ھۆل خورما - قۇرۇق خورمىغا، ئۈزۈم - قۇرۇق ئۈزۈمگە ئايلانغاندىن كېيىن زاكات ئېلىنىدۇ. دان ۋە مېۋەلەردە يىل ئايلىنىشى شەرت بولمايدۇ، بەلكى، اللە تائالانىڭ:

واتوا حقه يوم حصاده *

«مېۋە (نىڭ ھۈسۈلى) نى يىغقان كۈندە (يەنى ۋاقىتتا)، ئۆشۈرسىنى بېرىڭلار». (6:141)

دېگەن سۆزىگە مۇۋاپىق يىغىشتۇرۇش، تازىلاش ۋە قۇرۇتۇش شەرت بولىدۇ. خورما ۋە ئۈزۈم قۇرۇپ، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈمگە ئايلانغاندىن كېيىن دان يىغىلىپ يەنچىلىپ تازىلانغاندىن كېيىن زاكاتنى ئېلىشقا مۇنەت دالەت قىلىدۇ.

مېۋەنى تەخمىنەن ئۆلچەش

دۆلەت خورما ۋە ئۈزۈملەر پىششىغا كۆزى يەتسە، مېۋەلەر ھوسۇلىنى تەخمىنەن ئۆلچەپ بېرىشى ئۈچۈن ئېنىقلىغۇچى

ئەۋەتتىشى لازىم بولىدۇ. ئۇناپ ئىبىن ئۇسەيد: «نەبى ئەلەيھىسسالامدىن ئۈزۈملەرنى ۋە مېۋەلەرنى تەخمىنەن ئۆلچەپ بېرىدىغان كىشىلەرنى ئادەملەرگە ئەۋەتتەتتى»، دەپ رىۋايەت قىلىدۇ. ئەبۇ داۋۇت، ئىبىن ماجە ۋە تىرمىزى بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغان. ئۇناپدىن رىۋايەت قىلىنغان لەپىزدا: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام خورما ئۆلچىگەندەك ئۈزۈمنىمۇ ئۆلچەشكە، قۇرۇق خورمىنىڭ زاكاتىنى قۇرۇق خورما ھالىدا ئالغىنىدەك، ئۈزۈمنىڭ زاكاتىنى قۇرۇق ھالدا ئېلىشقا بۇيرۇدى ۋە ئۆزى ئۇنىڭغا ئەمەل قىلدى». ۋادىيۇل قۇرادىكى بىر ئايالنىڭ بېغىنى (مېۋەلىرىنى تەخمىنەن ئۆلچەپ بەرگەن ئىدى، - دەيدى. ئەھمەد ئۆز مەسئىدى (ھەدىسلەر توپلىمىدا) بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغان. نەبى ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە خەلىفىلەر ئۇنىڭغا ئەمەل قىلغاندۇر.

تەخمىنلىگۈچى تەخمىنلەشتە مېۋە ئىگەلىرىگە كەڭ ئىمكانىيەت يارىتىپ بېرىش ئۈچۈن، بار مېۋەنىڭ ئۈچتىن بىرىنى ياكى تۆتتىن بىرىنى تەخمىنلەشتىن شۇ مېۋەدىن يەيدىغان مېھمانلىرى، خوشنىلىرى، ئەھلىلىرى، دوستلىرى، باغنىڭ ئالدىدا ئولتۇرغۇچىلار، تىلەمچىلەر ھەمدە ئۇنىڭغا چۈشىدىغان قۇشلارنىڭ يېيىشىنى ھېساپقا ئېلىپ، نىساپتىن بۇ ھەقىقەتنى ئاجرىتىپ تاشلىشى لازىم. سەھىل ئىبىن ئەبۇ ھەسە: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام تەخمىنەن ئۆلچىگىنىڭىزدە ھېسابىنى چىقىرىڭلار ۋە ئۈچدەن بىرىنى قويۇڭلار. ئەگەر ئۈچدەن بىرىنى قويمىسىڭلار تۆتدەن بىرىنى قويۇڭلار»، - دېگەن ئىدى. دەپ رىۋايەت قىلىدۇ. ئەبۇ داۋۇت، تىرمىزى ۋە نەسەئى بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغان. مەكھۇلدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستا:

«رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام تەخمىنەن ئۆلچىمگۈچىلەرنى ئەۋەتكەندە ئادەملەرگە بەلگىلەشتۈرۈشلار، مالدا (مېۋەلەردە) مېۋەسى تىرىۋېلىنغان دەرەخ پىشماي تۇرۇپ تۆكۈلۈپ كەتكەنلىرى ۋە يۇلچىلار يەپ كەتكەنلىرى بولىدۇ»، - دەيدى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىنمىغانلىقى ئۈچۈن، بۇغداي ۋە ئارپا تەخمىنەن بۇدالمايدۇ. چۈنكى ئۇلارنى تەخمىنەن بۇداش ئۈزۈم ۋە خورمىدىكى ھالەتكە ئوخشاش ئەمەس. خورما ۋە ئۈزۈم مېۋەسى ھۆل ھالدا قۇرۇماستىن يىيىلىدۇ. خورما ۋە مېۋەدىن ئائىلە ئەزالىرىنىڭ بىمالال يېيىشى، سېتىشى، ھەدىيە قىلىشى مۇمكىن ۋە بۇ ھەقدە كەڭراق ئىمكان يارىتىش ئۈچۈن بۇدەلىدۇ. ئۇلار زاكاتنى شۇ تەخمىنەن بۇداشقا قاراپ ئادا قىلىدۇ. خورما ۋە ئۈزۈمنىڭ ھەممە تۈرىنى - ياخشىسىنىمۇ ناچارلىرىنىمۇ، بەزىسىنى-بەزىسىگە قوشۇپ بۇدەلىدۇ. بۇغداي ئارىمغا قوشۇلغىنىدەك خورما قۇرۇق ئۈزۈمگە قوشۇلمايدۇ. مېۋە تەخمىنەن بۇدالغاندىن كېيىن ۋە قۇرۇشتىن ئالدىن تاپەت كەلسە، ئىگىسىنىڭ ئەيىبىنىز تالاپەت يەتسە ياكى قۇرۇشتىن ئالدىن ياكى كېيىن ئوغۇرلانسۇ مېۋەسىنىڭ ئىگىسى تۆلىمەيدۇ. لېكىن قالغىنى نىسابقا كەلسىلا شۇنىڭغا زاكات بېرىشى لازىم بولىدۇ.

زىرائەت ۋە مېۋەلەردىن ئېلىنىدىغان زاكات مىقدارى

بۇغداي، ئارپا، خورما ۋە قۇرۇق ئۈزۈم بەش ۋەسەققە يەتسە، ئەگەر مەشەققەتسىز سۇغۇرۇلغان بولسا، ئۇنىڭدىن ئوندىن بىرى ۋاجىپ بولىدۇ. مەشەققەتسىز سۇغۇرۇشنىڭ مەنىسى -

ئېرىققە، ئۆستەڭگە ۋە سۈيى سىزىپ چىقىپ تۇرۇدىغان يەرگە يېقىن تىكىلگەن دەرەخكە ئوخشاش ئىنساننىڭ ئەمگىكىسىز سۇغۇرۇلغان يەرلەر. ئەمگەك بىلەن سۇغۇرۇلغان (تۈگىلەر ياردىمىدە ۋە چېلەك بىلەن سۇغۇرۇلغان) مېۋەلەردىن ئۆشۈشنىڭ يېرىمى - 20دىن بىرى زاكات قىلىنىپ بېرىلىدۇ. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاسمان سوغارغان نەرسىدىن ئۆشۈرە، چېلەك ۋە تۆگە بىلەن سۇغۇرۇلدىغان يەردىن ئۆشۈشنىڭ يېرىمى بېرىلىدۇ، - دەپ رىۋايەت قىلدى. بەشەر ئىبنى سەئىدى: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام زاكاتنى ئاسمان سۈلۈرى ۋە بۇلاق بىلەن سۇغارغان يەردىن ۋە خاس ئاسمان سۈيىگە قاراشلىق سۇغۇرۇلدىغان يەردىن - ئۆشۈرە، چاق پىلەك سۇغۇرىدىغان يەردىن ئۆشۈشنىڭ يېرىمىنى بەرز قىلدى»، - دەپ رىۋايەت قىلدى. ھەكەم ئىبنى ئۇۋەينە: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام مۇتاز ئىبنى جەبەلگە، ئۇ يەمەندە ئىدى، ئاسمان سۈيى بىلەن ياكى يەريۈزىدىكى سۇ بىلەن سۇغۇرۇلغان نەرسىدە ئۆشۈشنىڭ يېرىمى بولىدۇ، دەپ يازدى»، - دەيدى. بۇ سۇغۇرۇشتا يەرنىڭ ئەكسەر قىسمى ئېتىبارغا ئېلىنغان. ئەگەر يىلنىڭ كۆپراق قىسمىدا ئەمگەك سەرپ قىلماي مەشەققەتسىز سۇغۇرۇلسا، بۇ زىرائەتتىن ئۆشۈرە بېرىلىدۇ. ئەگەر يىلنىڭ ئەكسەر قىسمىدا ئەمگەك بىلەن سۇغۇرۇلسا، ئۆشۈشنىڭ يېرىمى (20دىن بىرى) بېرىلىدۇ. يىلنىڭ يېرىمىدا ئەمگەك بىلەن، يېرىمىدا بولسا، ئەمگەكسىز سۇغۇرۇلسا، ئۆشۈشنىڭ تۆتتىن ئۈچ قىسمى بېرىلىدۇ.

زىرائەت ۋە مېۋەلەردىن سەدىقە ئېلىش
زىرائەت ۋە مېۋە زاكاتىدىكى ئەسلى ۋاجىپ - زىرائەت ۋە مېۋەنىڭ ئەينەن ئۆزىدىن ئېلىنىشى، ياخشىسى ۋە ناچىرىدىن

ئەمەس، ئۇنىڭ ئوتتۇرىچىسىدىن ئېلىنىشىدۇر. زىرائەت ۋە مېۋەنىڭ ئىگىسى ئۇنىڭ ناچىرىنى زاكاتقا مۆلچەرلىشى جائىز ئەمەس. اللە تائالا شۇنداق دەيدۇ:

ولاتيموا الخبيث منه تنفقون *

«ئۆزۈڭلارمۇ پەقەت كۆزۈڭلارنى يۈمۈپ تۇرۇپ ئالىدىغان ناچارلىرىنى ئىلغاپ سەدىقە قىلماڭلار». (2:267)

نەبى ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئۇلاردىكى ماللارنىڭ سۈپەتلىكلىرىدىن ئالماڭلار»، - دېگەن سۆزلىرىگە بىنائەن زاكات ئالغۇچى سەدىقە مېۋە ۋە زىرائەتنىڭ ئەڭ ياخشىسىنى ئېلىشتىن ئۆزىنى ساقلىشى لازىم، نەبى ئەلەيھىسسالام سەدىقەدە سۈپەتسىز خورما ئېلىشتىن قايتۇرغان.

بىرىنچىسى: پۈستىسى ئىتىگە يېپىشقان خورما.

ئىككىنچىسى: قۇرۇغاندا سۈپەتسىز ھالدىكى خورما.

دان ۋە مېۋە ئورنىغا ئۇلارنىڭ قىممىتىدىكى پۇل ياكى باشقا نەرسە ئېلىنىشى جائىز. بۇنىڭ دەلىلى: ئەمرى ئىبىن دىنار تاۋۇستىن رىۋايەت قىلغان ھەدىس: «نەبى ئەلەيھىسسالام مۇئازنى يەمەنگە ئەۋەتكەندە، ئۇ بۇغداي ۋە ئارپا سەدىقىسى ئورنىغا كىيىم ئالاتتى». كىيىم، خورمىدىن بىر تۈرى تەمرى (قۇرۇغان خورما) گە ئايلانمىغىنىدەك ئۈزۈمنىڭمۇ بىر تۈرى - قۇرۇق ئۈزۈمگە ئايلانمايدۇ. ئۇلاردىن قىممىتى ئېلىنىدۇ. خورما ۋە ئۈزۈم ئورنىغا مانا ئالغانلىقىنى مۇئازدىن رىۋايەت قىلىنغان. بۇ مۇئازنىڭ: «مانا كىيىم كەلتۈرۈڭلار، سەدىقنىڭ ئورنىغا ئالىمەن، بۇ سىلەرگە يېڭىلىق، مەدىنىدىكى مۇھاجىرلارغا پايدىلىقراق»، - دېگەن سۆزلىرىدە ئىپادىلەندى. سۈننەتتە رەسۇل ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلاردىن: «ھەق - مالدا ۋاجىپ بولىدۇ،

كېيىن ئۇنى بېرىش، بەرگۈچىگە ئەسلىدىن قارىغاندا ئاسانراۋ بولىدىغان، ئۇنىڭدىن باشقا نەرسىگە ئايلىنىدۇ»، - دېگەن ھەدىس تېپىلدى. نەبى ئەلەيھىسسالام جىزىيە ھەققىدە يەمەندە تۇرغان مۇئازغا يوللىغان مەكتۇپلىرى بۇ ھەدىسلەر تۈركىمىسىدىندۇر. ئۇنىڭدا شۇنداق دېيىلگەن: «ھەر بىر بالاغەتكە يەتكەن كىشىگە بىر دىنار ياكى ئۇنىڭ ئورنىغا كىيىم ئېلىنىدۇ». نەبى ئەلەيھىسسالام ئالتۇننىڭ ئورنىغا مانا ئالغاندۇر. نەبى ئەلەيھىسسالامنىڭ نەجىران ئەھلىگە «ئۇلارغا ھەر يىلى ئىككى مىڭ كىيىملىك ياكى ئۇنىڭ ئورنىغا قىرىق دەرھەم ۋاجىپ بولىدۇ»، - دەپ يازغان مەكتۇپلىرى شۇلارنىڭ جۈملىسىدىندۇر. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جىزىيەدە كۈمۈش ۋە ئالتۇندىن بەدەل ئالاتتى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ كۈمۈش ۋە ئالتۇن ئورنىغا جىزىيەدە يىڭنە، ئارقان ۋە چىپتە يىڭنسىنى ئالاتتى.

ئالتۇن ۋە كۈمۈش زاكىتى

ئالتۇن ۋە كۈمۈش زاكىتى مەيلى پۇل بولسۇن مەيلى پۇلدىن باشقا نەرسە بولسۇن، سۈننەت ۋە ساھابىلارنىڭ ئىجاسى بىلەن ۋاجىپدۇر. ئەبۇ ھورەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلغان ھەدىستە «رەسۇل ئەلەيھىسسالام» ئالتۇن ۋە كۈمۈش ئىگىسى ئۇنىڭ ھەققىنى ئادا قىلمىغان بولسا، قىيامەت كۈنى بولغاندا ئۇنىڭغا ئوتتىن بولغان تاش. ئاستىغا سېلىپ بېرىلىدۇ ۋە ئۇنى جەھەننەم ئوتىدا قىزىتىلىدۇ، ئۇنىڭ بىلەن زاكات بەرمىگەن كىشىنىڭ يانلىرى، پىشانىسى ۋە ئارقىلىرى كۆيدۈرىلىدۇ، ھەر قېتىم سۇغۇپ قالسا، ئۇنى قايتىدىن قىزىتىلىدۇ. ئۇنىڭ مىقدارى ئەللىك مىڭ يىل بولغان كۈندە بەندىلەر ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىلغىچە جازالىنىدۇ، شۇنىڭدىن كېيىن جەننەتكە ياكى دوزاخقا بولغان ئۆز يولىنى كۆرىدۇ»، - دېدى. بۇ ھەدىسنى تىرىمىزدىن تاشقىرى بەش راۋى رىۋايەت قىلغان. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «اللە كىشىگە مال بەرگەن بولسا، كىشى ئۇنىڭ زاكىتىنى ئادا قىلمىسا، توپلىغان بايلىقى قىيامەت كۈنى ھەر ئىككىلى كۆزىنىڭ تۈپسىدە ئىككى چىكىتى بار زەھەرلىك ئىلان شەكلىگە كىرىۋېلىپ، ئىگىسىنىڭ تۈپسىگە يۆگىشىۋېلىپ چاقىدۇ، كېيىن: «مەن سېنىڭ مال-دۇنيالىرىڭمەن، مەن خەزىنەئىمەن»، - دەيدۇ»، - دېدى. كېيىن مانا بۇ ئايەتنى ئوقۇدى: ولايجىبن الذىن يبخلون بما اتاهم الله من فضله هو خيرا لهم بل هو شر لهم سيطوقون ما بخلوا به يوم القيامة*

«اللە ئۆز بەزىدىن بەرگەن نەرسىلەرگە (پۇل-مالغا) قىلىدىغانلار بىغىللىقنى ئۆزلىرى ئۈچۈن بايلىق دەپ كۇمان قىلمىسۇن، ئەمەلدە بۇ ئۇلار ئۈچۈن بايلىقتۇر؛ ئۇلارنىڭ بىغىللىق قىلغان نەرسىسى ئۇلارنىڭ بويىغا تاقاق قىلىپ سىلىنىدۇ»، (3:180)

بۇ ھەدىسنى ئەبۇ داۋۇتتىن تاشقىرى بەش راۋى رىۋايەت قىلغان.

ئىمامدىن دەلىل: - ساھابىلارنىڭ ئىختىلاپسىز ئالتۇن ۋە كۈمۈش زاكاتىنىڭ ۋاجىپلىقىغا ئىجتىھات قىلغانلىقىدۇر.

كۈمۈش نىسابتىنىڭ مىقدارى

زاكات ۋاجىپ بولىدىغان كۈمۈش مىقدارىنىڭ ئەڭ ئېزى بەش ئۇقىيەدۇر. ئەبى ئەلەيھىسسالام «بەش ئۇقىيەدىن كەم بولغان مالدىن سەدىقە يوق»، - دېدى. مۇتەپەقۇن ئەلەيھى. ساناق جەھەتتىن مىقدارى 200 دىرھەم. چۈنكى ھەر بىر ئۇقىيە - 40 دىرھەم. ئەلى ئىبن ئەبۇ تالىپ: «ھەر بىر 200 دىرھەمدە - 5 دىرھەم زاكات بار»، - دېدى. مۇھەممەد ئىبن ئابدۇراھمانىل ئەنسارى شۇنداق دەپ رىۋايەت قىلىدۇ: رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتۇپلىرىدا ۋە ئۆمەرنىڭ مەكتۇپلىرىدا: «كۈمۈش 200 دىرھەمگە يەتمىسە، ئۇنىڭدىن زاكات ئېلىنمايدۇ»، - دېگەن سۆزى بار ئىدى. شۇنىڭغا قارىغاندا كۈمۈش 200 دىرھەمدىن بىر دىرھەم كەمەيسە زاكات ۋاجىپ بولمايدۇ. چۈنكى ئۇ 5 ئۇقىيەدىن كەم بولىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام 5 ئۇقىيەدىن كەم بولغان مالدىن زاكاتنى ۋاجىپ قىلمىسە، - نىسپ بەلگىلىنىدىغان دىرھەملەر بۇ ئىشەنچى دەرىجىلەردۇر.

شەرىئى دېرھەملەرنىڭ ئونى ئالتۇن ئۆلچىمى (1 مىسقال - 68. 4 گرام) بىلەن 7 مىسقالغا تەڭ كېلىدۇ. دەرھەمنىڭ ھەر بىرى بىر مىسقالنىڭ ئوندىن يەتتە قىسمىدۇر. بۇ شەرىئى دەرھەم ۋەزنى بولۇپ، ئۇنىڭ بىلەن زاكات، جىزىيە، دىيەت (خۇن پۇلى) ۋە ئوغۇرلۇقتىكى قول كېسىش نىسابتى بەلگىلىنىدۇ.

دەرھەمنىڭ گىرامى بىلەن بولغان ۋەزنى - 2.975 گىرامدۇر. كۈمۈشتىن زاكات نىسابىنىڭ ۋەزنى - 595 گىرام بولىدۇ (200 دەرھەم - 595 گىرامغا تەڭ بولىدۇ). ياسالغان پۇل ھالىدىكى كۈمۈش باشقا كۈمۈش قۇيىمىسىغا ياكى كۈمۈش مەدەنگە قوشۇلىدۇ. ئەگەر كۈمۈش مىسى بىلە، قوغۇشۇن ياكى ئۇنىڭدىن باشقا مىتاللار بىلەن ئارىلاشقان بولسا، ئۇنىڭ تەركىبىدىكى ساپ كۈمۈش، نىسابىغا يەتسە، زاكات ۋاجىپ بولىدۇ. زاكاتنى پەقەت كۈمۈش مىقدارىدىن چىقىرىلىدۇ.

كۈمۈش نىسابىدا ۋاجىپ بولغان زاكات مىقدارى

كۈمۈش زاكات نىسابىغا يەتسە، بىر يىل ئايلانسا، ئۇنىڭدا ئوندىن بىرنىڭ تۆتدەن بىرى ۋاجىپ بولىدۇ، يەنى 200 دەرھەم نىسابىدا 5 دەرھەم ۋاجىپ، بۇ سۈننەت بىلەن ئىسپاتلانغان. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەبى ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىدۇ: ئەبى ئەلەيھىسسالام «رىققەدە رۇبئۇل ئۆشرە (ئۆشرىنىڭ تۆتدەن بىرى) زاكات بېرىلىدۇ»، دەيدى. رىققە - پۇل قىلىنىدىغان كۈمۈشتۈر. يۇخارى ئەبى ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەر بىر قىرىق دەرھەم كۈمۈشتىن بىر دەرھەم سەدىقە بېرىڭلار، 190 دەرھەمگە زاكات بېرىلمەيدۇ» (يەنى 200 دەرھەم

ھەر بىر قىرىق دەرھەمدىن) . مۇھەببەت ئىبن ئابدۇراھماننىڭ ئەسنارى: «سەدىقە ھەقىقىدىكى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتۇپلىرىدا: «كۈمۈش 200 دەرھەمگە يەتكەندىلا ئۇنىڭدىن زاكات ئېلىنىدۇ»، دېگەن سۆزلىرى بار»، دەيدۇ. زاكات نىسابىدا ۋاجىپ بولغان بەش دەرھەم - 14.875 گىرامغا تەڭ، چۈنكى دەرھەمنىڭ ۋەزنى - 2.975 گىرامدۇر.

ئالتۇن نىسابى ۋە ئالتۇن ۋاجىپ بولغان زاكات

زاكات ۋاجىپ بولىدىغان ئالتۇن مىقدارىنىڭ ئەڭ كېمى - 20 دىنار. ئەگەر 20 دىناردىن بىر قىرات (0.295 گىرام) كەمەيسىمۇ زاكات ۋاجىپ بولمايدۇ. ئەلى ئىبن ئەبۇ تالىپ «20 دىناردىن يېرىم دىنار ۋە 40 دىناردىن 1 دىنار زاكات ۋاجىپ»، دەپ رىۋايەت قىلدى. ئەمىر ئىبن شۇئەيب ئاتىسىدىن، ئاتىسى چوڭ دادىسىدىن، چوڭ دادىسى پەيغەمبىرىمىز ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىدۇ: «ئەبى ئەلەيھىسسالام «20 مىسقال ئالتۇندىن كەم بولسا زاكات يوق»، دەيدى. ئىبن ماجە ئۆمەر ۋە ئائىشىدىن رىۋايەت قىلىدۇ: «ئەبى ئەلەيھىسسالام 20 دىنار ۋە 20 دىناردىن ئارتۇق ئالتۇندىن يېرىم دىنار، 40 دىناردىن 1 دىنار زاكات ئالاتتى». ئالتۇننىڭ بەزىسىنى بەزىسىگە، سېقىنى سىندۇرۇلغىنىغا، پۇل قىلىنغىنىنى - مىثال قوشماستىن ۋە مەدەنىگە قوشىلىدۇ ۋە ھەممىسىنى بىرلا ھېساپ قىلىنىدۇ. ئەلى ۋە ئائىشىدىن رىۋايەت قىلىپ ئۆتۈلگەن ھەدىسلەرگە قارىغاندا، ئالتۇن نىسابىدا ۋاجىپ بولىدىغان زاكات رۇبئۇل ئۆشرە (ئوندىن بىرنىڭ تۆتدەن بىرى)، يەنى 20 دىنار نىسابتىن - يېرىم دىنار، 40 دىناردىن بىر دىنار ۋاجىپ بولىدۇ. ئالتۇن ۋە كۈمۈش

نسابىدىن ئارتۇق نىسابلىنىپ ئارتۇقى كۆپ بولسىمۇ، ئاز بولسىمۇ ئاشۇ ئارتۇقىدىنمۇ قىرغىدىن يېرى ئېلىنىدۇ. بۇ ھايۋانلار نىسابىنىڭ ھۆكۈمىدىن باشقىچە، چۈنكى ھايۋانلاردا ھەر بىر ساناق ئارىسى ئەپسۇس قىلىنغان (يەنى ئىككى نىساب ئارىسىدىكى زىيادىسىغا زاكات يوق). ئەمما كۈمۈش ۋە ئالتۇن نىسابىنىڭ زىيادىسىغا زاكات بار. ئۇنىڭدا بىر خىل نىساب ساقلىنىدۇ. نىسابنىڭ ئارتۇقىسى - نىساب ھۆكۈمىنى ئالىدۇ ۋە زىيادىنىڭ زاكىتى بېرىلىدۇ. يەنى ئۇنىڭدىن رۇبئۇل ئۆشۈرە ئېلىنىدۇ.

- ئالتۇن نىسابى بولغان 20 دىنارنىڭ ۋەزنى 85 گىرامدۇر.
- ئالتۇن نىسابىدا ۋاجىپ بولغان يېزىم دىنارنىڭ ۋەزنى - 125.
- 2 گىرام ئالتۇندۇر. چۈنكى بىر دىنار ئالتۇننىڭ ۋەزنى - 25.
- 4 گىرام ئالتۇندۇر.

ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىسابىغا تولۇق بىر يىل ئۆتكەن ۋە يىلنىڭ ئاۋۋالى بىلەن ئاخىرىدا كامىل نىساب بولسىلا، زاكات ۋاجىپ بولىدۇ. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن: «مالغا بىر يىل ئۆتمىگىچە، زاكات ۋاجىپ بولمايدۇ» دەپكەنلىكىنى ئاڭلىغانمەن»، دەيدۇ. ئەگەر شەخس يىلنىڭ ئاۋۋالىدا ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىسابىدىن كەمراققا ئىگە بولسا، كېيىن يىل ئاخىرلىشىشىدىن ئالدىن نىسابىنى تولۇقلايدىغان مال تاپسا، ئۇنىڭ يىلى - نىساب تولۇق بولغان ۋاقىتتىن باشلىنىدۇ. بىر يىل ئۆتسىلا زاكات ۋاجىپ بولىدۇ. ئەگەر ئالتۇن، كۈمۈش نىسابى يىل ئاۋۋالىدىن تولۇق بولسا، ئۇ ئارقىلىق يىل مابەينىدە پايدا ھاسىل بولسا، بۇ پايدا ئەسلىگە قوشۇلغان تىجارەتتىن بولسا، پايدا ئەسلىنىڭ يىلى

بىلەن ئىتتىپاق قىلىنىدۇ. يەنى چىقىرىپ ئېلىنغان پايدىنىمۇ زاكات نىسابىغا قوشۇلىدۇ. ئۇنىڭغا ھەم بىر يىل ئۆتكەن دەپ ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى پايدا مالنىڭ ئۆسۈشى ۋە جىنىسىدىن بولۇپ، ئۇنىڭغا تايىدۇر. ئەگەر پايدا نىساب جىنىسىدىن بولسىمۇ، مىراس ياكى ھەدىيە بىلەن بولغىنىدەك ئۆسۈش يولىدىن بولمىسا، بۇ پايدا كامىل يىل ئۆتۈشى لازىم. ئەسلىگە قوشۇلمايدۇ. ۋە ئۇنىڭ ھۆكۈمىنى ئالمايدۇ. شۇنىڭدەك، پايدا ۋە مال جىنىسىدىن بولمىسا پايدا قىلىنغان نەرسە ھايۋان بولسا، ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە قوشۇلمايدۇ. زاكات ۋاجىپ بولمىشى ئۈچۈن پايدا نىسابىغا يەتكەن بولسا، كامىل يىل ئۆتۈشى لازىم. خورما نىسابىنى قۇرۇق ئۈزۈم بىلەن تۆگە نىسابىنى كالا بىلەن تولدۇرمىغىنىدەك. چۈنكى ھەدىستە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «بەش ئۆقنىدەن كەم بولغان نەرسىدە زاكات يوق»، دەيدى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى تۈرلۈك ھەر خىل چىمىنى قىلىدى ۋە ئۇلار ئارىسىدىكى ئايرىپ تاشلاش پۇئامىلىسىنىڭ تاپاۋۇت بولمىشىغا رۇخسەت بەردى.

قەغەز پۇلدىكى زاكات

پۇل - دۆلەت چىقىرىدىغان ۋە ئۆزى ئۈچۈن مۇناسىۋەتكە كىرگۈزىدىغان مالىيە قەغەزلەردىندۇر. دۆلەت ئۇنىڭ بىلەن سېتىپ ئېلىنىدىغان نەرسىلەر ۋە خىزمەتلەرنىڭ قىممىتىنى بەلگىلەيدۇ. قەغەز پۇللارنىڭ زاكاتى خۇن ۋە كۈمۈشنىڭ زاكاتىغا ئوخشاشتۇر. قەغەز پۇللارنىڭ ھەقىقىتىگە قاراپ زاكات ھۆكۈملىرى يۈرگۈزۈلىدۇ. ئۇ ئۈچ تۈردۇر:

1. بەدەل قەغەز پۇللار. بۇ مەدەنى پۇل نىزامىدا يۈرىدىغان دۆلەت چىقارغان قەغەز پۇللاردۇر. بۇ پۇللار ئالتۇن ياكى كۈمۈشكە نىسبەتەن چەكلەنگەن مىقداردا يۈرگۈزۈلىدۇ. ئايلىنىشتا ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە نائىب (ئورۇن باسار) بولىدۇ ۋە تەلپ ۋاقتىدا بۇ پۇللار سەرپ قىلىنىدۇ. بۇنداق قەغەز پۇللار ئالتۇن ۋە كۈمۈش دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ. چۈنكى ئۇنى ھەر قانداق ۋاقىتتا ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە ئايلاندۇرۇش مۇمكىن. ئۇنىڭ زاكاتى ئالتۇن ۋە كۈمۈشنىڭ زاكاتىغا ئوخشاش. ئەگەر ئالتۇنغا نائىب بولسا، قەغەز پۇلنىڭ ئالتۇنغا نىسبەتەن قىممىتى 20 دىنار (85 گىرام) گە يەتسە، ۋە بىر يىل ئايلانسا، زاكات يەنى رۇبۇل ئۆشۈرە ۋاجىپ بولىدۇ. ئەگەر كۈمۈشكە نائىب بولسا، ئۇنىڭ مىقدارى 200 دەرھەم - 595 گىرام - كۈمۈش مىقدارىغا يەتسە، يىل ئوشسا، زاكات يەنى رۇبۇل ئۆشۈرە ۋاجىپ بولىدۇ. بەدەل قەغەز پۇلدىن زاكات ۋاجىبلىقىنىڭ دەلىلى، ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە زاكات ۋاجىبلىقىغا دالالەت قىلغۇچى يۇقىرىدا كەلگەن ھەدىلەردۇر. چۈنكى بۇ پۇللار ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە ۋەكىل ياكى نائىبىدۇر. ۋەكىل ۋە نائىب - ئەسلىنىڭ ھۆكۈمىنى ئالىدۇ.

2. ئىشەنچلىك قەغەز پۇللار. بۇ پۇللار دۆلەت ياكى دۆلەت ئۇنىڭغا چىقىرىش ھەققىنى بەرگەن بانكىلار بىرى چىقارغان قەغەز پۇللاردۇر. ئىشەنچلىك قەغەز پۇلنىڭ كۆرسىتىلگەن قىممىتىدىن تۆۋەن مۇئەييەن نىسبەتتە كۈمۈش ياكى ئالتۇندىن دائىم قاپلىما ئالتۇنى بولىدۇ. بۇ قاپلىما - دۆلەت ياكى بۇ پۇللارغا جاۋابكار بانكا ھۆزۈرىدا ساقلىنىدۇ. ئىشەنچلىك قەغەز پۇل چىقارغۇچى (دۆلەت، بانكا) تەلپ قىلىنغان ۋاقىتتا، قاپلانغان ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن بولغان قىممەتنى ئالغۇچىغا

قايتۇرۇشى ئۇنىڭ زىمىنىدەدۇر. ئۇنىڭ قاپلىمىسى كامىل بولمايدۇ، بەلكى ئۇنىڭ قىممىتىگە مۇئەييەن نىسبەت بىلەن بولىدۇ، بەزىدە تۆتدەن ئۈچ قىسىم، ئۈچدەن ئىككى قىسىم ياكى يېرىمى ياكى باشقا ھەممە مۇئەييەن پىرسەنت بىلەن بولىدۇ. بۇ ئىشەنچلىك قەغەز پۇللاردىن قاپلانغان قىسمى بەدەل قەغەزلەر، ئالتۇن، كۈمۈش دەپ ئېتىبارغا ئېلىنىدۇ. چۈنكى ئۇلار ھەر قانداق ۋاقىتتا، ئالماشتۇرىلىدۇ. ئۇنىڭ زاكاتى ئالتۇن ۋە كۈمۈش زاكاتىغا ئوخشاش بولىدۇ. مەسىلەن، ئەگەر ئىشەنچلىك قەغەز ئالتۇن بىلەن قاپلانغان بولسا، ئۇنىڭ قاپلىمىسى ئىسمى قىممىتىنىڭ يېرىمىغا تەڭ كەلسە ۋە 40 دىنارغا يەتسە، بىر يىل ئۆتسە ئۇنىڭدىن زاكات ۋاجىپ بولىدۇ. ئۇنىڭ زاكاتى ئۆز جىنىمىدىن بىر دىنارلىق قىسمى تۆلىنىدۇ. ئەگەر 40 دىنارغا يەتسە، نىسابتىن ئاز بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭغا زاكات بېرىلمەيدۇ.

مەسىلەن، ئەگەر بۇ پۇللار كۈمۈش بىلەن قاپلانغان بولسا ۋە قاپلىمىسى ئىسمى قىممىتىنىڭ يېرىمى بولسا، بۇنىڭدا ئەگەر 400 دەرھەمگە يېتىپ، بىر يىل ئايلانسا، زاكات بېرىش ۋاجىپ بولىدۇ. زاكات ئۆز جىنىمىدىن 10 دەرھەمگە تەڭ قىسمى بولىدۇ. ئەگەر 400 دەرھەمگە يەتسە زاكات بېرىلمەيدۇ. ئىشەنچلىك قەغەزدە زاكات ۋاجىبلىقىنىڭ دەلىلى ئالتۇن ۋە كۈمۈشتە زاكاتنىڭ ۋاجىبلىقىغا دالالەت قىلغۇچى ھەدىلەردۇر. چۈنكى ئىشەنچلىك قەغەزلەر ئىسمى قىممىتىدە قاپلانغان مىقداردا كۈمۈش ئالتۇنغا ۋەكىلدۇر. زاكات ئۇنىڭدا ۋاجىپدۇر. ۋەكىل ۋە نائىب - ئەسلىنىڭ ھۆكۈمىنى ئالىدۇ.

3. مەجبۇرى قەغەز پۇللار دۆلەت پەرىمانى بىلەن

ئىپادىلىنىشى ئۇلاردىكى مەقسەت، پۇل ۋە باھا ئىكەنلىكىگە دالالەت قىلىدۇ. پۇل ۋە باھاغا زاكات، دىيەت، كاپىيارەت، ئوغۇرلۇقتا قول كېسىش ۋە باشقا ھۆكۈملەر باغلانغاندۇر. مەجبۇرى قەغەز لەردە پۇل ۋە باھا مەيدانغا چىقسا، ئۇلار - ئالتۇن، كۈمۈش، پۇلدا زاكات ۋاجىبلىقى ھەققىدە كەلگەن ھەدىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئېلىپ زاكات ۋاجىب بولىدۇ. زاكات ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىلەن بەلگىلىنىدۇ. مەسىلەن، كىشىدە مەجبۇرى قەغەز لەر قىممىتى ئالتۇن نىسبى بولغان - 20 دىنار (85 گىرام) ئالتۇننىڭ قىممىتىگە تەڭ كەلسە، ياكى كىشىدىكى مەبلەغ 200 دەرھەم (595 گىرام) كۈمۈشكە تەڭ كەلسە ۋە بىر يىل ئايلانسا، ئۇ قىرلىقتىن بىرىنى زاكات قىلىپ بېرىشى ۋاجىب.

زاكات ئالتۇندىن - ئالتۇن، نائىب پۇللار ۋە ئىشەنچلىك قەغەز پۇللار بىلەن بېرىلىدۇ. كۈمۈشتىن - كۈمۈش، نائىب ۋە ئىشەنچلىك قەغەز پۇللار بىلەن زاكات بېرىش جائىز. شۇنىڭدەك، ئالتۇندىن كۈمۈش، مەجبۇرى قەغەز پۇللار، كۈمۈشتىن ئالتۇن ۋە مۇجىبۇرى قەغەز پۇللار بىلەن زاكات بېرىلىدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەممىسى - پۇل ۋە باھالاردۇر. ئۇنىڭ بەزىسى - بەزىسىنىڭ ئورنىغا ئۆتىدۇ ۋە بۇنىڭدىن مەقسەت ئەمەلگە ئاشقانلىقى ئۈچۈن بەزىسىنىڭ ئورنىغا بەزىسىدىن زاكات بېرىش جائىز. زىرائەت ۋە مېۋەلەرنىڭ زاكاتى بايدا زاكات ۋاجىب بولغان مال ئورنىغا قىممىتىنى ئېلىش دەلىلىنى ئېيتىپ ئۆتكەن ئىدى ۋەق - ئىبىن مەسئۇددىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىست: «ئايالى ئۇنىڭغا مېنىڭ 20 مىسقالغا تەڭ كېلىدىغان شېبىقا ئۆتكۈزۈلگەن مارجانىم بار، دېگەندە ئۇنىڭدىن بەش دەرھەم زاكات

چىقىرىلىدۇ ۋە دۆلەت ئايلاندۇرۇشقا تاشلايدۇ. ئۇنى نەرسىلەرگە باھا قىلىپ، خىزمەت ۋە مەتبەئەلەرگە ھەق قىلىدۇ. ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە ئالماشتۇرغىلى بولمايدۇ، ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىلەن ئايلانمىغا ئىجتىبابى ئالتۇن، كۈمۈش ياكى قاپلانغان قەغەز پۇل بىلەن كاپالەتلەنمىگەن، شۇنىڭ ئۈچۈن مەجبۇرى قەغەز پۇللارنىڭ قانۇنى قىممىتىدىن باشقا قىممىتى يوق.

بۇ مەجبۇرى قەغەز پۇللارنى پۇل، نەرسىلەرگە باھا ۋە مەنبەئەلەر، خىزمەتلەرگە ھەق قىلىشقا كېلىشىپ ئېلىنغان، ئۇنىڭ ياردىمىدە باشقا ماللارنى ۋە نەق نەرسىلەرنى سېتىپ ئېلىنغاندەك، بۇنىڭ بىلەن ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى سېتىۋېلىش مۇمكىن. بۇ ۋاقىتتا مەجبۇرى قەغەز پۇللاردىن ئالتۇن ۋە كۈمۈش مەيدانغا چىققان - پۇللۇق ۋە باھالىق سۈپىتى مەيدانغا چىقىدۇ. «كۈمۈشتە رۇبۇل ئۆشۈر»، «بەش ئۇقىيەدىن ئازدا سەدىقە يوق»، «كۈمۈش زاكىتىنى كەلتۈرۈڭلار»، «كۈمۈش 200 دەرھەمگە بارمىغىچە، كۈمۈشتىن زاكات ئېلىنمايدۇ، قاچان 200 دەرھەمگە يەتسە، 5 دەرھەم زاكات ئېلىنىدۇ»، «سىزنىڭ 20 دىنارىڭىز بولۇپ، بىر يىل تولسا، شۇندىلا بىرىم دىنار زاكات بېرىسىز»، دەپ ئالتۇن ۋە كۈمۈشتە زاكاتنىڭ ۋاجىبلىقىغا ئىشارەت قىلغۇچى ھەدىسلەرنىڭ ھەممىسى پۇلغا ۋە باھاغا دالالەت قىلغان. چۈنكى ھەدىسدە كەلگەن «رىققە»، «ۋەرىق» ۋە «ئۇقىيە» لەپزىلىرى ئەرەپلەر لۇغىتىدە ياسىلىپ پۇل قىلىنغان دەرھەملەرگە نىسبەتەن ئىشلىتىلىدۇ. شۇنىڭدەك، «دىنار» لەپزى ھەم ياسالغان، پۇل قىلىنغان - ئالتۇنغا، يەنى، پۇل ۋە باھا بولغان ئالتۇنغا ئېيتىلىدۇ. ھەدىستە «ئالتۇن» ۋە «كۈمۈش» لەپزىلىرى ئىشلىتىلمەستىن دىنار سۆزلىرى بىلەن

تجارەت ماللىرىنىڭ زاكىتى

پايدا ئېلىش مەقسىتىدە پۇلدىن باشقا سېتىپ ئېلىش ۋە سېتىش بىلەن تىجارەت قىلىدىغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى تىجارەت ماللىرى دېيىلىدۇ. ئۇلارغا ئۇزۇق-تەمىنات، كىيىم-كېچەك، ئۆي چاھازلىرى، سانائەت ماللىرى، ھايۋان، ماتالار، يەر ۋە بىنالار، شۇنىڭدەك، سېتىپ ئېلىنىدىغان ۋە سېتىلىدىغان باشقا نەرسىلەر كىرىدۇ.

تىجارەت قىلىنىدىغان ماللاردىن ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى ئالمىلارنىڭ ئىتتىپاقى بىلەن زاكات ۋاجىپ بولدى. سەمۇرە ئىبىن جۇندۇپ (اللەقا ھەمدۇ سانا ئېيتقاندىن كېيىن): «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام سېتىش ئۈچۈن تەييارلانغان نەرسىدىن ئەلۋەتتە سەدىقە بېرىشنى بىزگە بۇيرۇق قىلاتتى»، - دېدىن. بۇ ھەدىسنى ئەبۇ داۋۇت رىۋايەت قىلغان. ئەبۇ زەر ئەبى ئەلەيھىسسالامدىن: «بەزىدە سەدىقە باردۇر»، دەپ رىۋايەت قىلىدۇ. «بەزى» نىڭ مەنىسى - تىجارەت قىلىنىدىغان مانا ۋە كىيىملەر. ئەبۇ ئەمرى ئىبىن ھەمماس ئاتىسىدىن: «ئۆمەر ئىبىن خەتتاب ئالدىمىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ: «ئى، ھەمماس، مېلىڭنىڭ زاكىتىنى ئادا قىلغىن»، - دېدى. مەن مۇنداق دېدىم: «مەندە مال يوق، مەقتلا، تىرە ۋە ئوقدان بار»، «ئۇنىڭ قىممىتىنى چىقىرىپ، ئېيىمىن زاكىتىنى ئادا قىلغىن»، - دېدى، دەپ رىۋايەت قىلىدۇ. ئابدۇراھمان ئىبىن ئابدۇلقارى: «مەن ئۆمەر ئىبىن خەتتابنىڭ لىماندا يەتتۇلمالدا ئامىل ئىدىم. ئۆمەر ئىبىن خەتتاب

بېرىك، - دېدى. ...

بېرىلىدۇ. بۇ ئۆچكە ۋە قوي بالىلىرىنىڭ ئۆچكە ۋە قوي بىلەن بىرگە ھېسابلانغانلىقىدە كەدۇر. مال پايدىسىنىڭ ئايلىنىش بىلىمىمۇ، ئەسلى مالنىڭ ئايلىنىش بىلىمى بىلەن ھېسابلاندى. يىل بېقىنلاشقاندا تىجارەتچى تىجارەت مېلىنىڭ قىممىتىنى چىقىرىدۇ. بۇنىڭدا تىجارەت مېلىدىن زاكات تۆگە، مال ۋە قويلا رىغىمۇ، ياكى كىيىم-كىچەك سانائەت مەھسۇلاتلىرى، يەر ۋە بىناغا ئوخشاش مۈلۈككەمۇ، پەرقى يوق. تىجارەت مېلىنىڭ ھەممىسىنىڭ قىممىتىنى ئالتۇن ياكى كۈمۈش بىلەن بىرگە باھالایدۇ. ئەگەر تىجارەت مېلىنىڭ قىممىتى ئالتۇن ياكى كۈمۈش نىسبىتىگە يەتسە، ئۇنىڭدىن مۇئامىلەدىكى پۇل بىلەن رۇبىئۇل ئۆشۈرە بېرىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭغا يەڭگىل بولسا، تىجارەت مېلىنىڭ زاكاتىنى تىجارەت مېلىدىن بېرىشمۇ جائىز. مەسىلەن، بىر كىشى قوي، كالا ياكى كىيىم بىلەن تىجارەت قىلسا، ئۇنىڭغا ۋاجىپ بولغان زاكاتنىڭ قىممىتى قوي، كالا ياكى كىيىم قىممىتى بىلەن باراۋەر كەلسە، ئۇ پۇل بېرىشى ياكى قوي، كالا ياكى كىيىم بەرىشمۇ بولىدۇ. قايسى بىرىنى خالىسا شۇنى بېرىدۇ.

تۆگە، كالا ۋە قويغا ئوخشاش ئەينەن ئۆزىدىن ۋاجىپ بولىدىغان تىجارەت ماللىرىدۇر، ھايۋان زاكاتى ئەمەس، تىجارەت مېلىنىڭ زاكاتى بېرىلىدۇ. چۈنكى چارۋا ئىگىسىنىڭ نىيىتى تىجارەتتۇر. بۇلارنى كۆپەيتىش ئەمەس.

قەرزنىڭ زاكاتى

كىشىدە نساپقا يەتكەن ۋە 1 يىل ئايلانغان مال بولسا،

بەيتۇمالدىن ھەدىيە تارقاقلىقى چىققان ۋاقىتتا سودىگەرلەرنىڭ ماللىرىنى يىغاتتى، كېيىن ئۇنىڭ شۇ يەردىكى ۋە باشقا بارلىق ھەممە ماللىرىنى ھېساپ قىلىپ ۋە ھەممىسىنىڭ ئۈستىدىن - باشقا جايدىكى ۋە شۇ يەردىكى ماللىرىدىن زاكات ئالاتتى» ، دەپ رىۋايەت قىلىدۇ. ئىبىن ئۇمەر «تىجارەت ئىرادە قىلىنغان نېپىس-يۇپقا كىيىم ۋە مائالاردا سەدىقە بار» ، دەيدى. تىجارەت زاكات ۋاجىپلىقىنى ئۇمەر، ئۇنىڭ ئوغلى، ئىبىن ئابباس، يەتتە پۇقەھ، ھەسەن، جابىر، تاۋۇس، نەخەئى، سەۋرىي، ئەۋزارى، شارىئىي، ئەھمەد، ئەبۇ ئۇبەيدە، ئەسھابۇر رەئىيى، ئەبۇ ھەنىفە ھەمدە ئۇلاردىن باشقىلاردىنمۇ رىۋايەت قىلىنىدۇ.

تىجارەت مېلىنىڭ قىممىتى ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىسبى قىممىتىگە يەتكەن ۋە 1 يىل ئايلانغان ۋاقىتتا رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ: «1 يىل ئايلانغان مالغىلا زاكات بېرىلىدۇ» ، دېگەن سۆزىگە بىنائەن، تىجارەت مېلىدىن زاكات ۋاجىپ بولىدۇ.

تىجارەتچى نساپتىن ئازراق مال بىلەن تىجارەتتىكى باشلىسا، يىل ئاخىرىدا مال نساپقا يەتسە، نساپقا 1 يىل ئۆتمىگىنى ئۈچۈن ئۇنىڭغا زاكات ۋاجىپ ئەمەس. بۇ نساپقا 1 يىل ئۆتكەندىن كېيىنلا زاكات ۋاجىپ بولىدۇ.

نساپتىن ئارتۇق 1000 دىنار مال بىلەن تىجارەت باشلىغان تىجارەتچى يىلنىڭ ئاخىرىدا تىجارەتتى ئاخىرلىشىپ، پايدىسى 3000 دىنارغا يەتسە، ئاۋۋال 1000 دىنارنىڭ ئەمەس، 3000 دىنارنىڭ زاكاتىنى بېرىدۇ. چۈنكى 3000 دىنار 1000 دىنارغا تەۋە بولغان. ئۈچىنىڭ دىنار قاچان ھاسىل بولغانلىقىدىن قەتئىينەزەر، ئەسلىنىڭ ئايلىنىشىغا يىل ئۆتكەنلىكتىن، زاكات

ئۇنىڭ گەردىنىدە نىساپنى تولۇق ئۆز ئىچىگە ئالدىغان قەرز بولسا ياكى قەرزنى تۆلىگەندىن كېيىن قالغان مېلى نىساپقا يەتمەيدىغان بولسا، ئۇنىڭغا زاكات ۋاجىپ بولمايدۇ. مەسىلەن، ئەگەر بىر كىشى مىڭ دىنارغا ئىگە، لېكىن ئۇنىڭ گەردىنىدە 1000 دىنار قەرز بار ياكى 40 دىنار ئالتۇنغا ئىگە، لېكىن ئۇنىڭ گەردىنىدە 30 دىنار قەرز بار، بۇ ئىككى ھالەتتە ئۇ نىساپقا ئىگە بولمىغانلىقى ئۈچۈن زاكات بەرمەيدۇ. ناپى، ئىبن ئۇمەردىن رىۋايەت قىلىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «كىشىنىڭ مىڭ دىرھەمى بولسا، ئۇنىڭ گەردىنىدە 1000 دەرھەم قەرز بولسا، ئۇنىڭغا زاكات ۋاجىپ بولمايدۇ»، - دېدى.

ئەمما قەرزدىن ئېشىپ قالغان مال نىساپقا يەتسە، يېزىد ئىبن سائب ئوسمان ئىبن ئەپپاننىڭ: «بۇ سىلەرنىڭ زاكات ئېيىڭلار. كىمنىڭ قەرزى بولسا، ماللىرىنىڭ زاكاتىنى بېرىش ئۈچۈن، ئۇنى ئادا قىلسۇن» (يەنى: قەرزنى تۆلىسۇن) يەنە بىر رىۋايەتتە «كىمدە قەرز بولسا، تۆلىسۇن. كېيىن قالغان مېلىنىڭ زاكاتىنى بەرسۇن»، - دېگەنلىكىنى ئىشىكتەن ئىدىم دەيدۇ. بۇ گەپ ساھابىلار ھۇزۇرىدا بولغان ئىدى. ئۇلار بۇنى ئىنكار قىلمىدى. بۇ ئۇلارنىڭ ئىجمائىغا دالالەت قىلىدۇ.

ئەگەر شەخىسنىڭ قەرزىگە بەرگەن پۇلى پەيسەلگە سالمايدىغان باي كىشىنىڭ گەردىنىدە بولسا، خالىغان ۋاقىتتا قايتۇرۇۋېلىش ئىمكانىيىتى بولسا، قەرزگە يىل توشقان ۋاقىتتا ئۇنىڭ زاكاتىنى بېرىش ۋاجىپ بولىدۇ. ئۇمەر ئىبن خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ «سەدىقە پەرز بولغان ۋاقىتتا بەرگەن قەرزىڭنى ھەمدە ئۆزۈڭدىكى ھەممە نەرسىلەرنى جەملەپ، ھېساپلاپ، كېيىن ئۇنىڭ زاكاتىنى بەرگىن»، - دېدى. ئوسمان ئىبن ئەپپان:

«ئەگەر خالىماڭ ئىگىسىدىن تەلەپ قىلىپ ئالمىدىغان، ئۇيالىغىنىدىن ياكى چىرايلىق مۇئامىلە قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن سورىماي تۇرغان باي كىشىدىكى قەرزىڭگە زاكات ۋاجىب دۇر»، - دېدى. ئىبن ئۇمەر: «سەن ئېلىشنى ئېمىد قىلمىۋاتقان بەرگەن قەرزىڭگە 1 يىل توشسا، ئۇنىڭ زاكاتىنى بېرىشكە لازىم»، - دېدى.

ئەمما قەرزدارى قىيىنلانغان كىشى ياكى پەيسەلگە سالغۇچى باي بولسا، قەرز قايتۇرۇپ ئېلىنغاندىن كېيىن زاكاتىنى بېرىش ۋاجىپ. ئاللاسا، ئاۋۋالقى (زاكاتى تۆلەنمىگەن) يىللار ئۈچۈنمۇ زاكات بېرىدۇ. ئىگىسىنىڭ قەرزىنى ئۈندۈرۈشى ياكى ئۈندۈرەلمەسلىكى گۇمان بولغان قەرز ھەققىدە ئەلىدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستتا: «ئەگەر، قەرزنى ئۈندۈرسە، ئاشۇ ۋاقىتتا ئوتكەن يىللار ئۈچۈنمۇ زاكات بەرسۇن»، - دېدى. ئىبن ئابباس قەرز ھەققىدە رىۋايەت قىلىدۇ: «ئۇنى ئېلىشنى ئېمىد قىلمىغان ۋاقىتتا، قەرزنىڭ قوللىنىغا تەگمىگىچە زاكات بەرمەيسەن. ئۇنى ئالغان ۋاقىتتىكىدا زاكاتىنى ئادا قىلغىن».

زىبۇ-زىننەت بۇيۇملىرى زاكىتى

ئايال بېلىكىنى، بوينىنى، قولاقلىرىنى، جىسمىنى زىننەتلەش ئۈچۈن تاقايدىغان قىممەت باھالىق تاشلار، مېتاللار، جەۋھىراتلاردىن نىسايقا يەتكەن ياكى قىممەت باھالىق تاشلار، مەيلى ئاز، ياكى كۆپ بولسۇن، پەرقى يوق، تاقايدىغان نەرسىلەرگە زاكات بېرىلمەيدۇ. چۈنكى ئاياللار بۇ تاشلارنى خەزىنە (يەنى ھاجىتىدىن تاشقىرى بولغان تاقىماي تاشلاپ قويۇش) ياكى تىجارەت ئۈچۈن ئالماي، زىننەتلىنىش، ئىستىمال ئۈچۈن ئالغان دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ. ئەگەر زىبۇ-زىننەتلەرنى خەزىنە (تاقىماي قويۇپ قويۇش) ياكى تىجارەت ئۈچۈن ئېلىنغان بولسا، ئۇنىڭدىن زاكات بېرىلىدۇ. لەيس ئىبن سەئدى - ئەبۇ زۇبەيرىدىن، ئەبۇ زۇبەيرى جابىردىن، ئۇ كىشى نەبى ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلدۇ: نەبى ئەلەيھىسسالام «زىبۇ-زىننەتلەردە زاكات يوق»، - دېدى. ئەمىر ئىبن دىنار ئېيتىدۇكى: جابىر، ئىبن ئابدۇللاھدىن سوردى: «زىبۇ-زىننەتلەردە زاكات بارمۇ؟» «يوق!» ئەگەر 10 مىڭغا يەتسىمۇ» «ئۇنىڭدىن كۆپراق بولسىمۇ!»، - دېدى. ئابۇ ئىبن ئۇمەردىن رىۋايەت قىلدۇ: «ئىبن ئۇمەر قىزىدىن بىرنى 10 مىڭنى ئېلىپ تۇرمۇشقا چىقاردى. ئۇ 10 مىڭدىن 4 مىڭغا زىبۇ-زىننەت ئېلىپ سوغات قىلدى. ئۇلار زىبۇ-زىننەتلەردىن زاكات بەرمەيتتى». ئەبۇ مۇلەيكىدىن رىۋايەت قىلىنىدۇ: «ئائىشە ئىنىسىنىڭ قىزلىرىنى ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىلەن زىننەتلىگەن بولۇپ، ئۇنىڭ زاكىتىنى بەرمەيتتى». «زىبۇ

زىننەتتە زاكات ۋاجىپ بولىدۇ»، - دېگەن كىشىلەر بىر نەچچە ھەدىسلىرىنى ھۆججەت قىلىپ كەلتۈرىدۇ. ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە زاكاتنى ۋاجىپ قىلغۇچى ھەدىسلەردە كەلگەن «رىققە»، «ئۇقىيە»، «ۋەرىق» ۋە «دىنار» لەپزىلىرى زىبۇ-زىننەت مەنىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالمايدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن، مەزكۇر لەپزىلەر ئەرەپ لۇغىتىدە ئادەملەر ئارىسىدا قولدىن-قولغا ئۆتۈپ يۈرگۈچى، سوقۇلغان دىنار ۋە دىرھەملەرگە نىسبەتەن ئېيتىلىدۇ. بۇ دەرھەم ۋە دىنارلار نەرسىلەرنىڭ باھاسى، خىزمەت، مەنپەئەت، زىبۇ-زىننەتلەر ۋە باشقا نەرسىلەرنىڭ باھاسى بولغان يۇللاردۇر. ئەگەر ھەدىسلەرنىڭ لەپزىلىرى پالانچىغا يەتسە، ئۇنىڭدا پالانچى زاكات بار دېگەن سۆز بىلەن بەلگىلىنەتتى. زىبۇ-زىننەتلەر كۈمۈش لەپزىنىڭ ئىچىگە كىرگەن بولاتتى. لېكىن ھەدىسلار، «رىققە»، «ۋەرىق»، «ئۇقىيە» ۋە «دىنار» لەپزىلىرىنى ئىشلەتكەن. لەپزىلەرنىڭ ھەممىسى ياسالغان پۇل ھالىتىدىكى ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە ئىشلىتىلىدۇ. زىبۇ-زىننەتلەر بولسا بۇ لەپزىلەردىن ئەمەس. بۇ ھەدىسلەر ئۇمۇمىي ھەدىسنى خاسلىغۇچىدۇر. ئۇمۇمىي ھەدىس بولسا مانا بۇ: «ئالتۇن ۋە كۈمۈش ئىگىسى ئۇنىڭ ھەققىنى ئادا قىلمايدىغان بولسا، قىيامەت كۈنىدە ئۇنىڭغا ئوتتىن بولغان كۆپچەك سېلىنىدۇ».

ئەمما ئەمىر ئىبن شۇئەيب رىۋايەت قىلغان ھەدىسلارغا قارىساق: «بىر ئايال قىزىنى يېتىلەپ، نەبى ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلدى. قىزىنىڭ قولىدا ئالتۇندىن قۇيۇلغان 2 دانە زىننەت بۇيۇمى بار ئىدى. نەبى ئەلەيھىسسالام دېدى: «بۇنىڭ زاكىتىنى بەردىڭىزمۇ؟»، ئايال «ياق»، - دېدى. نەبى

ئەلەيھىسسالام «اللہ بۇ ئىككى زىننەت بۇيۇمى ئورنىغا دوزاخنىكى ئوتتىن بولغان ئىككى بىلەزۈك تاقاپ قويۇشى سىزنى خوشال قىلامدۇ؟» دەيدى. بۇ ھەدىس ھەققىدە ئەبۇ ئۇبەيدە مۇنداق دەيدۇ: «ئادەملەر بۇ ھەدىس ھەققىدە گەپ قىلىپ، ئۇنىڭ پەقەتلا بىر يول ئارقىلىق رىۋايەت قىلىنغانلىقىنى بىلىمىز». ئەگەر بۇ رىۋايەت راست بولغان بولسا، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن ساقلىنىپ قالغان بولاتتى. بىز يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكەن ئۆلەمالار - سەئىدىن ئىبن مۇسەيبە، شۆئەبى، ھەسەن ۋە قەتادە بۇ ھەدىسنى: «زىننەت بۇيۇملىرىنىڭ زاكىتى - ئارىيەتكە (پايدىلىنىشقا) بېرىشتۇر» دەپ تەپسىر قىلىد. ئېھتىمال رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «زاكات»، دېگەندە ئەنە شۇ «ئارىيەتنى» كۆزدە تۇتقان بولۇشى مۇمكىن. ئەگەر زىننەت بۇيۇملىرىدا زاكات پەرز بولغان بولسىدى، كىتاپ ۋە سۈننەتلەردە ئېنىق كۆرسىتىلگەن ئېنىق باشقا سەدىقلەرگە ئوخشاش بولغان بولاتتى.

تىرمىزى مۇنداق دەيدۇ: «بۇ بابدا سەھىھ بولغان نەرسە يوق». يەنى زىننەت بۇيۇملىرى ھەققىدە سەھىھ بولغان ھەدىس يوق.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئېيتقان رىۋايەتكە كەلسەك، «ئەگەر، زاكىتىنى بەرسەك، زىننەت بۇيۇملىرىنى تاقىشىڭدا زەرەر يوق». ياكى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ كاتتا كۈمۈش ئۈزۈك تاقىۋالغانلىقىنى كۆرگەن ۋاقتىدا: «ئۇ سېنى دوزاخقا كىرگۈزۈشكە كۇپايە قىلىدۇ»، دېگەن نەبى ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرىنى يۇقىرىدىكى ئەمرى ئىبن شۇئەيبىنىڭ ھەدىسىدەك چۈشۈنۈلىدۇ. خۇسۇسەن، ئائىشە

رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن بۇ پىكىرگە زىت كېلىدىغان رىۋايەت بار. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا جىيەنى قاسىم ئىبن مۇھەممەد: «ئائىشە ئۇنىڭ ئايالىنى ياكى ئىنىسىنىڭ قىزىنى زىننەت بۇيۇملىرىدىن زاكات بېرىشكە بۇيرىدى. ئائىشە ئىنىسىنىڭ قىزىنى ئالتۇر كۈمۈش بىلەن زىننەتلەپ، ئۇنىڭ زاكىتىنى بەرمىگەن ئىدى، دەپ رىۋايەت كېلىدۇ. كۈمۈش ئۈزۈك ھەققىدىكى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ھەدىسى يەھيا ئىبن ئەييۇب يولىدىن رىۋايەت قىلىنغان ۋە بۇ ھەدىس زەئىمىدۇر. بۇنىڭ ئۈستىگە ئۈزۈكنىڭ ۋەزنى زاكات ۋاجىپ بولۇشى ئۈچۈن 1 يىل ئايلانغان كۈمۈش نىسابىنىڭ ۋەزنىگە تەڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، بۇ ھەدىسنىڭ زەئىم ئىكەنلىكىنى يەنىمۇ تەكىتلەيدۇ. ئەمما ئۆمە سەئەدىن رىۋايەت قىلغان ئەۋزاه (كۈمۈشتىن بولغان زىننەت بۇيۇملىرى) ھەدىسى، ئەتتەبىنىڭ يولىدىن رىۋايەت قىلىنغان. كىشى نامەلۇمدۇر.

ئابدۇللاھ ئىبن ئەمرى قىزلىرىنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىنى زاكىتىنى بەرگەنلىك ھەققىدىكى ھەدىسنىڭ سەئەدىدە، يۇقىرى سۆزلىنىپ ئۆتۈلگەن، ئەمرى ئىبن شۇئەيبىنىڭ سەئەدىد سۆزلەنگەن، سۆز بار.

ئىبن ئۇمەر، جابىر، ئەنەس، ئائىشە، ئەسما، قاسىم شۆئەبى، قەتادە، مۇھەممەد ئىبن ئېلى، مالىك، شافىئى ئەھمەد، ئەبۇ ئۇبەيدە، ئىسھاق ۋە ئەبۇ سەۋر - زىننەت بۇيۇملىرىدا زاكات ۋاجىپ بولمايدۇ، دېگەن. بۇلار - ئاياللا زىننەت بۇيۇملىرى ھەققىدىكى سۆزلەردۇر.

ئەگەر، ئەر كىشى زىننەت بۇيۇملىرىنى ئىستىمال ئۈچۈن ئالسا، بۇ ئۇنىڭغا ھارام ۋە زاكات بېرىش ۋاجىپ بولىدۇ. ئەمما

زاكاتنى خەلىفەگە بېرىش

زاكات نېمىدىن بولىشىدىن قەتئىينەزەر ئۇنى خەلىفەگە ياكى خەلىفە بەلگىلىگەن ۋالىغا ياكى خەلىفە بەلگىلىگەن زاكات يىققۇچىغا بېرىلىدۇ. اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ:
خذ من اموالهم صدقة تطهرهم وتزكئهم بها وصل عليهم ان صلاتك سكن لهم *

«ئى مۇھەممەد) ئۇلارنىڭ ماللىرىنىڭ بىر قىسمىنى سەدىقە ھېسابىدا ئالغىنىكى، ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى كۈناھلىرىدىن پاكلىغايىسەن ۋە كۆپەيتكەيسەن، ئۇلارغا دۇئا قىلغىن، شۇبھىسىزكى، سېنىڭ دۇئايىڭ ئۇلارغا خاتىرجەملىك ئېلىپ كېلىدۇ». (9:103)

اللە بۇ ئايەتتە رەسۇلىنى مال ئىگىلىرىدىن سەدىقە ئېلىشىنى بۇيرىدى. رەسۇلۇللاھ ئۈزۈم ۋە خورمىنى مۆلچەرلەش ئۈچۈن مۆلچەرلىگۈچىلەرنى بەلگىلىگەندەك، مال ئىگىلىرىدىن سەدىقە ئېلىش ئۈچۈن سەدىقە ۋالى، ھاكىم ۋە سەدىقە يىققۇچىلارنى بەلگىلەيتتى. ئادەملەر رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام زامانىدا زاكاتنى رەسۇللاھقا ۋە ئۇلار بەلگىلىگەن ۋالى، ھاكىم ۋە سەدىقە يىققۇچىلارغا بېرەتتى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئەلى ۋە ئۇلاردىن كېيىنكى دەۋرلەردىمۇ ھالەت مانا شۇنداق داۋام قىلدى. ئىمىن سىرىنىدىن رىۋايەت قىلىنىدۇ: «سەدىقە نەبى ئەلەيھىسسالامغا ياكى ئۇ كىشى بۇيرىغان كىشىلەرگە، ئەبۇ بەكرى ۋە ئۇ كىشى بىلەن ئۇمەر ياكى ئۇ كىشى بۇيرىغان كىشىلەرگە، ئوسمانغا ياكى ئۇ كىشى بۇيرىغان

ئىستىمال قىلماي، ئاياللارغا، قىزلارغا ۋە باشقىلارغا ئارىيەت تېلىپ بېرىش ياكى بېرىپ تۇرۇش ئۈچۈن ئالغان بولسا، ئۇنىڭغا زاكات بەرمەيدۇ، چۈنكى زىننەت بۇيۇمى مۇباھ ئىستىمال ئۈچۈن ئالغان ۋە ئۇنىڭغا گۇناھ بولمايدۇ. ئەگەر تىجارەت ئۈچۈن ئالغان بولسا، زاكات بېرىش ۋاجىپتۇر.

كىشىلەرگە بېرىلەتتى. ئوسمان ئۆلتۈرۈلگەندە، ئۇلار ئىختىلاپ
ئىلدى: ئۇلاردىن بەزىسى خەلىفە بۇيرىغان كىشىلەرگە
رەتتى. بەزىلىرى ئۆزلىرى تەقسىم قىلاتتى، ئىبن ئۇمەر
اكاتنى ۋە ئۇنىڭ بۇيرىغان كىشىلەرگە بەرگۈچىلەر جۈملىسىدىن
ئىدى.

زاكاتنى خەلىفەگە ياكى خەلىفە بەلگىلىگەن ئەسەرلەر،
ئىلار، ھاكىملار ۋە زاكات يىققۇچىلارغا بېرىلىدۇ، گەرچە
ۋلۇم قىلغۇچى بولسىمۇ. ياكى يامان تەدبىق قىلسىمۇ، ئىسلام
بۆكىنى تەدبىق قىلسىلا، زاكات شۇلارغا بېرىلىدۇ. سۈلەيبى
ئىبن ئەبۇ سالىھ ئاتىسىدىن رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:
سەئدى ئىبن ئەبۇ ۋەققاس، ئەبۇ ھۈرەيرە، ئەبۇ سەئىدىل
بۇدى ۋە ئىبن ئۇمەردىن سوردۇم: «بۇ خەلىفە سىلەر كۆرۈپ
ئۇرغان ئىشلارنى قىلىۋاتىدۇ. مەن زاكاتىمنى ئۇنىڭغا
بېرىۋېرىمەنمۇ؟» ئۇلارنىڭ ھەممىسى: «زاكاتنى ئۇنىڭغا بەر»،
دېدى. ئىبن ئۇمەر: «زاكاتنى اللە سىلەر ۋالى قىلغان
كىشىلەرگە بېرىڭلار. كىشى ياخشىلىق قىلسا ئۆزىگە پايدا، گۇناھ
قىلسا ئۆزىگە زىيان بولىدۇ»، دېدى.

شەخىسنىڭ ئۆزى پۇلدىن بولغان زاكاتنى تارقىتىشى ۋە
اكاتنى ئۆز ئورنىغا قويىشىنىڭ جائىزلىقىغا ساھابىلاردىن ۋە
بىشىنلاردىن رىۋايەتلەر كەلگەن. كەيسان ئۆمەرگە 200 دەرھەم
ئەدىقنى ئېلىپ كېلىپ: ئى، ئەسرۇل مۆمىنىن، بۇ مالنىڭ
كىشى، دېدى. ئۆمەر ئۇنىڭغا: ئۇنى ئۆزەڭ ئېلىپ بېرىپ،
قىسىمە، دېدى. بۇ سۆزلەر كەيساندىن رىۋايەت قىلىنىدۇ.
مۇنىڭدەك، ئىبن ئابباستىن شۇنداق رىۋايەت بار: «زاكاتنى ئۆز
ورنىغا قويۇپ، زاكاتتىن ئۆز قارىمىقىدىكى بىرەر كىشىگە

بىرەر نەرسە بەرمىگەن بولساڭ - زەرەرى يوق»، دېدى.
ئىبراھىم ۋە ھەسەن: «زاكاتنى ئۆز ئورنىغا بەرمىگەن ۋە ئۇنى
مەخپى قىلغىن»، دېدى. پۇلاردىن زاكات بېرىشتە شۇنداق
بولىدۇ. ئەمما ھايۋانلار، زىرائەت ۋە مېۋەلەرنى خەلىفەگە ياكى
خەلىفە بەلگىلىگەن كىشىلەرگە بېرىش لازىم. ئەبۇ بەكرى
رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋالى ۋە خەلىفە بەلگىلىگەن زاكات بېرىشتىن
بويۇن تارتقان ۋاقىتتا، زاكات بەرمەيدىغانلارغا قارشى جەڭ قىلدى
ۋە: «اللە بىلەن قەسەمكى، ئەگەر اللەنىڭ رەسۇلىغا بېرىپ
كەلگەن ئوغلاقچىنى ماڭا بەرمىسە، مەن ئۇلار بىلەن
ئۇرۇشمەن»، دېدى.

زاكات بېرىۋاتقان ۋاقىتتا زاكات بەرگۈچىگە: «ئى اللە،
بۇنى پايدىلىق غەنىمەت قىلغان، زەرەر قىلمىغىن»، دېيىش ۋە
زاكاتنى ئادا قىلىشقا مۇۋەپپەق قىلغانلىقى ئۈچۈن اللەقا ھەمدە
ئېيتىش مۇستەھەب بولىدۇ. ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «زاكات بەرگەن ۋاقىتتىڭلاردا: «ئى،
اللە، ئۇنى غەنىمەت قىلغىن، زەرەر قىلمىغىن»، دېيىشىنى
ئۇنۇتماڭلار»، دېدى. بۇ ھەدىسنى ئىبن ماجە رىۋايەت قىلغان.
زاكات ئالغۇچى ئىگىسىنى تۆۋەندىكى سۆزلەر بىلەن دۇئا
قىلىپ: «اللە بەرگەن نەرسىڭىزدىن سىزگە ئەجرى بەرسۇن ۋە
سىز ئىنپاق قىلغان نەرسىدە سىزگە بەركەت قىلسۇن ھەم ئۇنى
سىزنىڭ گۇناھلىرىڭىزنى پاكلىغۇچى قىلسۇن»، دېيىشى
مۇستەھەب بولىدۇ. ئەگەر زاكاتنى خەلىفەگە ياكى خەلىفە
بەلگىلىگەن كىشىگە بېرىلسە، خەلىفە ياكى بەلگىلىگەن كىشى
زاكات بەرگۈچىگە دۇئا قىلىدۇ. اللە مۇنداق دەيدۇ:

خذ من اموالهم صدقة نظهرهم وتزكهم بها وصل عليهم ان

صىلاتك سىكن لەھم *

— «ئى مۇھەممەد! ئۇلارنىڭ ماللىرىنىڭ بىر قىسمىنى سەدىقە ھېسابدا ئالغىنىكى، ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ گۇناھلىرىدىن پاكىلغايسەن ۋە كۆپەيتكەيسەن، ئۇلارغا دۇئا قىلغىن، شۇبھىسىزكى، شۇبھىسىزكى سېنىڭ دۇئايىڭ ئۇلارغا خاتىرجەملىك ئېلىپ كېلىدۇ». (9:103)

دېدى. ئابدۇللاھ ئىبن ئەبۇ ئەۋپادىن رىۋايەت قىلىنىدۇ: «ئانام شەجەرەتۈر رىزۋان ئەھلىدىن ئىدى، نەبى ئەلەيھىسسالامغا سەدىقنى ئېلىپ كەلگەندە نەبى ئەلەيھىسسالام «ئى، اللە، ئەبۇ ئەۋپىنىڭ ئائىلىسىگە رەھىم قىلغىن»، دېدى. بىر قەۋم نەبى ئەلەيھىسسالامغا سەدىقلىرىنى ئېلىپ كەلگەندە، نەبى ئەلەيھىسسالام «ئى، اللە، پۇلانى ئائىلىگە رەھىم قىلغىن»، دېدى. بۇ ھەدىس مۇتەپەقۇن ئەلەيھى.

زاكات بەرمەيدىغان كىشىنىڭ ھۆكۈمى

مۇسلىم كىشى زاكات ۋاجىپ بولغان ماللىرىدىن نىساب مىقدارىغا ئىگە بولسا، ماللاردا ۋاجىپ بولغان زاكاتنى ئادا قىلىش ئۇنىڭغا پەرز بولىدۇ. ئەگەر بويۇن تارتسا، قاتتىق گۇناھكار بولىدۇ ۋە سەدىقە ماللىرى ماۋزۇسىدا كەلگەن ھەدىسلەردە ئېيتىلغاندەك، قاتتىق جازاغا يولىقىدۇ.

زاكات ئادا قىلىشتىن بويۇن تولغايدىغان كىشىنىڭ ھالەت ۋاقىسىغا قارىلىدۇ: ئەگەر، زاكات ۋاجىبلىقىنى بىلمىگەنلىكى ئۈچۈن ئادا قىلىشتىن بويۇن تولغىغان بولسا، بۇنداق كىشى ئادەتتە جاھىل بولىدۇ، ئۇنىڭغا زاكات ۋاجىبلىقىنى بىلدۈرۈلىدۇ، ئۆزۈرلۈك بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى «كاپىر»

دېيىلمەيدۇ ۋە تەئزىر مۇ بېرىلمەيدۇ.

ئەگەر زاكات ۋاجىبلىقىنى ئىنكار قىلىپ، ئادا قىلىشتىن بويۇن تولغاۋاتقان بولسا، ئۇ مۇرتەد (يەنى دىندىن چىققان) بولۇپ، ئۇنىڭغا مۇرتەد مۇئامىلىسى قىلىنىدۇ. 3 كۈن دىنغا قايتىشنى تەلپ قىلىنىدۇ. ئەگەر قايتسا، ئۇنىڭدىن زاكات ئېلىنىدۇ ۋە ئۇ ئۆز ھالىغا قويۇلىدۇ. ئەگەر قايتمىسا ئۆلتۈرىلىدۇ. چۈنكى زاكاتنىڭ ۋاجىبلىقى، شەرىئەتتە مەلۇم ۋە مەشھۇردۇر. زاكاتنىڭ ۋاجىبلىقىنىڭ دەلىللىرى - كىتاپ، سۈننەت ۋە ئىجمادا ئۇچۇق-ئايىدىڭ ئەكسى ئەتكەن. مۇسۇلمانلارنىڭ بىرەرسىگە بۇ نەرسە مەخپى ئەمەس.

ئەگەر كىشى زاكاتنىڭ ۋاجىبلىقىغا ئېتىقاد قىلغان ھالدا ئادا قىلىشتىن باش تارتسا، ئۇنىڭدىن كۈچ بىلەن ئېلىنىدۇ. ئەگەر، جامائەت دۆلەتكە زاكات بېرىشنى تەرك قىلسا ۋە ئۇلار دۆلەتكە زاكات بېرىش ۋاجىبلىقىدىن، دۆلەتكە ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتسا، بىر ئورۇنغا يۇشۇرۇنۇپ ياتقان بولسا، ئەبۇ بەكىر رىزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ساھابىلار زاكاتنى مەنئى قىلغۇچىلارغا قارشى جەڭ قىلغانلىقىدەك دۆلەت باغىلارغا (دۆلەتكە قارشى چىققۇچىلار) غا قارشى جەڭ قىلىدۇ.

زاكاتنى سەرپ قىلىش ئورۇنلىرى

زاكاتنىڭ سەرپلىنىش ئورۇنلىرىنى اللە سۈبھانەھۇ ۋەتەئەلا ئۆز سۆزىدە بەلگىلەپ بەردى:

انما الصدقات للفقراء والمساكين والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي الرقاب والغارمين وفي سبيل الله وابن السبيل *
-زاكات پەقەت پېقىرلارغا، مسكىنلەرگە، زاكات خادىملىرىغا، دىللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارغا، قۇللارنى ئازات قىلىشقا، قەرزدارلارغا، اللەنىڭ يولىغا، ئىبن سەبىللەرگە بېرىلىدۇ» (60):

(9)

بۇ ئايىتى كەرىمدە زاكاتنىڭ سەرپ قىلىنىش ئورۇنلىرىنى 8 سىنىپقا ئاجراتقان ۋە زاكاتنى ئۇنىڭغا خاسلىغان. بۇ سىنىپلاردىن باشقىسىغا بېرىلىشى جائىز ئەمەس. چۈنكى ئايەت «انما» بىلەن باشلانغان «انما» چەكلەشنى چۈشەندۈرىدۇ. انما دىن كېيىن لامۇل مۇلۇك (يەنى مۈلكىيەتنى ئاڭلىتىدىغان لام ھەرىپى) كەلگەن. بۇلار سەدىقە ھەققىنى ۋە ئۇنىڭ مۈلكىيەتنى بۇ سەككىز سىنىپقا چەكلەشكە دالالەت قىلىدۇ. بۇ سەككىز سىنىپى تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

1 - پېقىرلار. ئۇلار ئاساسى ھاجەتلىرى - يېيىش، ئىچىش، كىيىنىش ۋە تۇزار جايلىرى ئۈچۈن كۇپايە قىلىدىغان ماللىرى بولمىغان كىشىلەر. ئاساسى ھاجىتىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن زۆرۈر بولغان مەبلەغدىن كەم مالغا ئىگە بولغان كىشىنى پېقىر، دېيىلىدۇ. ئۇ سەدىقتىن ئالسا بولىدۇ. ئۇنىڭ ھاجىتىنى

ۋە پېقىرلىقنى كۆتۈرىدىغان ھەدىكىچە زاكاتتىن بېرىلىشى جائىز.

اللە زاكات ئېلىشنى بايلارغا ھارام قىلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرىدىن رىۋايەت قىلىنىدۇ، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «سەدىقە بايغا ۋە كەسىپ قىلىدىغان قۇدرەت ۋە قۇۋۋەت ئىگىسىگە ھالال بولمايدۇ»، - دېدى. ئەگەر كەسىپ قىلالايدىغان كىشى ئىش تاپالمىسا، پېقىر دېيىلىدۇ. باي - باشقىدىن بىھاجەت بولغان ۋە ھاجەتلىرىنى تولۇقلىيالايدىغان مالدىن ئارتۇق مەبلەغكە ئىگە بولغان كىشى. باي كىم ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان ھەدىسلەر كەلگەن. ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇددىن رىۋايەت قىلىنىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «سورمايدىغان ۋە سوراشتىن بىھاجەت بولغان كىشى بايدۇر». ئەگەر سورىسا، قىيامەت كۈنى كەلگەندە ئۇنىڭ يۈزى تاتلانغان بولىدۇ»، - دېدى. شۇ ۋاقىتتا: «ئى، رەسۇلۇللاھ، ئۇنى نېمە نەرسە بىھاجەت قىلىدۇ»، - دېيىلدى. «50 دەرھەم ياكى ئالتۇندىن 50 دەرھەمگە ئەڭ كېلىدىغان»، - دېدى. بۇ ھەدىستى بەش راۋى رىۋايەت قىلغان. كىمكى 50 دەرھەم، يەنى 148.75 گىرام كۈمۈشكە ياكى ئۇزۇقلىنىش، كىيىنىش، تۇزار جايلىرى، ئەھلىلىرى، باللىرى، خادىمىنىڭ نەپقىسىدىن ئارتۇق 50 دەرھەم كۈمۈش باراۋېرىدە ئالتۇنغا ئىگە بولسا - باي دېيىلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈچۈن سەدىقە ئېلىش جائىز بولمايدۇ.

2-مىسكىنلەر. ھېچنەرسە تاپالمىغان كىشىلەر. يوقسۇلۇق ئۇلارنى مىسكىن قىلغان، ئەمما ئۇلار ئادەملەردىن تىلىمەيدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «ئادەملەردىن سورايدىغان ۋە ئۇنىڭغا بىر ياكى ئىككى لوقما، بىر ياكى 2 دانە خورما بېرىلسە، قايتىپ

ئۈچۈن قىلدىم» .-دېدىم. ئۆمەر: «بېرىلگەن نەرسىنى ئال» .
-دېدى. - مەن ھەم رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام دەۋرىلىرىدە ئامىل
بولدۇم رەسۇلۇللاھ مېنى ئامىل يەنى زاكات يىققۇچى قىلدى.
مەن سېنىڭ سۆزۈڭگە ئوخشاش سۆزنى قىلدىم. رەسۇلۇللاھ
ئەلەيھىسسالام ماڭا، سەن سورىمىغان نەرسە ساڭا بېرىلسە - ئال،
ئىستىمال قىل ۋە سەدىقە قىل» .-دېدى. «مۇتەپەقۇن ئەلەيھى.

4-دەللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغان كىشىلەر.

ئۇلار تېخى ئىمانى مۇستەھكەم بولمىغان شىجائەتلىك ۋە
تەسىر كۆرسەتكۈچى كىشىلەر، سەيىدلىرى (رەئىسلەر) ۋە
قۇماندىلاردىن ئىبارەت سىنىپ. خەلىفە ياكى ۋالىلار ئۇلارنىڭ
قەلبلىرىنى مايىل قىلىش، ئىمانلىرىنى مۇستەھكەملەش،
ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار مەنپەئەتىگە خىزمەت قىلىشى ياكى
جامائەتلەرگە تەسىر كۆرسىتىشى ئۈچۈن ئۇلارغا زاكات بېرىشنى
توغرا دەيدۇ. مەسىلەن: رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئەبۇ
سۇفيان، ئۇيەينە ئىبن ھەسەن، ئەقرەۋ ئىبن ھابىس، ئابباس
ئىبن مەرداس ۋە شۇلارغا ئوخشاش كىشىلەرگە زاكات بەرگەن.
ئەمىر ئىبن ئەغلىبىدىن رىۋايەت قىلىنىدۇ: «رەسۇلۇللاھ
ئەلەيھىسسالامغا مال ياكى ئەسەرلەر كەلتۈرۈلسە، ئۇنى بىر نەچچە
كىشىلەرگە تەقسىم قىلىپ بەرەتتى. بەزىلىرىگە بېرىپ،
بەزىلىرىگە بەرمەيتتى. كېيىن قالدۇرۇلغان كىشىلەرنىڭ مالامەت
قىلغانلىقىنى ئىشەتتى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام اللەقا ھەمدە
ۋە سانالار ئېيتىپ، كېيىن دېدى: «اللە بىلەن قەسەمكى، مەن
بىر كىشىگە بېرىمەن بىر كىشىنى قالدۇرمىەن. قالدۇرغان

كېتىدىغان كىشى مىسكىن ئەمەس. ئۆزىنى بىھاجەت قىلىدىغان
بايلىقنى تاپالمايدىغان، سەدىقە قىلىنىشى ئۈچۈن ئۆزىنى
سەزدۈرمەيدىغان ۋە ئادەملەردىن سوراپ يۈرمەيدىغان كىشى
مىسكىندۇر» .-دېدى. بۇ ھەدىس [مۇتەپەقۇن ئەلەيھى] اللە
تائالانىڭ سۆزىگە بىنائەن «مىسكىن» - پېقىردىنمۇ مۆھتاجراق،
اومىكىنا ذامىرتە (16؛ 90) - يەنى يالغۇچ ۋە ئاچ بولغانلىقى
ئۈچۈن تۇپىغا مىلانغۇچى كىشى. مىسكىنگە سەدىقە - ھالال. ئۇ
سەدىقىدىن ئېلىشقا بولىدۇ. ئاساسى ھاجەتلىرىنى قاندۇرۇش
ئۈچۈن كۇپايە قىلىدىغان ۋە ئۇنى مىسكىنلىكتىن
يۈكسەلدۈرىدىغان ھەدىكچە سەدىقىدىن بېرىلىشى جائىز.

3- ئەلئامىلىن، (زاكات خادىملىرى). سەدىقە ۋاجىپ
بولغان كىشىلەردىن سەدىقىلەرنى يىغىش ياكى ھەقىلىق بولغان
كىشىلەرگە تارقىتىش ئۈچۈن بەلگىلەنگەن سەدىقە خادىملىرى.
ئەگەر باي بولسىمۇ سەدىقىلەرنى يىغىش ياكى تارقىتىش
ۋەزىپىسىنى بېجىرگەنلىكىنىڭ باراۋەرىگە سەدىقاتلاردىن ئۇلارغا
بېرىلىدۇ. ئەتا ئىبن يەساردىن رىۋايەت قىلىنىدۇ. رەسۇلۇللاھ
ئەلەيھىسسالام «سەدىقە باي ئۈچۈن ھالال بولمايدۇ» .- لېكىن 5
كىشىگە: سەدىقە يىققۇچىغا، ئۆز مېلى بىلەن سەدىقىنى
سېتىۋالغۇچىغا، سەدىقە قىلىنىدىغان قوشنىسى بولۇپ، سەدىقىنى
ئۇنىڭغا ھەدىيە قىلغان كىشىگە، مۇجاھىدقا ۋە قەرزدارغا سەدىقە
- ھالال بولىدۇ» .-دېدى. بۇسرى ئىبن سەئىدىدىن رىۋايەت
قىلىنىدۇ. ئىبن سەئىدىل مالىكى: «ئۆمەر مېنى سەدىقىگە
ئامىل قىلدى. سەدىقىدىن بوشىغان ۋە سەدىقىنى ئۇنىڭغا
تاپشۇرغان ۋاقتىدا، مېنىڭ پۇل ئېلىشىمغا بۇيرۇدى. مەن اللە

كشىم، مەن بەرگەن كىشىمدىن ياخشىراق تۇر. لېكىن مەن ئۇلارنىڭ قەلبىلىرىدا تىتىم بولۇش ۋە دۈشمەندىن قورقۇنۇشنى كۆرگەنلىكىم ئۈچۈن بۇ قەۋملەرگە مال بېرىمەن ۋە مەن اللە ئۇلارنىڭ قەلبىلىرىدە بىھاجەتلىكىنى ۋە ياخشىلىقىنى قويغان قەۋملەرنى شۇ خىسلەتلەرگە تاپشۇرۇپ قويمەن».

قەلبىلىرىنى مايىل قىلىنىدىغان كىشىلەرگە مۇسۇلمان بولسا زاكات بېرىلىدۇ. ئەگەر كاپىر بولسا، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام يەمەنگە ئەۋەتكەن ۋاقتىدا مۇئازاغا: «اللە بايلاردىن ئېلىنىدىغان ۋە كەمبەغەللەرگە بېرىلىدىغان ماللاردىن زاكاتنى ئۇلارغا پەرز قىلغانلىقىنى بىلدۈرگىن»، - دېگەن سۆزلىرىگە قارىغاندا كاپىرغا سەدىقاتتىن بېرىلمەيدۇ.

بۇ سىنىققا نېمە ئۈچۈن بېرىلىۋاتقانلىقىنىڭ سەۋەبى مەۋجۇت بولغاندىلا زاكاتتىن ئاجرىتىپ بېرىلىدۇ. ئىسلام ئەزىز بولۇپ تارقالغاندىن كېيىن ئەبۇ بەكرى ۋە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما زاكاتتىن ئۇلارغا بېرىشتىن باش تارتقىنىدەك، بىرەر ئىستىسنا بولمىسا، ئۇلارغا زاكات بېرىلمەيدۇ.

5-قۇللار. مۇكاتەبە (ئەگەر ئۇلارنى قوللىقىدىن ئازات قىلىش ئۈچۈن مەلۇم پۇل مىدارغا كېلىشىپ ئېلىنغان بولسا) زاكات بېرىلىدۇ. ئەگەر ئۇلار مۇكاتەب بولمىسا، بەلكى قۇل بولسا، ئۇلارنى سېتىۋېلىپ ئازات قىلىنىدۇ. بۈگۈنكى كۈندە قۇللار يوق.

6-قەرزدارلار. ئۇلار - ئارىسىنى ئىسلاھ قىلىش خۇن پۇلىنى تۆلەش ياكى ئۆزلىرىنىڭ خاس مەنپەئەتىنى ئۆتەش ئۈچۈن

قەرز ئالغان قەرزدارلار.

ئارىنى ئىسلاھ قىلىش ياكى تۆلەملەرنى تۆلەش ئۈچۈن قەرز ئالغان كىشىلەرگە، ئۇلار باي ياكى كەمبەغەل بولمىسىمۇ زاكاتتىن بېرىلىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ زىمىنلىرىدىكى قەرزلىرى قانچە بولسا شۇنچىلىك پۇل بېرىلىدۇ. ئەنەستىن رىۋايەت قىلىنىدۇ نەبى ئەلەيھىسسالام: «ناھايىتى كەمبەغەل كىشىگە، كۆپ قەرزدا كىشىگە ۋە ئادەم ئۆلتۈرگەن كىشىگە (دىيەت تۆلەش ئۈچۈن ھالال بولىدۇ»، - دېدى. قەبىسە ئىبن مەخارىقل خىلالىدىن رىۋايەت قىلىنىدۇ: «قەرزدار بولۇپ، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامدىن قەرزنى ئۇزۇش ئۈچۈن پۇل سورىغىلى كەلدىم نەبى ئەلەيھىسسالام «بىزگە سەدىقە كەلگىچە كۈتۈپ تۇرغىن، سا، سەدىقىدىن بېرىلىشكە بۇيرۇيمىز»، - دېدى. كېيىن، - ئى قەبىسە، سوراڭ ئۈچ كىشىنىڭ بىرى ئۈچۈن ھالال بولىدۇ، يەنە قەرزدار كىشى قەرزىگە يېتەرلىك پۇلنى سوراڭ ھالال بولىدۇ كېيىن بىر كىشىنىڭ مېلىغا ئاپەت كەلگەن بولسا، زەرۇرە ئىھتىياجىنى تولۇقلىغىچە ياردەم سوراڭ ئۇنىڭغا ھالال، يە بىر كىشى يوقسۇللىقتىن قىيىنالغان، ھەتتاكى، قەۋمىدىكى ئەقىللىق ئۈچ كىشى: «پۇلانچى» گە يوقسۇللىق يەتتى دەپ سوراڭ ھالال بولىدۇ. مانا بۇنداق كىشىگە ھەم زەرۇرە ئىھتىياجىنى قاندۇرغىچىلىك سوراڭ ھالال بولىدۇ. ئى قەبىسە بۇلاردىن تاشقىرى كىشىلەرنىڭ تىلىشى - ھارام. تىلىگۈچى ھارام يىگەن بولىدۇ دېدى.

خاس مەنپەئەتلەرنى ئۆتەش ئۈچۈن قەرز ئالغان كىشىلەرگە ئەگەر ئۇلار كەمبەغەل بولسا ياكى كەمبەغەل بولمىسىمۇ قەرزلىرىنى ئادا قىلالمايدىغان دەرىجىدە بولسا، قەرزلىرىنى

ئۇزۇش ئۈچۈن ئۇلارغا زاكاتتىن بېرىلىدۇ. ئەمما ئۇلار قەرزلىرىنى تۆلەشكە قادىر بولمىغان باي بولسا، زاكات ئۇلارغا ھالال ئەمەس. ئۇلارغا زاكاتتىن بېرىلمەيدۇ.

7-اللە بولمىدا. يەنى جىھاد ۋە جىھادقا لازىم بولغان ئارمىيە (ھەربىيلەر) تەييارلاش، كارخانىلارنى قۇرۇش ۋە قورال سازلىق. قۇرئاندا «قى سبىل اللە» كەلگەن ئورۇندا جىھادنىلا بىلدۈرىدۇ. جىھاد ۋە جىھادقا لازىم بولغان نەرسىلەرگە زاكاتتىن ئاجرىتىلىدۇ. بۇ مىقدار بىلەن بەلگىلەنمەيدۇ. زاكاتتا ھەقىقىي بولغانلارنىڭ مەنپەئەتىدىن كېلىپ چىقىپ، خەلىقنىڭ رەئىيىگە قاراپ، جىھادقا زاكاتنىڭ ھەممىسى ياكى بىر قىسمى بېرىلىشى جائىز بولىدۇ. ئەبۇ سەئىدىدىن رىۋايەت قىلىندۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «سەدىقە بايغا ھالال بولمايدۇ، پەقەت، ئەگەر ئۇ اللە بولمىدا بولسا - (يەنە بىر رىۋايەتتە) اللە بولمىدىكى مۇجاھىدقا ھالال بولىدۇ» - دەيدۇ.

8- مۇساپىر، ئۇ - شەھىرىگىچە يېتىۋېلىشقا مال ئاپالمايۋاتقان، سەپىرى داۋامىدا يولدا قېپقالغان كىشى. شەھىرىگە يېتىۋېلىشى ئۈچۈن يول ھەققىگە يېتەرلىك مىقداردا زاكات بېرىلىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ: «سەدىقە باي ئۈچۈن ھالال بولمايدۇ، پەقەت اللە بولمىدىكى ياكى مۇساپىر كىشىگە ھالال بولىدۇ» - دېگەن سۆزلىرىگە بىنائەن ئۆز شەھىرىدە باي بولسىمۇ مۇساپىرغا زاكات بېرىلىدۇ.

ئاپتەتتە زىكرى قىلىنغان سەككىز سىنىپتىن باشقىغا زاكات بېرىلىشى جائىز ئەمەس. زاكات - مەسجىد، شىپاخانىلار

قۇرۇش، خەيرىيەت جەمئىيىتى ياكى ئۈمىد ۋە دۆل مەنپەئەتلىرى ئۈچۈن بېرىلمەيدۇ. چۈنكى زاكات - باشقىغا شېرىك بولمايدىغان مەزكۇر سەككىز سىنىپقا خاس مۈلۈكتۇر، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە توغرا يولدا يۈرگەن خەلىق شۇنداق قىلغان.

زاكاتتا بۇ سىنىپلار مەنپەئەتنى مەيدانغا چىقىرىدىغان پىك ۋە سالاھىيەت خەلىقىگە ئائىت بولىدۇ. پەقەت خەلىقە زاكاتا بېرىشتە بۇ سىنىپلارنىڭ بەزىسىنى چەكلىشى جائىز بولمىغاندەك پەقەت ئۇنىڭ رەئىيىگە قاراپ، زاكاتنى سەككىز سىنىپ تارقىتىشقا جائىز بولىدۇ. ئەگەر جەمئىيەتتە بۇ سىنىپتا بولمىسا، ھاجەت تۇغۇلغاندا سەرپ ئورۇنلىرىغا سەرپ قىلىدۇ ئۈچۈن بەيتۇلمالدا سەدىقاتلار دىۋانىدا ساقلىنىدۇ. سەدىقە ھەقق ئىبىن ئابىستىن رىۋايەت قىلىندۇ. ئىبىن ئابىس: «بۇ سەككىز سىنىپتىن قايسى بىرىگە سەرپ قىلساڭمۇ بولمىۋېرىدۇ» - دەيدۇ. ئەنا ھەسەنمۇ شۇ سۆزنى قىلغان. مالىك: «سەدىقات تەقسىملىش بىز ئىختىلاپ قىلمىغانىمىز. بۇ ۋالىمنىڭ ئىجتىھادىغا بىنائ بولىدۇ. سىنىپلاردا قايسى بىرىدە ھاجەت ياكى ئەدەت بولسا، ئ رەئىي قىلغان مىقداردا ئاشۇ سىنىپنى ئەۋزەل كۆرىدۇ».

يوللار

ئىسزىمدا پۇللار

لۇغەتتە «نەقد» دەپ، دىرھەملەرنى تازىلاشقا دىرھەملەردىن ساختىسىنى چىقىرىپ تاشلاشقا ئېيتىلىدۇ. يەنە دىرھەملەرنى ئېلىش ۋە بېرىش مەنىسىدەمۇ قوللىنىلىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام جابىردىن تۆگە سېتىۋالغان. جابىرنىڭ بۇ ھەقتە: «نەقدەنى سەمەنەھۇ» («رەسۇلۇللاھ تۆگىنىڭ نەقبۇكىنى بەردى») ،-دېگەن ھەدىسى يۇقىرىدىكى سۆزگە دالالت قىلىدۇ. شۇنىڭدەك، نەقد دەپ، پۇلنىڭ ئۆزىمۇ ئاتىلىدۇ. «نۇقۇد» ئادەملەر مانا ئۈچۈن باھا ياكى كۆرسىتىلگەن خىزمەتلىرى ئۈچۈن بېرىلىدىغان ھەق ئۈستىدە كېلىشىۋالغان نەرسىدۇر. نۇقۇد مېتال ھالىدا بولامدۇ ياكى بولمامدۇ پەرقى يوق، مەتاللارنى ياكى ئەمگەك ۋە خىزمەتلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭ بىلەن ئۆلچىلىنىدۇ، باھالىنىدۇ.

تېخى پۇل مەۋجۇت بولمىغان ۋاقىتلاردا ئادەملەر مانا بىلەن جىسمانى ئەمگەكنى ئارقىلىق ئېلىم سېتىم قىلىشقان. لېكىن جىسمانى ئەمگەكنىڭ مائالارغا ئالمىشى تىجارەت مالىسى كەلتۈرۈپ چىقارغان. شۇچاغدا جامائەتلەر ئۆز قىممىتىگە ئىگە بولغان، مانا ۋە ئەمگەك ئۆلچىنىدىغان ۋە باھالىنىدىغان، ئايلىنىشى ئاسان بولغان پۇللارنى ئىختىرار قىلدى. ئالتۇن ۋە كۈمۈشنىڭ قەدىمقى زامانلاردىن بىرى، ئادەملەردە ئالتۇن بىلەن كۈمۈشنىڭ قىممىتى ئۈستۈن بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇلاردىن پۇل

ياساتتى. ئۇلاردىن دەرھەم ۋە دىنارلارنى ياسىدى. ئالتۇن زامان ئۆتۈشى بىلەن قەدىرنى يوقاتماسلىقى بىلەن ئايرىم تۇرىدۇ. چۈنكى ئالتۇن ۋە كۈمۈش باشقا نەرسىلەرگە نىسبەتەن ئالاھىدە مەدەندۇر.

رۇمىنى دۆلەت ۋە ئۇنىڭغا تايى شەھەرلەر ئالتۇننى ئۆز پۇلى ئۈچۈن ئاساس قىلىۋالغان ۋە ئۇنىڭدىن ھەر قىلى دىنار ياساپ، مۇئەييەن شەكىل ۋە ۋەزنى بەرگەن. شۇنىڭدەك، پارس دۆلىتى ۋە ئۇنىڭغا تايى شەھەرلىرىمۇ كۈمۈشنى ئۆز پۇلى ئۈچۈن ئاساس قىلىپ، ئۇنىڭدىن دەرھەملەر قۇيغان ۋە ئۇنىڭغا مۇئەييەن شەكىل ۋە ۋەزنى بەرگەن. رۇم دىنارلىرى ھەرخىل بولماستىن بىر خىل ۋەزنى ۋە شەكىلگە ئىگە ئىدى. ئەمما، پارس دەرھەملىرى تۈرلۈك ھەر خىل شەكىل ۋە ۋەزنىلەردە بولغان، ئەرەپلەر خۇسۇسەن قوشنا شەھەر ۋە مەملىكەتلەر بىلەن تىجارەت قىلىپ،

لايلاق قىرىش * ايلافهم رحلة الشتاء والصيق *

«قۇرەيش قوغداغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلار قىلىق ۋە يازلىق سەپىدە قوغداغانلىقى ئۈچۈن». (106:1-2)

شامدىن رۇم ئالتۇن دىنارلىرىنى، ئىراقدىن كىسرانىڭ كۈمۈش دەرھەملىرىنى، بەزى ۋاقىتلاردا يەمەندىن ھۈمەيرىيە دەرھەملىرىنى ئېلىپ كېلىشەتتى. ھىجازغا ھىرەقلىنىڭ ئالتۇن دىنارلىرى ۋە ساسانى كۈمۈش دەرھەملىرى كېلىتتى. لېكىن ئۇلار بۇ دەرھەم ۋە دىنارلار بىلەن سانالغان ھالدا سودا مۇئامىلە قىلىشمايتتى، بەلكى، بۇ دىنار ۋە دەرھەملىرىنى سۇقۇلمىغان ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن ئىبارەت ساپ ماددا ئېتىبارى بىلەن تارازۇدا تارتقان ھالدا مۇئامىلە قىلىشاتتى. دەرھەملىر تۈرلۈك، ھەر

خىل، گەرچە ئاشۇ ۋاقىتتا ۋەزنى ئۆزگەرمىسىمۇ، ئۆلچەممۇ تۈرلۈك بولغانلىقى ۋە دىنارلار كۆپ ئايلىنىشتىن قىستىلىپ، كەينىيىپ كېتىشىنى ھېسابقا ئېلىپ، دىنار ۋە دەرھەملەر ياسالغان پۇل ئىكەنلىكىگە ئەھمىيەت بەرمەيتتى. ئۇلار ئالدامچىلىق بولماسلىقى ئۈچۈن ۋەزنىگە ئېتىبار بېرەتتى، ئۆزلىرىنىڭ خاس ئۆلچەملىرى بار ئىدى. ئۇ: رەتل، ئۇۋقىيە، نەپىي، ئەۋات، مىسقال، دانىق، قىيرات، ۋە ھەببە، ئۆرپىدە ۋەزنى ئاساسى - مىسقالنىڭ ئېغىرلىقى بىر ھەببە كەم 22 قىيرات، 10 دەرھەمنىڭ ۋەزنى 7 مىسقال ئىدى.

ئىسلام كەلگەندە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام قۇرەيشلەر بۇ دىنار ۋە دەرھەملىرىنى ئۆلچەيدىغان ۋەزنىلەرنىڭ ئېغىرلىقى بىرلىكى قىلىپ بەلگىلىگەنلىكىگە ئوخشاش، دىنار ۋە دەرھەملىرىنى پۇل بىرلىكى قىلىپ بەلگىلىدى. ئىبن ئۇمەردىن تاۋۇس رىۋايەت قىلىدۇ: «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام - مەككە ئەھلىنىڭ ۋەزنى، مېكىيال مەدىنە ئەھلىنىڭ مېكىيالىدۇر»، دېدى. ئابدۇللاھ ئىبن سۇئەبە ئىبن سەئىدىن بىلازىرى رىۋايەت قىلىدۇ. ھەر قىلى - دىنارلىرى ۋە پارس دەرھەملىرى جاھىلىيەتتە مەككە ئەھلىگە كېلىتتى. ئۇلار دىنار ۋە دەرھەملىرىنى ساپ ئالتۇن ئېتىبارى بىلەن ئېلىم-سېتىم قىلاتتى. ئۇلاردىكى مىسقال ۋەزنى ئازلا كەم 22 قىيرات ئىدى. 10 دەرھەمنىڭ ۋەزنى - 7 مىسقال، رەتل - 12 ئۇۋقىيە، بىر ئۇۋقىيە - 40 دەرھەم، دەپ ئېتىبار قىلىنغان. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئەبۇ بەكرى، ئۇمەر، ئوسمان ۋە ئەلى بۇنى تەستىقلىدى.

مۇسۇلمانلار رەسۇلۇللاھ ھاياتلىقىدا، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىلىك دەۋرىدە ۋە ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام زامانلىرىدا ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى خەلىفىلەر ھۆكۈمرانلىقىدىمۇ ئىستىمالدا بولغان ئىدى. كېيىن ئابدۇل مەلىك ئىبىن مەرۋان ئىسلامىي دىنارنىمۇ شۇ ۋەزىندە ياسىدى. ۋېزانتىيە دىنار - 1 مىسقال ۋەزىندە ئىدى. مىسقال - سەككىز دانىققا تەڭ. مىسقالنىڭ ۋەزىنى 20 قىيرات ياكى ئازلا كەم 22 قىيرات. بۇ ئىككىلى ئۆلچەمىمۇ بىر خىل ۋەزىنگە ئىگە. چۈنكى بۇ ئىككى ئۆلچەمدىكى قىيراتلاردا پەرق بار. 1 چىسىنى: مىسقالنىڭ ئوتتۇرىچە ئىككى ئىنچىكە تەرىپى كېسىلگەن 72 ئارپا دانىسى بىلەن بەلگىلىدى، شۇنىڭدەك، ئىككىنچىسى: مىسقالنى ئوتتۇرىچە ياۋايى خەردەل ئۇرۇغىدىن (ناھايىتى كىچىككىنە قارا ئۇرۇغ بولىدىغان خەردەل - ياغ چىقىدىغان ئۈسۈملۈكنىڭ) 6000 ئۇرۇغىغا تەڭلەشتۈردى.

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام دىنارنىڭ بۇ ۋەزىنىنى تەستىقلىدى. زاكات، دىيەت ۋە ئوغۇرلۇقتىكى قول كېشىش ھۆكۈملىرىنى ئۇنىڭغا باغلىق قىلدى ۋە بۇ ۋەزىنى شەرئى ۋەزىنى بولدى. ئابدۇل مەلىك ئىبىن مەرۋانمۇ ئىسلامىي دىنارنى ياساپ - سوققاندا، شۇ ۋەزىنگە ئاساسلىنىپ دىنارنى بىر مىسقال قىلىپ چىقاردى.

ئەمما دىرھەملەرنىڭ ۋەزىنلىرى تۈرلۈك ھەرخىل بولغان. پارسلىقنىڭ دىرھەملىرى ئۈچ خىل: چۆڭىنىڭ ۋەزىنى - 1 مىسقال، يەنى 20 قىيرات، كىچىكىنىڭ ۋەزىنى - مىسقالنىڭ يېرىمى، يەنى، 10 قىيرات، ئورتىھالنىڭ - 10 تاسى 6 مىسقال، يەنى، 12 قىيرات بولغان. ھەسەن ئىبىن سالىھىدىن بەلازىرى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئەجەملەر سوققان دىرھەملەر چوڭ كىچىكى تۈرلۈك ھەرخىل بولغان ئىدى. ئۇلار بىر مىسقال ۋەزىندىكى

خەلىفىلىك دەۋرىنىڭ ئاۋۋالدا ھەر قەلە دىنارلىرىنى ۋە كىسراىنىڭ دىرھەملىرىنى ئۆزىنىڭ سۈرىتى، ياسىلىشى ۋە شەكلىدە ئىشلىتەتتى. ھىجرىيەنىڭ 20 يىلىغا، ئۆمەر ئىبىن خەتتاب خەلىقىلىكىنىڭ سەككىزىنچى يىلىدا دىرھەملەر ساسانىي ئۇسلۇبىدا ياسالدى ۋە بۇ دىرھەملەردىكى سۈرەت ۋە ۋە بەھلەۋى تىلىدىكى يېزىقىنى قالدۇردى. لېكىن، «بىسىللاھ»، «بىسىللاھى رەببىي» گە ئوخشاش كۆنمى ئەرەبىي ھەرپلەر بىلەن بەزى كەلىمىلەرنى قوشدۇردى. مۇسۇلمانلار ئابدۇل مەلىك ئىبىن مەرۋان زامانىغىچە ئەرەبىي ھەرپلەر بىلەن بەزى ئىسلامىي كەلىمىلەر يېزىلغان ساسانىي شەكىلدىكى دىرھەملەر ۋە ۋېزانتىيە شەكىلدىكى دىنارلار بىلەن ئىشلەشنى داۋام قىلدى. ھىجرەتنىڭ 75 - 76 يىلىدا، خەلىفە ئابدۇل مەلىك ساسانىي ئۇسلۇبىدىكى دىرھەملەرنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، كۆنمى خەت بىلەن ئىسلامىي نەس (ئايەت، ھەدىس) لەرنىڭ نەقىشى چۈشۈرۈلگەن خاس ئىسلامىي كۆرۈنۈشتىكى دىرھەملەرنى ياسىدى. ھىجرىيەنىڭ 77 يىللىرىدا ئابدۇل مەلىك دىنارلارغا كۆنمى - ئەرەبىي خەت بىلەن ئىلامىي نەسلىرنى نەقىش قىلىپ، دىنارلارنى خاس ئىسلامىي ئۇسلۇبىدا ياسىدى ۋە دىنارلار ئۇنىڭغا قەدەر بولغان ۋېزانتىيە ئۇسلۇبىنى يوقاتتى. ئابدۇل مەلىك دەرھەم ۋە دىنارلارنى خاس ئىسلامىي ئۇسلۇبىدا ياسىغاندىن كېيىن، مۇسۇلمانلارنىڭ مۇئەييەن ئىسلامىي ئۇسلۇبىدا ئۆزلىرىگە خاس پۇللىرى بولدى. ۋە باشقىلارنىڭ پۇللىرىدىن ۋاز كېچىلدى.

دەرھەم ۋە دىنار ۋەزىنلىرى

دىنارنىڭ ۋەزىنى جاھىلىيەتتىمۇ، ئىسلامدىمۇ بىر خىل بولۇپ، ئۆزگەرمىگەن. ۋېزانتىيە دىنارى جاھىلىيەت دەۋرىدە،

دەرھەم، يەنى 20 قىيرات ۋەزىندە ۋە 12 قىيرات ۋەزىندە ۋە 10 قىيرات ۋەزىندە، بۇ - مىسقالنىڭ يېرىمىدۇ - ياسىغاندۇر» . بەلەزىرى، يەنە ھەسەن ئىبىن مالمەتىن ۋە باشقىلاردىن رىۋايەت قىلىدۇ: «ئەجەملەرنىڭ دەرھەملىرىدىن ئونى - 10 مىسقال، 6 مىسقال ۋە 5 مىسقال ۋەزىندە بولغان». چوڭ دەرھەملەرنى بەغلەۋىي دەرھەم ياكى ئۇلاردا دەرھەمنىڭ ئاساسى ۋەزىنى توشۇق بولغانلىقى ئۈچۈن «ئەسەۋدۇل ۋاپىيە» دەپ ئاتالغان. بۇلار ئالتۇن مىسقالنىڭ ۋەزىندۇر، يەنى، 8 دانىق (1 دانىق - 5. 2 قىيرات). 1 مىسقالنىڭ ئالتۇندىكى ۋەزىنى 20 قىيرات. دەرھەملەرنى ساسانىلار، خۇلەيائىر راشىدىنلار ۋە ئۇمەۋىيلار دەۋرىدە شۇ ۋەزىنى بىلەن ياسىغان.

مىسقالنىڭ يېرىمى بولغان كىچىككىنە دەرھەملەرنىڭ ياسالغان ئورنى تەبەرىستانغا نىسبەت يېزىلىپ، «تەبەرىي دەرھەم» دەپ ئاتالغان. كىچىككىنە دەرھەمنىڭ ۋەزىنى - 4 دانىقا ۋە ئۇ 10 قىيرات ۋەزىنگە تەڭ. ئوتتۇرىچە دەرھەملەر، ياسالغان جەۋرىقان شەھەرگە نىسبەت يېزىلىپ، «جەۋرىقانىيە دەرھەمى» دەپ ئاتالدى. ئۇنىڭ ۋەزىنى 4.8 دانىق، يەنى 12 قىيرات. ئىسلام كېلىپ، كۈمۈشكە زاكاتنى پەرز قىلىپ، 200 دەرھەم كۈمۈشتە 5 دەرھەمنى ۋاجىپ قىلدى. دەرھەملەردىن 10 دانىسىنى 7 مىسقال ۋەزىندە ئېتىبارغا ئېلىندى. يەتتە مىسقالنى يەتتە ۋەزىنى دېيىلىدۇ ۋە بۇ 7 مىسقال دەرھەملەرگە نىسبەتەن ئوتتۇرىچە دەرھەملەردۇر. بۇنىڭ سەۋەبى ئۇلار چوڭ، كىچىك، ئوتتۇرىچە دەرھەملەرنى يىغىپ ئۈچ قىسىمغا تەقسىم قىلدى. نەتىجىدە 14 قىيرات ياكى 6 دانىق ئىككى تەرىپى كېسىلگەن ئوتتۇرىچە ئارپا دانىسىنىڭ 50 دانىسىغا ياكى خەردەل ئۇرۇغىنىڭ

4200 دانىسىغا تەڭ كېلىدۇ. بۇ زاكات ۋە دىيەت ھۆكۈملىرىدە ئېتىبارلىق شەرتى دەرھەم بولدى. بۇ ۋەزىن رەسۇلۇللاھ زامانىدا ئېتىبارغا ئېلىنغان ۋە ئۆرپ بولغان ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ زامانىدا بۇ ۋەزىننىڭ مىقدارى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ۋەزىن - مەككە ئەھلىنىڭ ۋەزىندۇر». دېگەن سۆزىگە بىناەن دانىق ۋە قىيرات بىلەن بەلگىلىنىپ، مىقدار ۋە نىسبەتلەرنى قۇرۇش كېلىشىۋالغان ۋە رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام تەستىقلىغان ۋەزىنلەردە بەلگىلەندى. بۇ ۋەزىن شەرتى دەرھەم دەپ ئاتىلىپ، ئۇنىڭغا زاكات، دىيەت ۋە باشقا شەرتى ھۆكۈملەر باغلاندى. بۇ ۋەزىن پارىسلىقنىڭ دەرھەملىرىدىن ۋاز كېچىلىپ، ئابدۇل مەلىك ئىبىن مەرۋان ياساپ-سوققان ئىسلامىي دەرھەمنىڭ ۋەزىنىنىڭ ئەينەن ئۆزىدۇر. ۋەھبى ئىبىن كەيساندىن ئەلۋاقىدى رىۋايەت قىلىدۇ: «پارىسى دىنار ۋە دەرھەملەرنى ئۆلچىگەن ھالدا كۆرگەن ئىدىم، ئۇلارنىڭ ۋەزىنىنى - ئابدۇلمېلىك ياساپ-سوققان دىنار ۋە دەرھەملەرنىڭ ۋەزىنگە تەڭ» دېيىلىدۇ. يەنە ۋاقىدى ئابدۇلمەلىك ئىبىن سائىبىدىن، سائىب بولسا ئەبۇ ۋەدائە سەھىبىدىن رىۋايەت قىلىدۇ. ئەبۇ ۋەدائە سەھىمى ئابدۇلمېلىك ئىبىن سائىبقا مىسقال ۋەزىنىنى كۆرسىتىپ، شۇنداق دېگەن: «مەن مىسقالنى تارتىپ كۆرۈپ، ئابدۇلمېلىك ئىبىن مەرۋاننىڭ مىسقالىنىڭ ۋەزىندە ئىكەنلىكىنى بىلىدىم». بۇ مىسقال، جاھىلىيەتتە ئەبۇ ۋەدائە ئىبىن زەبىرە سەھىمىنىڭكىدە بولغان ئىدى. بەلەزىرى ئوسمان ئىبىن ئابدۇللاھدىن رىۋايەت قىلىپ دەيدۇ. ئاتام ماخا: «بىزگە، يەنى مەدىنىگە ئابدۇلمېلىكنىڭ دەرھەم-دىنارلىرى كېلەتتى. مەدىنىدە بىر نەپەر ساھابە ۋە

0.059 .0.059 گىرامنىڭ ئېغىرلىقى - خەردەل ئۇرۇغىنىڭ
83.3 دانىسىغا تەڭ.

دەرەم - مىسقالنىڭ ئوندىن يەتتىسىگە تەڭ.
ھەر بىر 10 دەرەم 7 مىسقال بولىدۇ. گىرام بىلەن
ئۆلچەنگەندە دەرەمنىڭ ۋەزنى 2.975 گىرام، 10 دەرەم 75.
29 گىرامغا تەڭ بولىدۇ. 7 مىسقال - 29.75 گىرامغا تەڭ
بولىدۇ.

دەرەم - 6 دانىقىغا تەڭ. 1 دانىقى كۈمۈشنىڭ ۋەزنى 495.
0 گىرام بولىدۇ.

بىر ئۇۋقىيە - 40 دەرەمگە تەڭ، بىر ئۇۋقىيەنىڭ ۋەزنى
- 119 گىرام بولىدۇ.

بۇ جاھىلىيەت زامانىدا ئىشلىتىلىدىغان پۇل ۋە ئۇنىڭ
ئېغىرلىقى ئۆلچىمىدۇر. ئىسلام مەككە ئەھلى ۋەزنىگە ئىقرار
بولغانلىقى ئۈچۈن، بۇ پۇللار شۇ ھالچە ئىشلىتىلگەن. تىجارەت
ئۈچۈن ۋاسىتە، ماتا ۋە ئەمگەكنى باھالايدىغان ئۆلچەم قىلىپ
ئېلىندى.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئىسلام ئىجارە، تىجارەت
ھۆكۈملىرىنى قارار قىلغان ۋاقىتتا بۇ پۇللارنى يىگانە پۇل
بىرلىكى دەپ بەلگىلىمىدى، بەلكى، بىر-بىرىگە ماس كېلىدىغان
ھەر قانداق نەرسە بىلەن ئەمگەك، مەنپەئەت ۋە ماتانى
ئالماشتۇرۇشتى، ئىنساننىڭ ئۆزىگە تاشلاپ قويدى. ئىسلام
ئىنسانغا قىلىچىنى خورما بىلەن، قوينى بۇغداي بىلەن، كىيىمنى
دىنار بىلەن، گۆشنى دەرەم بىلەن سېتىۋېلىشنى ۋە قۇرۇق
ئۈزۈمدىن بىر ساغا بىر كۈن ئىشلەشتى، بەش دىنارغا جاۋەن
ياساشنى بەلگىلىگەن يەرنى ھەيدەش باراۋېرىگە - بەلگىلەنگەن

تايىمىنلار بار ئىدى. بۇلار ئابدۇلمېلىكىنىڭ دەرەم ۋە
دىنارلىرىنى ئىنكار قىلمىدى، دەپ ئېيتىدۇ. مۇھەممەد ئىبن
سەئىدى، «بىزنىڭ بىر دەرەمنىڭ ئېغىرلىقى 14 قىيرات،
مىسقالىمىز 20 قىيراتدۇر ۋە بۇ يىگىرمە بىر، يەتتەدەن ئۈچ
قىيراتقا نىسبەتەن - 15 قىيرات ۋەزنىدە دەيدۇ» .
بۇ ئالتۇن دىنار ۋە كۈمۈش دەرەملىرىنىڭ ۋەزنىلىرى بىلەن
بۈگۈنكى كۈندىكى ئېغىرلىق ئۆلچەملىرى ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنى
بىلىشىمىز لازىم.

تارىخىيلىرىمىز ئالىملارنىڭ كەشپىياتلىرىدىن كېيىن ۋېزانتى
دىنار، كىسراۋى دەرەم ۋە ئىسلامىي، خۇسۇسەن، ئابدۇلمېلىكى
ئىبن مەرۋان زامانىدىكى شەرىئى دەرەم ۋە دىنار ۋەزنىنى
ئېنىقلاش مۇمكىن بولدى. ئابدۇلمېلىكى دەۋرىدە ياسالغان
ئىسلامىي دىنار ۋەزنى - 4.25 گىرام ئىكەنلىكى ئېنىقلاندى.
بۇ سولدىوس ۋەزنىنىڭ ئۆزى. بۇ سولدىوس ۋېزانتىيەدە كەڭ
تارقالغان ئالتۇن تەڭگە. يۇنانى دەرەملىرىمۇ شۇنداق ۋەزنىدە
ياساپ - سۇقۇلغان. شۇنداق قىلىپ سولدىوس جاھىلىيەت ۋە
ئىسلام دەۋرىدىمۇ مۇئامىلاتتا بولغان ۋېزانتىيە دىنارىدۇر.
دىنار - مىسقالدۇر. مىسقال - ۋەزنىلەرنىڭ ئاساسىدۇر.
مىسقالنى بىلىش بىلەن دەرەم، دانىق، قىيرات ۋە ھەببەلەر
ۋەزنىلىرىنى مىسقالغا نىسبەتەن بىلىش ئاسان بولىدۇ.
مىسقال 4.25 ۋە بۇ 8 دانىقىغا تەڭ. دانىقنىڭ ۋەزنى
0.53125 گىرام بولىدۇ.
مىسقال - 20 قىيراتقا تەڭ. بىر قىيراتنىڭ ۋەزنى 2125.
0 گىرام.

مىسقال 72 دانە ئارپا دېھنىغا تەڭ. بىر دانە ئارپا ۋەزنى -

ئۆيى بىنا قىلىشنى مۇباھ قىلدى. ئىسلام بەشەرىيەتكە ئۆزىگە خالىغان نەرسە بىلەن، مەيلى مائا بولسۇن، مەيلى ئەمگەك ياكى پۇللار بىلەن بولسۇن، بىر-بىرىگە ماس نەرسىلەر بىلەن ئالمىشىشنى ئىنسانلارغا ھاۋالە قىلدى.

ئىسلام بەشەرىيەتكە ئۆزى خالىغان نەرسە بىلەن ئالماشتۇرۇشنى ئەركىن قويۇش بىلەن بىرگە، بۇنىڭ بىلەن ئەمەلگە ئاشۇرۇلىدىغان پۇللارنى بەلگىلەپ، ئۇنى ئالتۇن ۋە كۈمۈش قىلدى. ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى مائا ۋە خىزمەتلەر ئۆلچىنىدىغان پۇل ئۆلچىمى قىلدى. بۇ پۇلنىڭ ۋەزنى مەككە ئەھلىنىڭ پۇل ۋەزنى بىلەن مۇئەييەن پۇل ۋەزنىدە بەلگىلىدى. ئىسلام ئۇلارنى ئالتۇن ۋە كۈمۈش دېگەن ئېتىبار بىلەن ئۇلارنى نەرسىلەر ئۈچۈن باھا ياكى ئەمگەك ئۈچۈن ھەق ۋە پۇل دېگەن ئېتىبار بىلەن ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە شەرىئەت ھۆكۈملىرىنى باغلىدى. بۇ ھۆكۈملەردىن:

1. ئۇلارنى يىغىپ خەزىنە قىلىشنى ھارام قىلدى.
والذين يكتزون الذهب والفضة ولا ينفقونها في سبيل الله فبشرهم بعباد اليم *

«ئالتۇن-كۈمۈش يىغىپ، ئۇنىڭ لىنىنىڭ يولىدا سەرپ قىلمايدىغانلارغا (دوزاختا بولىدىغان) قاتتىق ئازاب بىلەن بىشارەت بەرگىن» . (9: 43)

ئىسلام ئۇلارنى ئالتۇن ۋە كۈمۈش دېگەن ئېتىبار بىلەن ئۇلارنى پۇل، سودا ئۈچۈن ئۇلار بىلەن سودا-سېتىقلار ۋە ئەمەللەر كامىل بولىدىغان ۋاسىتە دېگەن ئېتىبار بىلەن خەزىنە قىلىشنى ھارام قىلدى.

2. ئالتۇن-كۈمۈشكە ئۆزگەرمەس، سابىت، مۇئەييەن ھۆكۈملەرنى باغلىدى.

(A) - ئۇلارنى پۇللار ۋە سېتىلىدىغان نەرسىلەر ئۈچۈن باھا ۋە ئەمگەك ئۈچۈن ھەق دېگەن ئېتىبار بىلەن ئالتۇن ۋە كۈمۈشتە زاكاتنى پەرز قىلدى. ئۇلار ئۈچۈن ئالتۇن دىنارلىرىدىن، كۈمۈش دىرھەملىرىدىن مۇئەييەن نىسپىنى بەلگىلىدى. ھەر بىر 20 دىناردا بىر م دىنار، 200 دىرھەمدە - 5 دەرھەم ۋاجىپ قىلدى.

(B) - دىيەتنى (قەس قىلماستىن ئادەم ئۆلتۈرگەن كىشى ئۆلگەن كىشىنىڭ تۇققانلىرىغا (ۋەلىلىرىگە) تۆلەيدىغان تۆلەم) پەرز قىلغان ۋاقىتتا ئىسلام دىيەتتە ئالتۇن ۋە كۈمۈش بېرىلىدىغان قىلدى ۋە دىيەت ئۈچۈن ئالتۇندىن مۇئەييەن مىقدار - 1000 دىنار ۋە كۈمۈشتىن مۇئەييەن مىقدار 12000 دىرھەمنى بەلگىلىدى. ئىبن ئابىسائىن رىۋايەت قىلىنىدۇ: «بەنۇ ئەدى قەبىلىسىدىن بىر كىشى ئۆلتۈرۈلدى. نەبى ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ دىيەتىنى 12000 دەرھەم قىلىپ بەلگىلىدى». «ئەبۇ بەكرى ئىبن مۇھەممەد ئىبن ئەمىر ھەزمە ئاتىسىدىن، ئاتىسى بولسا چوڭ دادىسىدىن رىۋايەت قىلدۇ. «رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام يەمەن ئەھلىگە مەكتۇپ يازدى. مەكتۇپلىرىدا شۇنداق سۆز بار ئىدى: «مۆمىن نەپسىدە 100 تۆگە دىيەت باردۇر، ئالتۇن ئىگىلىرىگە مىڭ دىنار». بۇ ھەدىسنى نەسەئى رىۋايەت قىلغان.

(C) - ئوغۇرلۇق قىلغاندا قول كېسىشنى ۋاجىپ قىلغان ۋاقىتتا، ئوغۇرنىڭ قولى كېسىلىدىغان مىقدار: - ئالتۇندىن دىنارنىڭ تۆتدەن بىرى ۋە كۈمۈشتىن ئۈچ دەرھەم بەلگىلەندى. بۇ ئۇنى ئوغۇرلىنىدىغان نەرسىسى ئۈچۈن ئۆلچەم قىلىندى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا نەبى ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلدۇ. نەبى ئەلەيھىسسالام « ئوغۇرنىڭ قولىنى بىر دىنارنىڭ تۆتدەن بىرىدە ۋە ئۇنىڭدىن ئارتۇقىدا كېسىلىدۇ»، دېدى. بۇ ھەدىسنى

بەش راۋى رىۋايەت قىلغان. ئىبن ئۇمەردىن رىۋايەت قىلىنىدۇ:
«قىممىتى ئۈچ دەرھەم بولغان قالغان ئوغۇرلىغان ئوغرىنىڭ
قوللىنى كەستى».

3. ئىسلام بۇلغا ئائىت ئېلىم - بېرىم ئۈچۈن ھۆكۈملىنى
قارار قىلىپ، ئېلىم-بېرىم ئۈچۈن ئالتۇن ۋە كۈمۈش قىممىتىنى
ئاساس قىلدى. ئېلىم - بېرىم - بۇلغى-يۇلغا ئالماشتۇرۇش ۋە
بۇلغى يۇلغا سېتىشتۇر. ئېلىم - بېرىم ئالتۇننى-ئالتۇنغا ۋە
كۈمۈشنى-كۈمۈشكە سېتىشقا ئوخشاش ئۆز جىنىسىدىن بولامدۇ
ياكى كۈمۈشنى ئالتۇنغا ۋە ئالتۇننى - كۈمۈشكە سېتىشقا
ئوخشاش جىنىسىدىن بولامدۇ بولىدۇ. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ
ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇ: «رەسۇلۇللاھ كۈمۈشنى - كۈمۈشكە
ۋە ئالتۇننى-ئالتۇنغا تەڭمۇ - تەڭ سېتىشقا بۇيرىدى ۋە بىزنى
كۈمۈشنى - ئالتۇنغا ۋە ئالتۇننى - كۈمۈشكە قانداق خالىساق،
شۇنداق سېتىپ ئېلىشقا بۇيرىدى». بۇ ھەدىسنى بۇخارى ۋە
مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

ئىسلام بۇ شەرىئى ھۆكۈملىرىنى ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە بۇ
ئىككىسىنىڭ ئايلىنىشى ئۈچۈن پۇل ۋە سېتىلىدىغان نەرسەلەر
ئۈچۈن باھا دېگەن ئېتىبار بىلەن باغلىشى بۇ رەسۇل
ئەلەيھىسسالام ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى، سېتىلىدىغان نەرسىلەرنىڭ
باھاسى، ئەمگەك ھەققى ئۆلچىنىدىغان پۇلنىڭ ئۆلچەم بىرلىكى
ئىكەنلىكىگە ئىقرار بولىشىدۇر.

بۇ نەرسىلەر ئىسلامدىكى پۇل - ئالتۇن ۋە كۈمۈش، دېگەن
ئېتىبار قىلىشقا دالالەت قىلىدۇ. چۈنكى پۇللارغا باغلانغان
ھۆكۈملەرنىڭ ھەممىسى، ئالتۇن ياكى كۈمۈشنى، مانا ۋە
ئەمگەك ئۈچۈن باھا، ئالتۇن ۋە كۈمۈش قۇشۇپ ياسالغان بولسۇن

مەيلى ياسالغان بولسۇن، مەيلى مەدەن ھالدا بولسۇن، بەرقى
يوق، مۇئامىلە ئۈچۈن پۇل دېگەن ئېتىبار بىلەن ئالتۇن ۋە
كۈمۈشكە باغلانغاندۇر.

لېكىن بۇ مۇسۇلمانلار ۋە ئىسلامىي دۆلەت ئۇلاردىن باشقا
پۇلنى ئېلىشى ياكى ئۇلاردىن باشقا نەرسىنى ئېلىم - بېرىم
مۇئامىلىسى قىلىپ ئېلىشى جائىز ئەمەسلىكىنى بىلدۈرمەيدۇ؟
ئالتۇن كۈمۈشتىن باشقىسىمۇ جائىز. بۇنىڭدا ئىختىلاپ
يوق. چۈنكى سېتىش ۋە سېتىۋېلىش، ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن
بولغان پۇللار بىلەن ھاسىل بولغىنىدەك رەسۇلۇللاھ
ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدا مائالارنى بەزىسىنى - بەزىسى بىلەن
ئالماشتۇرىش ئىستى. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ
ھېچقايسىسىنى مەنى قىلماستىن ۋە ئىنكار قىلماستىن راۋى
بولاتتى. بۇنداق مۇئامىلىنى رۇخسەت قىلدى. ئۇ يادە ئىبن
سامىت ئەبى ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلدى. ئەبى
ئەلەيھىسسالام: «ئالتۇننى ئالتۇنغا، كۈمۈشنى كۈمۈشكە،
ئارىپنى ئارىپغا، خورىمنى خورىمغا، تۈزنى تۈزغا ۋە بۇغداينى
بۇغدايغا نەق ۋە تەخمۇ-تەك ئۈدۈلمۈ-ئۈدۈل قولىدىن - قولغا
ئېلىش بىلەن ئالماشتۇرۇلىدۇ. ئەگەر بۇ ماللار تۈرلىك ھەر خىل
بولسا، نەق بولغان ۋاقىتتا قانداق خالىساڭلار سېتىۋېرىڭلار،
ئەگەر قولىدىن-قولغا بولسا»، - دېدى ۋە بىزنى بۇغداينى ئارىپغا
ۋە ئارىپنى بۇغدايغا نەق ھالدا قانداق خالىساق، شۇنداق
سېتىۋېرىشىمىزنى بۇيرىدى».

ئەمما مۇسۇلمانلار ۋە خەلىپىلىك دۆلىتى ئالتۇن ۋە
كۈمۈشتىن باشقا پۇلنى دۆلەت پۇلى قىلىپ ئېلىشى جائىزلىغى
ياكى جائىز ئەمەسلىكىنىڭ ماۋزۇسىغا كەلسەك، بۇنى ھۆكۈمگە

يېتىپ بېرىش ئۈچۈن رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام زامانىدا مەۋجۇد بولغان پۇل ۋاقىسىنى ئىدىراك قىلىش، ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە تەئەللۇق بولغان شەرتى ھۆكۈملەرگە مۇراجىئەت قىلىش لازىم. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام دەۋرىلىرىدە سېتىلىدىغان نەرسىلەرنىڭ باھاسى ۋە ئەمگەك ھەققىنى ئۆلچەيدىغان قىممەت (پۇل) پەقەت ئالتۇن ۋە كۈمۈش بولغان. ئۇ ۋاقىتىدا ئالتۇن كۈمۈشتىن باشقا پۇل بولمىغان، قەغەز ۋە تېرە، مىس ۋە جېس تەڭگىلەر بولمىغان. سېتىش ۋە سېتىپ ئېلىشتا ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە، گەرچە سوقۇپ ياسالغان بولسىمۇ، ئۇلارنى مەدەن دېگەن ئېتىبار بىلەن ئۇنىڭ سانىغا ئەمەس، بەلكى ۋەزنىگە قارىلاتتى. كىشى مائانى بىر دېرھەمگە ساتسا، ۋەزنىگە ئىشەنچ ھاسىل قىلىش ئۈچۈن دېرھەمنى تارتاتتى. بىر كىشىدە 20 دىنار بولۇپ، ئۇنىڭغا يىل ئايلانغان بولسا، ئۇنى تارتاتتى ۋە ئۇنىڭدىن بىر قىبرات كەمەيگەنلىكىنى سەزسە، زاكات نىسبىتىدىن كەمەيگەننى ئۈچۈن زاكات بەرمەيتتى. بىر كىشىدە 200 دېرھەم بولسا، ئۇنى تارتاتتى ۋە كۈمۈش نىسبىتىنىڭ ۋەزنىدىن بىر قىبرات كەمەيگەنلىكىنى سەزسە، نىسبىتىدىن ئازايغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭدىن زاكات بەرمەيتتى.

ئالتۇن ۋە كۈمۈش سوقۇپ ياسالغان بولسۇن ياكى ياسالمىغان بولسۇن قەتئىيەزەر، ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى پۇل ۋە باھا دەپ ئېتىبار قىلىنغان، ئۇنى مائا، ئەمگەك ۋە خىزمەتلەرنى ئۆلچەيدىغان پۇل دەپ ھېساپلاشقا كېلىشىۋېلىنغان. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام بۇ كېلىشىۋېلىشقا ۋە پۇل دەپ ئېتىبار قىلىشنى تەستىق قىلدى. ئالتۇن ۋە كۈمۈش رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇ كىشىدىن كېيىن خۇلەفائۇر راشىدىنلار، ئۈمەۋىيلار ۋە

ئابباسىلار زامانىلىرىدا ئىستىمالدىكى پۇل بولۇپ قالدى. مۇسۇلمانلار ئاشۇ مۇددەت مابەينىدە ئۇلاردىن باشقا پۇلنى بىلمىگەن. رەسۇلۇللاھ ئالتۇن ۋە كۈمۈش، پۇل ۋە باھا بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇلاردىن باشقا پۇلنى ئېلىشقا بۇيرىمىدى.

ئەمما، ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە تەئەللۇق بولغان شەرتى ھۆكۈملەرگە مۇراجىئەت قىلىشتىن بىلىنىدۇكى، خەزىنە قىلىشنى ھارام قىلىش، باشقا ماللار ئەمەس، پەقەت ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە تەئەللۇقدۇر. ئالتۇن كۈمۈشتىن باشقا ماللاردا ئېھتىكار، نەرسىنىڭ قىممەت بولمىشى تەسەۋۋۇر قىلىنىدۇ، خەزىنە قىلىش ئەمەس. يىمىلىكلەر - تەمىنات مەھسۇلاتلىرى ئۇزاق تۇرمايدۇ. ھايۋان ۋە قۇشلاردىمۇ خەزىنىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ. چۈنكى بۇلار دائىما ئۆسۈپ تۇرىدۇ. خەزىنە پەقەت پۇللاردا سادىر بولغانلىقى مۇسۇلمانلاردا ئۇلاردىن باشقا پۇل مەۋجۇت بولمىغانلىقى ئۈچۈن، خەزىنە ھاراملىقىنىڭ ھۆكۈمى ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە تەئەللۇق بولۇپ كەلدى.

گەرچە، اللە، دىيەت ۋە زاكات ھۆكۈملىرىگە ئوخشاش ئۆزگەرمەيدىغان، سايبىت، مۇئەييەن ھۆكۈملەرنى ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە باغلىغان بولسىمۇ، ئاشۇ شەرتى ھۆكۈملەردە ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىلەن چېگرالانمىغان، بەلكى، دىيەت ۋە زاكاتنى ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن باشقا ماللارغا باغلىغان. دىيەتنى تۈگىگە، كالىغا، قويغا ۋە كىيىمگە باغلىدى. زاكاتنى ئالتۇن ۋە كۈمۈشتە ۋاجىپ قىلغاندەك، مال، قوي، زىرائەت، مېۋە، تىجارەت مېلى ۋە تۈگىدە ۋاجىپ قىلدى.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە تەئەللۇق بولغان بۇ ھۆكۈملەر پەقەت ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىلەن چەكلەنمىگەن.

پۇلغا ئائىت نىزاملار

بۇلار ئىككى تۈرلۈك بولۇپ مېتال پۇل ۋە قەغەز پۇلدىن ئىبارەت. ئائىت. مېتاللىق پۇللار - ئالتۇن، كۈمۈش، مىس، قوغۇشۇن ۋە نىكەلگە ئوخشاش مەدەنىلەردىن ئېلىنىدۇ. قەغەزگە ئائىت پۇللار بولسا، ئالتۇندىن ياكى كۈمۈشتىن بەدەل، ئالتۇن ياكى كۈمۈش بىلەن قاپلانغان، ئۇلارنىڭ ئىككىلىسى بىلەن قاپلانغان ياكى ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە بەدەل بولمىغان ۋە ئۇلار بىلەن قاپلانغان قەغەزلەردىن ئىشلەنگەن پۇللاردۇر.

دۇنيادا بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن بىر ئاز بۇرۇن ھەم ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىلە پۇل مۇئامىلىسى قىلىپ كېلىندى. بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىلەن مۇئامىلە توختىدى. ئۇرۇشتىن كېيىن بولسا، ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى قىسمەن ئىشلىتىشكە قايتىلدى ۋە يەنە بۇ مۇئامىلە ئازىيىشقا باشلىدى. 1971 يىلى 15 ئىيولدا ئامېرىكا پىرزىنتى نىكسون، دوللارنى ئالتۇن بىلەن قاپلاش ۋە ئۇلارنى ئۆزگەرمەس ياھا بىلەن ئالتۇنغا باغلاش توغرىسىدا «ۋەدە» ۋە بېرىتۇن نىزامى» نى بىكار قىلىشقا رەسمى قارار قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئالتۇن ۋە كۈمۈش مۇئامىلىسى ئۈمۈمەن بىكار قىلىندى.

پۇل نىزامى - بۇ دۆلەتلەردىن بىرىدە پۇل ئىشلەپ چىقىرىش، ئۇلارنى ئىشلىتىش تەدبىرلىرى ئاساسلىنىدىغان تەدبىرلەر يىغىندىسىدۇر. پۇلغا ئائىت ھەر بىر نىزام دىققەت مەركىزىدە باشقا تۈردىكى پۇللار قىممىتى ئۇنىڭغا نىسبەتلىنىدىغان ئاساسىي پۇل ئالتۇن بولسا، بۇ نىزام «ئالتۇن

ئۇلاردىن باشقا مالارغىمۇ باغلانغان. بۇ ھۆكۈملەر ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن باشقا پۇل مەۋجۇت بولمىغانلىقى ئۈچۈن ئۇلاردىن باشقا پۇلغا بۇ ھۆكۈملەر سۆزلىنىپ ئۆتۈلمىدى. ئەمما ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە تەئەللۇق بولغان رىبا ۋە پۇل ئالماشتۇرۇش ھۆكۈملىرىگە كەلسەك، ئەلۋەتتە رىبا پەقەت ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە تەئەللۇق بولماي، ھەدىلەر بەلگىلەپ بەرگەن ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن باشقا رىباغا ئائىت مالارغىمۇ تەئەللۇقدۇر. ئەمما پۇللارنى ئالماشتۇرۇش پەقەتلا ئىشلىتىلىۋاتقان پۇلدىلا بولىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەنەيمسالام دەۋرىدە ئىشلىتىلگەن ئالتۇن ۋە كۈمۈش پۇللار ۋە قەلىسكىنى، ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامى، ئۇنىڭ پايدىلىرى ۋە كەلگۈسىدە كېلىدىغان باشقا پۇلغا ئائىت نىزاملىرىنى مۇيەسسەل تەكشۈرۈپ چىقىشتىن، شۇنداق خولاسە چىقاردۇكى، گەرچە ئالتۇن ۋە كۈمۈش پۇللىرىنىڭ كىچىككىنە بۆلەكلىرىنى سۇقۇپ-ياساۋاتقان ۋاقىتدا ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىلەن بىرگە باشقا مەدەنىلەرنى ئىشلىتىش جائىز بولسىمۇ، مانا ۋە ئەمگەكنىڭ باھاسىنى ئۆلچەش ئۈچۈن ئاساس بولغان ھالدا خەلىپىلىك دۆلىتىنىڭ پۇلى - ئالتۇن ۋە كۈمۈشلىكى ئۈچۈن ساقلاپ قويۇش بولىدۇ.

نزامى» ، دەپ ئاتىلىدۇ . ياكى پۇل بىرلىكى ئالتۇن پۇل بولسا ، نزامنىڭ ئاساسى پۇل ئالتۇن بولىدۇ . پۇل نزامى ئادەتتە ئۆز نامىنى ئاساسى پۇلنىڭ تەبىئىتىدىن ئالىدۇ . ئەگەر ئاساسى پۇل ئالتۇن بولسا ، بۇ نزام - «ئالتۇن نزامى» ياكى «ئالتۇن قائىدىسى» دەپ ئاتىلىدۇ . ئەگەر ئاساسى پۇل 2 بىرلىك : ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن ئىبارەت بولسا ، بۇ نزام «2مەدەن نزامى» دەپ ئاتىلىدۇ . ئاساسى پۇل بىرلىك قىممىتى ئالتۇن ياكى كۈمۈش بىلەن ئۆزگەرمەس ئالاقىدا باغلانغان بولسا ، بۇ نزامنى ، مىس پۇللىرىغا ئوخشاش مېتال مەدەنلىرىدىن ئېلىنغان ياكى قەغەز پۇللارغا ئوخشاش قەغەزدىن ئېلىنغان بولسۇن پەرقى يوق ، «مەجبۇرى پۇل نزامى» دەپ ئاتىلىدۇ .

مەدەنلەر نزامى

مەدەن نزامى ئاساسى پۇل بىرلىكى - 2 خىل مەدەندىن تۈزۈلگەن نزامدۇر . مەدەن نزامىدا ئاساسى پۇل بىرلىكى بىرلا مەدەن ياكى ئىككى مەدەندىن ھاسىل بولغان بولىدۇ .

بىرلا مەدەن نزامى
بۇ مەدەنگە ئائىت پۇل نزامى بىرلا - ئالتۇن ياكى كۈمۈش مەدەنگە تايىنىدۇ . بۇ نزام ئۈچ شەكىلدە ئۆز ئەكسىنى تېپىشى مۇمكىن :

- 1-قېلىپلانغان-سوقۇپ ياسالغان ئالتۇن ياكى كۈمۈش نزامى .
- 2-ئېرىتىلگەن ئالتۇن ياكى كۈمۈش نزامى .
- 3-ئالتۇن ياكى كۈمۈش بىلەن ئالماشتۇرۇش نزامى .

سوقۇپ ، پۇلغا ئايلاندۇرۇلغان ئالتۇن ۋە كۈمۈش نزامى بۇ نزامدا مۇئەييەن ئۆزگەرمەس نزام بىلەن سۇقۇلغان كۈمۈش ياكى ئالتۇن بۆلىكى ئايلىنىپ يۈرىدۇ . ئالتۇن ياكى كۈمۈش بۆلىكىنىڭ ئۆزى ئايلىنىش ۋاسىتىسىدۇر . بەزىدە ئالتۇن ياكى كۈمۈشنىڭ بۆلەكلىرىنىڭ يېنىدا ئالتۇن ياكى كۈمۈشنى تولۇق ئىپادىلەيدىغان ، ھەرقانداق ۋاقىتتا توسالغۇسىز ئالماشتۇرىدىغان ئالتۇن ياكى كۈمۈشنىڭ ئورنىدىكى قەغەزلەرمۇ ئايلىنىدۇ .

كۆرۈلىدۇ. مەسىلەن، سۈرىيە ۋە لىۋان پۇللىرى؛ فىرانسىيەنىڭ ھۆكۈمرانلىق كۈنلىرىدە ئۇنىڭ پۇلىغا باغلىق بولغان. مىسىر ۋە ئىراننىڭ پۇلى ئېنگىلىزىلار ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا بولغان كۈنلىرىدە ئېنگىلىزىلار پۇلى بىلەن باغلىق بولغان.

ئىككى مەدەن نىزامى
 بۇ نىزامنىڭ ئاساسى پۇلى 2 نىزاملىق: ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن ھاسىل بولىدۇ. بۇ نىزامدا بىرىنچىسىنى ئىككىنچىسى بىلەن ئۆلچەش ۋە ئالماشتۇرۇش قىممىتىنى بىلىش ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىرلىكى ئارىسىدا بەزى مېتېرىدىكى ئۆزگەرمەس نىسبەتنى ئېنىقلىۋېلىش لازىم. بۇ نىزامدا ئالتۇن بىرلىكلىرىنىڭ بۆلىكى كۈمۈش بۆلەكلىرى بىلەن ئايلىنىدۇ. دۆلەتتىن بەزى بىرى ئۇلاردا ئارىسىدىكى ئالماشتۇرۇش باھاسى ئۆزگەرمەس بولۇشى ئۈچۈن، ئالتۇن بىرلىكىنى كۈمۈش بىرلىكىگە ئالماشتۇرۇشقا قانۇنى نىسبەت بەلگىلىۋالغان.

ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامىنى ئېلىش ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن بولغان ئاساسى پۇل بىرلىكىنى ئۆزگەرمەس مۇئەييەن مېتېر (كەمچەك-قەلىپ) ۋە ۋەزىن بىلەن چېگرىلاپ ئېلىشنى، ئادەملەرگە توسۇق قويماستىن ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى سېتىۋېلىشنى، سېتىشنى، ئۇلارنى چەتتىن ئېلىپ كېلىشنى ۋە چەتكە چىقىرىشنى، ئادەملەر ئىختىيارغا تاشلاپ قويۇشنى، تاشقى سودا ئەمەللىرىنى، ئاسانلاشتۇرۇش ئۈچۈن باشقا پۇللارنى ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە ئالماشتۇرۇش، ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى تاشۇ پۇللارغا ئالماشتۇرۇش ئىمكانىيىتىنى ئادەملەرگە تولۇق تەمىنلەپ بېرىشنى، ئىنسانلارغا ئالتۇن ۋە كۈمۈش

ئالتۇن ياكى كۈمۈشنىڭ يامبۇلىرى بۇ نىزامدا، دۆلەت ياكى دۆلەتنىڭ مەركىزى بانكا ئالتۇن ياكى كۈمۈشنىڭ سوقۇپ پۇلغا ئايلاندۇرۇلغان بۆلەكلىرىنى مۇئامىلىدىن ئېلىپ، ئالتۇن ياكى كۈمۈش يامبۇلىرىنى ئۆز خەزىنىسىدە ساقلايدۇ ۋە ئايلىنىشقا تاشلايدىغان ئالتۇن ياكى كۈمۈش ئورنىغا قەغەز پۇل چىقىرىدۇ. ئۇنى ئالتۇن ياكى كۈمۈشكە ئايلاندۇرىدۇ.

لېكىن دۆلەتلەر يامبۇلار نىزامى بىلەن ئىشلەۋاتقان ۋاقىتتا ئالتۇن ياكى كۈمۈشنى قەغەز پۇلغا ئايلاندۇرۇشنى چەكلەپ، ھەر بىر ئىنسان سېتىۋالماستىكى ئۈچۈن چوڭ ھەجىمدىكى يامبۇلارنى قويىدۇ. ئېھتىيات ئۈچۈن زاپاس ساقلاپ قويۇلغان ئالتۇن ياكى كۈمۈشنى مۇھاپىزەت قىلىش، تۆلەم مۇۋازىنىتىدە ھەر قانداق كەمچىللىكنى ئۈنىگىدىن قاپلاش، تاشقىرىغا چىقىپ كېتىشكە يول قويماستىكى ئوخشاش چارە تەدبىرلەرگە، ئۆز ئەينى ئېتىبار بېرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە پۇلنى ئىدىارە قىلىشنى ھەمدە ئالتۇن ۋە كۈمۈش ھەرىكەتلىرىنى نەزەردىن قاجۇرمايدۇ.

ئالتۇن ياكى كۈمۈش بىلەن ئالماشتۇرۇش نىزامى
 بۇ نىزامنى قوبۇل قىلغان مەملىكەت پۇل بىرلىكى ئالتۇن ياكى كۈمۈش بىلەن چېگرىلانماي، باشقا يۇرتنىڭ ئالتۇن ياكى كۈمۈش نىزامىدا يۈرگۈزۈلىدىغان پۇلى بىلەن باغلانغانلىقى بىلەن ئايرىلىپ تۇرىدۇ. شۇنىڭدەك، بۇ نىزام، تەۋە ئۆلكىنىڭ پۇلىنى ئالتۇن ياكى كۈمۈش قائىدىسىدە يۈرگۈزىدىغان ئەگەشتۈرگۈچى (يەنى مۇستەملىكىچى) دۆلەتنىڭ پۇلى بىلەن ئالاقىسىدا

يامبۇلىرىنى، دۆلەت ئىچىدىكى زەربخانا (پۇل چىقىرىدىغان بۆلۈم) ئالىدىغان ئازلا قىممەت باراۋىرىگە تەڭگىلەرگە ئايلاندۇرۇشنى، ئالتۇن ۋە كۈمۈش تەڭگىلەرنى يامبۇلارغا ئايلاندۇرۇش ئىمكانىنى يارىتىپ بېرىشنى تەقەززا قىلىدۇ.

قەغەزگە ئائىت نىزام

قەغەز نىزامى - قەغەز پۇللىرىنىڭ ئايلىنىشى ئۈچۈن ۋاسىتە قىلىۋېلىنىدىغان نىزامدۇر. قەغەز پۇللار، ئەگەر ئالتۇن ياكى كۈمۈشكە ئورۇن باسار بولسا، ياكى ئالتۇن كۈمۈش بىلەن قاپلانغان ھۆججەتلىك قەغەز بولسا، ئۇنى چىقارغان بانكا ياكى دۆلەت زىممىسىدە مۇئەييەن قەرزنى ئىپادىلەيدىغان ۋە ئۇنى ئالغۇچىسى ئۈچۈن چىقىرىلغان ئايلانغۇچىسى ھۆججەتلەردىن ئىبارەت بولىدۇ.

قەغەز پۇللار بەزى دۆلەتتە مەۋجۇت ئالتۇن ياكى كۈمۈشكە ئورۇن باسار بولىدۇ ۋە ئۇلارنى تولۇق ئىپادىلەيدۇ. يەنى، بۇ ئايلانغۇچى قەغەز پۇللارنىڭ ئالتۇن ياكى كۈمۈش قاپلىمىسى % 100 قەغەز پۇل قىممىتىنى ئىپادىلەيدۇ. بۇ ئورۇن قەغەز پۇلنى ئالغۇچى، قاچان خالسا، توسۇقسىز ياكى چېگراسىز، ئۇنىڭ قاپلانمىسىغا قاراپ، قەغەز پۇلنى ئالتۇن ياكى كۈمۈشكە ئايلاندۇرۇشى ھەقلىق. بۇنداق بەدەل قەغەزلەر ئۆز ۋاقتىدا مەدەنگە ئائىت نىزامدىن دەپ ھېساپلىنىدۇ. نائىب قەغەز پۇللارنىڭ ئالتۇن ياكى كۈمۈش ئورنىغا مۇئامىلىگە كىرگۈزۈلىشى ئالتۇن ياكى كۈمۈشكە بەدەللىك ئېتىبارى بىلەن ئايلىنىشتا ئالتۇن ياكى كۈمۈش ئورنىنى باسدۇ.

بۇ قەغەز پۇللار مۇئەييەن چەكلەنگەن نىسبەت بىلەن ئالتۇن ياكى كۈمۈش قىممىتىنىڭ بىر قىسمى بىلەن قاپلانغان بولىدۇ. بۇنىڭغا ئوخشاش قەغەز پۇللار ھۆججەتلىك پۇللار دەپ ئاتىلىدۇ. ئەمما ئۇلار ئالتۇن ياكى كۈمۈش بىلەن كامىل قاپلانغان ئەمەس.

پۇللارنى چىقىرىش

ھەربىر دۆلەت مۇئەييەن نەرسىدىن ئىبارەت بولغان ۋە باشقا نەرسىلەر ۋە ئەمگەك ئۇنىڭغا نىسبەت بېرىلىدىغان ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئۆلچىنىدىغان ئاساس قىلغان، ئۇنى ئۆزگەرمەس چەكلەنگەن مېئارىز ۋە ۋەزىن بىلەن ئۆزىگە خاس ئۇسلۇبدا ۋە مۇئەييەن شەكىلدە ئۇنى قەلىپلايدىغان، مۇئەييەن بىرلىكنى ئېلىشقا كېلىۋېلىشقان. جەمئىيەتلەر قەدىمى زامانلاردىن بېرى، ئۆلچەم بىرلىكىنى ئۆز قىممىتىگە ئىگە بولغان نەرسىلەردىن ئېلىش داۋام قىلىپ كەلدى. ئادەملەر ئالتۇن ياكى كۈمۈشنى ھەممە زامانلاردا ئەسلى قىممىتى بولغانلىقى ئۈچۈن ماتا ۋە خىزمەتلەرنىڭ قىممىتىگە ئۆلچەم قىلدى. ئۇلار ئالتۇن ياكى كۈمۈشتىن چەكلەنگەن مۇئەييەن مېئارىز ۋە ۋەزىن بىلەن خاس ئۇسلۇبدا ۋە ئېنىق شەكىلدە پۇل بۆلىكىنى سوقۇپ ياسىدى.

ئالتۇن ياكى كۈمۈش بىرلىكىنى ئۆز پۇلى ئۈچۈن ئاساس قىلىپ ئالغان دۆلەت مەدەن نىزامىدا يۈرگۈچى بولىدۇ. ئەگەر دۆلەت ئالتۇن بىرلىكىنى ئۆزىگە پۇل قىلىش ئۈچۈن ياسايدىغان پۇلغا ئاساس قىلىۋالسا، ئالتۇن قائىدىسىدە ياكى ئالتۇن نىزامىدا يۈرگۈچى بولىدۇ. ئەگەر دۆلەت كۈمۈش بىرلىكىنى ئۆزىگە پۇل بولۇشى ئۈچۈن پۇل ياسايدىغان پۇلغا ئاساس قىلىپ ئالسا، كۈمۈش قائىدىسىدە ياكى كۈمۈش نىزامىدا يۈرگۈچى بولىدۇ. ئەگەر دۆلەت ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى بىرگە ئۆزى ياسايدىغان پۇلغا ئاساس قىلىۋالسا، ئالتۇن ۋە كۈمۈش قائىدىسىدە ياكى 2 مەدەن نىزامىدا يۈرگۈچى بولىدۇ.

ئۇنىڭغا ئىشەنچ - ئۇنى چىقارغان دۆلەت، مۇئەسسەسەگە ئىشەنچىدىن ھاسىل بولغان. ئۇنىڭ پەقەت ئالتۇن ياكى كۈمۈش بىلەن قاپلانغان قىسمىلا، ئالتۇن ياكى كۈمۈشكە نائىب پۇل بولىدۇ. ئالتۇن ياكى كۈمۈش مۇقابىل بولمىغان قىسمى ئايلىنىشتىكى ئۆز كۈچىنى ئۇنى چىقارغان دۆلەت، مۇئەسسەسەگە ئادەملەرنىڭ ئىشەنچىدىن كېلىپ چىققان ھۆججەتلىك قەغەز پۇللار بولىدۇ.

قەغەز پۇللاردىن ئۈچۈنچى تۈرى - ئالتۇن ياكى كۈمۈشتىن مۇتلەق قاپلانمىسى بولمىغان ئالتۇن ياكى كۈمۈشكە بەدەل بولمىغان قەغەز پۇللار. بۇ پۇللارنى مەجبۇرى قەغەز پۇل دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇلارنى ئالتۇن ياكى كۈمۈش بىلەن ئالماشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس. ئۇنىڭ قىممىتى قانۇن بەرگەن ئۆمۈمىي لىسەزىك كۈچىگە تايىنىدۇ. ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ قىممىتى يوق. ئۇ ئۆز قىممىتىنى، ئايلىنىش پۇلى بولۇشنى قانۇنى قىلغان پەرىماندىن ئالىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ بىلەن مۇئامىلە بىكار قىلىنسا ياكى ئادەملەرنىڭ ئۇنىڭغا ئىشەنچىسى يوقالسا، پايدىسى يوق بولۇپ قالىدۇ.

مانا ۋە ئەمگەكنى قەغەز پۇللارغا ئالماشتۇرىدىغان دۆلەت، قەغەز پۇل نىزامىدا يۈرگۈزۈش بولىدۇ. ئەگەر بەسىۋاتقان ۋە ئۆزى ئۈچۈن پۇل قىلىۋاتقان قەغەز - ئالتۇن ياكى كۈمۈشكە بەدەل بولسا، دۆلەت بەدەل ئالغۇچى پۇل نىزامىدا يۈرگۈزۈش بولىدۇ. ئەگەر دۆلەت بەسىۋاتقان ۋە ئۆزى ئۈچۈن پۇل قىلىۋاتقان قەغەز پۇل قىممىتىدىن مۇئەييەن نىسبەتتە كېلىدىغان ئالتۇن ياكى كۈمۈش قاپلىمىسى بولسا، رەسمى قەغەز تۈرلىرىدىن بولغان قەغەز، قەغەز پۇل نىزامىدا بولىدۇ.

دۆلەت بېسىپ چىقىرىۋاتقان قەغەز ئالتۇن ياكى كۈمۈشكە بەدەل بولمىسا، بۇ پۇلنىڭ ئالتۇن ياكى كۈمۈشتىن قاپلانمىسى بولمىسا، بۇنداق دۆلەتكە مەجبۇرى قەغەز پۇل نىزامىدا يۈرگۈزۈش دەپ ئېتىبار قىلىنىدۇ.

رۇمىنىيە دۆلەت مېشەر ۋە ۋەزىنى چەكلەنگەن ئالتۇندىن بولغان ئۆزگەرمەس بىرلىكنى ئۆز پۇلى ئۈچۈن ئاساس قىلىپ ئالدى. بۇ بىرلىك ئاساسدا مۇئەييەن شەكىلدە ئالتۇن پۇللىرىنى سۇقۇپ-ياساپ چىقاردى. شۇنىڭ بىلەن رۇمىنىيەلىكلەر ئالتۇن قاتتىقلىقىنى ئالغان ئالتۇن نىزامىدا يۈرگەن دۆلەتلەردىن بولدى.

ساسانىي دۆلىتى كۈمۈش بىرلىكىنى ئۆز پۇلى ئۈچۈن ئاساس قىلىپ، ئۇنى تۇچلا ۋەزىدە قىلدى. كۈمۈش دىرھەملىرىنى مەخسۇس نەقىش-بىزەك بىلەن ئىشلەپ، خاس كۆرۈنۈش ۋە مۇئەييەن شەكىلدە قەلىپلىدى. ئۇ قەلىپلانغان كۈمۈش پۇلىنى ئايلىتىشقا تاشلاپ، قەلىپلانغان كۈمۈش نىزامىدا يۈردى.

مۇسۇلمانلار بولسا، ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىرلىكىنى

ئۆزلىرىدىكى پۇل ئۈچۈن ئاساس قىلىپ ئالدى. ئۇلارنى بىرلىكتە ئىشلەتتى. لېكىن ئۇلار ۋىزانتىيە دىنارلىرى ۋە كىسراۋە دىرھەملىرىدىنمۇ پايدىلىناتتى. ئۇلار رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام زىمانلىرىدا تاكى ئابدۇلمېلىك ئىبن مەرۋان دەۋرلىرىگىچە ئۆزلىرىگە خاس پۇل چىقارمىغان ئىدى. ئابدۇلمېلىك ئىبن مەرۋان ئۆز دەۋرىدە خاس ئىسلامىي بىزەكلەر بىلەن نەقىشلىپ، خاس ئۇسلۇب ۋە مۇئەييەن شەكىلدە ئىسلامىي پۇل ئىشلەپ چىقتى ۋە ئۇنىڭغا شەرىئە دەرھەم ۋە دىنار ۋەزىنى بىلەن كۈمۈش ۋە ئالتۇن بىرلىكىنى ئاساس قىلدى. شۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلار ئالتۇن ۋە كۈمۈش قاتتىقلىقىدا، يەنى 2 مەدەن قاتتىقلىقىدا يۈردى. ئابباسىلار ھۆكۈمرانلىقىنىڭ كېيىنكى دەۋرىدە ۋە مىسرىدىكى ئەتابىك دەۋرىدە مۇسۇلمانلار ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىلەن بىرگە مىسنىڭ ئۆز قىممىتى ئازراق دېگەن ئېتىبار بىلەن، ئاز-كىچىك نەرسىلەرنى سېتىپ ئېلىش ئۈچۈن ئۇنىڭدىن پۇل قەلىپلىدى. مىس پۇل ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە بەدەل بولمىغان ۋە ئۆز قىممىتىگە تاپانغان. ئەتابىك دەۋرىدە ئالتۇن ۋە كۈمۈش كەمىيىپ كېتىپ، ئۇلار مىس بىلەن پارچە قىممىتى ئەرزان مانالارنى سېتىپ ئېلىشقا باشلىدى.

دۇنيا 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە قەلىپلانغان نىزام ئاساسىدىكى ئالتۇن ۋە كۈمۈش قاتتىقلىقىدا يۈرۈپ كەلدى. ھەر بىر دۆلەت، مۇستەملىكىچى چوڭ دۆلەتلەرمۇ، بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى دەۋرىگىچە ئالتۇن ۋە كۈمۈش قاتتىقلىقىدىن ۋاز كېچىپ، مەجبۇرى قەغەز پۇللىرىنى ئۆزى ئۈچۈن پۇل قىلىپ ئېلىشقا قەدەر، ئۆزگەرمەس، چەكلەنگەن ۋەزىن ۋە مېشەر بىلەن ئۆزىگە خاس مۇئەييەن ئۇسلۇبدا ۋە شەكىلدە ئالتۇن ۋە كۈمۈش

4. 5 دىنار - 21.25 گىرامغا تەڭ. بۇ - زاكات نىسابىنىڭ 4دەن بىرى.

5. 10 دىنار - 42.5 گىرامغا تەڭ. بۇ - زاكات نىسابىنىڭ بېرىمى.

6. 20 دىنار - 85 گىرامغا تەڭ. بۇ - زاكات نىسابى. شۇنداق قىلىپ، سۇقۇپ ياسالغان 6 خىل ۋەزىندىكى دىنار، زاكات نىسابىنىڭ ۋەزىنى، ئالتۇن ۋەزىنىنىڭ ئاساسى بولغان دىنار ۋەزىنى، زاكات نىسابىدا بېرىلىدىغان ۋاجىپ مىقدار ۋەزىنى ۋە تۆتدەن بىر دىنار ۋەزىنىدە، يەنى، ئوغرىنىڭ قولى كېسىلىدىغان مىقدار ۋەزىنى بىلەن چىقىرىلغان بولىدۇ.

دۆلەت كۈمۈش دىرھەملىرىنى، ئۇنىڭ بۆلەكلىرىنى ۋە دەرھەم ۋەزىنىنى ئىككى ھەسسە ئاشۇرۇش تۆۋەندىكى شەكىلدە بولىشى مۇمكىن:

1. بېرىم دەرھەم 1.4875 گىرامغا تەڭ.
2. 1 دەرھەم - 2.975 گىرام.
3. 5 دەرھەم - 14.675 گىرام. كۈمۈش نىسابىدا بېرىلىشى ۋاجىپ بولغان مىقدار.
4. 10 دەرھەم - 29.75 گىرام.
5. 20 دەرھەم - 59.50 گىرام.

دۆلەت ئەرزان نەرسىلەرنى سېتىپ ئېلىش ئاسان بولىشى ئۈچۈن ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن ئىبارەت بۇ بىرلىكلەر تەركىبىگە قىممەت باھالىق بولمىغان مەدەتلەردىن مۇئەييەن پىرسەند قوشۇپ، كىچىك - پارچە پۇللارنى چىقىرىدۇ. دۆلەت ھەرقانداق چىگۈككە يول قويماسلىقى ئۈچۈن سۇقۇپ ياسالغاندا

پۇللىرىنى قېلىپلىدى.

مانا بۇلار پۇلنى چىقىرىش ۋە مۇسۇلمانلار چىقارغان پۇلنىڭ، پۇلنى چىقىرىشدىكى شەرتى ھۆكۈمنىڭ ۋاقىسىدۇر. شۇلارغا بىنائەن، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە خەلىفىلەر دەۋرىدە شۇنداق بولغىنىغا ئوخشاش مۇسۇلمانلارنىڭ پۇللىرى ئالتۇن ۋە كۈمۈش بولۇشى ھەمدە خەلىفىلىك دۆلىتى ئالتۇن ۋە كۈمۈش قائىدىسىدە، يەنى 2 مەدەن قائىدىسىدە يۈرىشى لازىمدۇر. خەلىفىلىك دۆلىتى ئالتۇن دىنار ۋە كۈمۈش دىرھەملىرىنى ئالى مېتالغا ئىگە ساپ ئالتۇن ۋە كۈمۈش ماددىسىدىن قاپلىشى، خەلىفىلىك دۆلىتىگە خاس ئىسلامىي ئۇسلۇپ ۋە مۇئەييەن شەكىلدە ئالتۇن دىنار ۋەزىنى - شەرتى دىنار ۋەزىنى - يەنى، مىسقال ۋەزىنى قىلىشى لازىم. بىر دىنارنى 4.25 گىرام ۋەزىن بىلەن قاپلىشى لازىم. كۈمۈش دەرھەم ۋەزىنى - 7 ۋەزىنى دەپ ئاتالغان، يەنى، كۈمۈشتىن 10 دەرھەم 7 مىسقال ۋەزىنىگە تەڭ بولغان - شەرتى دەرھەم ۋەزىنىدە قىلىش ۋە دىرھەملەردىن بىر دىرھەمنى 2.975 ۋەزىنى بىلەن قاپلاش لازىم. دۆلەت ئالتۇن دىنارنى ۋە ئۇنىڭ بۆلەكلىرىنى، دىنار ۋەزىنىنى ئىككى ھەسسە ئاشۇرۇشنى تۆۋەندىكى شەكىلدە قېلىپلىشى مۇمكىن.

1. دىنارنى تۆتدەن بىرى - رۇبىنى دىنار. بۇ تۆتدەن بىرىنىڭ ۋەزىنى - 1.0625 گىرام. بىر ئوغرى 1.0625 گىرام ئالتۇن ئوغۇرلىسا، قولى كېسىلىدۇ.
2. بېرىم دىنار - 2.125 گىرامغا تەڭ. بۇ زاكات مىقدارىدىن بېرىدىغان ۋاجىپ مىقدار.
3. 1 دىنار - 1.25 گىرامغا تەڭ.

بىرلىكلەردىكى مائالار پىرسەن ۋەزىنىنى بايان قىلىشى لازىم. خەلىفلىك دۆلىتى، ئامېرىكىغا ئوخشاش دۆلەتلەر ئۆز مەنبەئەلىرىگە مۇۋاپىق ئالەمدىكى بۇلارغا ھۆكۈمران بولۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن، دۇنيانى ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىلەن مۇئامىلە قىلىشقا قايتۇرۇش غايىسىگە ئەمەل قىلىشى لازىم.

ئالتۇن ۋە كۈمۈش مېشپەرى

ئىسلامىي دۆلەت ئۆزىنىڭ تۈرلۈك دەۋرلىرىدە دىنار بىلەن دىرھەملەردىكى ئالتۇن ۋە كۈمۈش مېشپەرىنى مۇھاپىزەت قىلىشتا دائىم ھۇشيار بولدى. دۆلەت قانداقلىقى مەنىسى قىلماقتى ۋە دىنار ياكى دىرھەملەردە ئالدامچىلىق قىلىدىغان كىشىلەرگە قەتئىي جازا-چارىسىنى قوللىنىتتى.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئالتۇن دىنارلىرى ۋە كۈمۈش دىرھەملىرى باشقا ھەرقاندا مەدەن بىلەن ئارىلىشىپ كەتمەستىن سالىنىپ بولمىشى، ئۇنىڭدا ئالدامچىلىق قىلىشنىڭ مەنىسى قىلىنىشى ۋە ئۇنىڭغا باشقا ھەر قانداق مەدەنىي ئارىلاشتۇرغان كىشىگە جازا قوللىنىشى ۋاجىب بولىدۇ. چۈنكى ساختىلىق-ئالدامچىلىق ھارامدۇر. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «ئالدىغان كىشى بىزدىن ئەمەس»، يەنە بىر رىۋايەتتە: «بىزنى ئالدىغان كىشى - بىزدىن ئەمەس»، دېدى.

ئالتۇننىڭ كۈمۈشكە نىسبىتى

خەلىفلىك دۆلىتى ئالتۇن ۋە كۈمۈش ئارىسىدىكى

ئالماشتۇرۇش نىسبىتىنى چەكلىمەستىن ئۆز ھالىغا قويىشى ۋاجىب. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ۋە خەلىپىلەر زامانىلىرىدا بولغاندەك، تەلەپ ۋە تەكلىپكە قاراپ ئالتۇن كۈمۈشكە ۋە كۈمۈش ئالتۇنغا بازاردا يۈرگۈچى باھا بىسىلەن ئالماشتۇرۇلىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام ئالتۇن ۋە كۈمۈش ئارىسىدا مۇئەييەن نىسبەتنى چەكلىمىگەن ۋە ئۇلار ئارىسىدا بەلگىلەنگەن ئالماشتۇرۇش باھاسىنى بەلگىلىمىگەن. بەلكى، ئۇلار ئارىسىدا مۇئەييەن نىسبەتنى چەكلىمەي نەق ھالدا ئالتۇننى كۈمۈشكە ۋە كۈمۈشنى ئالتۇنغا سېتىشقا رۇخسەت بەرگەن. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «ئالتۇننى كۈمۈشكە نەق ھالدا قانداق خالىساڭلار شۇنداق سېتىڭلار»، دېدى. («قولما-قولنىڭ» مەنىسى نەق ھالدا ئاشۇ يەرنىڭ ئۆزىدە قولدىن - قولغا ئۆتۈشى). ئىبن ئۇمەردىن رىۋايەت قىلىنىدۇ: «مەن تۈگىنى بەقۇ دېگەن جايدا دىنارغا ساتمەن ۋە دەرھەم ئالىمەن. تۈگىنى دىرھەمگە ساتسام دىنار ئالىمەن. ئۇنى - بۇنىڭ ئورنىغا ئالىمەن ۋە بۇنى ئۇنىڭ ئورنىغا بېرىمەن. نەبى ئەلەيھىسسالام ئالدىغا كەلدىم، نەبى ئەلەيھىسسالام ھەپسىنىڭ ئۆيىدە ئىكەن. مەن ئى، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام، تۈگىنى بەقۇدا دىنارغا سېتىپ، دەرھەم ئالىمەن، دىرھەمگە سېتىپ، دىنار ئالىمەن، رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا بىر نەرسە بولۇپ تۇرۇپ، ئايرىلالمىساڭلار ئاشۇ كۈننىڭ باھاسى بىلەن ئالتۇن ياكى كۈمۈشنى ئېلىشىڭلارنىڭ زەرەرى يوق»، دېدى.

ئالتۇننى ئالتۇنغا ۋە كۈمۈشنى كۈمۈشكە سېتىشدا بولسا بۇنداق بولمايدۇ. ئالتۇننى ئالتۇنغا، كۈمۈشنى كۈمۈشكە سېتىشدا «قولما-قول» ۋە «تەخمۇتەك» بولمىشى ۋاجىب بولىدۇ.

ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامىنىڭ پايدىلىرى

ئالتۇن ۋە كۈمۈش دۇنيادا ئايلانغۇچى پۇل بولغان ۋاقىتتا، ئالەمدە مۇتلەق پۇلغا ئائىت مۇئامىلەر بولمىغان. بۇ مۇئامىلەر ئالەم ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامىدىن ۋاز كەچكەندىن كېيىن سادىر بولدى. مۇستەملىكىچى دۆلەتلەر ئالەمگە ھۆكۈمران بولۇشقا ئىمكان تېپىش ئۈچۈن مالىيە ۋە ئىقتىسادىي مۇستەملىكىگە ئۇسلۇبلىرىنى راۋاجلاندۇرۇپ، پۇلنى مۇستەملىكىگە ۋاسىتىلىرىدىن بىرى قىلدى ۋە ئالتۇن، كۈمۈش قائىدىسىدىن ۋاز كېچىپ، پۇلنى باشقا نىزامغا ئايلاندۇردى. ئۇلار بۇ نىزامدا پۇل مىقدارىدىكى ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە تايانمايدىغان مەجبۇرى پۇللار ۋە بانكىغا ئائىت ئامانەتلەرنى قوبۇل قىلدى ھەمدە دۇنيا پۇلىنى ئۆز مەنپەئەتلىرىگە مۇۋاپىق يۈرگۈزۈشكە باشلىدى. ئىنچىلىك - پۇل بىقارارلىقىنى ياراتتى ۋە ئىقتىسادىي مۇئامىلەرنى مەيدانغا چىقاردى. ئۇلار مەجبۇرى پۇللارنى كۆپەيتتى. بۇ ئىشلار پۇلنىڭ چوڭ پاختىلىقىنى پەيدا قىلدى ۋە پۇللارنىڭ ياراش كۈچى چۈشۈپ كەتتى. بۇلار ئالتۇن ۋە كۈمۈش قائىدىسىدىن ۋاز كېچىشنىڭ ئاقىۋىتىدۇر.

ئالتۇن ۋە كۈمۈش قائىدىسى - پۇل مۇئامىلىلىرىگە، ئالەمگە يېيىلغان شىددەتلىك قەدىرسىزلىنىشكە بەرھەم بېرىشكە، دۆلەتلەر ئارا تىجارەتتە تەرەققىياتنى ۋە ئالماشتۇرۇش باھالىرى ئۈچۈن مەھكەملىكىنى، ئۆزگەرمەسلىكىنى ۋە پۇل بىقارارلىقىنى تەمىنلەشكە ئىزدەندى. بۇ ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامى بىر نەچچە

رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام «ئالتۇننى-ئالتۇنغا ۋە كۈمۈشنى-كۈمۈشكە قولما-قول ۋە تەڭمۇ-تەڭ، ئۆزىنى ئۆزىگە سېتىلىدۇ - ئارتۇق بولسا - ئۇ رىباردۇر»، دېگەن.

ئالتۇننىڭ كۈمۈشكە نىسبىتىنىڭ ئۆزگۈرۈشى ۋە ئالتۇن ۋە كۈمۈش ماددىلىرىنىڭ كۆپلىگى ۋە ئازلىقىغا، تەلپ ۋە تەكلىپكە باغلىق بولىدۇ. رەسۇلۇللاھ ئەلەيھىسسالام زامانلىرىدا ئالتۇننىڭ كۈمۈشكە نىسبىتى ئونغا بىر، ئۈمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەۋرىدە 12 گە 1 كېيىن 14 گە 1 بولغان. 1971. يىلدا 45 گە 1 غىچە چۈشۈپ، شۇنىڭدىن كېيىن بىرنەچچە ئايلار داۋامىدا 16 گە 1 گە ئۆزلىدى. ئالتۇن ۋە كۈمۈش ئوتتۇرىسىدىكى ئالماشتۇرۇش نىسبىتىنى ئۆزگەرمەس، مۇئەييەن قىلىپ، بەلگىلەش زۆرۈر. چۈنكى بەلگىلەنگەن قانۇنى نىسبەت بىلەن ئالتۇن ۋە كۈمۈش ئارىسىدىكى ئالماشتۇرۇش ئېنىق نەرق قويۇلغان ۋاقىتتا ئالتۇن ۋە كۈمۈشنىڭ قانۇنى قىممىتى بازاردىكى قىممەتتىن باشقىچە بولۇپ قالىدۇ. ئەگەر پۇلنىڭ تاشقى بازاردىكى قىممىتى دۆلەت قانۇنى قىممىتىدىن ئارتۇق بولسىمۇ، بۇ تاپاۋۇت سەۋەبىدىن، باھاسى ئۆزلىگەن پۇل كېمىيىپ مەخپى تاشقىرىغا ئېلىپ كېتىلىدۇ.

ئىقتىسادىي ئىمتىيازلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇلاردىن:

1. ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى ئالەمدە ئىشلەپ چىقىرىش، كانلارنى ئىزدەش ۋە ئۇنى قېزىپ ئېلىش، ئىشلەپ چىقىرىشتەك خىزمەتلەرگە ھەمدە باشقا مائا ۋە خىزمەتلەرگە ئالماشتۇرۇشقا مۆھتاجدۇر. بۇ بولسا ئالەمدە پۇلنىڭ كۆپىيىشىگە ۋە پۇلنىڭ كۆپىيىشىنى مۇستەملىكىچى دۆلەتنىڭ تەسىرىدە قىلمايدۇ. ئالەمنى قەغەز نىزامىدىكى پۇل بىلەن تەمىنلەش رەئىدىكى مۇستەملىكىچى دۆلەتلەر زۇلۇمىدىن قۇتقۇزىدۇ، چۈنكى دۆلەت باشقا دۆلەتلەر بىلەن بىرگە تۆلەم ۋە خامچوتنى ياخشىلاش مەقسىتىدە، ئارتۇقچە پۇل بېسىپ چىقىرىش يولى ئارقىلىق، قەغەز پۇل نىزامى تەقەززاسى بىلەن ئۆزى خالىغانچە پۇل بېسىپ چىقىرىشقا قادىر بولىدۇ.

2. ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامى، قەغەز پۇللار نىزامىدا بولغاندەك تۇساتتىن پۇلنىڭ كۆپىيىپ كېتىشىدىن ئالەمنى مۇھاپىزەت قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن پۇل ئۆزگەرمەسلىك ۋە بەرقرارلىق سۈپىتىنى ئالىدۇ ۋە ئۇنىڭغا ئىشەنچ ئاشىدۇ.

3. ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامى، دۆلەتلەر پۇللىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئالماشتۇرۇش باھاسى ئىزدىن چىققاندا ھازىرقى ۋاقىتىدىكىدەك، مەركىزى بانكىنىڭ ئارىلاشمىسىمۇ، غەيرى ئىختىيارى رەۋىشتە، دۆلەتلەر ئارا تۆلەملىرىدىكى كەمچىللىكىنى توغرىلاش ئۈچۈن مۇۋازىنەتكە (يەنى بالانسغا) ئىگە بولىدۇ. تاشقىرىغا چىققۇچى مال - ئىكىسپورتقا قارىغاندا تاشقىرىدىن كەلگۈچى - ئىمپورتنىڭ كۆپۈيىپ كېتىشى، باشقا دۆلەتلەر بۇ دۆلەت پۇللىرىنى ئىگەللىۋېلىشىنى كۆپەيتىدۇ. ئالتۇن ۋە كۈمۈشنىڭ تاشقىرىغا چىقىپ كېتىشى، دۆلەت ئىچىدە باھاسىنىڭ

چۈشۈپ كېتىشىنى كۆپەيتىدۇ ۋە ئىچكىرىدە تاۋارلار نەرقىنى چۈشۈرۈۋېتىدۇ. ئىچكى مائالارنى تاشقىرىدىن كەلتۈرىدىغان مائالاردىن ئىززىلاشتۇرىدۇ ۋە نەتىجىدە تاشقىرىدىن تاۋار كەلتۈرۈش كەمىيىدۇ. بۇنىڭغا قۇشۇمچە تۆلەم مۇۋازىنىتىدە ئۆزگىرىش داۋام قىلغان ۋاقىتتا، دۆلەت ئىھتىياتتىكى ئالتۇن ۋە كۈمۈشنىڭ يوقۇلىشىدىن قورقۇپ قالىدۇ. تۆلەم مۇۋازىنىتى بۇزۇلغان ۋاقىتتا قەغەز نىزامىنىڭ سايسىدا پۇل بېسىپ چىقىرىشقا توسۇق بولمىغانلىقى ئۈچۈن، قەغەز پۇل بېسىشىنى كۆپەيتىۋېتىدۇ. بۇ پۇل پاخاللىقىنىڭ ئېشىشىغا ۋە پۇلنىڭ سېتىۋېلىش كۈچى ئاجىزلىشىپ كېتىشىگە ئېلىپ بارىدۇ. ئەمما ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامىدىكى قەغەز پۇل بەلگىلەنگەن باھا بىلەن ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى ئارىلاشتۇرۇشنى قوبۇل قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنداقتا دۆلەت قەغەز پۇل چىقىرىشىنى كېڭەيتىشى مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى دۆلەت پۇل بېسىپ چىقىرىشىنى كۆپەيتىش، ئالتۇنغا تەلەپنىڭ ئېشىشىدىن ۋە بۇ تەلەپكە يۈزلىنىشتىن ياكى ئالتۇننى تاشقىرىغا چىقىرىپ كېتىشىدىن قورقىدۇ. بۇنداق ھالەتتە دۆلەت ئۆزىنىڭ ئىھتىيات مەبلەغىنى يەنى، ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى يوقۇتۇپ قويدۇ.

4. ئالتۇننى دۆلەت ھۆكۈمران بولمايدىغان پۇل بىرلىكى بولغانلىقى، دۆلەتتىكى پۇل مىقدارى ئاز ياكى كۆپ بولۇشىدىن قەتئىينەزەر دۆلەتتىكى ھەرقانداق پۇل مىقدارى، بازار مۆھتاج بولىدىغان پۇل ئالماشتۇرۇشقا كۇپايە قىلىشى نۇقتىئىنەزەرىدىن ئالتۇنغا زور ئىمتىياز يارىتىدۇ. چۈنكى مائالارنىڭ ھەممىسى ئالتۇن بىلەن ئالمىشىش قىممىتىگە ئىگە باشقا مائالارنى ئىشلەپ چىقىرىش ئېشىپ، باھالار چۈشىدۇ. قەغەز پۇل مىزانىدا بولسا،

پۇلنىڭ كۆپىيىشى بۇنىڭغا ئېلىپ بارمايدۇ. ئەكسىچە، پۇللارنى سېتىۋېلىش قىممىتى چۈشۈپ كېتىشىگە ئېلىپ بارىدۇ. بۇ بولسا پۇل پاخاللىقىغا ئېلىپ بارىدۇ. بۇنىڭ بىلەن قەغەز پۇل نىزامى پۇلنىڭ قەدىرسىزلىكىنى ئاشۇرغان ۋاقىتتا ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامى بولسا پۇلنىڭ قەدىرسىزلىنىشىنى يوقۇتۇشقا ئىمكان بېرىدۇ.

5. ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامىدا، تۈرلىك دۆلەت پۇللىرىنىڭ ھەممىسى ئالتۇن ياكى كۈمۈشتىن مۇئەييەن پىرلىك بىلەن بەلگىلەنگەن بولغانلىقى ئۈچۈن تۈرلىك دۆلەت پۇللىرى ئارىسىدىكى ئالماشتۇرۇش باھاسىنىڭ ئۆزگەرمەس بولىشىغا سازاۋەر بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن، دۆلەتلەرنىڭ ئۆزىگە خاس پۇللىرى تۈرلىك ھەر خىل بولسىمۇ، پۈتۈن دۇنيا ئۈچۈن ھەقىقەتتە، ئالتۇن ياكى كۈمۈش قىممىتىنى ساقلايدۇ. ئالەم بۇ ۋاقىتتا ئەركىن تىجارەت قىلىشقا ئېرىشىدۇ ۋە تۈرلىك ھەر خىل دۆلەت ئوتتۇرىسىدا ماللار ۋە ماتالار ئەركىن كۆچۈپ يۈرۈشى ئاسان بولىدۇ. ھېساپلاش ھەمدە نادىر پۇللار قىممىتىچىلىقىمۇ ئاخىرلىشىدۇ. بۇ خەلقئارا تىجارەتتە راۋاجلىنىشى ۋە ئۇچۇتقا كەلتۈرىدۇ. چۈنكى تىجارەتچىلەر ئالماشتۇرۇش باھاسى ئۆزگەرمەس بولغانلىقى ئۈچۈن، تاشقى تىجارەتتە كەڭ پائالىيەت ئېلىپ بېرىشتىن قورقمايدۇ.

6. ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامى ھەر بىر دۆلەتنىڭ ئالتۇن ۋە كۈمۈش بايلىقىنى مۇھاپىزەت قىلىدۇ. ئالتۇن ۋە كۈمۈشنى بىر شەھەردىن باشقا شەھەرگە چىقىپ كېتىشى يۈز بەرمەيدۇ. دۆلەتتىكى ئالتۇن ۋە كۈمۈش پەقەتلا مانا ئۈچۈن باھا ياكى خىزمەت قىلغۇچىلارغا ھەق بولغانلىقى ئۈچۈن، دۆلەت ئۇلارنى

مۇھاپىزەت قىلىش ئۈچۈن كۈزەتكۈچىلەرگە مۇھتاج بولمايدۇ. بۇ پايدىلارنىڭ ھەممىسى - ئالتۇن ياكى كۈمۈش بولغان بىرلا مەدەن نىزامىدا، ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن ئىبارەت بولغان ئىككى مەدەن نىزامىدا ئەسلىيەتكە چىقىدۇ. بۇنىڭغا قوشۇمچە، ئىككى مەدەن نىزامى، مەدەن قائىدىسى ھەممىسىنى ئاشۇرۇپتىدۇ. بۇنىڭ بىلەن پۇل ئۈچۈن ئۇمۇمى ئىھتىياج كۆپراق بولۇشى كېلىپ چىقىدۇ. بۇلار دۆلەتنىڭ خەلقلىرى پۇلغا ئىھتىياجىنى ئاسانلا تولدۇرۇش قەدەرلىكىنى ئاشۇرۇپ، پۇلنىڭ سېتىۋېلىش قىممىتى دەرىجىسىنى مۇستەھكەملەيدۇ.

بۇ ئىقتىيازدار ئالتۇن ۋە كۈمۈش قائىدىسىنىڭ پايدا ۋە ئىقتىيازلىرىدۇر. لېكىن، ئالەم شۇمۇل مانوپۇلىيە ۋە باجخانا توسۇقلىرىنىڭ مەۋجۇتلىقى سەۋەبىدىن ۋە ئىشلەپ چىقىرىشى راۋاجلانغان ۋە خەلقئارا تىجارەتتە رىقابەتچى ئىش بىلەرمەنلەر مۇتەخەسسسلەر بىلەن ماھارىتى ئاشقان چوڭ دۆلەتلەر خەزىنىلىرىدە ئالتۇن ۋە كۈمۈشتىن كۆپ مىقداردا توپلىنىپ قالغانلىقى ۋە ئالتۇن، كۈمۈش نىزامى ئورنىغا مەجبۇرى قەغەز پۇل نىزامىنى ئېلىش نەتىجىسىدە بۇ نىزام مۇئامىلەلەردىن خالى بولمايدۇ.

ئالتۇن ۋە كۈمۈش قائىدىسىنى تۇتقان دۆلەتلەر بۇ توسۇقلارنى ۋە بۇ مۇئامىلەلەرنى بېسىپ ئۆتۈشى ئۈچۈن - خۇسۇسەن، ئالەمدىكى چوڭ دۆلەتلەر ۋە خەلقئارا تىجارەتكە تەسىرى بولغان دۆلەتلەر ئالتۇن ۋە كۈمۈش قائىدىسىدە يۈرمىسە - ئالتۇن ۋە كۈمۈش قائىدىسىدە يۈرىدىغان دۆلەتلەر ئۆزىدىكى مال بىلەن كۆپايە قىلىش سىياسىتىدە يۈرۈشى، چەتتىن مال كىرگۈزۈشنى كەمەيتىشى، چەتتىن كىرگۈزۈلگەن ماتالارنى

ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە ئالماشتۇرماي، ئۆزىدە مەۋجۇت بولغان ماتاغا ئالماشتۇرۇشى ۋە شۇنىڭدەك ئۆزىدە مەۋجۇت ماتانى ئۆزى مۆھتاج بولغان ماتاغا سېتىشى ياكى ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە ياكى ئۆزى مۆھتاج بولغان ماتا ۋە خىزمەتلەرنى چەتتىن كىرگۈزۈش ئۈچۈن مۆھتاج بولغان پۇلغا سېتىشى لازىم بولىدۇ.

بۇنىڭغا قوشۇمچە ئىككى مەدەن: ئالتۇن ۋە كۈمۈش - قائىدىسىدە يۈرىدىغان دۆلەت ئالتۇن ۋە كۈمۈش بىرلىكى ئوتتۇرىسىنى ئۆزگەرمەس ئالماشتۇرۇش باھاسىنى چەكلەشتىن ساقلىنىش، ئالماشتۇرۇش باھاسىنىڭ باھالىرىنى ئۆزگەرتىشىگە تەۋە بولىدىغان ھالدا يۈرگۈزۈشى لازىم. چۈنكى ئىككى بىرلىك ئارىسىدا ئۆزگەرمەس ئالماشتۇرۇش باھاسىنى بەلگىلەش، بازاردىكى قىممىتى - قانۇنى قىممەتتىن ئاشقان پۇل بىرلىكىنى ئايلىنىشتىن يۇشۇرۇنۇشى ۋە ئەرزان پۇلنىڭ ئۆزى قېلىپ قىممەت پۇلنىڭ ئايلىنىشتىن سىقىپ چىقىرىشى مۇمكىن.

ئالەمدە مەۋجۇد ئالتۇننىڭ كۇپايە قىلىشى

ئالتۇن نىزامى - قەدىرسىزلىنىشكە (پاخاللىققا) ئېلىپ بارىدىغان زەخىرىسىز قەغەز پۇللاردىن زور مىقدارىنى چىقىرىشتىن ھۆكۈمەتلەرنى مەنى قىلىش ئۈچۈن ئەڭ ياراملىق نىزام. ئالتۇن نىزامى - خەلقارا تىجارەتنى راۋاجلاندۇرىدىغان خەلقارا مۇئامىلە ئۈچۈن ئۆزگەرمەس بىرلىك تەقدىم قىلىدۇ. لېكىن، ئالەمدىكى مەۋجۇت ئالتۇن ئالەمدە بولغاندەك، ئالەمنى ئالتۇن قائىدىسىدە يۈرىشكە قايتۇرۇش ئۈچۈن يېتەرلىكمۇ؟ تىجارەتكە دائىر ئەسەللەر ئۈچۈن لازىم بولغان پۇلنى

تەقدىم قىلىش ئۈچۈن كۇپايە قىلامدۇ؟ خەلىقلىك دۆلىتىدە ئالتۇن ئالتۇن قائىدىسىگە قايتىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئىمكان بېرىدىغان ئالتۇن بارمۇ؟

بۇ سۇئاللارغا «ھەئە!» دەپ جاۋاب بېرىمىز. ئالەمدىكى مەۋجۇت ئالتۇن - ئالەمنى ئالتۇن قائىدىسىدە يۈرۈشى ئۈچۈن قايتۇرۇشقا يېتەرلىك. مەۋجۇت ئالتۇندا تىجارەتكە دائىر ئەسەللەرنى تولۇق ئۆز ئىچىگە ئېلىش ۋە ئالەمدىكى ئىقتىسادى ھاجەتلەرگە يېتەرلىك بولغان پۇلنى تەقدىم قىلىش ئۈچۈن كۇپايە قىلغۇچى ماسلىشىشچانلىق بار، بۇلار تۆۋەندىكىچە:

1. ئىنسانىيەت تارىخى مابەينىدە مەدەنىلەردىن بىرەرسىگە، ئالتۇنغا ئەھمىيەت بېرىلگەنچىلىك، ئەھمىيەت بېرىلمىگەن. ئىنسان چىقىرىۋالغان ئالتۇننىڭ ھەممىسى مىڭ يىل ئالدىن چىقىرىپ ئېلىنغانلىقىغا قارىماستىن، بۈگۈنگىچە خىزمەت قىلىپ كېلىۋاتىدۇ. چىقىرىپ ئالدىغان يوقۇلۇپ كېتىشكە ئېلىپ بارىدىغان دەرىجىدە ئىستىمال قىلىنغان ئەمەس. بەرى-بىر ئۇنى پۇل ۋە زىننەت بۇيۇملىرى سۈپىتىدە ياكى سانائەت كىرگۈزۈش ۋە ئۇنى قايتىدىن ئېرىتىش سۈپىتىدە ئايلىنىپ كەلدى.

2. ئالتۇن ئۆتمىش ئەسىرلىرىنىڭ ھەممىسىدە، 19. ئەسىرنىڭ ئاخىرىغىچە، تىجارەتكە دائىر ئەسەللەرنىڭ ھەممىسى ۋە مالىيە ياكى ئىقتىسادىي مۇئامىلەلەر ھاسىل قىلىماستىن، ئىقتىسادى ھاجەتلەرنى ئورۇنداش ئۈچۈن يېتەرلىك بولغان. ئىقتىسادنىڭ ئېشىشى يۈكسەك دەرىجىگە كۆتۈرۈلگەن 19 ئەسىر مابەينىدا ئالەم ماتا ۋە خىزمەتلەرنىڭ ئېشىشىغا قارىماستىن، تەكلىپ قىلىنغان ئالتۇن پۇل مىقدارىغا مۆھتاج بولماستىن خەلقئەردىكى ئېشىش ۋە باھالاردىكى چۈشۈشنىڭ ۋە يۈكسەك

ئىقتىسادىي راۋاجلىنىش ۋە ئۆسۈشنىڭ شاھىدى بولدى.

3. ئالتۇن ۋە كۈمۈشكە نائىب بولمىغان قەغەز پۇللارنى كۆپ مىقداردا بەسىپ چىقىرىش - ئالەم بېشىدىن كېچىرىۋاتقان ئىقتىسادىي، مالىيە چوڭ مۇئامىلەرغا، پۇل قەدىرىسىزلىنىشى ئاشۇرغۇچىغا، قەغەز پۇلنى سېتىۋېلىش قىممىتىنىڭ چۈشۈپ كېتىشىگە ئېلىپ بارغان ۋاقىتتىمۇ، سېتىپ ئېلىنغۇچى ئالتۇن بىرلىكىنىڭ كۈچى زور بولغان ۋە سابىتى، بەرقارارلىقىنى مەۋجۇت قىلىپ، پاراۋانلىق ۋە راۋاجلىنىشقا سەۋەپ بولغان. ئادەملەرگە مۇھىم نەرسە، ھەقىقەتتە، پۇللارنىڭ كۆپلىكى ئەمەس، بەلكى پۇلنىڭ سېتىۋېلىش قىممىتىدۇر.

4. ئىقتىسادىي نىزامدا باھالارنى ئېنىق بەلگىلەش ياكى مانوپۇلىيە قىلىشقا ئوخشاش توسۇقلار (چەكلەشلەر) بولمايدۇ. ئىقتىسادىي نىزامدا مەۋجۇت پۇل مىقدارى مۇھىم ئەمەس. چۈنكى ئايلىنىدىغان ھەر قانداق پۇل مىقدارى بازاردا مەۋجۇت خىزمەتلەر ۋە ماتىرىياللارنى سېتىۋېلىش ئۈچۈن ياراملىق بولىدۇ. مەۋجۇت خىزمەتلەر ۋە ماتىرىياللار، ئايلانغۇچى پۇل مىقدارىنىڭ ئۆزگەرمەي تۇرۇشى بىلەن ئاشقان ۋاقىتتا، بۇ پۇل بىرلىكىنى مانا ۋە خىزمەتلەردىن كۆپراق مىقدارىنى سېتىپ ئېلىشقا قادىر قىلالايدۇ. بۇنىڭ ئەكسىمۇ توغرا، يەنى پۇل مىقدارى ئۆزگەرمەي تۇرۇشى بىلەن خىزمەت ۋە پۇل مىقدارى كەمەيگەن ۋاقىتتا مانا ۋە خىزمەتلەرنى سېتىۋېلىشقا پۇلنىڭ كۈچى ئاجىزلىشىدۇ. قانداق ھالەت بولسۇن، ئايلانغۇچى پۇل مىقدارى قانچىلىك بولسۇن، ئايلانغۇچى پۇللار - پۇلنىڭ ئايلىنىشىغا كۇپايە قىلىدۇ.

5. ئالتۇندا كۆرۈنگەن كەملىك ئالەمشۇمۇل ئىنپىلىيەسىيە

- قەدىرىسىزلىنىش (پاخاللىشىش) نەتىجىسىدۇر. ئەگەر ئالەم ئالتۇن نىزامىغا قايتسا، پۇل باھاسى ئەسلا ئۆزگەرمەيدۇ. ئۆتمۈشتە ئالتۇندىن ھازىرقى تىجارەتكە دائىر ئېلىم-سېتىم يولىدا پايدىلىنىلمىغىنى ئۈچۈن ئالتۇنغا بولغان شىددەتلىك قىزىقىشى كەمەيتىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى تىجارەتكە دائىر ئەمەلىيەت ۋە ئىقتىسادىي ھاجەتلەرگە يۈزلەندۈرىدۇ. چۈنكى ئالتۇن بىلەن تىجارەت ۋە مۇزارىبە قىلىش ئەمەلىيەتلىرى، پۇل باھاسىدا مۇستەھكەم ياراملىق بولغانلىقى ئۈچۈن، توختاپ قالىدۇ. چۈنكى پۇل باھاسى ۋە پۇلنىڭ بەزىسىنى-بەزىسىگە ئالتۇن بىلەن بەلگىلىنىدۇ. ئالەمدىكى پۇللارنى بىرلا پۇل قىلىپ قويىدۇ. بۇ پۇل بىلەن ئېلىم-سېتىم قىلىش ئىمكانىيىتىنىڭ يوقىلىشىغا ۋە ئالتۇن بىلەن تىجارەت قىلىش - پايدىنىڭ ئازىيىشىغا ئېلىپ بارىدۇ.

بۇ سەۋەبلەرنىڭ ھەممىسى، ئالەمنىڭ ئالتۇن قائىدىسىگە قايتىش ئىمكانىيىتى بار ئىكەنلىكىنى ۋە ئالەمدە مەۋجۇت بولغان ئالتۇننىڭ پۇل ھاجەتلىرىگە كۇپايە قىلىشىنى، تىجارەتكە دائىر ئەمەلىيەتلەرنى ئورۇندىشى ۋە ئىقتىسادىي ھاجەتلەر ئۈچۈن لازىم بولغان مالىيە تەمىنلەپ بېرىش ئىمكانىيىتى بار ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

خەلىقلىك دۆلىتىگە مۇناسىپ كېلىدىغان نەرسە باشقا دۆلەتلەرگىمۇ مۇناسىپ كېلىدۇ، ئاۋۋالدا سۆزلەپ ئۆتۈلگەن سەۋەپلەر ھەمدە خەلىقلىك دۆلىتىگىمۇ ئالتۇن قائىدىسىگە قايتىشى ۋە ئىسلاسى ئۆلكىلەردىكى بانكىلاردا ۋە خەزىنىلەردە ساقلىنىۋاتقان مەۋجۇت ئالتۇن، خەلىقلىك دۆلىتىنىڭ ئالتۇن قائىدىسىگە قايتىشى ئۈچۈن ئىمكانىيەت يارىتىپ بېرىشكە تولۇق

كۇپايە قىلىدۇ ۋە يەنە ئىسلامىي شەھەرلەردە مەۋجۇت بولغان كۈمۈش مىقدارى - خەلىفىلىك دۆلىتىنىڭ كۈمۈش ۋە ئالتۇن قائىدىسىگە قايتىشىنى يېڭىلىۋېتىدىغان مىقداردا مەۋجۇت. (كۈمۈش بىرلىك - خەلىفىلىك دۆلىتىنىڭ پۇلىدا ئالتۇن بىرلىكى بىلەن بىرگە، ئاساسى ئورۇننى ئىگەللەيدۇ. چۈنكى خەلىفىلىك دۆلىتى پۇل جەھەتتىن ئىككى مەدەن نىزامىدا، يەنى، ئالتۇن ۋە كۈمۈش قائىدىسىدە بەرپا بولىدۇ).

ئىسلامىي ئۆلكىلەردە ئۈمىد ۋە خەلىفىلىك دۆلىتى ئۈچۈن لازىم بولىدىغان خام ئەشيا ماددىلىرى يېتىرىلىشىدۇ. بۇ خەلىفىلىك دۆلىتى ئۆزىدە باشقىلارنىڭ تاۋارلىرىغا زۆرۈرى جەھەتتىن مۇھتاج قىلىپ قويمايدۇ (بۇ يەردە ئاساسىي زۆرۈرىيەتلەر نەزەردە تۇتۇلماقتادۇ). شۇنىڭ بىلەن خەلىفىلىك دۆلىتى مەھەللى ئۆز مائاسى بىلەن كۇپايىلىنىدۇ ۋە تاشقى مائالارنى ئېلىپ كىرگۈزۈشكە كۆپ ھاجىتىنى سەزمەيدۇ. بۇ بولسا، ئالتۇننىڭ تاشقىرىغا چىقىپ كېتىشىنى كەمەيتىدۇ ۋە ئۇنى مەملىكەت ئىچىدە قېلىشىنى تەمىنلەيدۇ.

شۇنىڭدەك ئىسلامىي ئۆلكىلەر ئالەمدىكى دۆلەتلەرنىڭ ھەممىسى مۇھتاج بولىدىغان نېفىتقا ئوخشاش مۇھىم مائاغا ئىگە بولغانلىقىدىن خەلىفىلىك دۆلىتى نېفىتنى ئالتۇنغا ياكى مۇھتاج بولغان مائا ۋە خىزمەتلەرنى چەتدىن كەلتۈرۈش ئۈچۈن سېتىشقا قادىر بولىدۇ. خەلىفىلىك دۆلىتى ھەرقانداق دۆلەتكە نېفىتنىڭ پۇلىنى ئالتۇن قىلىپ بەرگەن ۋاقىتتا ساتىدۇ. بۇ مائالارغا ئوخشاش مائالارنى ئالتۇنغا سېتىش، ئالتۇننى مەملىكەتكە كۇپلەپ كەلتۈرىدۇ. بۇ خەلىفىلىك دۆلىتىدىكى ئىھتىياج ئالتۇننى كۇپەيتىدۇ.

مەھسۇلاتلار بىلەن باشقا دۆلەتتىن سىناپت بولغىنى باي ئىنسانلار مۇھتاج بولغان پۇلنى بولسا ئىنسانلار ئالتۇن بىلەن تۆلەيدىغان مائالارغا ئىگە بولغىنى، ئالتۇن مەملىكەت تاشقىرىسىغا پايدىسىز چىقىپ كېتىشىدىن ساقلايدۇ ۋە مەملىكەتكە ئالتۇن ئېقىپ كىرىشىنى ئاشۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن خەلىفىلىك دۆلىتى تەسىر كۆرسەتكۈچى بولۇشقا، دۇنياۋى پۇل بازارلىرىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا ۋە ئۆز پۇلى بىلەن ھەرقانداق دۆلەتنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى تۈسۈپ قويۇشقا قادىر بولىدۇ. خەلىفىلىك دۆلىتىنىڭ ئالتۇن ۋە كۈمۈش قائىدىسىگە قايتىش ئىمكانى بار ئىكەنلىكى ھەمدە ئىسلامىي يۇرتلاردا مەۋجۇت ئالتۇن دۆلەتكە لازىم بولغان پۇلنى تەمىنلىشى ئۈچۈن كۇپايە قىلغاندەك، ئالتۇن ۋە كۈمۈش نىزامى ئۈچۈنمۇ يېتىرىلىشىشى تامامەن روشەن بولدى.

ئالتۇن قائىدىسىگە قايتىش قانداق تولۇق ئەمەلگە ئاشىدۇ؟

ئالتۇن قائىدىسىگە قايتىش ئۈچۈن ئالتۇن قائىدىسىدىن خالى بولۇشقا يۈزلەندۈرگەن سەۋەپلەرنى ئېلىپ تاشلاش ۋە ئالتۇن نەرقىنىڭ چۈشۈپ كېتىشىگە ئېلىپ كەلگەن تەسىر چارىلىرىنى يوق قىلىش ۋاجىپ بولىدۇ. بۇنىڭدا تۆۋەندىكىچە ئەمەل قىلىنىدۇ:

1. قەغەز پۇل بېسىشنى توختىتىش.
2. ئالتۇن پۇلارنى مۇئامىلىگە قايتۇرۇش.
3. ئالتۇن ئالدىدىن باجخانا توسۇقلىرىنى، ئالتۇننى چەتتىن كەلتۈرۈشكە ۋە چەتتىن كەلتۈرۈشكە بولغان توسۇق (چەكلەش) لەرنىڭ ھەممىسىنى بىكار قىلىش.
4. ئالتۇنغا ئىگە بولۇش، سېتىش، سېتىۋېلىش ۋە

توختاملاردا ئالتۇن بىلەن مۇئامىلە قىلىشقا بولغان چەكلەشلەرنى ئېلىپ تاشلاش.

5. ئالەمدىكى يېتەكچى پۇللارغا ئىگە بولۇشقا قارىتىلغان توسۇقلارنى ئېلىپ تاشلاش ۋە ئۆز پۇللىرىنى كۆتۈرۈش ۋە چۈشۈرۈشكە دۆلەتنىڭ ئارىلاشماسلادىن، ئالەمدىكى يېتەكچى پۇللارنىڭ بەزىسىنى بەزىسىگە ۋە ئالتۇنغا نىسبەتەن ئۆزگەرمەس باھانى ئېلىشى ئۈچۈن پۇللار ئارىسىدا رىقابەتكە ئەركىنلىك بېرىش.

ئالتۇن ئۆز ھالىغا قويۇلسا، قىسقا دەۋرىدە ئالتۇن ئۈچۈن ئوچۇق بازار بولىدۇ، دېمەك، دۆلەتلەر پۇللىرىنى ھەممىسى ئالتۇنغا نىسبەتەن ئۆزگەرمەس ئالماشتۇرۇش باھاسىنى ئالىدۇ ۋە دۆلەتلەر ئارا ئالتۇن بىلەن مۇئامىلە قىلىش مەۋجۇت بولىدۇ. چۈنكى قىممىتى بەلگىلەنگەن ماتا ئۈچۈن بولغان توختاملار قىممىتىنى تۆلەش ئالتۇن بىلەن جارى بولىدۇ.

بىرلا كۈچلۈك دۆلەت بۇ يولدا قەدەم باسا، ئۇنىڭ غەلبىسى باشقا دۆلەتلەرنى ئۇنىڭغا ئەگىشىشكە شىجائەتلەندۈرىدۇ. بۇ بولسا ئىككىنچى مەرتىبە ئالتۇن نىزامىنىڭ دۇنياغا قايتىشىغا سەۋەپ بولىدۇ. بۇ ئىشلارنى بېجىرىشكە خەلىپىلىك دۆلىتىدىن لايىقراق دۆلەت يوق. چۈنكى ئالتۇن ۋە كۈمۈش قائىدىسىگە قايتىش شەرتى ھۆكۈمدۇر. خەلىپىلىك دۆلىتى بولسا، ئالەمنى ھىدايەتكە باشلاش (ھەق يولغا باشلاش) ۋە باشقۇرۇشقا مەسئۇلدۇر.

كىتاب اللە تائالانىڭ ياردىمى بىلەن مىجرىيەنىڭ 1402. يىلى 19 - رەجەب، مىلادىيەنىڭ 1992 يىلى 18 - مايدا ئاخىرلاشتى.